

HAL
open science

Jahnsson's Rule in Finnish-Karelian

Milan Rezac

► **To cite this version:**

| Milan Rezac. Jahnsson's Rule in Finnish-Karelian. 2024. halshs-04636180

HAL Id: halshs-04636180

<https://shs.hal.science/halshs-04636180>

Preprint submitted on 5 Jul 2024

HAL is a multi-disciplinary open access archive for the deposit and dissemination of scientific research documents, whether they are published or not. The documents may come from teaching and research institutions in France or abroad, or from public or private research centers.

L'archive ouverte pluridisciplinaire **HAL**, est destinée au dépôt et à la diffusion de documents scientifiques de niveau recherche, publiés ou non, émanant des établissements d'enseignement et de recherche français ou étrangers, des laboratoires publics ou privés.

Contents

1	FINNIC	3
2	IMPERATIVE AND JUSSIVE	4
2.1	IMPERATIVE	4
2.2	JUSSIVE	6
2.3	PERSONIFICATION AND CODING SPLITS.....	8
2.4	DIALECTS: PERSONIFICATION, DISTINCTIVENESS, 3 RD NUMBER.....	9
2.4.1	<i>arb only</i>	9
2.4.2	<i>1P only in pres.ind. as ipv.</i>	10
2.4.3	<i>1P generally</i>	12
2.4.4	<i>Other</i>	14
2.4.5	<i>Karelian</i>	14
2.5	ESTONIAN IMPERATIVE AND JUSSIVE.....	17
3	IMPERSONAL-PASSIVE	17
3.1	BACKGROUND	17
3.2	FINITE FORMS (FINNISH)	19
3.3	NONFINITE FORMS (FINNISH)	20
3.4	NONFINITE FORMS: DIALECTS	23
3.5	DEPENDENCIES.....	27
3.5.1	<i>Boundary conditions</i>	27
3.5.2	<i>Predicates and number</i>	28
3.5.3	<i>Reciprocals</i>	29
3.5.4	<i>Possessive suffixes: general</i>	30
3.5.5	<i>Possessive suffixes: inherent</i>	31
3.5.6	<i>Possessive suffixes: variation</i>	33
3.5.7	<i>Possessive suffixes: nonfinite subjects</i>	35
3.6	PERSONIFICATION	36
3.7	DIALECTS: PERSONIFICATION.....	40
3.7.1	<i>Southwestern, Tavastian</i>	40

* This is a working document, a.o. supplementing ‘The rise and fall of a person-case constraint in Breton’, forth. *NLLT*. I am grateful to Aet Lees for making available his work, invaluable for the present study.

¹ Conventions: ° redirects to elsewhere in this document, us. searchable by the initial portion of the °-marked text. ² indicates constructed examples. * after a date indicates sources available to me only partially or not at all. The term pro/nominals is used to group with nominals the possible pronouns *se*, *ne* to the exclusion of the personal pronouns *minä*, *sinä*, *me*, *te*, *hän*, *he* and partly *ken*; the abbreviated terms imp.-pass. is used strictly in reference to the “4th” person form rather than function, and so for both *meidät*, *me vietiin*; ditto pass. for formally “passive” forms of “infinitives” and “participles”, and so for both *se on viety* and *sen vietyäni*; and ditto “ipv.” and “juss.” for “imperative” and “jussive (optative, concessive, rogative)” forms, so ipv. *ota* but juss. *otaos*. JR abbreviates Jahnsson’s Rule. Typically but inconsistently, single underline highlights core argument coding, dotted underline highlights predicates, double underline highlights phenomena.

3.7.2	<i>Savonian</i>	47
3.7.3	<i>Southeastern</i>	50
3.7.4	<i>Bothnian</i>	55
3.7.5	<i>Far-Northern</i>	56
3.7.6	<i>Karelian</i>	57
4	INFINITIVE	59
4.1	BACKGROUND.....	59
4.2	NECESSIVE CONSTRUCTION.....	60
4.2.1	<i>Background</i>	60
4.2.2	<i>GEN A/S & variation</i>	61
4.2.3	<i>NOM O, S & variation</i>	63
4.3	REFERATIVE CONSTRUCTION.....	65
4.4	!JR A.NOM _{AGR} + O.NOM.....	68
4.5	ESTONIAN AND !JR A.NOM _{AGR} + O.NOM.....	69
5	OBLIQUE-SUBJECT CONSTRUCTIONS IN FINNISH	70
5.1	SUBJECT/OBJECTHOOD.....	70
5.2	HIGH AND LOW S.....	74
5.3	OBLIQUE SUBJECT + SPLIT-NOMINATIVE OBJECT S.....	76
5.3.1	<i>General</i>	76
5.3.2	<i>Oblique subject</i>	77
5.3.3	<i>Split-nominative object</i>	79
5.3.4	<i>Diachrony and variation in mihi est</i>	84
6	ACCUSATIVE CODINGS IN FINNIC	89
6.1	BACKGROUND.....	89
6.2	VARIATION AND THEORY.....	92
6.3	SYSTEMS IN DESCRIPTIONS.....	99
6.3.1	<i>Overview</i>	99
6.3.2	<i>Southwest: *t, GEN→NOM</i>	100
6.3.3	<i>Southwest split: GEN→GEN:ipv. : →NOM.imp.-pass.?</i>	102
6.3.4	<i>Southeast: t→t & GEN.SG/*PL→NOM (+ 3P.NOM→NOM)</i>	103
6.3.5	<i>Southeast split: t.PL→t, GEN.SG→GEN:ipv : NOM:imp.-pass.</i>	105
6.3.6	<i>Centre: t.SG/*PL→t, GEN.SG/*PL→GEN + DOM-PART PL</i>	105
6.3.7	<i>Karelian: %t.PL· & GEN.SG· + (→)DOM-PART</i>	107
6.3.8	<i>t→t (SF)</i>	118
6.3.9	<i>Far-North</i>	116
6.3.10	<i>SKN corpus on KORP</i>	121
6.3.11	<i>LA dialect corpus on KORP</i>	124
6.3.12	<i>16C literary Finnish</i>	126
7	JAHNSSON'S RULE (JR)	164

1 Finnic

The Finnic dialect continuum comprises the Finnish group to the northwest, including Finnish dialects in Ingria; adjacent to the east, the Karelian group, earlier also in Finnish Karelia; to the east the Ludic and Veps groups; adjacent to Finnish in Ingria, the Ingrian and Votic groups; to the southwest, the Estonian and Livonian groups. This study is limited to the Finnish+Karelian groups, with Standard Estonian as counterweight to indicate the range of variation within shared subsystems. For Finnish+Karelian, extensive textual evidence begins with literary varieties drawing on Western Finnish in 16C, but descriptions and corpora cover much of dialectal range over the latter 19C. (In English, comparatively and diachronically oriented introductions with further literature may be found in Abondolo and Välijärvi 2023 ed., Bakró-Nagy et al. 2022 ed., Dahl and Koptjevskaja-Tamm 2001 ed.; for the core argument coding of interest here, particularly helpful is its contextualisation and study through literary varieties of Finnic in Lees 2015.)

Studies of the case-agreement coding of core arguments in Finnish often refer to “Finnish” and use the morphophonology of the SF or Standard or Common Finnish, *yleiskieli*, henceforth SF, codified in late 19C. This was then to some extent a novel construct, usually illustrated through its essentially innovated phoneme /d/, as in *meidän* ‘of us’, for **ö*, *meiöät*, written *meid(h)än* in earlier literary traditions, and its dialectal developments or replacements, *meirän*, *meilän*, *meijän*, *meän*, *meitin*, ...; though more often the distinctiveness of SF consists in its combining or rejecting features of different dialects and stages like the 1P *ipv.* and *t*-forms of pronouns below. In 20C, some of the novel characteristics of SF are also characteristics of Common Spoken Finnish, *yleispuhekieli*, henceforth CF, of the native first language of speakers in areas where there is no direct continuity with pre-19C dialects of Finnish, and even of native first or early-acquired varieties of speakers in areas where there is such continuity. (Mostly Finnish-language references for the development of Finnish and Karelian, their literary varieties, and SF, and for their dialectal landscape, are included in op.cit.; for diachrony and SF, see esp. Lehtinen 2007, Häkkinen 1994*, Lauerma 2004*, and in French Havu 2015; for dialectology, Palander 2023 in English; for the current situations across many different dimensions, Mielikäinen 1982, Mielikäinen 1986, Lappalainen and Vaattovaara 2005, Nuolijärvi and Sorjonen 2005, and the articles and references in Brunni et al. 2018 ed.; the changing characteristics of Finnish in what had earlier been Swedish-speaking areas have been particularly well studied in for Helsinki, e.g. Paunonen 1994*, Kuparinen et al. 2021).

Elements of case-agreement coding are among the innovations of SF and may be illustrated with two examples of central relevance here and their consequences. One is the use in SF of the transparent and essentially historically expected 1P *ipv.* form, e.g. *otta - kaa-mme*, characteristic of literary varieties from 16C, and still found in some peripheral dialects when recorded in 19C. By 19C when SF was being codified, this had largely been replaced by the present indicative of the impersonal-passive, *ote-taan*, which increased the opacity of the *ipv.* paradigm, and more variably, this personified use of the impersonal-passive had come to stand alongside or replace the category of 1P, creating or cementing a surface violation of many formulations of JR. CF differs from SF in continuing this latter state of affairs found or emerging in 19C dialects, though not

necessarily with the full details of morphosyntax found in these then, in ways relevant to understanding JR (see e.g. °*otet'han nuo laukkuhansa* | °*myö alettii kaivettoo*).

The second example is the SF import of the personal pronoun accusative *-t*, e.g. *minut* ‘me’, *meidät* ‘us’, characteristic of eastern dialects and for the singular of a small subset of them, into a morphosyntactic basis that drew chiefly on the centre-southwest and its literary traditions, in both of which *t*-forms were mostly absent in the plural and entirely in the singular, and instead of them, genitive, nominative or partitive were used in different contexts and dialects. CF shares with SF the use of *t*-forms like *mut*, and moreover, they seem now widely available with different dialectal stems, but the systems now including them again do not necessarily continue properties of many earlier dialects with or without *t*-forms, again sometimes in ways central to JR (see e.g. °*Myö voitettii sie* | °*Silma voitettiih* | °*mun käskettiin*).

Studies of core argument coding in Finnish do not always give relevant information about the systems available to the speakers represented in them, but they can be supplemented with descriptions of argument coding in dialects before when the spread of literary and normative varieties was limited, and these descriptions are also revealing about the range of variation that core argument coding can take across otherwise similar settings, and (non)correlations of aspects of it. Within the severe limitations of sources available to me, some attempt has been made here to consider the attested range of systems for Finnish and for adjacent varieties of Karelian at least when it comes to object coding, grammaticalised personifications of the impersonal-passive, and less so the imperative, but not at all or far less so for now in other domains like *mihi est*.

2 Imperative and jussive

2.1 Imperative

Object: Across Finnic, ipv. 2S, 2P and when present 1P, is the oldest and most widespread construction with (split-)nominative objects, and often contrasts with accusative object in the 3S, 3P juss. (Havas 2008, Ojajärvi 1950*). The coupling of nominative object and ipv. against accusative elsewhere has been reconstructed for Proto-Uralic in rather different ways (Janhunen 2002, Havas 2008 with lit.). In Finnish-Karelian, it is one of the most stable split/all-nominative-object environments, but all-accusative coding like that of other moods occurs (°Kemi, cf. °Tver), and can be a nominative-object context even if imp.-pass. is accusative-object (°Tver Karelian).

Subject: In Finnish, ipv. 2S, 2P, 1P combine with some overt subjects, notably free pronouns, which has been a focus of study in the literature on JR since it gives rise to the NOM.A + split-NOM and so double-nominative construction °*ota sinä se laukku*, with the restriction that the NOM subject is postverbal unlike even with juss. (Setälä 1883: §34; see esp. Hakulinen and Karlsson 1975, Nelson 1998, Kiparsky 2001); a number of other subjects have been noted that are to some extent ambiguous between clause-internal and vocatives or appositions and are not always postverbal (VISK §1650-2, §1666). Quantificational subjects would be more revealing and seem quite common in say B *auttakaa nyt joku* | G *älkää kukaan tulko menkö*, but have not seen them studied (in particular not for anaphora in the type *no one raise your/their hand*).

Inflections: Here sketched with SF as point of reference (VISK, Sebeok 1944; diachrony here and below Lehtinen 2007: passim but esp. 125-136, Zaikov 2000: 175-9, 186-191, 200-202, 208-210, 216-9, Laanest 1982: 3.4.3.1; variation older literary VVKS, Häkkinen 2014, °dialects). Elements of theoretical interest here are doubly underlined (esp. distinctiveness of person coding in ipv. relative to other moods).

2S: stem + ^C, distinctive as 2S to ipv.

Diachrony: ipv. marker **-k*, historically and synchronically identified with the marker **-k* of the connegative nonfinite verbal form, and possibly with the **-k* marker of the present tense, but usually not the lative case-marker **-k* of I INF

Note: ^C is phonologically distinctive, *Anna : anna* ; *laita : laita* , but verbal stems do not occur bare, ***anna*, ***laita*, so perhaps it would be possible to analyse the 2S ipv. as the crosslinguistically common use of the bare stem.

2P: stem + ipv. *-kaa* + 2P -Ø, distinctive as 2P to ipv. vs. *-tte* in other moods, literary also *-kaa-tte* with the 2P *-tte* of other moods, older literary *-kaa-t*, early literary *-kaa-tte/a*, *-t*:
Diachrony: *-tte* is the 2P in other moods, generalised from present **-k-* + 2P *-te*; ipv. *-kaa* < **-ka-δa* < ipv. **-ka-* + the same 2P *-te* and/or variant 2P *-ta* in weak grade in unstressed syllables; the variants, perhaps earlier dual vs. plural, and the weak grade, should historically have occurred in other moods, and do in dialects, but have been levelled out, while ipv. is distinctive in not levelling; remarking with *-tte* does occur in dialects (e.g. East-Savonian °Nurmes).

1P: literary: stem + ipv. *-kAA-* + *-mme*, early literary *-kaa-mme/a*, *-m*, *-n*, explicitly nearly absent in Finnish though not Karelian °dialects 19C descriptions.

Diachrony: *-mme* as in other moods < pres. **-k-* + 1P *-me*, replacing expected **-ka-me/ma* of ipv., see for 2P.

1P, common colloquial: pres.ind. of imp.-pass., with its split-nominative object, but with the availability of nominative subject in the same post-verbal subject positions as in other ipv.

Diachrony: pres.ind., not even when available juss. of imp.-pas., was recruited for 1P ipv. in pre-19C central Savonian varieties and spread from there, and in such systems 1P is distinctive relative to other moods, followed by personification and often recruitment for 1P generally, and now available in this generality with or without older 1P forms in most Finnish dialects (Pertilä 2000), as well as the common colloquial varieties of Finnish (Sebeok 1944, Mielikäinen 1991*).

Negative: finite negative verb, which in ipv. has a distinctive stem *äl(ä)* inflected as above, plus the “connegative” nonfinite form, + ^C with 2S, and in dialects this can be general (e.g. Cannelin 1889: §43, Reijonen 1892: §113.1), and stem + *-ko* with 2P, 1P, also found in dialects (e.g. Hyyrylainen 1893: 50, and with somewhat more complexity, Grotenfelt 1878: §50).

Clitic: Optional clitic =s thought to be related to 2S *-si* and sometimes analysed as S2 if frequently attached to but not only to *ipv.*; in *ipv.* occurs not only with 2S but also with *imp.-pass.* as 1P *ipv.*, *std./colloq. mennään ~ mennääs*, which constitutes partial tracking of 2S in this inclusive 1+2 form (cf. Nevis 1986, VISK §126, §836-8)

2.2 Jussive

General: The jussive (optative, concessive, rogative) has forms traditionally called 3S, 3P, and *imp.-pass.*, with the usual morphosyntax of other moods, NOM A/S + all-ACC O and split-NOM O, and regular pre- and post-verbal subject positions.

In the 3rd-person forms, there is no restriction against SAP-inclusion (Peltola 2016: 695); indeed *juss.* seems to be the usual way to express e.g. *yksi meistä olkoon aina ensimmäisenä miehenä* (A. Kivi, *Seitsemän veljestä*), though SAPs like *minä*, *me* cannot be the entire subject (Peltola 2016: 687n5, contrasting Estonian); on the other end of the animacy scale, there is no restriction against inanimates (Peltola 2016: 684 and *passim*).

The normative number 3S : 3P number distinction often fails to be respect even when both forms exist in a given variety (VISK §1281, §1650-2, §1666; Hakulinen and Karlsson 1975; Kiparsky 2001; Peltola 2016: 688f.). There might or not need to be distinguished here (i) the widespread neutral use of 3S for 3P *juss.*, which matches common use of 3S for 3P in many varieties; (ii) the more marked and consequential use of 3P for 3S, perhaps relatable to other such common uses like the “exaggerative” plural; (iii) actual collapse of 3S/3P into one form, found in some but certainly not all °dialects.

In Karelian, *imp.-pass.* is recruited to replace 3P; in °Karelian Proper this is resisted specifically in *juss.*, so whereas other moods use 3S or *imp.-pass.* for 3P, *juss.* uses only 3S/P *-ka-h* = *-ko-on* with overt singular or plural subjects and regular NOM-ACC syntax, giving *juss.* : other mood-split in the coding of 3P by *imp.-pass.*; in °Olonets Karelian, *imp.-pass.* is used for 3P uniformly in all moods, giving 3S : 3P number-split within the *juss.* as in other moods, i.e. 3S, with NOM A/S + ACC O, and 3P = *imp.-pass.*, with NOM A/S and split-NOM O.

Inflections, general: Here sketched with SF as point of reference (for lit. see °2S).

In SF, *juss.* is marked by *-ko-* counterpart of *ipv. -ka-*, plus distinctive 3S *-n*, 3P *-t*.

The weak number distinctions of the SF system is often given out as 3S : 3P in 19C descriptions of Finnish °dialects but not discussed in depth; other descriptions of Finnish and Karelian dialects are clear that there is only one form being used with both 3S and 3P subjects; while in Olonets Karelian recruitment of *imp.-pass.* as 3P has led to the *juss.-internal* 3S : 3P °number-split.

Across Finnish-Karelian there is a persistent syncretism of 3S or numberless 3rd in the act. *juss.* with *imp.-pass.* across all moods including *juss.* if present: *-n* or its developments like *-∅* in Finnish, or *-h* or its developments like *-V* in Karelian varieties. The antecedents of the relevant endings are: (i) originally nominalising **-pi* as 3S of act. pres.ind., (ii) no ending as 3S of act. ipf., (iii) **-sen* > **-hen* as 3S of the *juss.* = 3S **-sen* underlying *imp.-pass.* through its origin as the 3rd person reflexive of causative =? 3rd POS *-Vn*, *-(n)sa* &c (cf. Lehtinen 2007: 129-132). The developments that took **-sen* to *-n* or *-h* do not at first sight need reference to a factor shared by the 3S *juss.* and *imp.-pass.* beyond this originally shared 3S marker. Thus the syncretism does not necessarily reveal

an underlying common content of 3(S) imp.-pass. juss. In varieties not considered here, it seems that developments can break the syncretism, e.g. 3S juss. > $-k/\gamma-o^{-C}$ not shared by imp.-pass. (Palola 2009: 2.2.4).²

The 1st/2nd *ka* : 3rd *ko* complementarity is adopted for SF in late-19C grammars (e.g. Setälä 1880), against earlier 19C grammars that offer noncomplementary up to paradigms of each of *-ka:o* complete for all persons and numbers (e.g. Eurén 1849, Genetz 1880), while pre-18C literary varieties and first records of dialects in 19C usually have either *a* or *o* but not both, or 1st/2nd *a* : 3rd *o* complementarity (e.g. VVKS).

Inflections, 2S: Folk-poetry offers some 1st/2nd (*k*)*o* forms, of which the clearest and best-studied is the 2S form, where there is a contrast between 2S ipv., stem + $-^C/=s$, and 2S juss., stem + $k(k)\sim\gamma/0o + -^C/=^2s/-^2s$ (both frequently followed by the clitic *-s*) (Leskinen 1971; Lokkila 2014, Palola 2009: 2.2, 3.1, Timonen 2008: 4.3, Zaikov 2000: 178f., all drawing chiefly on and resuming Leskinen 1970*; cf. Peltola 2016: 689n7).

Jahnsso 1871: §11c1n observes on the basis of the Kalevala that argument coding of the 2S juss. is that of the 2S, 2P, 1P ipv., not that of the 3S, 3P juss.: explicitly, that O of 2S juss. is nominative, *Ottaos vävyn oronen, lasketellos laukki-otsa vaskisista valjahista* ‘Take the son-in-law’s steed, untie the blaze-forehead from the copper harness’ (Kal. XXI: 69 ff.); implicitly, that (A?/S) of 2S juss. can be in the preverbal position, *Sinä astuos ahoa* ‘Thou walk the grove’ (Kal. XXXII: 360).³ Ditto more briefly with the former ex Setälä 1880: §3.I. Both of these examples turn out to be Lönnrot’s creations (Leskinen 1971: 401). Still, Jahnsso’s point hold at least of some of the 2S juss. in collected folk-poetry, e.g. *Jauhuo sinä kivonen !! Jauhak ainonen kiveni !!* [‘Grind thou the stone! Grind my one and only stone!’, 2S juss. and 2S. ipv. juxtaposed, both with nominative objects.] (Palola 2009: 170 < SKVR).

On the face of it, the 2S forms of juss. demonstrate that person is the key feature correlating with O coding of imp.-pass., not something else like mood, which would be consonant with other most other evidence : when both *-ka-* and *-ko-* moods exist for a given person, both take the same argument coding. The strength of this evidence depends on the place of the 2S juss. within individual grammars: it seems that although the 2S juss. along with all 1st/2nd person juss. is met across different varieties, it is confined to folk-poetry (Palola 2009: 2.2.4 resuming Leskinen 1970*).

Negative: See ipv.

² The syncretism of 3S jussive - arbitrary human impersonal is also found in certain tense-moods in Celtic, and there also has an independent diachronic explanation as accidental convergence of 3rd person endings of the jussive with the ending of the **t*-participle that remained to become the impersonal from what had earlier been the *BE*-perfect (Lewis and Pedersen 1969: §451, §470).

³ Af imperativus användas enåast **2:dra pers. sing.** och **plur.** samt **1:sta pers. plur.** I stället för 3:dje personerna af denna form användas motsvarande personer af **koncessivus**, hvilken på sätt och vis utgör supplement tili imperativus, t. ex. *mene, menköön, menkäämme, menkää(tte), menkööt*. Aro dessa former förnekade, användes koncessivens stam äfven vid 1:sta och 2:dra pers. plur., *älkäämme, älkää(tte) menkö*. Isynnerhet i poesi förekommer dock äfven andra personen af koncessivus, hvars totala objekt står i nominativus, t. ex. *Ottaos vävyn oronen, lasketellos laukki-otsa vaskisista votjakista*: tag mågens hingst, spänn bläsen ur kopparredet (Kal.: XXI: 69 ff.); *Sinä astuos ahoa*: du må vandra fram längs lunden (Kal. XXXII: 360).

2.3 Personification and coding splits

Background on °personification: In 20C, imp.-pass. and its distinctive morphosyntax became general alternative or replacement of the older 1P *m*-suffix forms in many dialects of Finnish and in common spoken Finnish, but the dialectal descriptions of later 19C still often capture stages where this personification is confined to use of imp.-pass. with its morphosyntax as replacement of the 1P *m*-form solely in the ipv., *saadaan (me) se*, and this *m*-form represented by lit. *saakaamme (me) sen* is generally given out as systematically absent in dialects.

By the first descriptions of 19C as well, imp.-pass. had also been personified and recruited to replace 3P *t*-forms in Karelian -- if these ever existed there(?) -- but here in all tense-moods save the ipv., where Karelian Proper resists the recruitment of imp.-pass., perhaps because it lacks the ipv./juss. of imp.-pass., while Olonets Karelian adopts it using its novel form of the ipv./juss. of imp.-pass.

In the intermediate Border-Karelian area, both 1P and 3P personifications are found, as well as the earlier forms.

Here the (non)personified imp.-pass. are chiefly of interest here because imp.-pass. has a different argument coding than the person-number of the active, and in the ipv. that gives rise to striking coding splits by person, number, and/or mood : e.g. 1P ipv. NOM-NOM : 2P ipv. NOM-ACC + 1P elsewhere NOM-ACC, or 3S NOM-ACC + 3S elsewhere NOM-ACC : 3P NOM-NOM: see further °personification under °impersonal-passive.

Here issues that touch on the ipv. as point of origin and the use of pres.ind. may be noted.

Origin in ipv.: The point of grammaticalisation of imp.-pass. for 1P is thought to be ipv. in Savonian varieties, and that is indeed common in early systems (Pertilä 2000: sec. 2 and lit there.). This is not shared with personification of imp.-pass. for 3P, where it seems 3P ipv. specifically resists and/or came last in Karelian. It is also not shared with the trajectories of the similar personification of imp.-pass. for 1P in Romance (e.g. French *on*, Coveney 2000; Italian *si*, Ramat and Sansò 2011; Portuguese *a gente*, Taylor 2009, Costa and Pereira 2013).

It remains debated why ipv. was the point of origin, with options including distinctive usage or external patterns (Pertilä 2000: sec. 2 and lit there). Perhaps also the opacity of the expected ipv. forms may have played a role : in 2P, the weak-grade development **-ka-δa* > *-kaa-* was mostly kept in the ipv. and mostly only there, frequently giving opacity of PN in ipv. relative to PN elsewhere; relative to this there would have been new opacity within the ipv. in regular. **-ka-ma* > *-kama* (Kanteletar *saakame*), or regularised *-kaama*, *-ka(a)-m(m)e/a* (Agricola and subsequent lit. varieties, but these also regularised 2P to *-kaa-tte* &c, VVKS). Personification/recruitment of imp.-pass. as it were severed 1P from the ipv. morphosyntax and created a new formation entirely, no more related to the ipv. morphosyntax than say *let's go* or the corresponding *anna*-construction of Finnish varieties.

Personification/recruitment of pres.ind. of imp.-pass. for 1P ipv.: There is nothing obvious to the ipv./juss. of imp.-pass. that would resist use as 1P ipv: it is used for

exhortations to SAP-inclusive partitives, °*yksi meistä olkoon aina ensimmäisenä miehenä*, and the PN-slot marker is systematically syncretic with that of imp.-pass. outside the juss., here *olkoon : ollaan*.

One possibility is that personification started from uses of pres.ind. for commands, which occurs independently for various reasons, e.g. in English *We're leaving!* for command that lacks the exhortatory dimensions of *Let's leave*, or *The rest of you are with me!* where ipv. lacks the requisite sense in *(The rest of you) be with me!* °Cannelin 1889: §80.4-5 describes a dialectal use of pres.ind. for 1/2 ipv. explicitly for 2P commands and with exclamation marks.⁴

Another is that the personification first occurred in dialects where the juss. of imp.-pass. was absent, or absent or marked in the relevant register; such varieties are documented. It is then crosslinguistically common. It is common to have recourse to pres.ind. as ‘surrogate’ if command-specific forms do not exist, or even if they have restrictions that make them unsuitable. Thus Finnish varieties with 3S for the addressee under honorification issue commands with pres.ind., *Maisteri on hyvä ja tulee suurukselle*, Latvala 1895: §137, despite the availability but specialisation of juss. in such uses as *Pyhytetty olkoon sinun nimesi* ≈ *Hallowed be thy name*; ditto Czech 3P, *Jsou tak laskav : Bud' vůle tvá*; contrast German 3P honorification uses the subjunctive for commands, *Seien Sie so nett : Dein Wille geschehe*; cf. French pres.ind. *on part* as ipv. (Coveney 2000, but cf. °Frei 1929: 146 on *qu'on s'en aille*).

2.4 Dialects: personification, distinctiveness, 3rd number

Here follow illustrations of the theoretically interesting elements of personification, distinctive person inflections, and 3rd person number distinctions, with consequences like coding splits, in some descriptions of 19C dialects available to me; °personification of imp.-pass. in these and other dialects is more generally resumed separately, as are °case patterns.

2.4.1 *arb only*

The earlier situation is found in varieties where imp.-pass. was essentially not personified:

Far-Northern dialects, Tornio: Salenius 1879:

Imp.-pass.: juss. saatakhoon &c (paradigms).

1P: 1P m-form remains even in 1P ipv. saakhaamme &c, no personification mentioned. [But Setälä 1886: 112n6 casts doubt⁵ on this.]

⁴ Imperativin yksikön 2:sen persoonan muotona käytetään joskus kohteliaassa puheessa, paitsi saman moodin 2:sen persoonan muotoa, myös indik. praes. yksik. 3:nen ja monik. 2:sen persoonan muotoja, esim. *mennee vain, jos haluatta! antaa mullekin maistaa! vettä nyt paremasti! tulee tänne kamarhin!* and 2P pres.ind. *otatta tästä! menettä tuosta suorhan! panetta maata nyt jo!* Myöskin 1:tä in niin käytetty lauseessa: *olla hyvä ja tulla einhele.* || Imperativisena tavataan joskus ind. praesensin monikon 1. persoona, esim. *lähemä sisäle kahvia juomhan, emmä Santra suovakkhan nyt nuijaa! sivalamapa tämän halki! reistailemapa juossa!*

⁵ Or squarely aspersions: Salenius in seiner Untersuchung der Torniomundart ... führt allerdings solche Formen wie *saakhaamme, saakhaa[te]* u.s.w. an. Durch dieselben wird jedoch seine überhaupt sehr mangelhafte Untersuchung nur um einen Fehler reicher. Nach den Angaben, die ich von einem sehr

3rd: *ka/o* complementarity explicitly described, p. 274 ; number distinguished in paradigms but not discussed; 2P can add *-tte* reducing distinctiveness: *saa* | *saakhaamme* | *saakhaa(tte)* | *saakhoon* | *saakhoot* &c.

South-Bothnian dialects, Isojoki: Almqvist 1870:

Imp.-pass.: no juss. illustrated or discussed, other forms illustrated and compatible with *arb* use but not discussed.

1P: *m*-forms remain, e.g. p. 125 *sanoomme*, *sanoosimme*, *muuttaasimme*, *reviimme*, and that includes 1P *ipv.*, p. 124 *sanokahamme* = *sanokaamme* (in illustrating presuffixal intervocalic *h* of the dialect⁶); no personification mentioned, text extracts can all be read *arb* or 1P.

3rd: *ka/o* complementarity possible from *exx* but not described ; number not discussed ; juss. 3S *exx*: p. 114 *taottakoho_r rautaa* = *taottakohon rautaa* (in illustrating final *n*-assimilation), p. 125 *sanokohon* (in illustrating presuffixal intervocalic *h* of the dialect), p. 128 *Jes' kostohon* annotated "*Jesus kostakohon*", *kiitoslause*.

[No personification/recruitment of imp.-pass. and 1P *ipv.* *-kaa-mme* and its variants is the system of early literary Finnish from when attested in 16C, see VVKS.]

Southwestern dialects, West Uusimaa: Salenius 1872:

Imp.-pass.: juss. *jäätäkön* &c (paradigms).

1P: 1P *m*-forms remain, as such or with reduction *-mme* > *-n* ' distinct from 1S *-n*, no personification of imp.-pass. indicated, no discussion of 1P *ipv.*

3rd: *-ka:o-* complementarity; number neutralised in 3rd: 2S *jää'* 2P *jääkkä* 3S/P *jääkkön* (p. 111 and paradigms).

Syncretism imp.-pass. and 3S/P juss. *-n*.

2.4.2 1P only in pres.ind. as *ipv.*

There is a group of varieties around Savonian dialects where the personification/recruitment of imp.-pass. for 1P occurs, but mostly seems restricted to pres. to replace 1P *ipv.* *m*-form, the putative first step, and in these imp.-pass. usually does have juss. that could have been used here:

Tavastian dialects, Southwest-Tavastian [southwest of Core Tavastian around Urjala and adjacent areas of Upper Satakunta Tavastian and South Tavastian]: Kannisto 1901.

Imp.-pass.: juss. §15=§68 *No verotettakoo(n) hä_n si_{ttes} siällä.* (K) [Let him (the baker) be taken there.] || §90 *Pantakoon ny:s sa_{ntaa} kylväem pa_{nkkii}(n)* (pankin lattialle) (U).

1P: 1P *m*-forms remain, imp.-pass. perhaps personified in questions and with unclarity about the overt pronoun and so about its grammaticalisation, but personified and recruited

genauen Kenner der fraglichen Mundart erhalten, ist die 1. Pers. Plur. des Imperativs vollkommen unbekannt und die 2. Pers. Plur. stets auf *-kaa* (*-kää*) ausgehend.

⁶ *H* yhtäläisten vokalein välissä pysyy aina päätteissä : *sanokohon* sanokoon, *sanokahamme* sanokaamme, *sanottiin* sanottiin, *sanotaasihin* sanottaisiin.

as pres. for 1P ipv., with overt pronoun available for emphasis:⁷ *Mennään nyj jo po-is* (U) | *Viälääs me: si-ttet tää pa-ikalle* (UT) [viedään me ... tämä] (§80).

3rd: -ka:o- complementarity (to go by examples); number distinction (to go by examples, but with no evidence about concord): §90 *Jumala olkoon se:, joka jo:hrattakoo(n)* || §108 *Valittakoot si-ttek ki-vityksen ylitte*.

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-n*.

Tavastian dialects, North-Tavastian group: Grotenfelt 1878.

Imp.-pass.: juss. soatakoon &c (paradigms).

1P: 1P *m*-forms lost, imp.-pass. personified and recruited instead, with or without 1P personal pronoun⁸, including as pres. to replace 1P ipv., beside circumlotions⁹.

3rd: -ka:o- complementarity; number neutralised: *sanokoon hyö mitä tahhaan* ; 2S *soa'*, 2P *soakoa*, 3S *soakoon* &c (paradigms).

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-n*.

South-Bothnian dialects: Aminoff 1871:

Imp.-pass.: juss. saatakohon &c (paradigms) || *luvakkohon* = *luvatkoon* (p. 16).

1P: 1P *m*-forms remain, but imp.-pass. personified and recruited as pres. to replace 1P ipv.; °POS to both are 3rd.

3rd: -ka:o- complementarity; number distinctions: 2S *saa'*, 2P *saakaa*, 3S *saakohon*, 3P *saakohot* (paradigms).

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-n*.

Southwestern dialects, Eastern group, Halikko: Toivonen 1889:

Imp.-pass.: juss. saatak(o)v &c (paradigms).

1P: 1P *m*-form remains, no personification of imp.-pass. mentioned generally, but personified and recruited as pres. to replace 1P ipv. “which is never derived from the imperative stem” (§98), *saaða-v* (paradigms).

3rd: -ka:o- complementarity. number neutralised: 2S *saa'* [*saas, saast*], 2P *saakka-v*, 3S/P *saa-kko-v*.

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-0/v*.

Southeastern dialects, Proper group, Pariikkala: Hannikkainen 1886:

Imp.-pass.: juss. ipv. soatakuu (paradigms).

1P: 1P *m*-forms remain, imp.-pass. personified generally, and recruited as pres. for 1P ipv. (p. 125).

3rd: -ka:o- complementarity, number distinction: (q.v. p. 125, described from a perspective where the SF system did not yet have the complementarity): *soa, soakoa, soakuu(-t)* (paradigms); so also for “auxiliary” *lie-*: *liekyy(-t)* (p. 126).

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-0*: e.g. imp.-pass. pres.ind. *soahaa*, act. juss. 3S *soakuu*.

⁷ Persoonapronominia ei panna ilmi, jollei mahdollisesti siinä tapauksessa että sillä on paino. [No exx.]

⁸ 1 personan asemesta käytetään (deponentialiter) vastaavata aikaa personattomasta muodosta, eikä personallinen pronomini myö tarvitse joka kohdassa tulla esille ; esim. *tullaan kun tullaannii*

⁹ Monikon 1 personaa ei löydy ollenkaan, vaan sen asemesta käytetään joko praesensin vastaava persona, tai joku selityslause; esim. *lähtään* tai jospa *nyt lähtässiin* (= KK:n *lähtekäämme*).

Far-Northern dialects, Kemi: Cannelin 1889:

Imp.-pass.: juss. vietähkön &c (paradigms).

1P: 1P *m*-forms remain, imp.-pass. personified generally but less frequently than 3P, but “more usually” as pres. for 1P ipv., *lähethän nyt kattomhan!* (§79.2), beside alternatively pres.ind. m-form, *°lähemä sisäle kahvia juomhan, emmä Santra suovakkhan nyt nuijaa!* (§80.5), with no trace of the 1P ipv. form *m*-form (paradigms).

3P: 3P remains, *vievät, veit, vienevät, veisit*, personification of imp.-pass. as 3P “almost regular” in parts, grammaticalised enough for overt pronoun, *joko net jättehin.* (§79)

3rd: *-ka:o-* complementarity; number distinctions: 2S *vie'*, 2P *viellä*, 3S *vielhön*, 3P *vielhööt* &c (paradigms); in light of imp.-pass. for 3P one might expect but there is no mention of pres.ind. or juss. of imp.-pass. personified/recruited for juss. of act. 3P, sc. *vieltähön* or *vielhän* for *vekhööt*.

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-n*.

2.4.3 1P generally

There is a group roughly within the foregoing varieties where imp.-pass. is personified to and often recruited for 1P *m*-forms more generally, and it is these that often lack juss. of imp.-pass., and if these had been the first to personify imp.-pass. and the gap of juss. was preexisting, it would have sufficed to explain why it is pres.ind. that is used for 1P ipv. *m*-form:

Savonian dialects, Swedish Värmland group: Aminoff 1876:

Imp.-pass.: juss. explicitly uncertain (p. 215).¹⁰

1P: 1P *m*-forms remain, imp.-pass. personified and recruited at least as pres. to replace 1P ipv., *otetaan* (p. 215).

3rd: juss. *-koo-* is no longer a living formation (p. 193).

Savonian dialects, North-Savonian group: Latvala 1899.

Imp.-pass.: no juss. mentioned, none found in positive, negative: p. 75 *Tyttö sano jotta: tuossapa näkkyv mänevän vil'kkaan näköhen poeka. Eeköön oteta kengänlankkojaks ja uoninlämmittäjiks, entinen poeka ee häntä tyyvytä. ... Sitte se toas tuomas että: eeköön oteta tuota pöövan passariks ja hammeen kannattajaks.* [Nothing corresponding to the author's own *Esimerkkeinä mainittakoon.*]

1P: *m*-forms absent and imp.-pass. used instead, *Myö niitä oekeen tukistettiin | Myöhän ollaan liika pikkušija*, including for pres. of imp.-pass. for 1P ipv (§103); here it is noted that the literary 1P ipv. *-kaa-mme* “is not as far as I know met in folk-speech in any part of our land”¹¹ (§103).

¹⁰ Imperativin monikon l:sen personan asemesta käytetään passiivin presensia, esim. *otetaan* = ottakaamme. [+ note:] Passivin imperativia en osanut onkeeni, niin ett'en voi varmaan päättää löytykö se vai ei.

¹¹ Kirjakielissä käytettyä imperatiivin mon. 1 persoonan *kaamme* (*käämme*)-pääteistä muiotoa ei minun tietääkseni tavata kansankielessä missään osassa maatamme. Tavallisesti käytetään tässä merkityksessä passiivin indikat. preensensia. Näin on asianlaita Pohjois-Savossakin

3rd: ka/o complementarity in exx; number distinctions in exx: §85 *Veättäkööt hyö nyt.* || §106 *Antaa olla niijen siellä = olkoot siellä* || §100 *Itekkuttae' uskosa aottakoon.*

Savonian dialects, South-Savonian group, Hirvensalmi: Hyyryläinen 1893:

Imp.-pass.: juss. absent (in what seem otherwise complete paradigms).

1P: 1P *m*-forms lost, imp.-pass. personified generally, and recruited as pres.ind. to replace 1P ipv, *suahaa* (p. 50, paradigms).

3rd: -ka:o- (non)complementarity: *-koo-* for both 2P and 3rd, but save for one possible error in 2P but not 3rd *-koo* has an alternative *-kee*; number distinctions: explicitly made, *mänköö vua | pitäkööt* (p. 50), forms e.g. 2S *sua(k)*, 2P *suakoo*, 3S *suakoo*, 3P *suakoot &c* (p. 49f., paradigms); not only 2P but also 3P distinctive relative to other 3P since that repluralises using *-tte(n)* outside ipv: 2P, 3P pres.ind. *suatte, suapvat/(te(n))*, ipf. *saitte, saivat(te(n))*, conc. *suanette, suaneevat(te(n))*, cond. *saisite, saisvat(te(n))* (p. 50, which queries whether 2P is only *-tte* or also *-tten* like 3P, paradigms).

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-0*.

Savonian dialects, East-Savonian group, Nurmes: Reijonen 1892:

Imp.-pass.: juss. explicitly absent (§101).

1P: 1P *m*-forms lost, imp.-pass. personified generally, and recruited as pres.ind. to replace 1P ipv (§105).

1P note: Recruitment for 1P ipv. usually has clitics *-pa(s)* or *n*-deleting *-s*: *soahaampas* (§107); if *-s* is 2nd, then imp.-pass. with *-s* has 1P suffix + 2S *-s*.

3rd: -ka:o- (non)complementarity: both in 3rd where “*-koon* communicates a milder command than *-kaan*” (§107); number distinctions: 2S *soa', soappas*, 2P *soa-koo/kee(-te)*, 3S *soa-koo/kaa-n* and 3P *-t* (§107, I do not find exx in texts to illustrate concord); the system has reduced distinctiveness of 2P ipv. through optional remarking with *-te* like lit. varieties.

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-n*.

Southeastern dialects, Proper group, Jääski and Kirvu: Lönnbohm 1879 (L), Sirelius 1894 (default reference).

Imp.-pass.: juss. explicitly missing, “Passivista puuttuu koko imperativi.” (Lönnbohm, p. 80).

1P: 1P *m*-forms lost, save °residue, imp.-pass. personified and recruited generally, with or without *myö*, *Myö senku kerittii saaha tul' sammuksii.* [NOM-NOM] | *Myö ol' kynnelt jo pelto, ku hyö tullii.* [NOM-NOM] (§10), incl. for pres.ind. for 1P ipv., *Lähetää leheksee*, but with *lähtii*, “also sometimes” imperfect, “*Lähettiiks pois!*” | “*Lähettii vaa*”. | *Lähettii nyt siitt, jos kerta lähetää* (§13).

3rd: ka/o complementarity (Lönnbohm, p. 80); number distinction: *saa', saas | saakaa* | *saakoo* | *saakoot* (Lönnbohm, paradigms) ; 3P-like use of imp.-pass. but only once “noticed” with 3P subject, *Siitt hyö siin oltii ja riiteliit*, no further clarity about usability of imp.-pass. for juss. of 3P.

Tavastian dialects, Southeast-Tavastian group, Hollola subgroup, Heinola: Lindfors 1892:

Imp.-pass.: juss. explicitly missing (§85).

1P: 1P *m*-form lost, imp.-pass. personified generally (§84), incl. pres. to replace 1P ipv. (§76, paradigms).

3rd: noncomplementarity, uniform *-kaa-*; number distinctions: 2S *sano*’, 2P *sanokai*, 3S *sanokaa(n)*, 3P *sanokaat* (paradigms); 3P in general variably repluralises with 2P *-tten* but not 3P *ipv* and is so distinctive: 2P:3P pres. *tapatten* : *tappaavatten*, ipf. *tapotten* : *tapovatten* &c.

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-n*.

2.4.4 Other

The matter is unclear for:

Southwestern+Tavastian+Savonian dialects, [historical] Satakunta area, northeast: Setälä 1883 [Ruovesi and Virrat areas of the Core Tavastian subgroup, Keuruu area of Savonian Fringe subgroup], northwest: Latvala 1895 [Southwestern Fringe Pori subgroup].

Imp.-pass.: juss. unmentioned and not at quick search in exx.

1P: In the northeastern group, 1P *m*-forms seem to remain, e.g. p. 187 *emme me Tiinaa kualijaksi lyä* || p. 191 *me laitamme hyvää ruokaa* || §281 *Me luulimme, että ...*, but imp.-pass. is also personified generally and allows overt pronouns, and ditto “quite generally” as pres.ind. for 1P ipv. (§194-5), *Kastetaan me toinen toisemme* | *Me otetaan tuolta mieheltä hevonen* (§194-5), with a nice textual example of imp.-pass. pres.ind. for 1P *ipv*. vs. 1P *m*-form pres.ind., p. 203 *Ne sano*: “*mennään vaan, ja kyllä saat nähä, mitä me teemme!*”, but 1P ipv. m-form is also attested in one of the texts, p. 226n *Nyt me ottakaamme!*. In the northwest group, 1P *m*-forms also seem to remain, §18 *Me olimme kerta valkeepaatis* | §48 *Me emme ole yhtään toinen toisemme muatosia* | §152 *Mitä me teemme* &c. | §177 *Me rakensimme täällä maksuu vastaan laivoja* | §191 *jott me olemme Huittisist* | p. 5 *Me annamme kauppamiähellä vaan kirjan*, but imp.-pass. is personified generally although the exx do not have overt 1P pronouns, *Koska lähdetään koto taloon viaraisille* | *Eikös lähdetä jo* | *Kyllä se ny’ sitte pian muutoin kävis, kun vaan saatasiin lävet* (§131), and as pres. for 1P *ipv*. (§131), *Vaihdeltaas me melaa* | *Pannaan jakku päällä*, and the 1P ipv. m-form “is never heard” (§131).

1P note: *-s* particle distribution includes pres.ind. of imp.-pass. for 1P *ipv.*, *Vaihdeltaas me melaa* (Latvala 1895: §171): °1P suffix + 2S.

3P personification incipient but mostly not grammaticalised.

3rd: *-ka:o-* complementarity; number distinctions (to go by examples): Setälä p. 205 “*Kahtokoon se kalu(n)s perään, joka sen ostanut on*” || p. 203 “*missä ne on, jotka mua on Paimen-Jussiks haukkunu?* *Tulkoot sievää tänne!*”; Latvala §190 *Joko tahtoo mennä, niin menköön* | *Jok’ on vanhin, niin olkoon niinkun nuarin*.

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-n*.

2.4.5 Karelian

Karelian dialects described in 19C have not lost 1P *m*-forms or personified imp.-pass. as 1P, even as 1P *ipv.*, and some even keep 1P *ipv. m*-forms, but find other ways to make it distinctive, while others lose it and recruiting 3S; they had prehistorically personified and

recruited imp.-pass. to replace 3P, but some resisted doing so specifically for 3P ipv., while others did so through a novel novel juss. of imp.-pass. (see Novak et al. 2022: 8.4.2 for comprehensive and contextualised summary of Karelian ipv./juss. across sources):

Karelian Proper: Genetz 1880:

Imp.-pass.: juss. absent? (not given in paradigms or mentioned in description).

1P: 1P *m*-forms remain, but 1P ipv. is distinctive in often omitting the -ma of other tense-moods, leaving the ipv. stem alone or with pronoun, *pan-ga-ma*, *pan-ga (müö)*. (§176). Exx: cf. e.g. for Karelian Proper subject and object coding *šyökä nyt myö tämä kalakukko* ‘давайте мы сейчас съедим этот рыбник’ (Zaikov 2000: 202) || *tappakkama kaikki kaksikümmettä lehmii* (Zaikov 2000: 202) || *ni siiä ottakka müö veneh noštakka sinne* ‘но, потом давайте мы возьмем лодку, поднимаем ей туда’ (Zaikov 2000: 202), and with examples object coding with the *m*-suffixed form given there for the neighbouring Olonets Karelian varieties, e.g. *syögiämmö kalarokku* ‘давайте съедим рыбный суп’ (Zaikov 2000: 205). [Distinguish Border-Karelian Suojärvi Genetz 1870 use of distinctively 3S ipv. *-ka-h* for 1P ipv.]

2P: 2P ipv. is almost distinctive -a (inducing diphthongization *-aa- > -oa-*) relative to most other tens-moods: 2P ipv. *šoa-go-a* + cond. *-zi-a* : pres., ipf., conc. *šoa-*, *šai-*, *šoa-ne-* + *-tta* (paradigms). Exx: focusing on argument coding, cf. e.g. Karelian Proper *no avoa šie hänellä ovi* ‘ну, открой ты ему дверь’ (Zaikov 2000: 181) || *vie lehmä paimennušmualla* ‘отведи корову на пастбище’ (Zaikov 2000: 181) || *laita lapši asiella* ‘отправь ребенка по делу’ (Zaikov 2000: 181) || *tuogua miun poiga tänne* ‘приведите моего сына сюда’ (Zaikov 2000: 192) || *keittäkkeä kahvi* ‘сварите кофе’ (Zaikov 2000: 192) || *vietyä miut kotih* (Zaikov 2000: 192) || *vel’l’et, ottakua milman’ katt’s omah* ‘братья, возьмите и меня посмотреть’ | *pangua kostrul’a stolalla* ‘поставьте кастрюлю на стол’ (Zaikov 2000: 193) || *müögeä miula koira* ‘продайте мне собаку’ (Zaikov 2000: 194) || subject *m’ängeä i tüö* ‘идите и вы’ (Zaikov 2000: 195)

3rd: noncomplementarity, *-ka-* in South Karelian, *-ka-* or *-ko-* in North Karelian (§161, cf. §169.3, §171): e.g. 2S *šoa*, 2P *šoa-go-a*, 1P *šoa-ga(-ma)*, 3S/3P *šoa-ga-h* (paradigms); number neutralised, and in such a way as to make 3P ipv. distinctive relative to other 3P: 3P in general has been replaced by both imp.-pass. or “often” 3S, but “always” by 3S in ipv./juss. (§160, paradigms): so *noš-ka-h* both *nouskoon* and *nouskoot* (§169). Exx. cf. e.g. South Karelian *tulgah kaikki kahella šivellä ... läkkäh kaikki jälgeh!* (Ojansuu 1905: 9) || Karelian Proper 3S:3P subject *kaččokkah hiän miuhu* : *pangah hyö vuatetta kiugalla* || *tulgah hiän meila jälgeh* : *mängäh hyö kodiloih* || subject-position and object-coding *luattikah tytär miula paijan näistä* ‘пусть из этого девушка сошьет мне рубашку’ (Zaikov 2000: 211) || *hän painakkah sovan ruskieski* ‘пусть он покрасит одежду в красный цвет’ (Zaikov 2000: 212). [The unavailability imp.-pass. for 3P in ipv. alone would partly follow if there is no ipv./juss. of imp.-pass., and none is given in the paradigms, but cf. recruitment of pres.ind. in such cases in Finnish.]

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-h*.

Karelian, Olonets: Genetz 1884:

Imp.-pass.: novel ipv./juss. of imp.-pass. innovated, adding to the passive stem of e.g. *süö-d-ih*, *-da-ne-h* the ending *-hez(e)*, *-haz(e)*, and that is recruited for 3P (history of

analyses in Zaikov 2000: 216-9). Thus we get ipv. of act. 3S *süö-gä-h*: new ipv. of imp.-pass. and recruited 3P *süö-dä-he/az(e)* ‘*syötäköön*’ (§95, 107, paradigms) (§95).

1P: 1P *m*-forms remain, but 1P ipv. is very rare, *soa-ga-mmo*, *laula-kka-mmo*, *pani-ga-mmo* (§101, §112, paradigms).

2P: 2P distinctive *-a* against *-tto* of other tense-moods, this *-tto* or distinctive *-t* can also be added to 2P ipv. and sometimes double *-a* : e.g. act. 2S *soa*, 2P *soa-go-a*, *vie-ga-a*, *pani-go-a*, *nosta-kko-a*, *käskie-kke-ä*, with *-tto*, *-t* esp. if ipv. ending is lost **-k-* > **-γ-küzü-ä-ttö*, *nosta-a-d*, *käskie-d*, but also e.g. *pani-go-a-tto* (§95, paradigms).

3rd: noncomplementarity, no juss. *-ko-*, 3S *syö-gä-h* (§96, paradigms). 3P lost, novel ipv. of imp.-pass. recruited [no mention of 3S as alternative unlike in Karelian Proper] (§101, §113). The NOM 3P A/S and NOM O morphosyntax is illustrated in other sources: *armahad añhelizet sinū aulteldahez* ‘rakkaat enkelit sinua autakoot’ (Leskinen 1967: 256) || *süödäheze lapset* ‘*пусть дети поедят*’ | *viedähes lapset buabale piiruadu* ‘*пусть дети отнесут бабушке пирог*’ | *tuodaheze hüö miule maiduo* ‘*пусть они принесут мне молока*’ | *keitettähes murgin teriämbäh* ‘*пусть они готовят скорее обед*’ | *hallost oldaheze pihal vihmoissah, kuivettaheze vähäine* ‘*пусть дрова побудут на довре до начала дождей, пусть немного подсохнут*’ (Zaikov 2000: 216-9; the description implies with Genetz that the relevant varieties do have 3S *-ka-h* &c, but no exx are given here.). The result is a distinctiver coding split by number of 3rd person ipv.: act. ipv. 3S *syö-gä-h* NOM-ACC like act. ipv. 2S and act. 3S/3P generally : act. ipv. 3P NOM-NOM *syö-da-hez/haz(e)* recruiting imp.-pass. like act. 3P generally.

Syncretism imp.-pass. and 3S juss. *-h*.

Border Karelian, Suojärvi, close to Karelian Proper in northern part, Olonets Karelian in Southern Part (on this and later situation see Uusitupa et al. 2017): Genetz 1870:

Imp.-pass.: novel juss. as in Olonets Karelian, *syödähäs* (p. 225, paradigms):

1P: 1P *m*-forms remain, *syömmä*, *söimmä* &c, but not 1P ipv., 3S ipv. is recruited, *puonemma ga puotkah* [‘*jos putoamme [pudonemme] noon pudotkaamme [pudotkoon]’?*] (p. 225, and on the construction p. 226).¹² The one ex. found here in the texts appears to be 1P for 1S? p. 249: *Izä sanoo* : “*Elä lähe poigan’*, *i sie häviet sinne. ”Mie lähen, toatto, hävinnen, ga hävikkäh!*”. [Type not given in Novak et al. 2022: 8.4.2]

2P: 2P distinctive *-a*, *syö-ge-ä*, against *-tta* elsewhere, *syö-*, *söi-*, *syö-ne-*, *syö-zi-* + *-ttä*, as in Olonets Karelian.

3rd: 3P *t*-forms lost, 3S recruited, *syö(ä/ö)*, or imp.-pass. recruited, pres. *syö-vä-h*, ipf. *d-i-h*, conc. *-dä-ne-h*, cond. *-dä-is*, as in Karelian Proper (p. 225) ; but imp.-pass. had the novel imperative, as in Olonets Karelian: 3S ipv. *syögäh* : imp.-pass. and so 3P ipv. *syödähäs* (p. 225, paradigms): same distinctive split as °Olonets Karelian : Ex: 3P ipv. in the use of the 3rd ipv./juss. in concessive clauses: p. 226 *tuldaneh, ga tuldahas* ‘*jos tullaan, niin tultakoon*’ and ‘*jos tulevat, niin tulkoot*’¹³ || 3S ipv. p. 247 *Olgah jo, ei pie*

¹² Käytelmä on vaillinaisempi, kuin *Kk:n* ; siltä puuttuu seuraavat muodot : *monikon 3 persona*, jonka sijassa käytetään yksikön 3 personaa, tahi vastaavaa tekotapaa ja aikaa Passivossa jolloin kohdesana seisoo nominativossa taikka partivossa ; *Optativo* ; *1 persona Imperativon monikkoa*, jonka sijassa käytetään yksikön 3 personaa *puonemma ga puotkah* ; ...

¹³ Imperativus Passivi, joka kuitenkin useimmiten seisoo Aktivon monikon 3 personan sijassa, saadaan Koncessivosta niin että tavut *-has*, *-häs* pannaan *-neh* päätteen sijaan, ja tavataan enimmiten juuri koncessivon rinnalla. Esim. *tuldaneh, ga tuldahas*, jos tullaan, niin tultakoon ; jos tulevat, niin tulkoot ; *lykättäneh, ga lykättähäs*.

syyvä | 3S ipv. with NOM S, p. 265 ‘No ken toi, sei oppikah!’ || 3S ipv. with NOM A and NOM O, p. 261, ‘Kuga tulloo muistoazih , se tuogah lehmän kinttu tulles tuomaziks’.

2.5 Estonian imperative and jussive

General: In Estonian, ipv. and juss. both allows preverbal subject, contrasting with ipv. in Finnish, and have split-nominative object, contrasting with juss. in Finnish, and along with the split-nominative object, juss. has no number inflections, as in varieties of Finnish (°Jahnsson).

Timberlake 1974:245n66 highlights these differences and that therefore the Estonian juss. with its regularly positioned nominative subject and split-nominative object is an obstacle for theories that link (split)nominative objects to the unavailability of at least overtly nominative clause-internal subjects, but not for theories relativising split-nominative objects to agreement of subjects as his.

Imperative: ipv. reflects both the old inflectional ipv. and a particle as frozen form of ‘I ask’ + infinitive, both historically with split-nominative objects, and both keeping these. The indicative has come to replace ipv. for 1P commands, retaining its accusative O (Erelt and Metslang 2006).

Jussive: form *-gu/ku* invariant for number, can be used both for commands with a 3rd person subject, *boy.NOM invite.JUSS. girl.NOM, Mary await.JUSS. me.PART*, or with any person subject to indicate that something is done on someone’s order, *I speak-JUSS. = on someone’s order*, and then may be embedded, *he said that take.JUSS. I.NOM ... document.NOM*.

(On the development of juss., Viitso 2003r: 8.3.3; on juss. and its object, Viitso 2003s: 3.6.2, Erelt 2003: 5.4.5-6, 5.5.2; on particle < ‘I say’ + infinitive taking nominative object, Ogren 2015; on preverbal subjects of ipv. nevertheless taken as extraclausal, Miljan and Cann 2013; on mood, Metslang and Sepper 2010).

3 **Impersonal/Passive**

3.1 Background

Origin: In this construction the origin of (split-)nominative objects is reasonably clear (Lehtinen 1985, Lehtinen 2007: 130f., 190f., 88): the finite forms have been reconstructed to Proto-Finnic as the 3S of the reflexive of a causative, pres. *tape-ttä_{CAUS-k_{PRES-sen}3S}*, past *-tt-i-sen se fait, fit tuer* → *est, fut tué* (a development perhaps incipient in French, Le Bellec 2014). On this basis then, one would expect NOM O→S, since it is the reflexivised NOM A=O of the causative that is reanalysed as the relevant argument of the new construction, and corresponding inflectional agreement with the argument using the reflexive conjugation to the extent that it ever existed, which it may have only in an extremely limited fashion (Lehtinen op.cit.). Complete paradigms of reflexive inflections with agreeing NOM A=O are found in eastern varieties of Finnish-Karelian like Karelian Proper Paatene 1S *pezieten* | 2S *pezietet* | 3S *peziäksi, -äh* | 1P *pezietemma* | 2P *pezietettä* | 3P=imp.-pass. *pessähäže* (Genetz 1880: §196), but are usually viewed as innovations

apart perhaps from 3P (Lehtinen 2007: 133f. and lit. there, esp. Koivisto 1995*, cf. Palola 2009: 2.2.3, Zaikov 2000: 217f.), and the 3S/3P forms are not already found in Agricola (VVKS §18.1.1). Complete paradigms of imp.-pass. with agreeing NOM O→S are found in early literary Finnish based on dialects of southwestern Finland like *mine castetan | te castetat | he tapettijt | me rangaistamme* (VVKS §18.4), but are viewed as independent neologisms save again perhaps for 3P (Lehtinen 1985: sec. 3, cf. 2007: 190f.; De Smit 2016p; with lit.). Elsewhere, there is only the descendant of the 3S forms like SF *-taan, -ttiin*, and O(→S) coding as nonagreeing all-nominative, nonagreeing split-nominative, or (nonagreeing) all-accusative.

Active-passive: SF belongs to varieties where there has been evolution to an active transitive in morphosyntax. The A/S subject is an arbitrary human impersonal of the *man/on/se* type, notated here *arb*, with syntacticosemantic anaphoric salience close to that of other (pro)nominals, coded by distinctive invariant inflection corresponding to person-number. The O object has O-specific properties like the aspectual genitive not shared by O-like S of the existential construction, though it is split-nominative rather than all-accusative (with focus on subjecthood and objecthood properties, see °dependencies).

A further step in the evolution to active transitive has been taken in varieties with unrestricted accusative coding of O (°Kemi, °Tver).

An all-nominative coding is widespread, whether or not it is shared with *ipv.*, but typically in systems where the most evidence supports O-hood rather than O→S promotion, insofar as escape of personal pronoun NOM from NEG/ASP-PART is rare or absent, while if promotion were involved we would expect it to be comparable in frequency to NOM in positive resultative clauses (Lehtinen 1985: 275, °*kun en minä talon pöytään syömäänkään kutsuttu*), so O→S seems only fairly clear in literary varieties with agreement (°*rangaistamme*, De Smit 2016p; on the more general escape there from NEG/ASP-PART, see VVKS §34.3 and its link to §27.2.1).

Periphrases: With the above synthetic construction can be coupled periphrastic *be* + participle constructions, usually attributed to contact, with the same syntax as the synthetic construction in SF (but also the following, Heinat and Manninen 2013, Sands and Campbell 2001: 3.1.3), but in dialects and early literary varieties they can have passive-resultative syntax with agreeing unrestricted nominative subject often alongside active syntax (e.g. °Setälä 1883: §197-8, Lehtinen 1985: 276f.; De Smit 2006, Lees 2015; it is worth nothing that dialects with all-accusative O coding with imp.-pass. can include these periphrastic constructions, °Cannelin 1889: §56).

Note on Estonian: In Estonian, imp.-pass. is to a first approximation as in Finnish, with split-nominative O combining with invariable verbal forms coding *arb* A like they do S. However, in the compound tenses, the unrestricted fully agreeing nominative suggests that passive-like O→S is part of the standard language. Southern dialects have an agreeing nominative in synthetic forms ≈ passive-resultative of older and dialectal Finnish. (See Erelt 2003: 5.4.2, Viitso 2003r: 8.2.1.3, Lees 2015; Miljan 2008, Metslang 2013s, Metslang 2013d, Torn-Leesik 2010, Torn-Leesik 2011).

3.2 Finite forms (Finnish)

Synthetic finite forms of imp.-pass. originate from causativising suffix > *-tta-* + tense-mood + agreement/*pro* for reflexivise 3S A-O > imp.-pass. or “4th person” -*Vn*.

Compound tenses use nonfinite forms of the lexical verb, the “passive” connegative stem and “passive infinitives” in *-tta-*, the past “passive participle” in *-tu-*, plus a finite auxiliary, namely the negative verb in 3S, and the perfect auxiliary BE in either 3S (standard) or itself the **-tta-* ... -*Vn* inflection (double passive) (Helasvuo 2006, Lyytikäinen 2012, VISK §1992-3, and further °personification).

Thus to illustrate with *ole-* ‘be’:

Ordinarily synthetic stem-mood-tense-agreement: past *ol-i*_{PAST-Ø}_{3S.DFLT}.

Ordinary periphrastic perfect, with active participle *-nut-*: *oli ollu*.

Periphrastic negative: present *ei ole*, past *ei ollu*.

Imp.-pass. synthetic present: *ol-la-an*, past *ol_{BE-t}-i*_{PAST-in}.

Imp.-pass. periphrastic perfect: *oli ol-tu* ~ *oltiin oltu*.

Imp.-pass. negative: present *e*_{NEG-i}_{3S/DFLT} *ol-la*, past *ei ol-tu*.

At a first look, different formants at different points in the clausal architecture seem involved:

-Outer -*Vn* < reflexive 3S **-sen* in the T-zone of person-number agreement suffixes after tense/mood and syncretic with 3S(/PL) agreement with nominative subjects with juss. as well as 3S/PL POS.

-Inner *-tta-* < causative in finite verbs, the connegative form, and “infinitives”, *-ttu-* in “participles”, in the v/Voice-zone, following the historically related causativising *-tta-* but preceding the finite categories of tense-mood.

This split and interactions of the two positions raise interesting analytical issues for syntax-morphology correlations. Some can be studied by examining how these formants behave when they can be isolated, which means whether the inner *-tta/u-* morphology by itself can lead to arbitrary human impersonal, and further its personification, or whether it appears in other constructions like the promotional passive -- or even simple active. The answer appears to be yes across to all of these.

This is not quite expected from better-known analogues to the arbitrary humans impersonal, which bring out the interest of Finnish, and especially its °dialects. Some of these analogues are restricted to finite clauses, arguably derivably, for instance French *on* and German *man*, because they are nominative clitics or weak pronouns, and these are only found in finite clauses even when not impersonal, e.g. French *tu*. Italian *si* with 3S finite forms in finite clauses can indicate the arbitrary human impersonal A/S, along with more passive and middle constructions, but with infinitives in nonfinite clauses it can indicate only these latter constructions even if the nonfinite clause licenses nominatives (see Supplement on Romance), and so expectedly appears not to allow a 1P personified use in any of these nonfinite clauses either (to go by Cinque 1988: sec. 1 ex. 5 vs. sec. 3.4). The distribution of *si* itself across constructions relates it both to the T/agreement system in its *arb* use, and perhaps to the v/Voice system in its more passive and middle uses,

while as reflexiviser of O and R and its inherent-reflexive descendant it appears in and only in active clauses.

3.3 Nonfinite forms (Finnish)

In SF, the nonfinite *-tta/u-* formations used in periphrastic constructions of imp.-pass. have a variety of uses: some are associated with *arb* A/S, though it is often t.b.d. if how *arb*-like it is on properties like existential readings in episodic contexts across verb types; but some are associated with for all that can be told straightforward active structures with GEN/POS A/S; and some seem to be associated with promotional passives where O becomes GEN/POS subject. (detailed descriptions of nonfinite forms as a whole may be found in VISK, Vilkuna 1996, Karlsson 2018, in diachronic context Hakulinen 1961*, with an eye on theoretical analysis, Hakulinen and Karlsson 1979; analyses of most of the system that focus on core argument coding include Vainikka 1989, Koskinen 1998, Vainikka and Brattico 2014).

“Passive” modifier, predicate: present or “I” *-tta-* + *-va-* and past or “II” *-ttu-* “passive” “participles” as modifier and predicate (VISK §527-530): *maalattu talo ~ sinun maalaama talo* : (*sinun*) *maalattava talo*. Issues includes the proper analysis of *-ttu--ma-* alternation according to the presence of GEN A, with inanimate GEN A in the *ma-* construction at least, *lumen peittämät jäljet*, but apparent animacy restrictions on silent A, sc.(?!) *satoi lunta koko yön ja (*peittätyt/*peittämat) maat*

The active counterparts are the present or I *-va-* and past or II *-nut-* active participles, *talon maalaava, maalannut taiteilija* (with a curious restriction against this relativised A/S controlling of PRO and antecedent predicates, VISK §527, elsewhere familiar for *se-* impersonal A/S, see Supplement on *se-* constructions).

Clausal complement, °referative construction: present *-tta-va-* and past *-ttu-* “passive” participles in clausal complements; the active *arb* structure is well-studied here in the split-nominative coding of O and its interaction with upstairs case, and both A and S as *arb*: *Sanoin Amerikassa isoissa kaupungeissa oltavan ainakin viisikymmentä vuotta Suomesta edellä | (Tästä) on kuviteltu päästyn eroon ...* (VISK §540). [Note contrast with German-Romance where silent human impersonals in nonfinite complements are typical of indirect causatives with a.o. transitive restrictions.]

O in the passive referative construction can have not only the expected embedded split-nominative coding or matrix-dependent coding, sc. GEN.SG, NOM.SG, NOM.PL, but also the coding of intransitive subjects of activee, sc. GEN.SG/PL: °*Luulin kissat:kissojen jo hukutetun* (Hakulinen and Karlsson 1975: 14.6) | °*Kerrottiin karhun ammutun* (Carlson 2009), contrast eS: °*Luulusin järvessä olevan uudet ahvenet: *uusien ahvenien* (Vainikka 2003). That would suggest that beside the *arb* morphosyntax of finite forms, there is also available a °promotional passive, unavailable at least to synthetic finite forms; but see °*kissojen* for an alternative; and I have not seen counterparts with POS, e.g. *hukutettavansa, perustettavansa*, unlike in the temporal adjunct °*perustettaessaan*, cf. active B *ilmoitti perustavansa &c.*

The active counterparts are straightforwardly the present and past participles.

Temporal adjunct: There are intriguing mismatches between morphosyntactic voice and the form expected for it, and between the formations available for present and past.

Past: -*ttu-* “passive” past participle: fully active in morphosyntax, B *otettuani sen* | B *vihollisen otettua sen* | B *oltuani* (Vainikka 1989: 5.3.1.1, Vainikka and Brattico 2014, Koskinen 1998: 4.3.2; and for some nuances VISK §548). There are no issues if A/S is GEN/POS, *kissan tultua kotiin* | *Ommelkaa helma vasta tarkistettuanne pituuden uudestaan* | *Kansliapiiillikon annettua luvan asia esiteltiin ministerille*, as there are not in the II INF act. iness. present counterpart. If A/S is silent, *arb* has been given out as available, *syötyä lähdettiin kävelylle* &c, reviewed in Svensson 1998, *Takuuhuolto onkin tilattava heti matkalta palattua*, VISK §548, or ?, Vilkuna 1996: 9.7.3, *?nukkumaan mentyä*, more so with total objects and adverbs, *?uutta viinia maisteltua tutustuttiin taloon* | **illalinen ~ *illalisen ~ salissa syötyä tutustuttiin taloon*. [Dialectal differentiation of the PRT pass. form used in this construction may shed light on the active morphosyntax, see °-*huo.*]

Present: “passive” -*tta-* + -*de-* or “II” infinitive + inessive: *arb* A, B *karhun päätä sisään kantettaessa*, and *arb* S, B *järvellä oltaessa tuuli kovasti* | B *löytyminen tapahtui latialla oltaessa* (text of Hakulinen 1979); usually O needs ASP-PART and so not inspectable for all-ACC ~ split-NOM (Vainikka 1989: 5.3; or nearly so, VISK §548 re: ex. (e) with PL O so not revealing in this respect).

The “active” counterpart without -*tta-* has fully active syntax, *kantaessa*, and is also used in the instructive, *kantaen*, with the passive available in °dialects, *kantettaen*, and lit. idioms, *otettaen huomioon* &c. As in Germanic-Romance, the silent A/S of these adjuncts can be ≈ NOC/ARB PRO, so we get both “active” and “passive” II INF iness. with *arb* S in *Turkuun tulessa* | *tultaessa satoi* (Karlsson 2018). Both structure seem to also allow (N)OC to matrix *arb* imp.-pass., e.g. active *miten varallaolotunnit huomioidaan sovittelua päivärahaa laskiessa* (VISK §547 < a corpus) | *virkejärjestelyistä ei ole päästy yksimielisyyteen säästölinjaa etsittäessä*. (VISK §548 < 1 corpus), but also *arb* without such a relationship, *Eläkkeelle jäätessä ~ jäädessä tulee mieleen kaikenlaista*. (VISK §543, cf. §547), *Suomi oli 1990-luvulle tultaessa hätätilassa*. (VISK §548 < 1 corpus). The act.-only instr. counterpart has similar A/S interpretations, *Koira tuli kotiin uikuttaen surkeasti*. | *Uolevi toi koiran kotiin uikuttaen surkeasti*. | *Koira tuotiin kotiin uikuttaen surkeasti* (from Vilkuna 1996: 9.7.1).

It is common for the O of the “passive” II INF iness. to be silent under covaluation with a matrix argument, “usually the subject”, *Choi oli löydettyessä tajuissaan ja pystyi puhumaan*. (VISK §547 < 1 corpus). That is susceptible to analyses as non-OC object deletion as well as OC under O promotion to subjecthood, and that occurs in the otherwise clearly active -*ma-lla/tta* clausal adjunct, *Yleisö poistui taputtamatta : kehottamatta* ‘The audience left without clapping : *arb* urging ~~them~~’, *Vieraat lähtivät uimalla : taluttamalla* ‘Strangers left by swimming : *arb* leading ~~them~~’ (Hakulinen and Karlsson 1975: 14.8.3; VISK §520).

However, Ylikoski 2022 (cf. 2005) argues for robustness of attested POS coding of O, which would indicate a promotional passive: *Althin toisti kuitenkin, mitä epäilty jo pidätettäessään totesi* (Ylikoski 2022) | B *perustettaessaan se oli Suomen ensimmäinen täyskunnallinen teatteri*. The promotion of O to subjecthood might be compatible with a

syntactically projected *arb* A in a lower position distinct from the demoted A of the canonical passive, and needs testing through °dependencies.

Nonfinite imp.-pass.? The literature on Romance-Slavic *se*-constructions has come to the conclusion that the arbitrary human impersonal A/S = impersonal *se/si* is only available in finite clauses, *Non si è mai contenti*, and not nonfinite ones even if they license nominatives, hence **Ritengo non essersi idonei per tale compito*, where only only O-promotional, A-demotional passive exists, passive *se/si*, and that is not available with verbs like *be* (ex. from Cinque 1988, cf. Dobrovie-Sorin 1988, Dobrovie-Sorin 2016; see Supplement on Romance).

The Finnish passive temporal adjunct, B *löytyminen tapahtui latialla oltaessa*, and passive referative construction, °*Sanoin Amerikassa isoissa kaupungeissa oltavan ainakin viisikymmentä vuotta Suomesta edellä* + °*Kuulin Paraisilla myydyn loistohuvila(n)*, both suggest that the human arbitrary impersonal is licensed in nonfinite clauses, i.e. impersonal *se*, but the type °*perustettaessään* and less so °*Miehet luulivat kissat ~ kissojen jo hukutetun* als suggests a promotional passive absent in finite clauses, i.e. passive *se*. There is more to say to complete the argument: independent aspects of these constructions limit the argument -- maybe one cannot actually ensure that O is split-nominative relative to the passive clause itself for various reasons like ASP-PART and transparency to matrix case; distinctive aspects of *arb* need to be confirmed like antecedence of reciprocals; and there are gaps in my material that are just unclear to me, e.g. *oltaessa* occurring in *estar* rather than *ser* contexts.

The argument would be strengthened if these clause type allowed 1P-personified *arb*, as do finite clauses, e.g. °*miten lapsi kuulee meidän puhuttavan työstämme ja kollegoistamme*, q.v.

Verb unions: SF uses passive infinitives and participles in a subset of “verb union” constructions that are to various degrees idiomatic (VISK §451 and further subsections there, e.g. §1323ff.; cf. Karlsson 2018: 23.8, Vilkuna 1996: 8.2.3, Hakulinen and Karlsson 1979: 11.3.3).

In most verb unions, the opportunity to examine object coding and its interaction with subject coding may be limited. One striking contrast involves the neccessive construction BE + pass. PRT pres., with silent or DAT-GEN matrix A/S, O split-NOM ~ NEG/ASP-PART O, no transitivity restriction, B *ne:sinut on vietävä* | B *koiran oli oltava nälkäinen* | *tiedon oli vastattava totuutta* (Itkonen 1967: 268), cf. *²minun on lupa, syytä, tarpeen maalata talo, sinut, olla valmis* (VISK §1581) : and the possibility or epistemic constructions, with agreeing all-NOM and no matrix NEG-PART corresponding to O, silent or GEN/POS A of PRT, and restriction to transitives, *Minä en ole parannettavissa* | *Tämä asia ei ole teidän päätettävissänne* (VISK §1343, §1584-5).

Impersonal, personified: Those nonfinite constructions that have impersonal morphosyntax above raise the question of whether personification is available in the varieties where it is for finite forms: *Me puhutaan istestämme* → ... °*puhuttavan itsestämme*. Candidates occur in °dialects.

3.4 Nonfinite forms: dialects

Why dialects? The system of finite forms is largely shared across Finnic-Karelian varieties, though realisation differs substantially through different developments and analogies involving grades of the sources of counterparts of **-tta-*, **-k-*, and **-sen* (Lehtinen 2007, Zaikov 2000). The system of nonfinite forms shows considerable variation both in available formations and in uses, and they can lesser range of passive forms than SF (e.g. much Karelian), and a greater range of passive formations like passive I INF (e.g. much southwest). The greater range of passive formation reveals better than SF how nonfinite structures interact with imp.-pass. finite forms and their personification for instance under OC, and also hint at how the outer/agreement-like and inner/voice-like components of finite imp.-pass. morphology relate (cf. Leino 2009 posing related questions and investigating them through relationship between nonfinite forms that differ from others and are finite-like in having subject agreement through POS suffixes and *arb* subjects through passive forms)

Resume: Among infinitives, dialects often have not only the II INF act. iness. *tullessa* : pass. *tultaessa*, and its instr. counterpart *tullen* : *tultaen* with their NOC/ARB PRO-like A/S, but also two others of singular interest:

-I INF bare *tulla* : *tultaa*: the type is of singular interest as OC/restructuring dependency complement of various classes of verbs, where it permits examining the effect of imp.-pass. and its personifications in the matrix on INF act. vs. INF pass. choice as complement, the type °*myö alettii kaivettoo* [as if: *me alettiin kaivettaa*] perhaps also under generic zero-person [as if: *kun alkaa kaivettaa*], beside use in structures that need further analysis as OC or NOC/ARB PRO vel sim. like °*Minä tulim papiks tehtää* [as if: *minä tulin tehtää papiksi*].

-I INF bare *tulla* : *tultaa* and esp. III INF instr. *tuleman* : *tultaman*, as the complement of *pitää* with silent experiencer, the type *pitää tultaman* beside *tuleman*, but perhaps against active only 2*sinun pitää tuleman* : **tultaman*, where **tultaman* would formally have a parallel in *sinun on tultava*.

Among participles, SF crossclassifies act. and imp.-pass. with the two tense/aspects, but dialects interesting elements to understanding the morphosyntax:

-personification of passive nonfinite forms is found in an isolated referative °*olen kuulu muijen puhuttavan* [= *muiden*], from a dialect that personifies imp.-pass. to 3P, though the significance of the singular datum needs further evaluation, and the dialect also have the reverse generic zero-person-like use of the active participle here; I have not seen discussed what should be the 1P counterpart, and only seen infrequent candidates for it to study further like G *Psykologi muistuttaa* [...] “*Tämä ei tarkoita etteikö ikävistä tapahtumista esimerkiksi töissä saisi puhua. On kuitenkin hyvä miettiä, miten lapsi kuulee meidän puhuttavan työstämme ja kollegoistamme.*”

-form-syntax mismatch of active morphosyntax using the passive participle in the past clausal adjunct *talonvaēn oven avattua* is the rule but stands beside isolated but not unique passive-like promotion of O to GEN-POS type *sen lyötyä, löyttyänsä* ‘its having been found’.

Details: I will use Kannisto 1901 as scaffold to resume the 19C sources available to me, without any intent of completeness (citations can be found under °personification or by searching for the example). Occasionally references are added to the rich studies of early literary usage which includes the nonstandard pass. I INF bare and inst. III INF, and the options and patterns studied there seem key to understanding the nature and development of the passive forms (e.g. Leino 2005*, Leino 2009), though they raise their own issues like the role of translation (e.g. Häkkinen 2015: 4.6).

I INF bare complement with OC: Modal complement I INF pass. bare : instead I INF act. bare is found when matrix arb imp.-pass. or GEN zero-person = INF A/S arb: Kannisto 1901: to imp.-pass. *Siellä ta-ittiinkij-jo va-rhair ruvettaat tekee(n) | Ha-utaaltaalles sitä* (simaa) *tu-atiim mutta onko mahlettu mu-allet tu-ataakka(n)*, to zero-person, *Ny-t ei sitä suinkan tailan nähtää e:nää* ; discussion and examples here and re: I INF act. suggest the same matrix-INF relationships are available if the same matrix forms take I INF act. *Va-nha taittaan tarvita kai e-nsi kerralla.*

Ditto isolated observation in Aminoff 1876 for a dialect that does not personify to 1P outside ipv, and so with *arb imp.-pass.*: *tai(d)etaan mainattoo.*

Sim. in detail Setälä 1883, Latvala 1895 for matrix *arb imp.-pass.*, *Ei sitä taijeta käytettää | Meitäkin olis taittu perässä ajattaa*, but adding that this is so also if imp.-pass. is personified to 1P, *Ei me taija en(n)eä nähteä.*

Ditto brief observation in Hyyryläinen 1893, on a dialect that does personify to 1P, reports the same use for *imp.-pass.* as both *arb* and 1P: I INF pass. “tavataan usein, jos edellä käypi persoonattomasti tahi monikon I:n persoonan asemesta käytetty passiivinen modaaliverbin muoto”, *myö alettii kaivettoo | kerittii tehtöö.*

For earliest literary usage, see VVKS §37.3, Häkkinen 2015: 4.6, 4.8.2, Lees 2015: 6.13.5: from the latter: modal complement *woittaco ... ia castetta sille castel* ‘can you be ... baptised with that baptism’ || object OC *Jesuxen andoi hän ruoskitta* ‘he let/gave J (to) be whipped’ | *älkät te andaco teitän cudzutta Rabbixi* ‘let not yourselves be called Rabbi’.

I INF bare final: The usual (broadly) final I INF act. bare use in Kannisto allows identity with matrix subject with or without POS, or disjoint silent *arb*, or disjoint overt GEN: Kannisto *Tottijärvelle on ko-lmev yirstaa ra-nsasta so-utaa | Tarttis viäläv yii-katteita se-pällek ko:rjata* ; I INF pass. bare can also be used for independent *arb A/S*: *Minä tulim papiks tehtää* [‘I came to be made priest’] | *Tuli yks va-imo tännek ki-rkkoonotettaa | tuli ni-n kö:yhäks että hänen täyty ka-upunkiv va-ivastaloom mennä ho:ilettaa ennenku(n) häm ku:ali* [‘him behooved to go to the city to be cared for’]; and matrix arb imp.-pass. can be covalued with this INF A/S arb (converging with modal complements): Kannisto: *Ne viärrääm po-ltettaa | Viätiin ka-ns lasta kastettaa.*

II INF iness. NOC/arb adjunct: As in SF(?); the form is widely noted with iness. or II INF instr., though rarely illustrated in the descriptions: Kannisto 1901 ex. also has matrix arb imp.-pass. = (?) INF A/S arb: *Mikäs sii:ttä [pässistä] lihoja otettaiss oli, kyllä se-n tauti tiättii(n).*

20C ex. from Dialect Morphology archive where also matrix arb imp.-pass. = INF A/S arb: *nuottoa veettäessä tarvitaan kaks venettä.* (Sumiainen [Savonian, Mid-Finland group], cited in Leino 2009)

Svensson 1998 discusses II INF pass. instr. in 18C texts.

Nonpersonal pitää + I INF bare, III INF instr.: instead of I INF act. bare and III INF act. instr., there appears I INF pass. bare, always it seems only when matrix experiencer \emptyset = INF A/S arb: Kannisto: I *Ku-inkas moneen osaan se piti pa-ntaa | että pitäs oltaa hi-ljaa* + III *Minä pitää köytettämäm mä-ntyyn kii· | Piti li-nnustaam poikettama(n)*, but the same matrix-INF relationships seems available with INF act., e.g. III *Se* (kuritettava lapsi) *pitää nii-n kauvam pe-ittooman* (hakkaaman), though INF act. can also take DAT-GEN and poss-suffixal A/S. A literary examples from squarely within Kannisto's area of study is B *Nyt piti mentää Kolkkilaan* (author from Tavastian Vesilähti).

Ditto in detail Setälä 1883: I *Menneen syksynä se piti laitettaa | Hän pitäs pandaa baadiin* + III *Poika pitää tapettaman*; Latvala 1895, I *Piti mentää lihhaa ottamaan | Pitäs vuaratata vanha ovi* + III *Se pittää pantaman kellokkaaksi | Me piti ihnaan ammuttaman.*

Briefly Grotenfelt 1878: *se lehmä pittää tapettaman | totta se pittää katottaman*; Aminoff 1871: *piti tehtämän.*

20C examples of I INF pass. from Dialect Morphology archive, cited a.o. in Hallamäki 2001: 2.1.2 and Leino 2009: *tulille piti mentää ja kalat piti perattaa ensi* (Kuhmoinen [Tavastian, Päijänne group], 1969-70) | *kahareksantoista vuonna tännep piti tuolaa vankia* (Virrat [Tavastian, Upper Satakunta group] 1969-70) | *se pari piräis vihittämä* (Laitian [Southwestern dialects, Proper subgroup]); of pass. I and III INF from Southwestern dialects, West Uusimaa subgroup, in Lähtimäki 1972: 139-142.

For studies of dialectal distribution and diachrony, see Leino 2005*, 2009 and review in Ylikoski 2005.

For early literary usage particularly studied with respect to case, see VVKS 39.2.2, De Smit 2006: ch. 5 esp. 5.8, De Smit 2010, Elsayed 2017: e.g. 3.1.3, Lees 2015: 6.13.4.

I PRT pass. iness.pl. + POS in the quasiconstruction: in SF, this seems to use active PRT even with imp.-pass. forms of the matrix *olla*: *G ollaan menevinään, näkevinään. So also* largely in Kannisto (with singular PRT), *Kais siitä hy-vää la-ittavanans ollaa(n)* (luullaan laitettavan) [not it seems a syncopated passive in the dialect, cf the referative example in §104.I.1.a.β.αα *Minä sanon to-isel laitettava(n) ...*] but pass. PRT is noted as an alternative, and then still with 3rd POS: *Se-m mukaan sitä ollaan te-htävänänsä*; POS can match the subject in the dialect (at least in the sense “pretend” rather than “seem to”¹⁴), but need not, *olin ka-ttovanansa* (§103.I.4.a). If the pass. PRT is only usable here after imp.-pass., cf. °I INF pass., and for POS cf. °dependencies.

¹⁴ 1:sen ja 2:sen persoonan possessiivisufiikseja kyllä myös käytetiin, vaikka ei satu olemaan esimerkkejä. [It is unclear whether the relevant note applies to both uses or just *pretend*.]

Pass. I, II PRT in referative construction: pass. PRT pres. and past both clearly have *arb* morphosyntax: personal matrix *Min olen to-isella lailla kuullus sem* (sadun) *puhuttava(n)* | *Pe-rjantaina sanottiil lakkautetun työ va-lla(n)* (§104.I.1aβ); perhaps also *Pi-änille elävillet tätä* (navetto) *kuulutaan te-htävä(n)* (§104.B); personless or raising matrix: *Kuuluupa si-lläkil lailla puhuttavan että pitäs tuataas so-tamiähet* [‘There sounds ... being.said ~ *arb* saying that ...’] | *Siällä kuuluu se Je-itliinin ki-rjotuspöytä myytävä(n)* [‘There sounds being.sold ~ *arb* selling that writing-table (NOM)...’] (§104.B).

In Kannisto’s dialect imp.-pass. personification to 3P and 1P is nearly absent, so there are not expected to be personifications of referative participles like *2Olet kuullut meidän puhuttavan, puhutun* (= *että me puhutaan, puhuttiin*). I do not find such examples for 1P elsewhere where personification has gone farther, e.g. Setälä 1883, Latvala 1895, Latvala 1899, nor for 3P in Karelian with its systematic replacement of 3P. One explicit description of the constructions occurs for a variety where imp.-pass. personifies to 3P more normally than to 1P in Cannelin 1889: §86n *olen kuulu muijen puhuttavan* (puhuvan), set beside what looks like nonfinite counterpart of the generic zero-person [impossible in VISK §540], *olen kylä nähny enemmän antavan* (annettavan) | *hyvyn vähäm minä olen kuulu sitä laulavan* (laulettavan).¹⁵

II PRT temporal adjunct: Kannisto 1901 : temporal adjunct is mostly active, with genitive and poss-suffixal subject¹⁶: *Mi-äs he-rättyäns si-ttem meinas että [...]*. Two apparent promotional passive examples are noted with subjecthood of O, one OC O,¹⁷ *Toi* (se varsa) *om mu-sta ka-nnettua, josta ha-rmaa tulee* [‘It (the foal) is black when borne(?), which will become grey’], one and unique POS O¹⁸, *Ei se vaa:n ku-lta oikein se-mmosta lö-yttyänsä ok kun se vasta pe-rältä o(n)* [‘But it is not really gold with its found to be such’(?)]. (§104.II.2, also §102¹⁹) Setälä 1883: §249 has a perspicuous discussion both of the basic active character in his variety through an example combining GEN A and GEN.SG=ACC O, *Talovaen oven avattua tuli naapuripoika = Kun talon väki oli oven avannut ...* (reacting to contemporary doubts but the structure is now well established, e.g. Vainikka and Brattico 2014) ; but also of promotional passives with “objective genitive”, GEN O *Rahan saatua = rahan saamisen jälkeen* and *Kissa sen nähtyä hyppäs pois* [not glossed but presumably *kissa = sen*].

Discussion of dialectally restricted formations and their relevance to the active syntax of the II PART pass may be found in Svensson 1998, 1999 with further lit, cf. also Itkonen et al. 1978: §764, and cf. next.

¹⁵ Personaalisena on passiivin partisiiipi järjestelmässä: *olen kuulu muijen puhuttavan* (puhuvan). Aktiivinen partisiiipi taas on persoonattomana lauseissa: *olen kylä nähny enemmän antavan* (annettavan) | *hyvyn vähäm minä olen kuulu sitä laulavan* (laulettavan).

¹⁶ Passiivin II:sen partisiiipin partitiivia käytetään ilmaisemaan tekoa, jonka suorittamisen jälkeen jotakin tapahtuu. Partisiiipimuodon subjektia ilmaistaan tämmöisessä temporaalijärjestelmässä genetiivillä ja suffiksilla. [...] Partisiiipia käytetään tässä järjestelmässä tavallisimmin aktiivisessa merkinnössä.

¹⁷ Toisinaan se kuitenkin osottaa passiivista suhdetta

¹⁸ Samoin on laita seuraavassa lauseessa, joka siinä kohden on laatuaan ainoa että partisiiipiin liitetyn suffiksin merkitys on objektiivinen

¹⁹ Omituisesti on seuraavissa lauseissa käytetty II:sta partisiiipia, kun ehdottomasti odottaisi päättymätöntä tekemistä ilmaisevaa muotoa: [exx.] Luontevammalta sellainen muoto tuntuisi II:sen partisiiipin sijasta seuraavissakin lauseissa: [the two exx in question].

Karelian dialects can use a distinctive formation of the II PRT specific to the temporal adjunct, e.g. *-tu* vs. *-huo* in *ku^tuttu vieraš* but *ku^ttuhuo vierahan*, so that these counterparts to passive-syntax *kutsuttu vieras* active-syntax *kutsuttua vieraan* reflect sufficiently distinct structures to be lexicalised differently: °Genetz 1880: §184, cf. Novak et al. 2022: 8.8.7, and °Ahlqvist 1865: §5f discussing its use in the text and relating the Savonian formation above in °Svensson 1998.

Pass. I PRT in the neccessive construction: similar to SF: Kannisto: *Mull olis yks ki-rjel lähetettävä sinne | Eikös si-nnem me-ntävä olluj jossa ko-to o(n)?* (§103.2²⁰) | §102 *Se ov- vä-lttämätöm meilän tehtävä se:ki(n)*.

Pass I, II PRT attributes, predicates: similar to SF: **Concording attribute**, *i-ttettehlyt naulat* [‘self/home-made nails’], and for present PRT additionally a modal sense, *kahlenistuttava keinustooli* [‘a rocking-chair to seat two’] | *se on o-stettava ta-lo* [‘it is a house to be sold’] | *Ei niitä y-hle(n) hevosen ajettavia (niittokoneita) juur’ o-kka(n)* [‘there just are not any of those one-horse-drawn [mowers]’(?)] (§103.1)²¹ **Primary predicate, concording**, with BE, *Ei ne nii-n tehtävät (niin helpot tehdä) o?* | *Ne Ni-kkilät o(n) hi-ljan tulleita* ; other copula-like verbs and so intersecting with secondary predicate, *Niitä (satuja) tuli sy-ksylläkim paljo puhuttua* (§103.3). **Secondary predicate, essive or translative**, NOC/arb A: *Oli pi-tkä re-isu herralla ku-ljettavana | Pojalla on ko-ulu si-tten ny-k käytävänä | Pa-lvelija vei se(n) he-rran nä-htäväks. | Kyllä ne nyt tulee ka-ikki ja-ettavaks. | Le-hmä tuli ta-pettavaks* (§104.I.4b) | *Se (suo) pitäs saalak-ku-ivatuks. [saada]* (§104.I.4d). **Idiomatic adverbial**, passive and sometimes active, all. ex. I PRT, plural internal and singular external cases, “” [sc.], *jos me-ilänkin tulee a-ita pantaviin y-mpärille | Siäll oli suutarilla to-isekkin kenkäk korjattavalla.* (§104.II.1²²); **idiomatic location**, pass. I PRT of motion verbs: *Ei ne (hevoset) a-ittaa mem mutta ei siinnä (aidassa) om mi:tään tu-ltavaakan* (paikkaa, josta tarvitsisi "tulla", tässä = hypätä; hevoset ovat päässeet hyppäämättä, aita kun on niin keho) *ollu.* (§103.II.4²³)

3.5 Dependencies

For SF, the antecedence potential of *arb* A/S has been studied in some depth, in part in comparison to Estonian (Kaiser and Vihman 2006, Metslang 2013s).

3.5.1 Boundary conditions

OC and NOC PRO: Both *arb* and 1P-personified imp.-pass. readily antecede OC PRO e.g. *Siellä yritettiin oppia järjestystä* (Vilkuna 1996: 9.1.2, Kaiser and Vihman 2006: 7.2), and be covalued with another *arb* or 1P in NOC, °*virkejärjestelyistä ei ole päästy*

²⁰ Passiivissa tavataan persoonaton yhdistetty preesens ja imperfekti, jotka ilmoittavat tekemisen tarpeellisena, välttämättömänä. Persoonaa, jonka pitää, täytyy, ilmoitetaan datiiivigenetiivillä.

²¹ Passiivin partisipeilla on tässä tapauksessa selvä passiivinen merkintö, ja passiivin I:nen partisipi ilmoittaa sopivaisuutta, tarpeellisuutta tai välttämättömyyttä.

²² Passiivin, toisinaan aktiivin- partisipeja käytetään monikon sisäisissä tai ulkoisissa paikallissijoissa ilmoittamaan tilaa, asemaa

²³ Liikettä merkitsevien verbien passiivin I:stä partisipia käytetään usein substantiiveina ilmoittamaan paikkaa, johon verbin tekeminen kohdistuu.

yksimielisyyteen säästölinjaa etsittäessä. (VISK §548). That reveals little given control even by of the Romance-Germanic passive type *It was decided to liberate the prisoners at dawn* (Piteroff and Schäfer 2018), even though that is anaphorically inert for anaphora that may be compared to arbitrary human impersonals (e.g. implicit A of passive vs. *on* in French, Rezac and Jouitteau 2016: 3.5, with care not to use forms like *oneself* and in contexts like nominals *each other* that allow exempt/logophoric uses esp. in generic contexts).

Neither *arb* nor 1P-personified imp.-pass. can antecede independent 3rd person pronouns in Finnish (op.cit.). That is also unsurprising insofar as arbitrary human impersonals and their 1P-personifications cannot do so elsewhere, save where the putative 3rd (3S) form is also analysable as a local reflexive, distinctively so (French *se*) or syncretic with nonreflexive (French *son*, but not *il*, *lui*). 1P-personification regularly antecedes 1P free pronouns as anaphora in Finnish, again as in Romance, whether or not a 1P subject pronoun is present (Rezac and Jouitteau 2016 with lit.).

Within Finnish a revealing comparandum for 1P-personified *arb* is the study of Kaiser 2018i of the 1S impostor *meikäkäinen* ‘yours truly’, allowing only 1S free-pronoun anaphora, but 1S or 3rd POS, *Meikäkäinen puolesti* {*mun kaverin* | **sen kaverin* | *kaveriaan*} *paremmin kuin Anna*, and argued to reflect coreference for 1S but binding for 3rd, with consequences like preference in this ex. for strict identity by 1S pronoun, but either strict or sloppy with 3rd POS.

3.5.2 Predicates and number

arb combines with both singular or plural predicates is clear, in contrast to the generic zero person that is strictly singular: *Ollaanpas sitä taas hienoja/hieno* (Kaiser and Vihman 2006: sec. 3, drawing on Vilkuna 1996: 4.1.4; also VISK §1323) [cf. ex. like G/B *oltiin valmis* ~ *valmiit* rich attestation | B *Ennen kuoltiin nuorina* ‘Раньше умирали молодыми’ | B *Ensimmäistä kertaa historiansa aikana koko ihmiskunta vanhenee. Äiemmin etupäässä kuoltiin nuorena.*]

Ideally, the two options should be checked in varieties that have not grammaticalised personified uses like 1P, as indicated by unavailability of corresponding overt subject [not only early literary Finnish and descriptions of 19/e20C dialects, but still living dialects of Finnish mentioned in Bruni et al. 2018 with reference to Mantila 1997*: 11f., or dialects of Karelian outside Border Karelian]. The range of extended uses of 1P is large, some overlap with *arb* (e.g. Bolinger 1979), others used to refer to atoms (e.g. Zwicky 1977), and both susceptible to differential degree of conventionalisation so there is no determining a priori how strained they may appear (e.g. instructional and impersonal *I* are both available in English, Bolinger 1979, but considerably more unmarked in say recipes in French, or in impersonals in German, Zobel 2021).

[Concomittantly, number associated with independent 1P/2P/3P should be checked, since systems vary here not only in extended uses like for the atomic addressee, but also in core uses according to factors like distributivity; G/B proved richer than I would have guessed from French or Czech in singular concord, e.g. B *että itsenäisena kansakuntana olemme nuori* ... | G *Jokaisella on oma arvomaailmansa. Meillä artisteilla silloin 60-luvulla omat esikuvamme, kuten Elvis Presley, Ray Charles ja monet muut. Olemme nuorena oppineet omat musiikin arvomaailmamme.*]

3.5.3 Reciprocals

Kaiser and Vihman 2006: 6.1 find that *arb* readily antecedes singular bipartitive reciprocals, where the first part acts as binder for the 3rd POS of the second, but not simplex reciprocals where there is not first element: *Minun mielestäni ystävyys on sitä, että tuetaan toinen toistaan ja molempien asiat ovat yhtä tärkeitä.* ‘In my opinion friendship means that you support each other and that both people’s concerns are equally important.’ “The ‘non-doubled’ form [~~toinen~~ *toistaan*], however, seems to sound more marked to native speakers – for some speakers almost verging on ungrammatical – in such contexts. The contrast between the ‘non-doubled’ and the ‘doubled’ forms is not surprising if the structure of constructions like *toinen toistaan* is such that *toinen* can act as the binder for the suffix on *toistaan*.”

°Latvala 1899: §91 describes and analyses in much the same way North-Savonian dialects of his period: “Different is the reason for the appearance of this suffix in the sentence: *Myö ootettiin tässä toenen toestaan.* Looked at closely there are two subjects in this sentence: *myö* and *toenen*. When to this is added, that the predicate is passive-form and, as we got to see above, there is often somewhat clear a 3P sense to the passive -- in the sentence: *ootettiin toenen toestaan* the speech-feeling comprehends the subject as plural -- then it is easily understandable, how the 3rd person suffix here could have won over the basically rare 1P suffix. If instead *toenen* had not been placed here overtly, one says e.g. *Myö tunnetaan toesemma.*”²⁴

VISK §1324 adds that both the bipartite reciprocals are found not only as singular but also as plural; the examples involve a contextual group restricting *arb*, with the singular found in a context that requires one-to-one reciprocity: *kotoa teatterille matkattiin yhteisessä autossa sanaa vaihtamatta, mutta näyttämöllä tuettiin toinen toisiaan sataprosenttisesti.* (VISK §1324 < L corpus) | *Tammikuussa hän muutti Ilkan luokse Saviselkään, keväthalvi koeteltiin toinen toisensa luonnetta ja kesällä menttiin naimisiin.* (VISK §1324 < l corpus).

Kaiser and Vihman’s description does not assert strict ungrammaticality of bare *toistaan*, *toisiaan*, and examples are easy to find on G and B across a range of sources, from discussions to interviews to academic writings to novels, some but not others fairly clearly speaker-exclusive (probes for e.g. *tavattiin toisiaan* | *tavataan soisiaan* | *otettiin toisiaan* | *autettiin toisiaan* | *autetaan toisiaan*): thus exclusive: *Ja silloin ne unehtuivat uudet riekaleet. Lakilla kapsittiin toisiaan ja pujahdettiin lymyyn väkijoukkoon. Ja oikein helakka nauru pääsi väliin, kun siellä tavattiin toisiaan ja tyrkättiin.* (T. Pekkala, *Elsa*). I do not know their status.

I have not seen examples discussed of reciprocals involving the imp.-pass. form with nominative O, something like G (newspaper) *Tiesin sen, että silloin annettiin toisilleen sormukset*, or with partitive O, G (thesis) *Annettiin toinen toisilleen erilaisia arkipäivän*

²⁴ Toisenlainen on syy tämän suffiksin esiintymiseen lauseessa: *Myö ootettiin tässä toenen toestaan.* Tarkkaan katsoen tässä lauseessa on oikeastaan kaksi subjektia: *myö* ja *toenen*. Kun tähän tulee lisäksi, että predikaatti on passiivimuotoinen ja, niinkuin edempänä saamme nähdä, passiivilla usein on jotenkin selvä monikon 3 persoonan merkitys -- lauseessa: *ootettiin toenen toestaan* käsittää kielitunne subjektin monikolliseksi --, niin on helposti ymmärrettävää, miten 3 pers. suffiksi tässä on voinut viedä voiton tuosta perin harvinaisesta mon. 1 pers. suffiksista. -- Jos sitä vastoin nominatiivia *toenen* ei ole ilmi pantu, sanotaan esim. *Myö tunnetaan toesemma.*

neuvoja | B *Silloin siinä annettiin toinen toiselleen keppiä* | B ja molemmin annettiin toisilleen, mikä suinkin voitiin

For 1P-personified imp.-pass., B and G are rich in variants that may be further studied, e.g. *Me autetaan toinen toistamme, toisiamme, toisiaan*. It is frequent with what seem like 1P uses to find 3rd without *toinen* here, *Autetaan toisiaan* ‘Давайце дапамагаць адно аднаму’, ‘Aidons-nous les uns les autres.’. A nice exemplary from dialects may be found in Kiuru 1996: 90, a.o.: Savonian dialects, South-Savonian group, Nurmijärvi *siäl varrottii sitte ain toinen toistamme* | Mikkeli *jos nähtäs toisene* || Savonian dialects, North-Savonian group, Rautalampi *kirkossa tunnettiin tosemmo* || Savonian dialects, Keuruu-Evijärvi Fringe group, Lappajärvi *myö tytöt ruvettiiv vuoroamaan toisiamma* || Tavastian dialects, Upper Satakunta group, Urjala *kuin mekin tapaamme toisemme* || North-Bothnian dialects, Oulunsalo *me omma toisennal löytäneem mutta*.

3.5.4 Possessive suffixes: general

Studies have generally found that imp.-pass. form on its arbitrary use resists 3rd POS, in contrast to the generic zero-person -- that this resistance is not categorical (VISK §1324, Kaiser and Vihman 2006: 6.1):

**Suihkussa pestiin hiu*

ksiaan | *itseään* : *Jos suihkussa pesee hiuksiaan* (Manninen and Nelson 2004: 4.7, Kaiser and Vihman 2006: 6.1)

**Tällä pidatetaan hengistystään* : *Jos tällä pidättää hengistyään* (Manninen and Nelson 2004: 4.7, Kaiser and Vihman 2006: 6.1)

²*Täällä kehitetään itseään ~ pidätetään hengistystään* (VISK §1324)

Kun vastustaja tekee kolmannessa erässä johtomaalin, ei enää uskota itseensä, vaan luovutetaan. (VISK §1324 < E corpus)

Kielen on oltava asiallista. Ei kiroilla, jos suomalainen häviää, ei haukuta ketään eikä paljasteta tunteitaan, että kuuntelijat kauhistuisivat. (VISK §1324 < la corpus)

Kielellistä esittämistapaansa voi käyttää myös etäännyttämiskeinona. Höpistään vain omiaan, eikä kukaan saa kiinni mitä se puhuu. (VISK §1324 < l corpus)

Typically, no POS is used:

Pyrin mahdollisimman hyvään lopputulokseen ja siihen, että itsestä ja muista otetaan irti kaikki mitä lähtee. (VISK §1324 < l corpus)

Ei nainen tai vaimo ole mikään tavara, joka haetaan itselle sitten, kun mieli tekee. (VISK §1324 < l corpus)

B *Hiukset pestiin yleensä saunassa ...* | G *mutta nykyään pestään hiuksia usein*

G/B across a range of sources from books to blogs offer examples with 3rd POS of the type *puhutaan itsestään, itselleen* etc. that favour either *arb* or 1P-personification, but I do not know their status, and they seem rare relative to no and 1P suffixes, (*me*) *puhutaan itsestämme* | *puhutaan istestä* &c.: e.g. G (article) *Yksi haastateltava, jolle sosiaaliset tilanteet olivat todella ahdistavia, kertoi koevapaudessa menneensä kokemusasiantuntijan koulutukseen, missä puhutaan itsestään.*

Vilkuna 1996: 4.1.4 nuances the unavailability of 3rd POS in two ways: “the possessive suffixes -- which are known only for 1st, 2nd, or 3rd person -- are a little awkward with the passive : **Naapurissa lyödään lapsiaan.* | *Naapurit lyävät lapsiaan.* The use of the possessive suffixes in passive clauses is nevertheless a relative matter; one sees them for example in the following sort of contexts, in which the suffix does not really have an internal meaning:” *Naapurissa ollaan huolissaan.*²⁵ This latter type *huolissaan* is take up next.

The usual antecedent of POS with imp.-pass. is the split-nominative O if there is one, *Hanet kannettiin kotiinsa*, but unlike A/S, POS stands beside GEN, indicating optional subjecthood for POS (Vilkuna 1996: 7.3, Kiparsky 2001: 2.3, Kaiser and Vihman 2006: 6.1) (on both patterns, VISK: §1320, §1324, §1448-9).

1P personification of imp.-pass. normally uses 1P POS. At least in °inherently-reflexive expressions, 3rd is also widely documented, e.g. G/B *me ollaan pahoillaan/mme* || G *täällä me ollaan kotonaan/mme* || G ... *me ollaan omalla tavalla(an/mme)* The rule for run-of-the-mill possession in the varieties represented on G would seem to be no POS, e.g. in probes for *me ollaan, tullaan, mennään + omalla, omassa*, occasionally 1P. Other systems offer parallels to the retention of 3rd POS upon grammaticalisation for 1st/2nd, for instance Spanish *usted, ustedes ... su*, with restrictions, French *on* preferring *nos* to *son* but *son* coming out under various readings (Rezac and Jouitteau 2016).

3.5.5 Possessive suffixes: inherent

The 3rd POS °*huolissaan* discussed in Vilkuna op.cit. belongs to a set of expressions where 3rd POS can be used for any-person antecedent. Thus Vilkuna 1996: 7.4: “A little more about spoken language. How is it possible that in today’s speech appear the following sort of cases of conflict between the possessive suffix and intended binder? *Miks sa oot niin huolissaan?* | *Ala nouse tuolille kenkineen.* Such are found especially in connection with deficient-paradigm locative-case-expressions [like *luonani, lähelläni*]. The answer is, that the possessive suffix is lexicalised or interpreted as an element belonging to the word itself, not as expression of possession or the like. This is supported by the fact that a genitive modifier would not even be possible in the same clause: **Olin hänen huolissaan.* | **Nousin tuolille hänen kenkineen.*”²⁶ (see VISK §386, §1445; Karlsson 1977: 378f.)

°Latvala 1899: §90 anticipates the observation and analysis in describing North-Savonian dialects of his time: “The third person suffix seems to have some kind of tendency to generalise, so that it can easily push outside its proper field. One finds it in

²⁵ omistusliitteet - joita tunnetusti on vain 1., 2. tai 3. persoonaa varten - ovat hieman vastahakoisia passiivin kanssa: **Naapurissa lyödään lapsiaan.* *Naapurit lyävät lapsiaan.* Omistusliitteen kaymattomuys passiivilauseissa on kuitenkin suhteellinen asia; niita kyllä näkee esimerkiksi seuraavantapaisissa yhteyksissa, joissa liitteella ei varsinaisesti olekaan sisällöllistä merkitystä (tasta lisää luvussa 7): *Naapurissa ollaan huolissaan.*

²⁶ Vielä hieman puhekielestä. Miten on mahdollista että nykypuheessa esiintyy seuraavan tapaisia Px:n ja tarkoitetun sitojan ristiriitatapauksia? *Miks sa oot niin huolissaan?* | *Ala nouse tuolille kenkineen.* Tälläistä löytää erityisesti jaksossa 2.4.2 mainittujen vajaaparadigmaisten paikallissijailmausten yhteydessä. Vastaus on, että Px on leksikaalistunut eli tulkittu sanaan sinänsä kuuluvaksi elementiksi, ei omistussuhteen tai vastaavan ilmaukseksi. Tätä tukee se, ettei genetiivimäärite edes olisi samassa lauseessa mahdollinen: **Olin hänen huolissaan.* | **Nousin tuolille hänen kenkineen.*

particularly sometimes instead of other suffixes attached to a word used adverbially. E.g. *Olin pitkällään; Mitä ootta sukujaan?* The meaning of the suffix is in these cases weakened, the speech-feeling understands it as almost essential to the adverb concept itself.”²⁷ Similarly Setälä 1883: §181 on Tavastian/Southwestern dialects in northeastern Satakunta: “Joskus käytetään 3:nneen persoonan suffiksia adverbiksi muuttuneeseen sanaan liittyneenä muiden persoonain siiffiksien asemesta; esim.” *Olin vain muuten vaitonaan* (= hervotonna); *Menin niitä nimiään* (= sitä tietä, sillä hyvällä).” Other early descriptions available hint at the same but are too brief: Karelian Proper, Genetz 1880: §128 on 3rd -h in adverbially used cases, Olonets Karelian, Genetz 1884: §81, ditto, but with illustrations in context, *surmattah et kuole | ilottah en tulis*. (Further in lit. mostly unavailable to me cited in Nenonen 2002: 61, Mattila 2019, Laasanen and Pajunen 2021: 280n71).

Similar examples extended to verb unions like the °quasiconstruction, without analysis, are given in Kannisto 1901: §68.2n5: “Sometimes one finds 3rd person suffixes where one would expect 1st or 2nd person suffixes:”²⁸ *Minä oti(n) he-lpon* (= rupesin helpoille päiville) *a-ikanaan, kunn ei ta-rvinnu* (nim. pakosta pitää raskaita päiviä) | *Si-llon ku ma olim pa-rhaallansa* – – | *Minä olin nii-n että tahlo(n) he-listä, he-lisemä-lläns | Ennem minä li-säsil li-säämi:stänsä | Sinä velät ve-tämi:stänsäv vaa:n* [= vedät vetämistään] | – – *vaikka minä mo-nta ke:rtaa ha:ij ja olin ka-ttovanansa | Mikäs se o-li, kum minä olin nä-keväniän tota po-nttoota?*

Of these examples the quasiconstruction *olin kattovanansa, näkevenään* is described in more detail in Kannisto 1901. Nonconcord to 3rd is illustrated but concord for 1st/2nd is asserted to be available as well.²⁹ Such nonconcord to 3rd is widespread in at least some °verb unions on G, richly for e.g. the quasiconstruction like G *olin kuulevinaan*, less so for e.g. the inceptive construction like G *olin lähtemäisillään*. Some verb unions seem to ordinarily allow the 3rd POS with imp.-pass. verbal form: Kannisto 1901: §103.I.4.a on the quasiconstruction, °*Kais siittä hy-vää la-ittavanans ollaa(n)* (luullaan laitettavan) | *Se-m mukaan sitä ollaan te-htävänänsä* (though °“”); others may resist (Maamies 2002³⁰ cited in Ylikoski 2003: 11).

Latvala op.cit. continues from the above in the next paragraph, “Little different are the following examples, in which this suffix evidently does not have any meaning: *Voe ihme tokkiinsa! Ol’ justiissa’ vinkkelissä. Niitä on toesekseen vähä senluotošija miehijä kun tämä.*”³¹ However, the type *toisekseen* is fully lexicalised and does not need an antecedent, while the type *huolissaan* might need an antecedent, though I have not seen this tested explicitly. Thus taking the common types G *jäsenet olivat huolissaan* + G *(kokouksen) tunnelma on huolestunut*, we can test need for an antecedent with (examples better constructed than) ^{2*} ... *(kokouksen, Berlinissa, kaikkien) tunnelma on huolissaan* |

²⁷ Kolmannen persoonan suffiksilla näyttää olevan jonkinlainen taipumus yleistyä, niin etti se vällistä voi tunkeutua ulkopuolelle varsinaista alaansa. Se tavataan nim. toisinaan muiden suffiksien asemesta adverbisesti käytettyyn sanaan liittyneenä. Esim. *Olin pitkällään; Mitä ootta sukujaan?* Suffiksin merkitys on tämmöisessä tapauksessa heikentynyt, kielitunne käsittää sen melkein oleelliseksi itse adverbikäsitteelle. // Vähin erilaisia ovat seuraavat esimerkit, joissa tällä suffixilla nähtävästi ei ole minkäänlaista merkitystä: *Voe ihme tokkiinsa! Ol’ justiissa’ vinkkelissä. Niitä on toesekseen vähä senluotošija miehijä kun tämä.*

²⁸ Toisinaan käytetään 3:nneen persoonan suffiksia siellä, missä odottaisi 1:sen tai 2:sen persoonan suffiksia

²⁹ 1:sen ja 2:sen persoonan possessiivisuffikseja kyllä myös käytettiin, vaikka ei satu olemaan esimerkkejä.

³⁰ *maisillaan*-johdosta käytetään aina *olla*-verbin kanssa, esim. *olin kaatumaisillani*, joten periaatteessa *olla*-verbi voitaisiin tässä ilmaista passiivisena, *oltiin kaatumaisillaan*, mutta rakenne ei ole luonteva.

³¹ Op.cit.

²**Jäsenet kertoivat että tunnelma oli huolissaan.* (The same argument, if it exists, would be harder to make from verb unions, insofar as in say the quasiconstruction, the suffixed essive plural present participle is already idiomatically collocated with clausemate main-verb BE.)

The range of expressions where *arb* imp.-pass. readily combines with 3rd POS that still need a local antecedent may go beyond grammaticalised adverbials. VISK §1445 relates the lack of concord in *huolissaan* to inherent reflexivity of the expression, **hänen huolissaan*. We might then expect nonconcord beyond defective adverbials: for instance, with the richly-attested types G *teen parhaansa* beside G/B *teen parhaani* | G *tehdään/tehtiin parhaansa* in what seem reasonably clear as both speaker-exclusive and -inclusvie uses | B apparently speaker-exclusive *Olen ymmärtänyt ministeri Korkeaojan kertomana, että siinä tehdään parhaansa ja se järjestyy, mutta haluan sen tässäkin tuoda esille.*

3.5.6 Possessive suffixes: variation

In dialectal descriptions, it is occasionally highlighted that imp.-pass. on its *arb* and/or recruited 1P use can antecede subject-oriented reflexive but not inherently-reflexive 3rd POS. For South Bothnian this is highlighted as systematic and in contrast to Savonian, but the phenomenon is noted to various degrees elsewhere.

Aminoff 1871: 52 on South Bothnian, where 1P *m*-forms remain, but imp.-pass. is recruited to replace 1P *ipv*, observes that on this use, there can be 3rd suffixes [examples do not include 1P subject pronouns], unlike in Savo [where presumably 1P is found], and that this is also a property of the *arb* use of imp.-pass. [ensured by a speaker-exclusive object, in a dialect where use of imp.-pass. for 3P is not otherwise described]: “In the place of the 1st person of the imperative one uses always as in Savo the present of the passive, with this difference nevertheless, that the South-Bothnian dialect uses after the passive a third person suffix, e.g. *otet’han nuo laukkuhansa* ‘ottakaamme nuo laukkuhumme, let us take those into our bag’, *muistet’han klasiansa* ‘muistakaamme klasiamme, let us remember our class’. This fact proves, that our so-called passive verb-form is really an impersonal-form, whose suffix hides a 3rd person pronoun. A still more remarkable example of the use of the 3rd POS is found in the sentence (found in a fairy-tale): *mua pistettihin sapelillansa* ‘I got stabbed with a [lit. their] sabre’ [context p. 66: episodic with existential use of imp.pass. and *sapelillansa* glossed *sapelilla*]³².”

In contrasting South-Bothnian with Savonian, Aminoff may be referring to systematic usage of 1P POS with 1P-personified imp.-pass. across a wide range of dialects. An exemplary of the 1P suffix to the recruited imp.-pass. in dialects may be found in Kiuru 1996: 90, partly above for reciprocals, otherwise e.g.: Savonian dialects, East-Savonian or

³² Imperativin toisella personalla ei ole persona-päätettä ei yksikössä eikä monikossa, esim. *sano*’, *sanokaa*. Imperativin monikon 1:sen personan asemesta käytetään aina niinkuin Savossakin passivin praesensia, sillä eroituksella kuitenkin, että Etelä-Pohjanmaan murre passivin perästä viljelee kolmannen personan suffixia, esim. *otet’han nuo laukkuhansa* ottakaamme nuo laukkuhumme, *muistet’han klasiansa* muistakaamme klasiamme. Tämäkin seikka todistaa, että meidän passiviksi sanottu verbimuoto oikeastaan on impersonalimuoto, jonka päätteessä kätkeytyy 3:nnen personan pronomini. Vielä merkillisempi esimerkki 3:nnen personan possessivi-suffixin käyttämisestä passivin perästä löytyy (sadussa tavattavassa) lauseessa : *mua pistettihin sapelillansa*.

North-Karelian group, Tohmajärvi *myö keskuuvessammut tehtii* | Tavastian dialects, South-Tavastian group, Nurmijärvi *oltii siäl lattial vaa omis ryysyissämme*.

Kannisto 1901 on Southwestern Tavastian, where 1P *m*-forms remain, and imp.-pass. has explicitly not been recruited for 1P, exceptions aside, apart from ipv. and perhaps questions, nor has it been recruited for 3P, though it is used in near-covaluation, observes that imp.-pass. can antecede subject-oriented reflexive 3rd person suffixes. His examples include 3P near-covaluation, but also what seem to be generic and arbitrary human impersonals. The discussion is attached to the observation of obligatory use of bare suffixes in reflexivity, “When the suffix denotes the clausal subject, the genitive of the personal or reflexive pronoun is not put overtly:” *Häm pyysi si:ttet to-ista miästä ka-nssansa*. (§67)³³, which is continued by, “It is to be noted that the suffix of the third person sometimes denotes also the indefinite person of the passive form”:³⁴ *Pu: listelivat niitä nu-ppuja ja koottii(n) he-lmaansa* (tässä passiivimuodolla kuitenkin on selvä aktiivinen merkitys [3P-like coordinated with °3P: ‘They pressed those buds(?) and one gathered one’s fruit’]) | *Otettiin se to:hon kä-sivartensap päälle* [‘One took it to that on one’s arm’, *to:hon* = *tuohon* = §74.2] | *Ko-lmes su-vilaihosta le:ipää saatiin ty:ästänsä* [‘One got three groundsel(?) loaves for one’s work’(?)] | *Otettiin ly-hteitä pää-ns alej ja maa-ttiin si-ällä* [One took sheaves under one’s head and lay there] | *La-ukeelassakim myylää limonaatia* (nim. evankeliumi-juhlainkin aikana) ja *o-maam pu-ssiinsak ka-ikki* (nim. voitot) *pannaa(n)* [‘At Laukeela as well one sells lemonade [namely at the time of gospel-feasts] and one puts all [sc. profits] in one’s own bag/pocket’] (U). (§67).

The dialectal examples and their contrast with descriptions of SF seem as unusual relative to descriptions as would be e.g. Czech arbitrary *se*-impersonal *Prodá(vá) se limonáda a všecho se dá(vá) do (??svý) kapsy*, but precisely here cognate and functionally closely similar *se*-impersonals show variation not only across adjacent Slavic languages but across microvarieties of languages like Serbo-Croatian (Rivero and Shephard 2003: 3.1.2). English offers a partial analogue in the anaphora to its generic *one*, restricted for some speakers to *one* (‘British’, say C.S. Lewis), for others to 3rd person pronouns (‘American’, say Clifford D. Simak).³⁵

³³ Kun suffiksi tarkoittaa lauseen subjektia, ei persoona- tai refleksiivipronominin genetiiviä panna ilmi.

³⁴ On huomattava että kolmannen persoonan suffiksi toisinaan tarkoittaa myöskin passiivimuodon määräämääntä persoonaa.

³⁵ Aminoff’s and Kannisto’s examples are further singular in the context of the observation that even the anaphorically active arbitrary *man/on*-impersonals resist anaphora in episodic contexts, **on m’a percé avec son épé!* (Cabredo-Hoffher 2008). However, this may be due to the tradeoff between using *on* and richer indefinites, and the antecedence does seem available in certain contexts (Rezac and Joutiteau 2016). With inherent reflexives it is not difficult to find examples, a.o. the following speaker-exclusive *on*: *Ces procédés généreux ont encore duré une semaine pendant lequel temps on a fait de son mieux pour remplir les audiences de causes contradictoires*. [writer is ironising about ‘generous proceedings’ when ‘they did their best’] (*Chronique de la régence et du règne de Louis XV (1718-1763) ou Journal de Barbier*, Edmond Jean François Barbier, vol. 3 = year 1735, p. 44, text G and Wikisource; interpretation M. Joutiteau p.c.) || *Par un autre calcul auquel on semble n être arrivé qu après beaucoup d’autres, les prêtres Romains ont peuplé d’oratoires et de chapelles tous les lieux où la tradition attache le souvenir d’une persécution ou suppose un miracle [...]* *On a fait de son mieux pour sauver la vraisemblance. Le mystère est venu par là dessus et a tout couvert du voile de la foi. Le propre du fanatisme est de prendre plus de forces à mesure que ce qui l’offusque a plus de quoi exciter ses saintes fureurs [...]* *L’église de Rome a tiré un grand avantage de cette opposition de l’esprit et du cœur humain [...]* [on = prêtres] (Tableau de Rome vers la fin de 1814, Guinan Laourens, 1816, p. 212, G; √ M. Joutiteau)

One way to approach the variation is through ϕ -specifications of the anaphora. MacDonald 2017 argues that the resistance of the arbitrary *se*-impersonal of Spanish to 3rd person *su*-anaphora does not reflect the impossibility of pronominal binding, which is taken to be illustrated by antecedence of the definite article of inalienable possession, but ϕ -differences; if would then be expected that reduction of the ϕ -content by removing e.g. [3rd] or [masc] from *his* would allow anaphoricity to ϕ -deficient *one*. MacDonald's argument might extend to Finnish directly depending on the analysis of inalienably possessed bare nouns like G/B *nostetaan käsi*. Independently, it may be extended to the nonconcording but obligatorily anteceded POS of adverbs like *huolissaan* and of nonfinite forms in verb unions like the quasiconstruction: their need for an antecedent suggests binding (though that need is only conjectured here), but their shift to 3rd suggests can be analysed as deficiency or absence of phi-features (see above on nonconcord in dialects). Then their usability with *arb* would follow. Thus essentially VISK §1324 discussing resistance of imp.-pass. form to 3rd POS: "One can take the limitation can be taken as an indication that the passive is a "fourth" person form [...], which does not correspond to the possessive suffixes representing the first, second and third person. Thus, the reflexive pronoun without a possessive suffix is as expected in the passive [examples above without possessive suffix]."³⁶

3.5.7 Possessive suffixes: nonfinite subjects

In infinitives that admit them, POS strictly indicate linking to a matrix argument that counts as subject (e.g. VISK §546, §539, §513).

In SF, *arb* A/S of such infinitives is normally indicated by the nonsuffixed form if it exists, both when independent, and when linked to matrix *arb* imp.-pass. (exx. VISK °§547, °§548).

The I INF act. transl. requires POS. Svensson 1998 surveys assertions of its unavailability both with its own independent *arb* subject and under (N)OC to *arb* imp.-pass. Counterexamples on G/B are not difficult to find, but I do not know their status: e.g. *arb* B *Haluaisin tietää, mitä tarvitaan ollakseen hyvä kummiseta* | G (thesis) *Yhteiskunnallista osaamista tarvitaan ymmärtääkseen yhteiskunnan eri tasoilla esiintyviä ilmiöitä* ; 1P-personified *arb*, G [cited in a study] *Jumala ei voi pakotta meitä olemaan hyviä ... jos huomaa että me tätä apua tarvitaan tullakseen paremmaksi ...*

In the referative construction, *arb* A/S is normally indicated by unsuffixed pass. PRT, independent or covalued with matrix *arb* imp.-pass. (see esp. VISK §540): *Idoleja nuorilla tietysti on ja ihanteitakin, vaikka toisin kuulee vaitettavan.* | *Eryteisesti toivottiin löydettävän uusia käyttötapoja ja sovellutuksia.* (Vilkuna 1996: 9.5.2), *Se osoittaa meidät hyväksytyn vihdoinkin osaksi Eurooppaa, --.* (VISK §540 < 1 corpus) : in contrast to the zero-person *gen* where 3rd POS appears but only if the matrix is itself zero-person *gen*: *Joskus sitä kuvittelee lopettavansa balettitunnit* (VISK §540). Here G/B seems particularly rich in matrix *arb* and/or 1P-personified imp.-pass. + PRT act. with 3rd POS, *arb*, and again I do not know their status, e.g. B *josta luultiin olevansa varmat* | B *ja siten luullaan olevansa ihan parattu kaikista synneistä* | G (discussion) *Saimme*

³⁶ Rajoitusta voi pitää osoituksena siitä, että passiivi on "neljäs" persoonamuoto (§1315 huom.), joka ei sovi yhteen ensimmäistä, toista ja kolmatta persoonaa edustavien possessiivisuffiksien kanssa. Niinpä possessiivisuffiksiton refleksiivipronomini on passiivissa odotuksenmukainen.

lastensuojelusta kirjeen jossa sanottiin tulevansa kotikäynnille (at a quick look, the same sources do not admit very occasional nonconcord elsewhere like G *Eikö sinua yhtään hävetä nuo puheesi, kun todellakin sanot olevansa vielä oikein lukenut kaveri?*)

To the extent that such constructions are possible, they might fall in under phi-less *arb* that has difficulty anteceding local 3rd, but can do so across nonfinite boundaries through one of the mechanisms that have been proposed to enrich the interpretation of such subjects relative to their controller in partial control (Pearson 2016), proxy control (Doliana and Sundaresan 2021), and whatever is going on with *help* (Huddleston and Pullum 2002: §14.5.3).

The split-nominative O can, but need not, be an alternative subject-like antecedent, reflected by its relating to POS or GEN: *Laiva upotettiin {suorittaessaan : sen suorittaessa} saattopalvelusta* ‘The ship was sunk while it was performing escort duty’ (Kiparsky 2001: 2.3, VISK §1320).

3.6 Personification

The imp.-pass. form and its (split-)nominative object has undergone grammaticalisation or personification to 1P or 3P or both in different varieties; neither appears in early literary Finnish, but both can be fully established when dialectal descriptions become available in 19C.

1P: This is the grammaticalisation of imp.-pass. and its distinctive morphosyntax as 1P with 1P nominative pronoun in regular subject positions and the possibility of 1P anaphora.

By 21C, the 1P personification is widespread though not ubiquitous alternative to or replacement of the older 1P *m*-suffix forms across all tense-moods in dialects of Finnish and in CF (Pertilä 2000 and lit. there, Mantila 1997*: 11f. and refs. to it in Bruni et al. 2018). Evidence has suggested that the temporal and dialectal point of origin of the personification is post-15C central Savonian dialects (Pertilä 2000 reviews the dialectal distribution and its changes, see also Riionheimo et al. 2014: 3.2, Uusitupa 2017: 2.1, Helasvuo and Laitinen 2006: 2.1, Häkkinen 2015: 4.5.4). [The earliest description available to me may be Eurén 1849: 146, giving as “Karelian dialects”, sc. Savonian dialects of Karelia, both *arb* imp.-pass. with all-NOM 1P O *myö vietiin* both ‘vi fördes’, but also all-NOM 1P A, ‘vi förde’.³⁷].

In dialect descriptions of the later 19C is found both full 1P-personification *me tuodaan*, without and with loss of *me tuomme* occurs, but also personification essentially restricted to the use of pres.ind. *tuodaan (me) se* for 1P ipv. *tuokaamme (me) sen*, which is itself mostly absent whether or not the personification is available, in Finnish dialects, or

³⁷ Om det finska passivum kan i korthet anmärkas, att det af transitiva verba kan ha både rent passiv och impersonel betydelse, men af alla andra verba endast impersonel bemärkelse. Uti de personela modi, utom indikativus, kan passivet af förstnämnde verba få de vanliga personaländelserna och har i sådant fall endast den passiva betydelsen. Det synes häraf klart att den impersonela bemärkelsen hos detta genus af verbet varit den ursprungliga, och att den egenteligen passiva bemärkelsen sednare tillegnats af språket, hvilket också framlyser deraf, att ännu åtskilliga former i den sav. karelska dialekten kunna hafva tillochmed rent aktiv betydelse t. ex. *myö vietiin vi fördes*, men äfven : *vi förde*, “*pirulaiset piinattihiin, paha valta vaivattihiin*” de djefvulske pinade, den onda makten plågade [Neitsy Maarian Virsi, *Kanteletar*]. Dock förekommer ett sådant bruk hvarken af singularis eller andra person pluralis.

not, in Karelian dialects (see under °imperative for issues relative to ipv. as origin of 1P personification and use of pres.ind. for it). The descriptions also documented features absent from SF or CF, including 1P-personified imp.-pass. with 3rd POS, °*otet'han nuo laukkuhansa 'ottakaamme ...'*, linked by O to INF pass., 1P °*myö alettii kaivettoo*, or combining with both *t*-form and all-nominative objects, °*Myö voitettii sie*.

In compound tenses, the recruitment of imp.-pass. for 1P often gives a potentially theoretically revealing contrast between simple passive indicating *arb* and double passive indicating 1P, *on tultu, tuotu* in *arb* : *ollaan oltu, tuotu*, though that is not universal as contrast or as condition the double passive and usually described when present as a tendency (°Sirelius 1894, °Setälä 1883, and generally Lyytikäinen 2012, Palander 2018, Nuolijärvi 2018 with further lit).

1P-borderline: °Sirelius 1894 describes varieties where the nonpersonified, plain *arb* use of imp.-pass. always indicates some association with the speaker, in contrast to other varieties: so speaking of a bear, wolf and fox taking up agriculture together, °*Siit hyö pänniit viljat riiehe ja lämmittivät riiehe(n)*. *Siit mäntii puimaa* indicates switch from ordinary speaker-exclusive and not speaker-associated 3P *t*-form to *arb* imp.-pass. where “The speaker, as it were, places what they are telling visibly in front of the listeners and thus themselves approach the thing they are telling, as if taking part in it.” It is not presently clear to me how far this indicates dialectally distinctive use of *arb* imp.-pass. let alone its grammaticalisation which would be indicated a.o. by incompatibility speaker-inclusive coarguments like °*mua pistettiin*.

3P: By the first descriptions of 19C and in 18-19C folk-poetry, imp.-pass. with nominative object but new 3P nominative pronoun in subject positions had replaced 3P in Karelian. (On theories of the origin of this personification through external influence of Russian, see Lytkin et al. 1975: §117, Zaikov 2000: 94f., Lees 2015: 6.2.3 with lit.)

In Karelian Proper, 3P uses either the old imp.-pass. or 3S, save that 3S alone available as 3P ipv.; this may be relatable to the apparent lack of ipv. of imp.-pass. in these varieties, sc. *tuotakoon (**tuodagah)*, though that would have left pres.ind. recruitable, *tuodaan (tuovah)*.

In Olonets Karelian, the ipv. of imp.-pass. had at some point before or after the recruitment as 3P been replaced by a new formation, and that is used as ipv. of 3P (°*tuodahaze &c)*. (Zaikov 2000: 216-9)

Extensive personification of 3P as well as less frequent 1P is also characteristic of the Far-Northern dialects around Kemi in Cannelin 1889. Recent literature on this personification in northern dialects is largely unavailable to me (see Paunonen 2018: 137, esp. Pääkkönen 1990*, Lindgren 1993*; cf. °Voronov 2009). It appears to describe influence of the 3P-personified imp.-pass. via *arb* imp.-pass. on 3P *t*-forms so that they lose speaker-exclusivity (cf. rare 3P-to-passive diachrony elsewhere in Siewierska 2010). SAP-exclusivity is characteristic of 3P even when extensively used as 3P-imp. where other systems use passive or arbitrary human impersonals (on SAP-exclusion as characteristic of 3P and not *arb* imp.-pass. across Finnish, see Forsberg, Siironen, Vilkkuna 2009, Kaiser 2015; crosslinguistically, Siewierska 2011, Siewierska and Papastathi 2011).

A striking aspect of the recruitment in both Karelian and Far-Northern dialects is loss of the human restriction of *arb* imp.-pass., allowing use with inanimates (cf. Voronov 2009 on Karelian).

3P-borderline: 3P-like use of imp.-pass. described for °Southwest-Tavastian and °Southwestern+Tavastian+Savonian dialects does not appear to be grammaticalisation, but independent use of *arb* that is pragmatically used for referent identical or overlapping with 3P, being distinctive not in this, but in the cohesion of structures where such dual use occurs like hypotaxis, °*Meinattiin* (= *meinasivat*), *että kyllä he se(n) hanttiaraa*, or in postverbal subjects described as afterthoughts or clarifications, °*Ostettiin ne he-rrat y-hteisestij juur hy-vä he:vonen äijälle*. This has its parallels in varieties of literary and advanced French, nicely described in Frei 1929: 146f. (cf. Rezac and Jouitteau 2016: 5.3):

En français, *on* « remplace très fréquemment tous les autres pronoms, même dans la langue parlée. C'est ainsi qu'on dit volontiers *on pensera à vous* pour *je penserai à vous*, *qu'on s'en aille* pour *va-t-en* ou *allez-vous-en*, *on m'a vu* pour *il* ou *elle m'a vu* ou *ils* ou *elles m'ont vu*, *où va-t-on* pour *allons-nous*, etc. » ... L'emploi le plus fréquent jusqu'ici est celui de *on* à la place de *nous* : Ce qu'*on* a fait enrager nos maîtres, quand *on* était gosses ! (Joran n° 199). Mais il faut naturellement bien distinguer les emplois figurés, où le sens premier est associé encore au sens dérivé — par exemple *on* « je », *on* « vous », *on* « tu » — de l'emploi décidément autonomisé de *on* « nous ». C'est sous cette réserve que nous donnons les exemples qui suivent :

on « JE » : Je vous apporte la bière : : C'est ça, *on* y va (« j'y vais »).

Je suis bien content de vous trouver ; *on* ne vous dérange pas ?

on « ILS, ELLES » : Les vieux, *on* fait moins de chichi que les jeunes, mais *on* a les bonnes méthodes.

Voilà qu'après dîner, tous ces messieurs *on* était là à fumer en rond autour de moi.

Le grand avantage de ce *on* mobile est de réaliser, outre l'interchangeabilité des personnes, celle des genres et des nombres.

(Frei 1929: 146f., my underline)

1P/3P: 1P and 3P are both personified in the above manner in varieties of Border-Karelian (Uusitupa 2021; cf. Helasvuo and Laitinen 2006: 2.1).

arb: In Finnish dialects that have recruited imp.-pass. for 1P, it can be seen to be independent of 1P when tested through speaker-exclusion, e.g. °*minua pistettiin* (cf. Aminoff 1871: 52 ≈ Cinque 1988: 3.4(V)!). Distinctive dialectal features of 19 descriptions include systematic or sporadic use of 3rd POS, °*minua pistettiin sapelillansa*, near-3P uses above °*Ostettiin ne he-rrat* ..., and putatively necessar speaker association above, °*Siit mäntii puimaa*

In Karelian dialects that have recruited imp.-pass. for 3P (for causes and lit. see Zaikov 2009), it has been more of a question to what extent it is possible to distinguish imp.-pass. from the recruited use (review: Uusitupa 2017: 2.1, cf. 2021; ex. of 3P-only view, Zaikov 1987: 107³⁸, 2009). Impersonal uses of clear 3P can be quite close to that of

³⁸ Suomessa passivin rinnalla on aktiivi, esim. *juostaan* ja (he) *juoksevat*, *juostiin* ja (he) *juoksivat*. Karjalan murteissa tälläistä muodollista eroa ei ole. Sellaiset muodot *kerätäh* ja *kerättih* merkitsevät sekä '(he)

arbitrary human impersonals of the *man/on/se* type, the more so if the latter are unavailable (e.g. Russian, Greek: Siewierska 2011, Siewierska and Papastathi 2011). One potential difference of *arb* and 3P-recruited imp.-pass. would usability of the imp.-pass. in contexts where even extensive 3P-IMP use still entails SAP-exclusion, if that SAP-in/exclusive split could be linked to a formal property like availability of 3P overt pronoun, 3rd POS, or number of secondary predicate, e.g. if SG *nuorena* were available with when imp.-pass. is used speaker-inclusively cf. 3P *Hyö nuorina sovalla mäntih* ‘они молодыми ушли на войну’ (Zaikov 1999: 45) : 1P *konsa myö olima nuorina* ‘когда мы были молодыми’ (Zaikov 1999: 99).

Coding: In Finnish-Karelian, the recruitment is of interest here because imp.-pass. has a different argument coding than the act. had, giving rise to striking coding splits, a.o.: so we get NOM-NOM : NOM-ACC

Finnish Savonian-periphery: arb. | ipv. [2, 1P+arb] : other.

Finnish Savonian: arb., 1P+arb. | ipv. [2, 1P+arb.] : other.

Karelian Proper: arb.=3P [save ipv.] | ipv. [2, 1P] : other [incl. 3S=3P ipv.].

Olonets Karelian: arb.=3P [incl. juss.] | ipv. [2, 1P] : other

Border Karelian: arb.=3P | 1P+arb [save ipv.?] | ipv. [2] : other [incl. juss. 3S=1P?]

Tver Karelian: ipv. [2, 1P?] : other [incl. arb.=3P]

By and large, Finnic-Karelian varieties remain at this stage of retaining the split- or all-NOM O coding of imp.-pass. in its personifications. There may be other properties of imp.-pass. retained in personifications, but they are only hypotheses suggested by texts, and I have not seen them described. One candidate pro-drop/V1: G/B probes hint that in CF where in most contexts personal pronoun subjects are overt, the 1P-personified imp.-pass. is distinctive in allowing both their presence and absence, but that is to be confirmed: G/B *mä väittäisin, että me ollaan hieman erilaisia silloin, kun me ollaan meidän perheen* : G *Mun naapuri tulee aina omalle takapihalleen kun ollaan meidän takapihalla (meillä siis ihan vierekkäin takapihat ja pieni aita)*. Another is absence of POS: *arb* imp.-pass. avoids POS when not required morphologically, and G/B numbers hint that when 2P and 3P predominately use the suffix (e.g. *olette omalla tavallanne ...*), 1P-personified imp.-pass. does less so, like *arb* imp.-pass. need not (*ollaan omalla tavalla ...*). Third is possible availability of 3rd beside no/1P POS in some cases (°*puhutaan itsestään*).

Occasionally, personified imp.-pass. aligns its O coding with other moods: so °Tver-Karelian unlike in much other Karelian 3P-personified imp.-pass. -- but also(?) to whatever extent it remains distinct *arb* imp.pass. -- to all-accusative O, though ipv. retains split-nominative objects. This is to be distinguished from independent shift of nominative-to accusative-object contexts, as variably in Far-Northern dialects around °Kemi. [Cf. the completion of the evolution antipassive → 1st O by new marking of A as ERG unlike NOM A of the unreanalysed antipassive in Bickel and Gaenszle 2015: 3.1, Konnerth and Sansò 2021].

keräävät' ja 'keräsivät', että 'kerätään ja 'kerättiin'. Puheessa tämä aktiivinen ja passiivinen ero ilmeistaan käyttämällä tai käyttämättä monikollista subjektia, esim. v-karj., *Koiralla annetah leipyä* 'koiralle annetaan leipyä' ja *Lapset annetah koiralla leipyä* 'lapset antavat koiralle leipää'.

More usually, personifications of imp.-pass. to 1P or 3P diverge from *arb* imp.-pass. in allowing 1P and/or 3P NOM subjects in subject positions, including with split-nominative O, North-Savonian °*myö sinut tavattiin*, and all-nominative O, Southeastern Jääski+Kirvu °*Myö voitettii sie* ‘me voitimme sinut’. They also diverge from *arb* imp.-pass. in gaining 1P POS, with overt 1P subject, South-Savonian Lappajärvi °*myö tytöt ruvettiiv vuoroamaan toisiamma*, or without it, North-Savonian Rautalampi °*kirkossa tunnettiin toèsemmo* ; ditto 3P, °*hüö moamollah sanotah*. Descriptions suggest that to some extent that might sometimes reach categoricity, the *arb* : 1P distinction can be made in compound tenses by simple vs. double passive *on oltu* : °*olla on oltu*.

Gaps: 1S and 2nd person never seem to participate in personification of imp.-pass. in Finnish-Karelian (cf. Eurén 1846: §167.6n). This is not a universal limitation on diachronic trajectories (see Konnerth and Sansò 2021 for a crosslinguistic overview and lit.), nor one deducible from any functional overlaps that underpinned personifications as in the impersonal *Back in the day, one : we : you : they only only had oranges at Christmas* (for impersonal or “passive” 2S, early pro-drop and now newly grammaticalised with overt pronoun see Forsberg 2020, Suomalainen 2018, Seppänen 2000, Helasvuo and Laitinen 2006: 4.2, Laitinen 2005, including early observations in the study of southeastern dialects in Sirelius 1894: §172, and normative-descriptive grammar of Setälä 1880: §50n2; for 2P, see Uusitupa 2017: 2.2.2, emphasising the isolation of the early observation of this use the study of Tavastian dialects in Kannisto 1901: §79.3; Zaikov 2009 on Karelian 2S but not 2P generic and its influence on 3S through generic uses), nor still from any formal pressures like opacity of 1P ipv. *-*ka-me* relative to -*mme* which also occurred in 2P *-*ka-δV* relative to -*tte* (Lehtinen 2007; cf. extensive discussion of the consequent distinctive forms in Karelian, Zaikov 2000).

Extended uses of personal pronouns: The regular morphosyntax of a pronoun can be used in ways susceptible to encoded variation. Early dialectal descriptions often note these a.o. for honorific uses e.g. of 2P, 3S, 3P, imp.-pass., depersonalising 3S, 3P, 1P, impersonal or “passive” 2S.

3.7 Dialects: personification

Below are are sketched uses of imp.-pass. finite and nonfinite forms in personification in the mostly 19C dialectal descriptions available to me, with focus on elements of interest here, chiefly core argument coding.

3.7.1 *Southwestern, Tavastian*

Southwestern dialects, Eastern group, Halikko: Toivonen 1889:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. *saatak(k)o-v* &c (paradigms).

Inf. pass.: III INF pass. instr. *saatama-v* (paradigms), but not II INF pass. iness. (§99).

1P: 1P *m*-forms remain, no general recruitment of imp.-pass. mentioned, save pres. to replace 1P ipv. “which is never derived from the imperative stem” (§98), *saaða-v* (paradigms)

[1P, 2P inflections collapse with 1S, 2S respectively, e.g. *mää saa-v* : *mee saa-v* (§94): the forms not ambiguous in context since a personal pronoun is required (§93)].

Southwestern+Tavastian+Savonian dialects, [historical] Satakunta area, northeast: Setälä 1883 [Ruovesi and Virrat areas of the Core Tavastian subgroup, Keuruu area of Savonian Fringe subgroup], northwest: Latvala 1895 [Southwestern Fringe Pori subgroup].

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. not found mentioned.

Inf. pass. northeast, Setälä: §225

I INF pass. “jos edellä kaypi passiivinen modaaliverbin muoto”: *Ei sitä taijeta käytettää* | *Oli osattu niin moalmattoq* | *Meitäkin olis taittu perässä ajettaa*. matrix imp.-pass. arb = INF arb A (+ PART O).

I INF pass. “jos edellä kaypi kieltava aktiivinen modaaliverbi, ja tahdotaan ilmoittaa monikon ensimmäistä persoonaa”: *Ei me taija en(n)eä nähteä*. matrix 1P + imp.pass. = INF arb.

I INF pass. “Tulee verbin ohessa on sitä kaytetty eraan Multiallisen talonpojan sepittämässä runossa:” *Tuli juhla julkisesti* / *Pyhitettää(eä) pyhälle* / *Herra piispa Henrikille*.

pitää + I INF pass.: *Pitää maksettaa velka pois* | *Piti mentää lihhaa ottamaan* | *Pitäs vuarattaa vanha ovi* | *Se on ny’ pitäny’ kirjotettaa* ; further exx. §256.2 matrix Ø = INF arb A/S (+ NOM/PART O).

pitää + III INF pass. instr. §256.5 “kun persoonaa ei mainita. Muoto ei ole aivan tavallinen.”: *Se pittää pantaman kellokkaaksi* | *Me piti ihnaan ammuttaman* | *Se lammas, joka pit’ syötämän, nimitettiin jo vuotta ennen* | *Sano, että hän pitäs tunnettaman* | *Se sano, että minä pitäs nuijittaman*. matrix Ø = INF arb A (+ NOM O, incl. striking exx. of NOM personal pronouns).

Inf. northwest, Latvala:

pitää + I INF pass. “Jotenkin harvoin kuulin I infinitiiviä käytettävän passiivimuodossa ja silloin aina *pitää* verbin seurassa”: *Menneen syksynä se piti laitettaa* | *Sittekun halkoja pitäs hakattaa* – – – | *Niin ja niin pitää oltaa* | *Hän pitäs pandaa baadiin* | *Siitä pitäs tehtää sauna* (§148, same exx. §161.2 where the last two are grouped under the ‘on määrä’ sense of the verb). matrix Ø = INF arb A/S (+ NOM/PART O)

pitää + III INF pass. instr., like act., but “kun persoonaa ei ilmaista”: *Poika pitää tapettaman* | *Tuahon piti pantaman kolme* | *Ei ikänä tuata miästä piä taksvärkkiin pantaman* and ‘on määrä’ *Sitte piti keitettämän se Liisa pihkapaðas* (§161.4); matrix Ø = INF arb A/S (+ NOM/PART O).

3P: personification incipient but mostly not grammaticalised.

3P northeast, Setälä: observes that this Karelian-like use “is not heard used” as such with 3P subjects, but there are other indicators of specific reference, highlighting the 3rd POS that “delimits the impersonal form” in *Piettiin häät uhalliset ja oltiin illossaan*, and adding examples where imp.-pass. is related to neighbouring specific reference : in

coordination, *Ne ottaa ranstakan käteensä ja annetaan pojalle aika selkäsauna ja sanotaan* | *Joka laija väkee hyppää kahtomaan ja kysytään* | *Menivät sitte kaikki kolme, tultiin tiänhaaraan* | *Sitten tuli ne toiset koirat ja jätettiin hyvästi ja erittiin sitte* | *Ne seilalivat aikansa, sitte mentiin kotio* | *Koira oli valmis ja kissa, ja sitte lähtettiin* | in subordination, note the singular referent, and the switch of referent from the matrix imp.-pass., *Ruvettiin huutaan Vanhaa Erkkiä, että opetaan heitä* | *Ei ne tunteneet toisia(n)sa, vaikka yhdellä sijalla maattiin* | through specification by appositive(?) nominals: *Sitte mennään koko laivavaki vettä hakkeen* | *Päätettiin sitte, ukko ja akka, että* (Setälä 1883: §196).

3P, northwest, Latvala: describes a similar state of affairs for 3P: *Piätettiin hevosens siihen* | *Ruvettiin puhumaan kohta asiaans* is “A passive very close to an active” in which “apparent passive-form is nevertheless clear 3P meaning”. “It is a general rule that when the passive is used in the active sense, a personal pronoun is not placed overtly, except the word *me* combined with the imperative-meaning indicative, if there is a particular emphasis. Once however I heard a sentence in which there also appeared a pronoun in combination with the passive form used as form of address, in the place of the second person, namely *he* used as address-word: *Ollanko he yliopilas*. (Latvala 1895: §132-3).³⁹

IP: 1P *m*-forms remain save mostly 1P ipv., imp.-pass. grammaticalised as 1P, incl. pres. as 1P ipv.

1P, northeast, Setälä: 1P *m*-forms seem to remain, e.g. p. 187 *emme me Tiinaa kualijaksi lyä* || p. 191 *me laitamme hyvää ruokaa* || §281 *Me luulimme, että ...*, but imp.-pass. is also recruited generally and allows overt pronouns, and so “quite generally” as pres. for 1P ipv. (§194-5), *Kastetaan me toinen toisemme* | *Me otetaan tuolta mieheltä hevonen* (§194-5), with a nice textual example of imp.-pass. pres.ind. recruited for ipv. but older 1P in pres.ind., p. 203 *Ne sano*: “*mennään vaan, ja kyllä saat nähä, mitä me teemme!*”, but 1P ipv. *m*-form is also attested in one of the texts, p. 226n *Nyt me ottakaamme!*

1P, northwest, Latvala: 1P *m*-forms also seem to remain, §18 *Me olimme kerta valkeapaatis* | §48 *Me emme ole yhtään toinen toisemme muutosia* | §152 *Mitä me teemme &c.* | §177 *Me rakensimme täälä maksuu vastaan laivoja* | §191 *jott me olemme Huittisist* | p. 5 *Me annamme kaupamiähellä vaan kirjan*, but imp.-pass. is recruited generally although the exx do not have overt 1P pronouns, *Koska lähdetään koto taloon viaraisille* | *Eikös lähdetä jo* | *Kyllä se ny' sitte pian muutoin kävis, kun vaan saatasiin lävet* (§131), and as pres. for 1P ipv. (§131), *Vaihdeltaas me melaa* | *Pannaan jakku päällä*, and the 1P ipv. *m*-form “is never heard” (§131).

HON: 3S pres.ind. honorific with name can have ipv. use, *Maisteri on hyvä ja tulee suurukselle* (Latvala 1895: §137).

³⁹ Hyvin lähellä aktiivia on passiivi myöskin lauseissa semmoisissa kuin: *Piätettiin hevosens siihen* | *Ruvettiin puhumaan kohta asiaans*. Näissä esiintyvillä passiivimuodoilla on jokseenkin selvä monikon kolmannen persoonan merkitys.” “Yleensä on sääntönä, että, kun passiivia käytetään aktiivisessa merkityksessä, persoonapronominia ei panna ilmi, paitsi *me* sanaa imperatiivimerkintöisen indikatiivin preesensin ohessa, jos sillä on erityinen paino. Kerran kuitenkin kuulin lauseen, jossa puhuttelumuotona, toisen persoonan asemesta, käytetyn passiivimuodon ohessa esiintyi persoonapronominikin, nimittäin p uhuttelusanaana käytetty *he*: *Ollanko he yliopilas*.

Tavastian dialects, Southwest-Tavastian [southwest of Core Tavastian around Urjala and adjacent areas of Upper Satakunta Tavastian and South Tavastian]: Kannisto 1901.

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. found in exx., §15=§68 *No verotettakoo(n) hä-n si-ttes siällä.* (K) [Let him (the baker) be taked there.] || §90 *Pantakoon ny:s sa-ntaa kylväem pa-nkkii(n)* (pankin lattialle) (U).

Inf.: Inf. pass. extensively described in description of infs.:

I INF pass. on the broadly final use of I INF bare is used “Ilmoittamaan verbin tekemisen tarkoitusta”: here two groups may be separated: (i) matrix arb imp.-pass. = INF arb A/S (+NOM, PART O) *Ne viärääm po-ltettaa* [‘They are brought to be burned’] | *Viätiin ka-ns lasta kastettaa* [‘There was brought a child (PART) to be baptized’] | *Mei-länkin sinnev viätiin y-ks viikater reilattaa* [‘Us (DAT-GEN) too was brought here one scythe (NOM) to be straightened(?)’]; and (ii) matrix NOM S & DAT-GEN → PRO = INF O ≠ INF arb A/S: *Minä tulim papiks tehtää* [‘I came to be made priest’]; *tuli ni-kö:yhäks että hänen täyty ka-upunkiv ya-ivastaloom mennä ho:ilettaa ennenku(n) häm ku:ali* [‘him behooved to go to the city to be cared for’]. (§96.I).

Note: The usual I INF act. bare on broadly final use in Kannisto allows identity with matrix subject with or without POS, or disjoint silent *arb*, or disjoint overt GEN: Kannisto *Tottijärvelle on ko-lmev yirstaa ra-nsasta so-utaa* | *Tulee siältä sittem me-nnäl* (joutuu kuljettavaksi) *likes* (=lähes) *pa-ri yirstaa* | *Tarttis viäläv yii-katteita se-pälle k ko:rjata* | *Minä toin si-ttem mo-lemmat nählä* | *Saavak ko-lmem le-htee ka-nsa viälä* (= viätäväksi) | *Yks mi-äs, joka teki a-stioita myy-länsä* | *Me saimme ta-lom pitäämme* | *Otam* (imperat.) *ma-ttoja* (= jauhomattoja) *sy-äläs si-näkin* [...] [= syödäksesi] | *Se otti niitä pe-rmannoita ko-rjatan-sa* | *Viäkkö sinä iän ka-nkaan si:ttek kus menep po:stiin, Oo-lmannin tehläk ka:lsonkia?* [GEN].

+ “Joskus *mahtaa* verbin passiivisten taivutusmuotojen objektina.” so here matrix imp.-pass. arb = INF arb A/S (+ PART O): *Ha-utaaltaalles sitä* (simaa) *tu-atiim mutta onko mahlettu mu-allet tu-ataakka(n)* (§95.II.2)

+ “Joskus *taittaa* verbin seurassa.” and so also *tahtoo*, *pruukaa*, *saa*, with qualifications about more usually ways of phrasing, and in all exx at a quick look matrix imp.-pass. arb or zero-person GEN = INF arb A/S (+ a.o. PART O): e.g. *Siellä ta-ittiinkij jo va-rhair ruvettaat tekee(n)* [matrix *arb* = INF *arb*] | *Ny-t ei sitä suinkan tailan nähtää e:nää* [‘Now one cannot it (PART) to be seen anymore’, matrix GEN zero-person = INF *arb*] (§96.II.3-4); the qualifications and discussion of I INF act. suggest that with the same matrix form, I INF act. is available, *Va-nha taittaan tarvita kai e-nsi kerralla* | *Pruukattiiv yi-heltääs si:ttek ka-skimiähep pa:ri ko-lk kertaa.* (§94.V.I).

+ “Toisinaan *pitää* verbin seurassa samassa merkityksessä kuin muuton III:nnen infinitiivin passiivin instruktiivimuotoa”, in all exx at a quick look matrix Ø = INF arb A/S (+ NOM O): *Ni-mismiäs komensi, että pitäs oltaa hi-ljaa* [‘that one should be silent’] | *Piti vaan nim-pi-an siällä käytääm* (oli aikomus käydä, nim. Etelä-Afriikassa englantilaisten), [...] [‘One had to go ...’] | *Ku-inkas moneen osaan se piti* (oli määrä) *pa-ntaa?* [‘it (NOM) had to be put’] | *Pitäs tä-täkim päätä vä-häm maalattaa* | *Kuuluupa si-lläkil lailla puhuttavan että pitäs tuataas so-tamiähet.* (§96.II.1)

III INF pass. instr. with *pitää* which takes III INF instr. more usually than short I INF: with pass., the exx all seem to have matrix Ø = embedded arb A/S (+ NOM, PART O, incl. personal pronoun NOM): *Minä pitää köytetämäm mä-ntyyn kii* | (*pitää* = on määrä)

Se piti pa-piksikij jo· tehtämä(n) | Ne piti ta·pettaman, kun ne oli niiv va·nhat jo· | Se a-sumpytinki vi:älä pitäs vu:arattama(n) | Siällä piti niitä ka-loja ke-itettämä(n) | Piti li·nnustaam poikettama(n) | Niin ne pu·hu sitä että piti semmottia pu·alia laitettama(n) | Pitäs tännek Ka·ikaliir ruvettaman sy·ksyllä tekeem pe·ltoo | (pitää = kuuluu) Kyllä sita tehtämän pi·täs (K). | (pitää = saattaa) Mitä no·illakin sa·nantavolla siällä pitää tehtämä(n)? | (pitää apuverbinä) Ei menty (eivät menneet) va:llan y·hlessä, ettei jä·rki pitänyyp puhuttama(n) | Meinas, ettei pitänyl la·sta raa·reltaman, so·tki si·ähe(n). (§98.2)

II INF pass. iness. “Jos toimittavaa persoonaa ei ole ilomaistu, käytetään aktiiviva persoonattomasti tai passiiviva.” Ex: *Mikäs sii·ttä [pässistä] lihoja otettaiss oli, kyllä se·n tauti tiättii(n)* (§97.I; other exx here are II INF act.; the ex. is also given to illustrate arb use of imp.-pass., §15.I.2).

arb use of imp.pass.: arb use, beside personified, is implied by §80, and in particular §80n1 “Todellinen passiivinen merkitys saatta yleensä olla vain transitiiviverbien passiivin partisipeilla” mean only that passive with NOM-promotion to subject (hence the focus on the “singular” *Ei se· sanotak kasvava(n)* here and in §104.I.1.a.β with its NOM rather than PART of negation) rather than arb is restricted to transitives, and exx illustrating this point include speaker-exclusive arb: *Min olen ke·rta vi:hiitty ja ei muu to·ista kertaa e·nä vihiitä* [‘I have been married (or consecrated: *vihkiä* < *vigja* denotes the transitive act of the priest) once, and one won’t marry (consecrate, neg. of *vihitään*) me anymore a second time’].

Anaphora to imp.-pass. on arb use are attested as 3rd poss. suffixes. This follows the observation of obligatory use of bare POS in reflexivity, “When the suffix denotes the clausal subject, the genitive of the personal or reflexive pronoun is not put overtly:” *Häm pyysi si·ttet to·ista miestä ka·nssansa*. (§67, beside nonreflexive 3rd overt and 1st/2nd omissible + suffix in §66)⁴⁰ Strikingly, suffixes do link to imp.-pass., though by implication not obligatorily: “It is to be noted that the suffix of the third person sometimes denotes also the indefinite person of the passive form”:⁴¹ *Pu·listelivat niitä nu·ppuja ja koottii(n) he·lmaansa* (tässä passiivimuodolla kuitenkin on selvä aktiivinen merkitys [3P-like coordinated with °3P: ‘They pressed those buds(?) and one gathered one’s fruit’]) | *Otettiin se to·hon kä·sivartensap päälle* [‘One took it to that on one’s arm’, *to·hon* = *tuohon* = §74.2] | *Ko·lmes su·vilaihosta le·ipää saatiin ty·ästänsä* [‘One got three groundsel(?) loaves for one’s work’(?)] | *Otettiin ly·hteitä pää·ns alej ja maa·ttiin si·ällä* [One took sheaves under one’s head and lay there] | *La·ukeellassakim myylää limonaatia* (nim. evankeliumi·juhlainkin aikana) ja o·maam pu·ssiinsak ka·ikki (nim. voitot) *pannaa(n)* [‘At Laukeela as well one sells lemonade [namely at the time of gospel·feasts] and one puts all [sc. profits] in one’s own bag’] (U). (§67) [I find none of these exx. in the texts to get further context, but the last is likely generic, but the others at least out-of-the-blue more likely episodic].

Note: The usually discussion of gen. of personal pronouns for family &c is here nuanced by referring to their use to restrict imp.-pass., but also 3P, 3S, and 3S zero-person (the personal pronouns in these examples are the *meilän* family·genitives, not the *meitin* person·genitives, §67, cf. Hakanen 2000): Monikollisten persoonapronominien genetiiviva, jotka osottavat puheenaolevan persoonan asuntoa, sekä talojen ja henkilöiden nimien

⁴⁰ Kun suffiksi tarkoittaa lauseen subjektia, ei persoona- tai refleksiivipronominin genetiiviva panna ilmi.

⁴¹ On huomattava että kolmannen persoonan suffiksi toisinaan tarkoittaa myöskin passiivimuodon määräämätä persoonaa.

genetiiviä käytetään passiivimuotoisen predikaatin ohessa osottamaan taloa, perhettä, jonka väestä joku tai jotkut toimittavat mainitolla passiivimuodolla ilmoitetun tekemisen, toiminnassaan ikäänkuin edustaen talon tai perheen väkeä kokonaisuudessaan. Esim. [selection] *Ei sitä me-iläm pa-ljokan tarvita | Kum me-irä(n) Hu:tkoll oltiin, niin – – | Tiäsivät me-iläm po-is oltava(n) | Tualaankos te-ilän konetta?* (merkitys: *ostetaanko teille konetta*) | *No teilä (n) hä-vittiin si-tte | Meilän talo(n) hakattiim po-is ne* [NOM O] | *Ei sunkan Ka-nniston siällä o oltu* (L). Samoja genetiivimuotoja käytetään myöskin aktiivin monikon (tai monikollisessa merkityksessä käytetyn yksikkömuodon) kolmannessa persoonassa olevan predikaatin ohessa niinikään osottamaan taloa, perhettä, jonka väestä joku tai jotkut toimittavat mainitulla aktiivimuodolla ilmoitetun tekemisen, toiminnassaan kuitenkin edustamatta talon tai perheen muuta väkeä. Esim. [selection] *Meiläm pelkäsvät sitä hallaa | Meiläm menee* (merkitys monikollinen) *la-uantaina Sa-halahtee(n)* [zero-person(?)] | *Kais sinnen nym mu-altakin apua tulee, koska Ha-utaankin sano* (yksiköllinen merkitys) *ko-lmessa mi-ähessä taikka ne-ljässä menevänsä* (asianomainen Hautaan kartanon väkeen kuuluva henkilö sanoi, että he menevät k. m. t. n.).

Compound tenses: illustrations are simple passive, not double passive, with *arb* morphosyntax: nonconcording PRT, *Missäs ne ka-pat on tehty?*, and PART on O, *Ny-ky aikaan on me-ttiä hakattu nin su-mmissa [metsiä]*. (§103.2)⁴²

3P: 3P-like use “often”, but “the subject of the sentence is then usually unrealised”, with most of the exx involving paratactic or hypotactic 3P, often in preceding conjunct, type *Ne lykkäs o-ven a-uki si:ttej ja käskettiin tullas si-sää(n) | Pä-ivämkoim pojaat tu-li ja kysyttiin: | Su-kulaiset varaastivat sem po-is ja pantiin so-tamiäs va-htii(n)* [NOM O], but also in other configurations and in different directions, *Lählettiij juakseem pa-koon, kum pelkäsvät olevan niitten kii-ottajia | Ne o-likin se-mmottia ette(i) vii-nastaka(n) hualittu* | §64.I.1 [discussing *hän* used to refer to matrix subject in indirect speech] *Meinattiin (= meinasivat), että kyllä he-se(n) hanttiaraa*; “Sometimes however the subject is overt and then almost always after the predicate as if added contrary to the original intention for clarity”⁴³, e.g. *Ostettiin ne he-rrat y-hteisestij juur hy-vä he-vonen äijälle* [NOM-NOM] | *Ei ok kä-yty ku-kaa(n)*, but “the subject is before the predicate in the sentence” *Ka-ikki vä-ki ko-koonnutaan si:tte*.

1P: 1P *m*-forms remain, imp.-pass. recruited recruited as pres. for 1P ipv., with overt pronoun available for emphasis:⁴⁴ *Mennään nyj jo po-is* (U) | 1P anaphor, see also = §104.I.3 *Sanotaar ra-haa löytänemme* [‘Let’s say we found money’] | NOM-NOM *Viälääs me: si-ttet tää pa-ikalle* (UT) [viedään me ... tämä (tää : tätä : tä:mä(n), tän)] (§80n2a).

Otherwise there is potential 1P recruitment in questions, but it is not clear: “Often one uses the present and the conditional of the passive in interrogative clauses in the place of the 1st person plural of the corresponding active tenses. One does not put the pronoun overtly, unless possibly if there is emphasis on it”⁴⁵, and examples do not show it:

⁴² Silloin passiivin partisipeilla on aina persoonaton merkitys.

⁴³ Toisinaan on kuitenkin subjektikin näkyvissä ja silloin melkein aina predikaatin jäljessä ikäänkuin vastoin alkuperäistä suunnittelua perästä päin selvyiden vuoksi lisättyinä

⁴⁴ Persoonapronominia ei panna ilmi, jollei mahdollisesti siinä tapauksessa että sillä on paino. [No exx.]

⁴⁵ Passiivin indikatiivin ja konditionaalin preesensia käytetään usein vastaavain aktiivisten temporeiden

Pannaanko se he-rättäe(n); “sometimes” ipf. ind. as well in this manner “but ... it then has present sense”: *Joko(s) no-stettiin*⁴⁶ (§80n2b).

1P not otherwise sc. outside commands, questions, with two exx “certainly to be explained by influence of foreign varieties”: *Me ruvettiin ä-iteni kans e-päileen sitä piikaa* | *Kyllä me niitä pyy-retäänki(n)*? (§80n2c)⁴⁷ Against this note the coordination and anaphor in: exx §66 *Me menimme ni-n e-teempäin että lyätiim maa-ham pi:tkäksemme* [as *lyötiin* here to illustrate a verb that is reflexive without taking direct object so = *löimme pitkäksemme* ‘we cast ourselves flat on the ground’⁴⁸].

IP extended: Here may also belong use “in the place of 2P active in polite conversation”, with all exx also questions, *Mistäs ko-toperä oikein ollaa(n)*? (§80n2d)⁴⁹

HON: Honorific 2P with agr: *Ty ny olitte ...* ; §80.c imp.-pass. “in the place of 2P in polite conversation”, here under 1P. (§63)

Tavastian dialects, North-Tavastian group: Grotenfelt 1878.

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. *soatakoon* &c (paradigms).

Inf. pass. only “sometimes” II INF pass. iness., *soataessa* cf. imp.-pass. pres.ind. *soahaan*, and as complement of *pitää* III INF pass. transl. [“gen.”], *soataman* (§53 and paradigms)⁵⁰; the complementation of *pitteä*, *pittää* further discussed and illustrated, specifying that beside I INF act. “as in East Finnish”, it is also III INF trans. [“gen.”] “roughly in the whole area of” North-Tavastian as “never in Central Savo”, and this “especially” with III INF pass. transl. [“gen.”] since there is no I INF pass.: *hänen pit’ mänemän* | *se lehmä pitää tapettaman* | *totta se pitää katottaman* (§65e) + ex. in §65b *Tapaan sanó : se pitää Aotioks ristittämän, koska se on aotiolta löyvetty*: so matrix \emptyset = INF arb A (+ NOM O)⁵¹

monikon 1:sen persoonan asemesta kysymyslauseissa. Persoonapronominia ei panna ilmi, jollei mahdollisesti siinä tapauksessa että sillä on paino.

⁴⁶ Passiivin indikatiivin imperfektiäkin käytetään toisinaan tässä tapauksessa, mutta huomattava on että silläkin silloin on preesensin merkitys. Esimerkkejä ei satu olemaan kuin yksi: *Jokos no-stettii(n)*? Imperfekti tässä näyttää osottavan tekemisen pikaista suorittamista; tekeminen käy muka niin nopeasti, että se katsotaan kuuluvan menneeseen aikaan jo heti aljettuansa.

⁴⁷ Muuten passiivimuotojen käyttäminen vastaavain aktiivisten aikamuotojen mon. 1:sen persoonan sijasta ei ole tämän murteen mukaista. Seuraavat kaksi esimerkkiä [...]ovat varmaan selittävät vieraan murteen vaikutuksesta.

⁴⁸ Tässä kohdassa voinee huomauttaa, että muutamilla transitihiverbeillä sinänsä ilman objektina olevaa refleksiivipronomillia toisinaan on refleksiivinen merkitys.

⁴⁹ Passiivimuotoja käytetään niinkään aktiivin mon. 2:sen persoonan sijasta kohteliaassa puhuttelussa.

⁵⁰ Passivissa ei käytetä muita Substantivimuotoja, kuin jolloinkulloin II Substantivin inessiviä, sekä III Subst:n genetiviä *pitää* verbin kanssa.

⁵¹ e) verbiä *pitteä* (= KK:n *pitää*) käytetään P[ohois]H[äme]:ssä usein K[eski]Savonkin kielestä eroavaisella tavalla. Useimmiten sen predikaatin täytettä pannaan I[tä]S[uome]:n mukaan I Substantiviin ; mutta kuitenkin kuulee ympäri koko murteenalan III Substantivin genetiviä (ei milloinkaan KSavossa) ; varsinkin on tämä käytännössä passivissa, jolla ei ole I Substantivia *) ; *hänen pit’ mänemän* | *se lehmä pitää tapettaman* | *totta se pitää katottaman*.

IP: 1P *m*-forms lost, imp.-pass. recruited instead, with or without 1P personal pronoun⁵², *tullaan* (§[56]), including as pres. to replace 1P *ipv.*, *lähtään*, beside circumlocutions (§62)⁵³; O is then explicitly as in *arb use*, NOM general, ACC/GEN personal pronoun: NOM-NOM *kyllähän myö tehhään se työ* | NOM-ACC *nyt myö sinut tavattiin* (§65d, cf. §65c). Further exx: p. 367 *Elä tapa', myö haetaa_s sormukseš poes* || §13e *myö soatiin tion siitä* || §[56] *myö oltanoom_m muutettu*. Undiscussed(?) but inferable double passive at least for recruited 1P in this ex., which is adduced to show that *lie-* lacks the imp.-pass. form, so in the passive, the stem *ole-* is required.⁵⁴

Tavastian dialects, Southeast-Tavastian group, Hollola subgroup, Heinola: Lindfors 1892:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss.: absent (§85).

Inf. pass.: “only” II INF pass. iness. (§85; not illustrated in paradigms).

IP: 1P *m*-form lost, “one always uses the *passive* form of the corresponding tense and *myö*,” (§84), incl. pres. to replace 1P *ipv.* (§76, paradigms), cf. juss. of imp.-pass. explicitly missing (§85).⁵⁵

Compound tenses, “not much used”, are double pass. at least for 1P (§86, not discussed for *arb use*).

Negative seems as expected, verb in imp.-pass. + PRT vs. act. with e.g. 2P, aux. 3S *ei* vs. e.g. 2P *etten*, pronoun overt as also 2P (§87).

3.7.2 Savonian

Savonian dialects, South-Savonian group, Hirvensalmi: Hyyryläinen 1893:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. absent (in what seem otherwise complete paradigms).

Inf. pass.: I INF pass. only (to go by paradigms), both arb and personified: “tavataan usein, jos edellä käypi persoonattomasti tahi monikon I:n persoonan asemesta käytetty passiivinen modaaliverbin muoto”, e.g. *myö alettii kaivettoo, kerittii tehtöö* [cf. INF act. *purra*, pass. *purtoo*] (p. 50 and paradigms): here matrix *arb* imp.-pass. & 1P = INF *arb* & 1P A.

arb: The discussion presupposes that imp.-pass. form retains its arb use as well as the new 1P: cf. text ex p. 70 *jos myö tänne hukutaa, ni sitt mej(j)ät kotona tapetaa*.

IP: 1P *m*-forms lost, imp.-pass. recruited generally, incl. pres. to replace 1P *ipv.*, *suahaa* (p. 50, paradigms): cf. text ex p. 70 *jos myö tänne hukutaa, ni sitt mej(j)ät kotona tapetaa*.

⁵² 1 personan asemesta käytetään (deponentialiter) vastaavata aikaa personattomasta muodosta, eikä personallinen pronomini myö tarvitse joka kohdassa tulla esille; esim. *tullaan kun tullaannii*

⁵³ Monikon 1 personaa ei löydy ollenkaan, vaan sen asemesta käytetään joko praesensin vastaava persona, tai joku selityslause; esim. *lähtään* tai jospa *nyt lähtässiin* (= KK:n *lähtekäämme*).

⁵⁴ Ainoastansa koncessivin monikon 1 personasta on se mainittava, että kun tässä, niinkuin muuallakin, jossa monikon 1 persona tulee käytettäväksi, passiivinen muoto pitää käyttää, niin se otetaan verbistä olen eikä verbistä lienen; esim. *myö oltanoom_m muutettu*, mutta esim. *minä lienem_m muuttanna*.

⁵⁵ Mon. 1 persoonana. käytetään aina vastaavan ajan *passiivimuotoa* ja *myö*.

Savonian dialects, Swedish Värmland group: Aminoff 1876:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. existence uncertain (p. 215).

Inf. only II INF pass. iness.: *siltoa tehtäissä* (p. 219)⁵⁶; discussion of Savo dialects in comparison to western dialects states that among their distinctive features are this II INF pass. iness. tehtäissä = *tehdessä* but also “more rarely” I INF pass. tai(d)etaan mainattoo, on soattana *otattoo* (p. 194) where matrix arb imp.-pass. = INF arb A.⁵⁷

1P: 1P *m*-forms remain, imp.-pass. recruited at least as pres. to replace 1P *ipv.*, *otetaan* (p. 215).⁵⁸ The dialectal extent of the recruitment is clarified in discussion of the characteristics of Savonian dialects, “In the place of the 1st person plural of verbs has begun to be used the passive, e.g. *myö otetaan* = *me otamme*. This particularity is not however found in all Savonian dialects (not e.g. in Kajaani region or Värmland).” (p. 193)⁵⁹; and the characteristics of the Kajaani region of the Kainu group of Savonian dialects, “In the place of the first person plural is not used the passive, e.g. *me sanomma*, not *sanotaan*” (p. 196-7).⁶⁰

Savonian dialects, North-Savonian group: Latvala 1899.

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss.: not mentioned or found here at quick search.

Inf. pass.: not mentioned (a.o. not in §112ff. on infinitives) [i.e. nothing like the author’s own *tätä painoon pantaessa*].

3P: There is “often more or less” 3P “meaning” to imp.-pass., illustrated with *Oltiin niin väsyksissä, etta ruvettiin penkille ja mikä minneki*, “but one also meets much clearer examples”, with postverbal subjects “added as if for clarification”:⁶¹ *Sitte männään kuitenni' kuninkaan talloon viisas Lassi ja kuningas.* | *Sitten ruvettiin moata' siellä nuof parkunta.* | *Mäntiin sen vaemon luo jokkaenen.* | *Sinne hypättiin miehet keehäehen ja kirveehen kansa.* (§103)

1P: *m*-forms absent and imp.-pass. used instead, *Myö niitä oekeen tukistettiin* | *Myöhän ollaan liika pikkušija*, including for pres. of imp.-pass. for 1P *ipv* (§103); here it is noted

⁵⁶ Personattoman verbin I. n. k. passivin infinitivi-muodoista viljellään ainoastaan II:n infinitivin inessiviä, esim. *siltoa tehtäissä*.

⁵⁷ Savon muretta verratessamme läntisiin murteisiin, huomaamme Savolaisuukaiksi objekti-muodot: *minut, sinut, hänet* sekä myöskin passivia II:n infinitivin inessivin käytännön *tehtäissä* = *tehdessä*; harvemmin käytetään passivin I:stä infinitiviä, esim. *tai(d)etaan mainattoo*, on soattana *otattoo*.

⁵⁸ Imperativin monikon I:sen personan asemesta käytetään passivin presensia, esim. *otetaan* = *ottakaamme*. [+ note:] Passivin imperativia en osanut onkeeni, niin ett'en voi varmaan päättää löytykö se vai ei.

⁵⁹ Verbien monikon I:sen personan asemesta on ruvettu käyttämään passivia, esim. *myö otetaan* = *me otamme*. Ei tämä omituisuus kuitenkin löydy kaikissa Savolaisissa murteissa (ei esim. Kajaanin seudun ja Wermlannin).

⁶⁰ Monikon ensimmäisen personan asemesta ei käytetä passivia, esim. *me sanomma*, eikä *sanotaan*

⁶¹ Näissä on passiivimuodon ohella subjektikin näkyvissä, tosin aina verbin jäljessä. Näyttää siltä kuin puhuja olisi alkuaan aikonut käyttää verbiä yksinään ja sitten vasta jäljistäpäin lisännyt subjektin selvytyden vuoksi.

that the literary 1P ipv. *-kaa-mme* “is not as far as I know met in folk-speech in any part of our land”⁶² (§103).

Anaphora to 1P: In the description of POS, the anaphora anteceded by this 1P imp.-pass. are 1P save but facilitated 3rd. Generally POS matches antecedent, but nonmatching adverbials also have nonmatching 3rd, e.g. °*Olin pitkällään*, and or antecedentless 3rd, °*Voi ihme tokiinsa*.⁶³ (§90) But for 1P, “Different is the reason for the appearance of this suffix in the sentence: *Myö oötettiin tässä toenen toestaan*. Looked at closely there are two subjects in this sentence: *myö* and *toenen*. When to this is added, that the predicate is passive-form and, as we got to see above, there is often somewhat clear a 3P sense to the passive -- in the sentence: *oötettiin toenen toestaan* the speech-feeling comprehends the subject as plural --, then it is easily understandable, how the 3rd person suffix here could have won over the basically rare 1P suffix. If instenad *toenen* had not been placed here overtly, one says e.g. *Myö tunnetaan toesemma*.” (§91)⁶⁴

HON: Honorific use of imp.-pass.: “Hyvin tavallista on passiivimuodon käyttäminen kohteliijaasti puhuteltaessa, varsinkin kysyttäessä”, *Jalanko sitä astuttiin?* &c. (§103) Honorific 3rd: Nouns and names in address with 3rd person, *Mistee herra on?* (§104), which the description relates to pres. for ipv. in such cases as *Majister on hyvä ja tulloo ruuvalle*. (§105), but it is observed that such command uses do not need an overt subject, *Pannoo tuhosta ja perästä kiinni*. (§105).

Savonian dialects, East-Savonian group, Nurmes: Reijonen 1892:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. absent (§101).

Inf. pass. absent save uncertainly about II INF pass. (§101⁶⁵).

1P: 1P *m*-forms lost, imp.-pass. recruited “usually along with” *myö*, incl. pres. to replace 1P ipv (§105). “Sometimes” compound perfect tenses are double passive (§110⁶⁶), ditto

⁶² Kirjakielissä käytettyä imperatiivin mon. 1 persoonan *kaamme* (*käämme*)-päätteistä muiotoa ei minun tietääkseni tavata kansankielessä missään osassa maatamme. Tavallisesti käytetään tässä merkityksessä passiivin indikat. preesensia. Näin on asianlaita Pohjois-Savossakin

⁶³ Kolmannen persoonan suffiksilla näyttää olevan jonkinlainen taipumus yleistyä, niin että se välistä voi tunkeutua ulkopuolelle varsinaista alaansa. Se tavataan nim. toisinaan muiden suffiksien asemesta adverbisesti käytettyyn sanaan liittyneenä. Esim. *Olin pitkällään; Mitä ootta sukujaan?* Suffiksin merkitys on tämmöisessä tapauksessa heikentynyt, kielitunne käsittää sen melkein oleelliseksi itse adverbikäsitteelle. / Vähin erilaisia ovat seuraavat esimerkit, joissa tällä suffixilla nähtävästi ei ole minkäänlaista merkitystä: *Voe ihme tokkiinsa! Ol' justissa' vinkkelissä. Niitä on tosekseen vähä senluotošija miehijä kun tämä.*

⁶⁴ Toisenlainen on syy tämän suffiksin esiintymiseen lauseessa: *Myö oötettiin tässä toenen toestaan*. Tarkkaan katsoen tässä lauseessa on oikeastaan kaksi subjektia: *myö* ja *toenen*. Kun tähän tulee lisäksi, että predikaatti on passiivimuotoinen ja, niinkuin edempänä saamme nähdä, passiivilla usein on jotenkin selvä monikon 3 persoonan merkitys -- lauseessa: *oötettiin toenen toestaan* käsittää kielitunne subjektin monikolliseksi --, niin on helposti ymmärrettävää, miten 3 pers. suffiksi tässä on voinut viedä voiton tuosta perin harvinaisesta mon. 1 pers. suffiksista. -- Jos sitä vastoin nominatiivia *toenen* ei ole ilmi pantu, sanotaan esim. *Myö tunnetaan toesemma*.

⁶⁵ *Passiivi* [...] Imperatiivi ja infinitiivit puuttuvat. [Note:] II infin. ehkä kuitenkin on, mutta en sattunut kuulemaan.

⁶⁶ Yhdistetyt verbin-ajat syntyvät niinkuin kirjakielissä. – Muutaman kerran olen kuullut apuverbinkin passiivisena pass. perfektissä ja pluskvamperfektissä, esim. siellä *ollaan*, kuulema, *nähty* kaksi karhuu liikkuvan, *myö oltiin* muka sa'loo oltu Kapijon tal,koessa asti', kyllä *myö oltasi* otettu ne kumpanenni'.

negative perfect tenses (§113⁶⁷), those examples that are unambiguous are 1P, *kyllä myö oltasi' otettu ne kumpanenni'*.

HON: “*Hän.*, *hyö*: pronominia käytetään vieraasti tai ujosti taikka veltoasti puhuteltaessa toisen perso pronominin asemesta, esim. *mistäpä hän tu'loo?* = mistä sinä tulet l. työ tuletta?, *minekkä hyö astuksivat?* = minnekkä työ astuksitta?” (§78n)

3.7.3 Southeastern

Southeastern dialects, Proper group, Pariikkala: Hannikkainen 1886:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. *soatakuu* &c (paradigms).

Inf. only II INF pass. iness. *soataissa* &c (paradigms). Further °1P.

3P: 3P “sometimes” recruits imp.-pass., “but not as generally as in more eastern varieties” like Sortavala. (p. 125, °1P).

1P: 1P *m*-forms remain, imp.-pass. can recruited, and replaces as pres. absent 1P ipv. (p. 125).⁶⁸

In compound tenses, imp.-pass. is plain, *hepoñe on viety opottoa*, but recruited 1P double, *Myö olloa viety hepoñe opottoa* | *Emäntä olloa mänty kylä* (p. 126, explicit); “auxiliary” *lie-* has pass. forms, *liijä*, *lietii*, as well as all others like °juss. not in SF (p. 126).

HON: 3P: “Kun jostakusta henkilöstä puhutaan kunnioituksella, niinkuin *valloista* (harrasväestä), käytetään pluralia 3:ssakin pers:”, *Kuningas sanovat* [3P with atomic referent]. *Mitens' äijä ikeä on teijän nuorimmalla pojalla?* – *Vai jo hyö ollaa kaksvuotiset!* [3P pronoun for 2S, imp.-pass. recruited, PL concord] (p. 130):

Southeastern dialects, Proper group, Jääski and Kirvu: Lönnbohm 1879 (L, default reference for paradigms), Sirelius 1894 (default reference for discussion, no paradigms).

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. absent: “Passivista puuttuu koko imperativi.” (Lönnbohm, p. 80).

Inf. pass.: LINE pass. and it only given as *-reconstructions (paradigms) motivated by “Passivin ensi substantivin infinitivin tapasin vaan lauseessa” *Pöytäkirjoihe ko tulloo nimi* [nom., Lönnbohm p. 52] *kirjutettaa, ei ennää panna isä(n) nimmii* [part., p. 52] (Lönnbohm, p. 83), where matrix zero-person GEN = INF arb A (?); not in Sirelius’s discussion of INF, who notes a.o. pass.-like uses of I INF act. in *Heill on lehmä myyvvä* (§196) and abess. III INF in *Se jäi taas panemata* (§208).

⁶⁷ Pass. kielteisessä perfektissä ja varsinkin pluskvamperfektissä käytetään myös apuverbiäkin passiivisena, esim. *eé oo' otettu* l. *eé olla' otettu*, *eé ollu' karhittu* l. *eé oltu karhittu*, *eé oesi' soatu*, l. *eé oltasi' soatu*.

⁶⁸ Kaikkien modien ja temporien plur. 1 pers:n verosta voidaan käyttää vastaava passivista muotoa, ja toisinaan plur. 3:nkin pers:n sijassa, mutta ei niin yleisesti kuin vähä idempänä Jaakkimassa, Sortavalassa ynnä muualla.

Compound tenses: the double passive “is not ever used” except as 1P [*ollaan tuotu*], while the plain passive [*on tuotu*] can be 1P but usually is *arb* “when they are affirmative and the first person plural pronoun is not used beside them and especially when the participial verb is transitive”.

arb use of imp.-pass.: In synthetic tenses, “The use this impersonal form in the [1P] sense has to such an extent become a characteristic of the dialect that the passive has almost wholly lost its original quality, or at any rate only weakly corresponds to it anymore.” (§163)⁶⁹ The 1P-like character of the imp.-pass. form even without the 1P pronoun is described as follows:

1P-like: e.g. *Näil nuorile herrole eij̄annett kahviikaa koko aamuss.* (me = talonväki emme antaneet) “the speaker, while they express the agent and patient as indefinite, nevertheless himself ... is included in the subject ... the predicate expresses a situation, which is in some relation to the speaker, close to them ...”; and this use is posited to have formed the bridge to 1P use (and 1P also has indirect 1S uses)⁷⁰.

arb-like but speaker-related: e.g. *Nääs ku niist (harakoista) maksettii,* “which at first glance seem purely impersonal” as in the written language, the dialect has moved far enough to personal use of the imp.-pass. form that “the presented sentences do express that the speaker does not belong to the subject, but while they acknowledge this, they

⁶⁹ Huomattavaa on, että esittämistäni murteesta ;kokonaan. puuttuu aktiivin tempusva.rtaaloista muodostonat monikon ensimmäinen persoona. Tämän asemasta käyttää se, kuten 10 ja 13 §:ssä on mainittu, passiivin eli persoonattoman muodon temporeja joko monikon ensimmäisen persoonan pronomiinilla varustettuna tai ilmaa sitä (imperatiiviin ei pronomini tietysti yhdy). Tämä persoonattoman muodon käyttäminen mainituissa merkityksessä on siihen määrään muuttunut murteen luonteeksi, että passiivi on melkein kokonaan kadottanut alkuperäisen laatunsa tai ainakin enään vain heikosti vastaa sitä. Tulen seuraavissa pykälissä puhumaan vain passiivin yksinkertaisista temporeista, koska sen yhdistetyt temporit - kun ne ovat myönteisiä ja niiden ohella ei ole käytetty monikon ensimmäisen persoonan pronominia ja etenkin silloin kun partisiipissa oleva verbi on transitiivinen - vastaavat kirjakielen persoonattomia muotoja. Niitä yhdistettyjä temporeja, jotka passiivinen apuverbi yhteydessä II partisiipin kanssa muodostaa, ei käytetä koskaan muussa kuin monikon ensimmäisen persoonan merkityksessä. Tutkimuksessaan “Jääksen j. e. p. kielimurteesta” on LÖNNBOHM asettanut ne passiivin taiputuskaavaan (kts. sivut 87-88) kaiketikin jostain epähuomiosta.

⁷⁰ 164§. Yhdennen- ja neljäntoista pykälän esimerkeissä on passiivia suorastaan käytetty monikon ensimmäisen persoonan merkityksessä. Mutta löytyypä lauseita, joissa tuo muuttunut luonne ei niin selvään esiydy ja jotka näyttävät olevan kuin välimuotoja persoonalliselle ja persoonattomalle merkitykselle. Tällaisia ovat esimerkiksi: *Näil nuorile herrole eij̄annett kahviikaa koko aamuss.* (me = talonväki emme antaneet). *Ja ensimmäistä veljeskanta kussuttii* (sukumme, kyläläiset, pitäjäläiset) *pekkalaisiks.* *Ku se käypp jalkaa kii ja purasoo, ni mitä sille tehää?* (me = tuvassa olijat). *Henttolamäeks sanotaa,* (me = kyläläiset etc.) *ni sin o' oikee erinäine rako.* *Täss ku viime syksyn oltii* (me = talolaiset, pitäjäläiset) *konkursskäräjiss,* *ni ei hää minnuu tuntent.* *Tääll Viipuri lääniss haastetaa paremmi venättä* (enemmän venäjää ominaisuuksiltaan vivahtavaa kieltä). // Helposti voi huomata luetelluista lauseista, että puhuja, samalla kun hän lausuu tekijän ja olijan epämääräiseksi, kuitenkin itse ja joskus ympäristöineen lukeutuu subjektiin. Näissä ilmaisee siis predikaatti seikan, joka on puhujan kanssa jossakin yhteydessä, häntä lähellä eikä liene tämän johdosta perusteetonta lausua, että mainittujell kal taiset muodot synnyttävät väliportaan ensiksi esitettyjen persoonallisten ja persoonattomien välille ja yhdessä monikon ensimmäistä persoonaa merkitsevien kanssa ovat todistuksena passiivin muuttuneesta luonteesta. + 166§. Tahtoisin mainita vielä pari sanaa puheena olevan passiivin luonteesta. Sen ala ei supistu nimittäin mainittuun käytäntöön monikon ensimmäisen persoonan ja tuon puoleksi persoonattoman muodon asemesta. Hyvin tavallista on, että se muutamissa tapauksissa saa toimittaa vielä yksikönkin ensimmäisen persoonan virkaa, kuten esim. lause: *Tehää tytölle siljä pää,* osottaa. Tämä lienee kuitenkin selitettävä siten, että puhuja, kuten usein tapahtuu, tällaisessa tapauksessa on käyttänyt itsestään monikon ensimmäistä persoonaa ja, kun ei ole ollut muuta muotoa tarjolla, käyttänyt tietysti passiivista muodostusta.

usually claim that the speaker has either been present during the doing or being, arrived, or at least sometimes acted in the same state”, so this ex “which expresses the reason why the magpies have decreased, suggests that the speaker has either once worked in magpie shops”, while in 3P-ARB *Nääs ku niist maksoit* “the speaker would be completely excluded from the matter”.⁷¹

3P-like but speaker-related: e.g. *Enne vanhaa karhu ja sus ja repo viljeliivät yhtöise messäraatee. Siit hyö pañniit viljat riiehe ja lämmittivät riiehe(n). Siit mäntii puimaa ja repo sano*: “the speech-feeling ... of the dialect does not allow understanding the situation straightforwardly so, that here there is the third person in question, but it attaches to it the already presented character of the first person - closeness, connection with the person speaking. ... The speaker, as it were, places what they are telling visibly in front of the listeners and thus themselves approach the thing they are telling, as if taking part in it.” This is said to also fit Setälä’s Satakunta ex. [where there is coordination of 3P *ne* and the imp.-pass. form] *Ne ottaa ranstakan käteensä ja annetaan pojalle aika selkäsauna ja sanotaan*: ...⁷² In contrast, impersona use of 3P as in *Kyll ne vähä joutaat nyt kertomaa*. “the speaker wants to point out that the action has taken place outside of him through an independent perso ... “the doing at least does not belong to the speaking person, but is

⁷¹ 165§. Kun on näin läpikäyty kaksi ensimmäistä merkitysryhmää, olisi siirryttävä kolmannen ryhmän lauseisiin, jotka ensi silmäyksellä tuntuvat puhtaasti persoonattomille ja vastaisivat siis kirjakielen passiivia. Sellaisia ovat esimerkit: *Nääs ku niist (harakoista) maksettii. Se taijettii toisinaa raakata. Sille taijettii antaa aikaa. Hää ku tul' sinne suuree tuppaa, ni hää otettii ystävällisest vastaa.* // Kuten mainitsin, voisi näissä lauseissa esiytyviä muotoja pitää puhtaasti persoonattomina, jota ne lähimmiten ovatkin. Kuitenkin on murteen kieli tunne jo kehittynyt siihen määrään persoonallisuutta vaativaksi, ett'ei puhuja tuollaisia muotoja käyttäessään suinkaan aina lukendu vallan syrjäiseksi, vaikuttamattomaksi asiain juoksuun. Niinpä esitetyt lauseet ilmaisevat kyllä, ett'ei puhuja subjektiin kuulu, mutta samalla kun ne tämän tunnustavat, väittävät ne kuitenkin tavallisesti, että puhuja on ollut joko tekemisen tai olemisen kestäessä läsnä, saapuvilla tai ainakin joskus toiminut samassa tilassa. Siten esm. lause: *Nääs ku niist maksettii*, joka ilmaisee syyn siihen, miksi harakat ovat vähenneet, esittää, että puhuja joko on myöskin jonkun kerran toiminut harakkakaupoissa tai ainakin ollut jossain tekemisessä ammatin kanssa. Sitä vastoin, jos sama lause kerrottaisiin näin: *Nääs ku niist maksoit*, tulisi puhuja syrjäisenä asiasta kokonaan poissuljetuksi. // Käy siis selville, että persoonaton muoto silloinkin, kun se näyttäisi vastaavan kirjakielen passiivia, on johonkin määrin persoonallisuuteen taipuva, esittää seikan, joka on läheisessä yhteydessä puhujau kanssa. Kaikin puolin näyttää siis asian tutkiminen vievän siihen, että esittämäni kielimurteen kirjakielen persoonaton ta muotoa vastaavaa - jos niin sanoisin - passiivia ei juuri voidakaan käyty suoranaisesti passiivisena. Murre korvaa tämän muilla muodonlaan, joista seuraavassa tulemme puhumaan.

⁷² 167§. Vielä löytyy passiivimuodon - käytän sanaa yleisen tavan mukaan - käytäntö, josta tässä ei ole ollut puhetta ja josta tohtori SETÄLÄkin on maininnut teoksessaan: "Lauseopillinen tutkimus - -" (pykälä 196). Tätä laatua, jota etenkin kerrottaessa käytetään, on passiivi esimerkeissä: *Enne vanhaa karhu ja sus ja repo viljeliivät yhtöise messäraatee. Siit hyö pañniit viljat riiehe ja lämmittivät riiehe(n). Siit mäntii puimaa ja repo sano*: “käykäähä työ vauraamat miehet puimaa -” (J. L.). *Ja se taas tul' paikale ja käyttii tappamaa taas härkää. Siitt ku ruvettii häitä pitämää, ni morsiin siitt neuvvoo häntä (sulhašta), njott “nyt ku ruvetaa syömää, ni mie ku nykäse jalallai sinnuu, ni herkii sillo pois”. Joussinoiss ku lammass tekköö valkija vuona, ni sillo lähetää noijja luo.* -Passiivia on tässä tietysti käytetty monikon kolmannen persoonan asemesta. Kuitenkaan ei Jääsken ja Kirvun murteen kielitunne salli seikkaa käsittää vain suorastaan niin, että tässä olisi kolmas persoona kysymyksessä, vaan se liittää siihen tuota jo esitettyä ensimmäisen persoonan luonnetta - läheisyyttä, yhteyttä puhuvan henkilön kanssa. Niinpä käsittääkin murteen puhuja tuon lauseen kuvannollisesti esitettyksi. Puhuja ikäänkuin asettaa kerrottavansa silminnähtäväksi kuulijain eteen ja siten itsekin kuin lähenee kertomaansa asiaa, ikäänkuin ottaa osaa siihen. Samoin sellittäisin - jos minulla vieraan murteen kannalta on oikeus siihen - SETÄLÄnkin mainitsemat esimerkit. Niinpä esiyy mielestäni tuo kuvannollinen esitystapa elivänä asm. lauseessa: “*Ne ottaa ranstakan käteensä ja annetaan pojalle aika selkäsauna ja sanotaan*: [...]”.

further away from him”: and so with genitive of personal pronouns for house, family, etc., in *meijjä männiit toisiilaisile*, the speaker expresses “the residents of hertheir house went to visit the neighbor all the while clarifying, that she did not take part”, *meijjä mäntii kansajuhlaa*, “the speaker says to have taken part”. [*meijjä ‘les nôtres’*, §43, further Hakanen 2000; cf. §44 *Meijjä väk tultii heinält* and discussion there] (§168)⁷³

NOTE: This may all be so, but it means that morphosyntactically, the speaker-association of the imp.-pass. form is hard to detect, and might even be compatible with overt non-speaker-inclusive pronouns (for ex see °3P below) and speaker exclusion by local speaker-inclusive object though (no exx here, see °Aminoff 1871: 52). Cf. Riionheimo 2009 for study of the use of the imp.-pass. later on in the nearby Ingrian Finnish group of Southeastern dialects varieties, highlighting a.o. ways of formally recognising combinations of speaker-exclusive and inclusive uses, illustrated by: *sit ko me sinne tulti*, *sit meit vietii suur*, *siel oli*, *kluubi suur*. *sinne vietii*. ‘after we came there, we were taken to a big club’.

3P: The 3P-like use of imp.-pass. above is not illustrated with any 3P morphosyntax, but a separately one ex of 3P pronoun + imp.-pass. is noted, after discussing the regular use of 1P pronoun + imp.-pass. with any exx. “I noticed the imperfect form of the impersonal form as a predicate of a plural third-person nominative subject in the sentence:” *Siitt hyö siin oltii ja riiteliit*. [coordination of imp.-pass. and 3P verbal forms]⁷⁴

3S zero person gen for comparison: e.g. *Papiniemest ku nousoo määle, ni sill o’ kivilöi*. | *Ku lyöp heinää oikee, ni paita o’ märkä* (Esitettiin yleisenä tosiasiانا): this is in contrast “purely impersonal or passive. “The speaker expresses that the action is of a very general

⁷³ 168§. Täten tarkastettuumme kaikki paasiivimuodon eri vivahdokset olisi vastattava kysymykseen, miten murteen enemmän tai vähemmän persoonalliseksi käyntyä passiivin alkuperäistä merkitystä korvataan ja siirymme tässä tarkoituksessa murteen toiseen persoonattomasti käytettävään muotoon, monikon kolmanteen persoonaan. // Ennenkuin ryhdyn tarkemmin selittämliän tämän muodon merkitystä, annan muntamia seikkaa valaisevia esimerkkejä: *Kyll ne vähä joutaat nyt kertomaa* [other exx] // Kuten näistä lauseista huomaa, käytetään monikon kolmatta persoona joko ne pronominilla varustettuna tai sittä persoonattomassa merkityksessä. Erehtyisi kuitenkin, jos jättäisi mainittujen muotojeu määrittelyyn tähän. Kuten passiivisissa muodoissa huomasimme suuressa määrissä persoonallisuuteen taipumusta, ensimmäisen persoonan vaikutusta, samoin emme näissäkään voi olla havaitsematta kolmannen persoonan luonnetta. Tekeminen kyllä näet esitetyn persoonattomaksi subjektia mainitsematta, mutta sillä ei tekemisen luonnetta sentään ole lausuttu yleiseksi. Ei - puhuja tahtoo tätä muotoa käyttäessään huomauttaa, että tekeminen on ulkopuolella häntä tapahtunut jonkun mlllriimlttömän persoonan kautta. Muodolla on siis pääominaisuutena se, että se lausuu tekemisen persoonattomaksi ja samalla rajoittaa sen alan ilmaisten, ett’ei tuo tekeminen ainakaan kuulu puhuvan henkilö piiriin, vaan on hänestä kauvempana. Sattuvasti esittää mielestäni passiivisen ja kolmannen persoonan muotoisen persoonattoman muodon eroitusta talon, perheen nimen asemesta käytettyjen persouaaliprono minien genetiivi yhdessä eri tapauksissa erillaisten predikaattiansa kanssa (kts. 47 §). Niinpä kertoo puhuja lauseessa: *meijjä männiit toisiilaisile*, että hänen kotitalonsa asukkaat lähtivät naapurissa käymään samalla ilmaisten, ett’ei hän ottanut käyntiin osu, jota vastoin lauseessa, *meijjä mäntii kansajuhlaa*, puhujakin sanoo ottaneensa osaa menoon. Kuten ennen on jo mainittu, ilmaisee siis passiivinen muoto yleensä jotakin sellaista, joka on puhujaa lähempini, hänen kanssaan yhteydessä ja kolmannen persoonan kaltainen jotakin kankausempaa, joka ei ole missään tekemisessä puhujan kanssa. Täten näyttää siis viimeksi mainittu laji muodostavan niin sanoakseni passiivisen ja puhtaasti persoonattoman muodon väliportaan ja on lähinnä kirjakielen passiivia.

⁷⁴ Persoonattoman muodon imperfektiin huomasin monikon kolmatta persoona olevan nominatiivisubjektin predikaattina lauseessa:

quality and independent of all relationships, both regarding the speaker and others.”⁷⁵ (§169) These can be used however to generalise on the basis of speaker: e.g. *Tehtaall ol' yks mies, ni hää sano, joll "ei täss tiijä mitä tekköö, ku täytyy olla sen setä ja tää eno"* | *Pannoo kaks huivii päähä, ni totha ei mää tuul läp* (tyttö lausuu tämän pannessaan huivia päähänsä); or addressee: e.g. *Mitä siint siitt sinne pannoo* (panet)? | *Näihi muihi taloloihi vaikkei mäökkää* (käytetty kohtelijaasti samassa merkityksessä kuin: *vaikk että mäökkää*, merkitys hieman imperatiiviin vivahtava). (§170)⁷⁶ + weather &c 3S often with *se* (§172).

2S-IMP for comparison: e.g. *Kesäll ku pääset aamull ottamaa, ni hyö o'* (selkärihmat) *tuoss kaheksa aikaa aamull laarit.* | *Nyt osta kaikk rahall vaa.* (§172).⁷⁷

1P: 1P *m*-forms lost (§10), save residue (Lönbohm, p. 77), imp.-pass. instead, with or without *myö* (§10), with periphrases mostly double rather than plain passive though not exclusively (§10), though non-1P imp.-pass. in periphrases is only plain passive (§163): *Myö panna tupakkaa piippuu.* | *Myö senku kerittii saaha tul' sammuksii.* [NOM-NOM] | *Myö ol' kynnett jo pelto, ku hyö tullii.* [NOM-NOM] | *Ei myö ollt lyöt häntä.* | *Myö eijj'oo tahott häntä pettää.* | *Joha myö ollaa siks pärreet kiskottu.* NOT heard with PRT act. as in one of Lönbohm's exx: *Mitä varte myö tänne ollaa tulleet.* (§10) Further exx in discussion of object coding belonging to “monikon ensimmäiseen persoonaan tai persoonattomaan muotoon”: *Myö annettii hänele se olkkupo.* | *Myö oltii jo tää niitty tehty, enneku hyö alottiit heinäteo.* [1P.NOM-NOM : 3P.NOM-ACC] | *Ei myö saatu ku puuta.* | *Kyll myö nyt se jo viimestettii.* || *Se taijettii toisinaa raakata.* | *Saman vuon tehtii tää mei uus tupa.* [one made this our new house] | *Sillo täss tehtii ja pijettii moñ tuuma.* (§18.IIb [exx. given in two groups separated by –, here ||, the former with and the latter without 1P overt pronoun]; for 1P ipv., pres. ind. used, *Lähetää leheksee*, but with *lähtii*, “also sometimes” imperfect, “*Lähettiiks pois!*” | “*Lähtii vaa*”. | *Lähtii nyt siitt, jos kerta lähetää* (§13).

Note on negative: in Sirelius this imp.-pass. in negative of synthetic forms, *Ei myö hirvitä laskii* | *Ei myö saattu mittää* and explicitly with pro-drop *Ei panna seinii selkäheenä* (§10a); rare simple pass. in negative of compound tenses, *Ei myö olt lyöt häntä* (§10b); regular double pass. in negative of comound tenses, *Ei myö olla kellekkää virkett* | *Ei myö oltu pääst viel riihellekkää* (§10c), and exx. consistent with this cf. *Ei myö oo tuo kans riijjelt* (ex in Sirelius §7); but in Lönbohm, negative 1P is apparently(?) 3S as well as imp.-pass.: *en, et, että/ö muuta(i) : ei myö muuta ~ muutaija* | *en &c*

⁷⁵ Niissä lauseissa tulee ilmi vasta puhdas joko passiivinen tai persoonaton luonne. Puhuja ilmaisee, että tekeminen on aivan yleistä laatua ja riippumaton kaikista suhteista niin hyvin puhujaan kuin muihin katsoen. Tekeminen lausutaan niissä siis yleisenä.

⁷⁶ 170§. Vaikka tämä persoonattoman kaltainen yksikön kolmas persoona näyttää mainituista esimerkeistä päittäen olevan vapaa kaikesta persoonallisesta luonteesta, käytetään sitä kuitenkin - omituista kyllä - merkityksessä, joka lähenee ensimmäisen ja toisen persoonan käsitystä. Seikka on siten selitettävä, että puhuja tahtoo antaa subjektiiviselle väitteelleen ikäänkuin yleisemmin, objektiivisen muodon.

⁷⁷ Vielä yksikön toisellakin persoonallaan se kykenee ilmaisemaan persoonatonta. Muotoa käytetään kuvannollisessa puheessa aivan samoin kuin edellä käsiteltyä passiivimuotoista monikon kolmatta persoona. Puhuja tahtoo esittää kerrottavansa havainnollisesti ja käyttää toista persoona tarkoittamatta sillä kuitenkaan ketään erityisesti. Siten kadottaa kolmas persoona kielitunteessa persoonallisen merkityksensä ja samoin kuin 170 §:ssä selitetystä tapauksessa saa puhujan esittämä subjektiivinen ajatus ikäänkuin yleisemmän - objektiivisen sisällön.

muutta(i)nt : ei myö muuttaneet ~d= muutettu | en &c oo/uo *muutta(i)nt* : ei myö muutaint ~ muutett(u) &c (Lönbohm, p. 105f. paradigms).

HON: 3P “sometimes” used with singular subjects including pronoun, sometimes with *ne* preceding, “certainly learned from Russian”, “usually” plural if 3P *hyö* is used for atomic addressee [exx include participle of periphrases], but also “heard” singular: *Miss seurakunnass nyt ovat* (pastori)? | *Vastha Hyö* (rouva) näkkiit, ku *nuor herra* olivat ikkuma eess. | *Miss ast ne mamma nyt assuut?* | *Miss Hyö nyt ovat?* | *Joka Hyö siitt männöötii myötämöisi?* | *Tietäätpäs Hyö senkii.* | *Eipäs Hyökää oo ottaneet rouvvaa vielä.* | *Joks Hyö on vakituisen inssinyärin?* (§8a, c, cf. Lönbohm p. 65).

2P to atomic addressee, finite verbs “always” 2P, *Vielähä Työ olitta tääll sillo.*, and participle of periphrases “most usually” plural, *Oottaha Työ käyneet muiss kyliss ja.*, but “sometimes” singular, *Oottaha Työ jo kassont sitä.* [Cf. 3P concord generally: normal, but also singular often for finite verb, rarely for participle of periphrases, with exx. contrasting same subjects like *Hyö männiit uimaa.* | *Siitt ku hyö olliit kestaineet, syöneet, juoneet, tul’ iltahämärii.* versus *Hyö sen tynnöri pañ sinne.* | *Siitte hyö ku män vähä matkaa* | *Ja hyö lupaskii sen hänelle.* §9.]

Imp.pass. so used to addressee to whom one would use *Työ*: *Pappilastaks nyt tullaa?* (§12).

3.7.4 Bothnian

South-Bothnian dialects: Aminoff 1871: 52

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. *saatakohon* &c (paradigms) || *luvakkohon* = *luvatkoon* (p. 16).

Inf. pass.: III INF pass. trans. [“gen.”], *piti tehtämän*, matrix \emptyset = INF arb A, but not “East-Finnish”; II INF pass. iness., *siltaa tehres* not *tehtäes*. (p. 47)⁷⁸

Anaphora to imp.-pass. are 3rd: °1P.

IP: 1P *m*-forms remain, save in 1P *ipv*, replaced by pres. of imp.-pass., and no other mention of replacement.

Anaphora to imp.-pass. arb and 1P: “In the place of the 1st person of the imperative one uses always as in Savo the present of the passive, with this difference nevertheless, that the South-Bothnian dialect uses after the passive a third person suffix, e.g. *otet’han nuo laukkuhunsa* ‘*ottakaamme nuo laukkuhumme*, let us take those into our bag’, *muistet’han klasiansa* ‘*muistakaamme klasiamme*, let us remember our class’. This fact proves, that our so-called passive verb-form is really an impersonal-form, whose suffix hides a 3rd person pronoun. A still more remarkable example of the use of the 3rd person possessive suffix is found in the sentence (found in a fairy-tale): *mua pistettihin sapelillansa* ‘I got stabbed with a [lit. their] sabre’ [context p. 66: episodic with existential use of imp.pass. and *sapelillansa* glossed *sapelilla*]⁷⁹.”

⁷⁸ Verbien substantivi-tavoista käytetään aktivissa kaikkia, mutta passivissa viljellään ainoasti III:nnen substantivin genitivia, esim. *piti tehtämän*, eikä edes Itä-Suomessa yleistä passivin II:sen substantivin inessiviäkään : *siltaa tehres* eikä *tehtäes*.

⁷⁹ Imperativin toisella personalla ei ole persona-päätettä ei yksikössä eikä monikossa, esim. *sano’*, *sanokaa*. Imperativin monikon I:sen personan asemesta käytetään aina niinkuin Savossakin passivin praesensia, sillä

South-Bothnian, Isojoki: Almberg 1870:

Imp.-pass.: Imp.-pass. forms illustrated but not discussed, p. 114 *syörähä₁ lihaa* = syödähän lihaa, *vietih_v villoja* = vietihin villoja, and several in text extract, p. 126-8.

1P: *m*-forms remain, e.g. p. 125 *sanoomme*, *sanoosimme*, *muuttaasimme*, *reviimme* (description; not in text extract(?)), and that includes 1P *ipv.*, p. 124 *sanokahamme* ‘sanokaamme’ (in illustrating presuffixal intervocalic *h* of the dialect⁸⁰); no recruitment mentioned, text extracts at a quick look can all be read with *arb* but also all(?) seem to be from the speaker’s perspective and potentially include them, e.g. generic p. 128 *Mutta nuohin kerjäläsihinpä se ylpeys oikeen pystyy. Jos saataasihin se peraatuksi pois juurine_ensap päivine_ensä* [‘if one could get it these beggars’ pride uprooted with its roots and all’(?)].

HON: polite use of imp.-pass., to 3rd, e.g. *pasto_{ori} tultihin* = tuli | to 2nd, *käytihinkö pasto_{ori} siellä?* = kävittekö? | *joko prova_asti aivotahan lähtiä?* = ai’otte? (explicit, p. 124).

3.7.5 Far-Northern

Far-Northern dialects, Kemi: Cannelin 1889:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. *vietähkön* &c (paradigms).

Inf. pass. explicitly absent (§44.6⁸¹, §[8]2.1⁸²: not given in paradigms).

3P: 3P *t*-forms, *vievät*, *veit*, *vienevät*, *veisit*, recruitment of imp.-pass. “almost regular” for 3P in parts, grammaticalised enough for overt subjects in subject positions, *kukka menthin* (menivät) | *pellot istatutthin nin pyhänä* | *pannhan ovi kiinni, ettei sääsket tultas* | *joko net jätteh_{in}* | *olthin huonos siemenet* | *hyvät jauhot tulthin* | *kun nem mentäs pois* | *ei olla ison nuok kalat* | *katop paletthin* (paloivat) *molemmat* | *potup palelluthin talvella* (§79); unclear from source whether this is so in *ipv.* also, *vietakhön* or *viühän* for *vekhööt* [like Olonets Karelian but without its new juss. of imp.-pass.]

1P: 1P *m*-forms remain, e.g. §73.2 *met olimä siinä lapsemä kans* (= minä olin siinä lapseni kanssa), imp.-pass. recruited generally but less frequently than 3P, *sivu mem menhän net* | *ehjänä me se tänne kuiten saatu on*, but “more usually” as pres. for 1P *ipv.*,

eroituksella kuitenkin, että Etelä-Pohjanmaan murre passivin perästä viljelee kolmannen personan suffixia, esim. *otet’han nuo laukkuh_{unsa}* ottakaamme nuo laukkuhumme, *muistet’han klasiansa* muistakaamme klasiamme. Tämäkin seikka todistaa, että meidän passiviksi sanottu verbimuoto oikeastaan on impersonalimuoto, jonka päätteessä kätkeytyy 3:nnen personan pronomini. Vielä merkillisempi esimerkki 3:nnen personan possessivi-suffixin käyttämisestä passivin perästä löytyy (sadussa tavattavassa) lauseessa: *muä pistettihin sapelillansa*.

⁸⁰ *H* yhtäläisten vokalein välissä pysyy aina päätteissä: *sanokohon* sanokoon, *sanokahamme* sanokaamme, *sanottihin* sanottiin, *sanotaasihin* sanottaisiin.

⁸¹ Nominaalimuodoista ovat yleensä kaikki, paitsi pass. infinitivit [...]

⁸² Kuten jo muoto-opissa [...]jon ollut sanottuna, puuttuvat murteessa kaikki passiviset infinitivimuodot tämän puutteen korvaa se käyttämällä vastaavia aktiivin muotoja.

lähethän nyt kattomhan! (§79.2), beside alternatively pres.ind. m-form, *lähemä sisäle kahvia juomhan, emmä Santra suovakkhan nyt nuijaa!* | *sivalamapa tämän halki!* [O is ACC, but not in contrast to O with ipv, since also often ACC, §55] | *reistailemapa juossa!* (§80.5), with no trace of the 1P ipv. form *m*-form (paradigms).

HON: For 2S ipv. in polite speech used 2P ipv, 3S pres.ind., *mennee vain, jos haluatta!* [person mismatch: this is not simple 3S on honorific use] | *antaa mullekin maistaa!* | *vettää nyt paremasti!* | *tullee tänne kamarhin!* and 2P pres.ind. *otatta tästä!* | *menettä tuosta suorhan!* | *panetta maata nyt jo!*, as well as INF 1, *olla hyvä ja tulla einhele.* (§80.4)⁸³ When 2P *tet* is used for atomic addressee, concording predicate is “usually” plural, *tet oletta viitta vuotta nuoremat* | *miehet tet oletta?* | *joko tet oletta vanhat?* | *nuoreppa tet oletta.* (§80)

Misc.: *tulkaa tej jälistä isänä kans = tule sinä jälestäpäin isäsi kanssa* is a nice ex. of overt subject in 2P ipv.

Far-Northern dialects, Tornio: Salenius 1879:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. *saatakhoon* &c (paradigms).

Inf. pass. explicitly only III inf. pass. instr. “genitiivi” *saataman* (paradigms).

arb. usage in texts.

1P: None mentioned, even 1P ipv. is given as *saakhaamme* &c [but see °Setälä 1886: 112n6], and *me(t)* in texts combines with 1P *m*-form.

3P: None mentioned, and *he(t)*, *ne(t)* in texts combine with 3P *t*-form, at best cf. p. 287 *Kuninkhaan linnassa juothiin parhaillansa ilohäita kuninkhaan vaimon kotiotulosta.*

3.7.6 Karelian

Border Karelian, Ilomantsi: single speaker studied in Uusitupa 2021, cf. 2017:

Imp.-pass.: *arb* use remains distinct insofar as the study identifies vague but not speaker-exclusive mostly generic uses that would be incompatible with typical 3P-IMP but do not have the 1P overt pronoun when expected and do not force speaker-inclusion.

3P: 3P *t*-forms rare, imp.-pass. generally recruited, *ne oltih, hyö tuldih.*

1P: 1P *m*-forms remain and common, *myö olimma*, but imp.-pass. recruitable, with overt pronoun: *myö kuivattih niitä.*

⁸³ Imperativin yksikon 2:sen persoonan muotona käytetään joskus kohteliaassa puheessa, paitsi saman moodin 2:sen persoonan muotoa, myös indik. praes. yksik. 3:nen ja monik. 2:sen persoonan muotoja, esim. *mennee vain, jos haluatta!* *antaa mullekin maistaa!* *vettää nyt paremasti!* *tullee tänne kamarhin!* and 2P pres.ind. *otatta tästä!* *menettä tuosta suorhan!* *panetta maata nyt jo!* Myöskin 1:tä in niin käytetty lauseessa: *olla hyvä ja tulla einhele.* || Imperativisena tavataan joskus ind. praesensin monikon 1. persoona, esim. *lähemä sisäle kahvia juomhan, emmä Santra suovakkhan nyt nuijaa!* *sivalamapa tämän halki!* *reistailemapa juossa!*

Border Karelian, Suojärvi: close to Karelian Proper in northern part, Olonets Karelian in Southern part (on this and later situation see Uusitupa et al. 2017): Genetz 1870:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. novel, °3P.

Inf. pass.: explicitly absent (p. 225; not in paradigms).

3P: 3P *t*-forms absent: instead: (i) 3S, *syö(ä/ö)*, text: p. 252 *I muutki herrad lahtei pois*; (ii) imp.-pass. recruited, pres. *syy-vä-h*, ipf. *-d-i-h*, conc. *-dä-ne-h*, cond. *-dä-is*, as in Karelian Proper (p. 225-6) : texts show expected NOM-NOM, p. 251 *hyö otettih kall'is sobolinahkañe tuluppa* ; but imp.-pass. had the novel ipv., as in Olonets Karelian: 3S ipv. *syögäh* : imp.-pass. and so 3P ipv. *syödähäs* (p. 225, paradigms): same distinctive split as °Olonets Karelian : Ex: 3P ipv. in the use of the 3rd ipv./juss. in concessive clauses: p. 226 *tuldaneh, ga tuldahas* ‘*jos tullaan, niin tultakoon*’ and ‘*jos tulevat, niin tulkoot*’⁸⁴ || 3S ipv. p. 247 *Olgah jo, ei pie syyvä* | 3S ipv. with NOM S, p. 265 ‘*No ken toi, sei oppikah!*’ || 3S ipv. with NOM A and NOM O, p. 261, ‘*Kuga tulloo muistoazih , se tuogah lehmän kinttu tulles tuomaziks*’.

Anaphora to 3P imp.-pass. seem to be 3rd POS: e.g. p. 28 *Pojjat kaçotah, hüö moamollah sanotah* [= Ojansuu 1909: 20], cf. use of POS as subject-reflexive described on p. 203 and illustrated with 3S *Heän prost'ih toatoh kera* ‘hän jätti jäähyväiset (isänsä kansa:) isällensä’.

1P: 1P *m*-forms remain, *syömmä, söimmä* &c, but not 1P ipv., 3S ipv. used, *puonemma ga puotkah* [‘*jos putoamme [pudonemme] noon pudotkaamme [pudotkoon]*’?] (p. 225, and on the construction p. 226):⁸⁵ p. 249: *Izä sanoo* : “*Elä lähe poigan’ , i sie häviet sinne. ”Mie lähen, toatto, hävinnen, ga hävikkäh!*”. [Cf. South-Bothnian Aminoff 1871’s recruitment of 3S suffixes and 1P-personified imp.-pass. alike? Distinguish Karelian Proper Genetz 1880 mission of *-ma* in 1P ipv.].

(1P POS missing, unlike other PNs, p. 224f.)

Karelian Proper: Genetz 1880:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. not given (description or paradigms).

Inf. pass. explicitly absent (§190).

3P: 3P *t*-form absent, and instead imp.-pass. with its NOM O is recruited, or alternatively, 3S is, “often” in general “always” in ipv./juss.: so *noš-ka-h* both *nouskoon* and *nouskoot* (§169), and this is the form that appears with both 3S and 3P in other descriptions, e.g. South Karelian *tulgah kaikki kahella šivellä ... läkkäh kaikki jälgeh!* (Ojansuu 1905: 9) ||

⁸⁴ Imperativus Passivi, joka kuitenkin useimmiten seisoo Aktivon monikon 3 personan sijassa, saadaan Koncessivosta niin että tavut *-has, -häs* pannaan *-neh* päätteän sijaan, ja tavataan enimmiten juuri koncessivon rinnalla. Esim. *tuldaneh, ga tuldahas, jos tullaan, niin tultakoon* ; *jos tulevat, niin tulkoot* ; *lykättäneh, ga lykättähäs*.

⁸⁵ Käytelmä on vaillinaisempi, kuin *Kk:n* ; siltä puuttuu seuraavat muodot : *monikon 3 persona*, jonka sijassa käytetään yksikön 3 personaa, tahi vastaavaa tekotapaa ja aikaa Passivossa jolloin kohdesana seisoo nominativossa taikka partivossa ; *Optativo* ; *1 persona Imperativon monikkoa*, jonka sijassa käytetään yksikön 3 personaa *puonemma ga puotkah* ; ...

Viena Karelian *kaččokkah hiän miuhu : pangah hyö vuatetta kiugalla* (Zaikov 2000: 211) || South Karelian *tulgah hiän meila jälgeh : mängäh hyö kodiloih* (Zaikov 2000: 212f.). So in Karelian Proper, 3P is imp.-pass. or 3S save in ipv where it is 3S only, giving mood-split syncretisms of morphosyntax for 3P, and recruitment of imp.-pass. does not affect ipv. where it starts in Finnish, which is not reducible to absence of ipv. of imp.-pass. in these varieties if it is indeed absent since under the same circumstances Finnish recruits imp.-pass. pres.ind. for 1P ipv. (§160 and paradigms, not explicitly commented.)

1P: 1P *m*-forms remain, with variable dropping of *-mV* suffix in °ipv.

(1P/2P POS both *-n*, in Paatene subdialect 1P is missing, 2P *-n* + 2S-syncretic *-š*, and often omitted even when expected, *myö otamma omat kullat itellä*, §128.)

Olonets Karelian: Genetz 1884:

Imp.-pass.: Imp.-pass. juss. novel, °3P.

Inf. pass. explicitly absent (§108).

3P: 3P lost, imp.-pass. recruited, and apparently not 3S. (§101, §113). A novel ipv. of imp.-pass. has been innovated, with the imp.-pass. morphosyntax of NOM O (reviewed incl. history of analyses in Zaikov 2000: 216-9). Through the recruitment, the °ipv. paradigm has a 3S : 3P distinction.: thus ipv. 3S *süö-gä-h* : new imp.-pass.= 3P *süö-dä-hez(e)*, *-haz(e)* glossed *syötäköön* and with the same imp.-pass. stem as *süö-d-ih*, *-da-ne-h* &c (°ipv) : *armahad aňhelizet sinü aulteldahez* ‘rakkaat enkelit sinua autakoot’ (Leskinen 1967: 256) | *tuodaheze hüö miule maiduo* ‘пусть они принесут мне молока’ | *keitettähes murgin teriämbäh* ‘пусть они готовят скорее обед’ (Zaikov 2000: 216-9).

1P: 1P *m*-forms remain, 1P ipv. *laulakkammo* &c.is very rare (§101, §112).

(1P POS absent, 2P given only in an isolated ex, otherwise present, §81.)

4 Infinitive

4.1 Background

Origins of nonfinite nominative-object contexts: Across Finnic, some nonfinite structures are nominative-object contexts. The origin of the nominative object here has been seen in reanalysis of agreeing nominative S in such constructions are *books.NOM are needful*, *of.need + to.read* qua I INF **-ta-* + lative **-k* to O giving *it is needful [to.read books]*, plus DAT-GEN as matrix experiencer linked to A of the infinitive *me are books needful to.read* to give *me is good [to.read books]*, along with similar reanalysis like matrix to infinitival O in *you give me books [to.read]* → *you give me [to.read books]* (Setälä 1883: §35, lit. in Havas 2008: 3.1, Laitinen 1993: 153-5, with her alternative p. 162f.; Leino 2005*, Leino 2015; cf. Ambrazas 2001).

Split-nominative context infinitives: “subject” nonfinite clauses, see °necessive construction, and case-transparent nonfinite complement and adjunct clauses, see °JR.

Split-nominative in ungoverned infinitives and in noun-governed infinitives: These have NOC/ARB PRO, so only O is inspectable since S must be PRO. O is split-nominative if the infinitive is ungoverned e.g. ... *ja jättää talo kylmilleen!* | *Mistä nyt saada uusi mies hänen tilalleen* | *miksi ottaa niin vakavasti talainen pieni sananvaihto* (Hakulinen and Karlsson 1979: 14.6.1, Sands and Campbell 2001: 3.1.2), while if the infinitive is governed by a nominal, tighter coupling of the nominal with its governing verb permits or requires matrix case, *Oikeus on myöntänyt kaupungille luvan rakentaa silta* but *Merita sai luvan ostaa osan paulalaispankista* (Anttila and Kim 2017, Hakulinen and Karlsson 1979: 14.7.3, with lit., but cf. the rather tightly-coupled-looking possessed nominals still transparent to matrix case in Brattico 2012: 3.4).

[Note: I have not seen eS and split-NOM S discussed, but cf. *mihi est* NOM S in G (news) *Se on perustuslaillinen oikeus meillä olla itsenäinen kunta*, and for expected availability of the subject position to obliques here, cf. Koskinen 1998: *Raakalainen antaa koiralla olla kylmä* | *?Minä haluan sinulla olla oikein hauskaa*; missing then are exx. of eS like *2myönnettiin lupa (kirkossa) olla (kirkossa) kaksikielinen raamattu (kirkossa).*]

4.2 Necessive construction

4.2.1 *Background*

Necessive group in SF: (see e.g. VISK §§505, 906, 921, 1580ff., 1564ff., 1580ff., §1670, 920, Hakulinen and Karlsson 1979: 6.3, 9.2-3, 11.3.3, Vilkuna 1996: 9.3, Laitinen and Vilkuna 1993, Kiparsky 2001):

-necessive verb + I INF: *2meidän täytyy nähdä ne~teidät*; which for some verbs converges with ALLAT experiencer controlling the same argument as GEN, *2meidän/lle sopii nähdä ne~teidät*.

-*be* + case-marked noun + I INF: *2meidän on lupa, syytä, tarpeen nähdä ne~teidät*; which partly converges with the DAT-GEN alternant of the ADESS possessor in *mihi est* type *2meillä on lupa, syy, tarve (nähdä ne~teidät)*.

-*be* + NOM and/or PART adjective + I INF: *2meidän on hyvä, vaikea(ta), tarpeellista nähdä ne~teidät*; which converge with DAT-GEN alternative of the ALLAT experiencer for some of them. (On NOM:PART in predicate adjectives, Luraghi and Kittilä 2014: 3.2, Huomo and Helasvuo 2015: 4.2.1, cf. *2talossa on lämmin(tä)*; VISK §1583 takes the availability of DAT-GEN, not of partitive predicate to mass-plural NOM, as criterion distinguishing the necessive construction, cf. the English types *The Northern Lights are difficult : wonderful : pretty to look at.*)

-*be* + *-tta-va* sc. I PRT pass. pres. in ‘gerundive’ use: *2meidän on nähtävä ne~teidät*

-*be, go* + *-minen* sc. IV INF: *Kyllä sum pu-he ottaminen o(n)* (Tavastian, Kannisto 1901: §15; rare in SF but also with DAT A + split-NOM O).

A/S but not eS GEN (DAT-GEN), and may be silent as *gen* or by topic drop (see e.g. Holmberg 2010, Kaiser 2019 on *gen*, but Sands 2000: §6.3.A arguing for differences from *gen* in person, number, and event specificity, sim. Mahieu 2013: 3.1; cf. Uusitupa 2017,

VISK §1354f.); O/eS is split-NOM when not NEG/ASP/Q-PART; independent word order patterns apply including neutral fronted O/eS (Laitinen and Vilkkuna 1993: 3.2).

4.2.2 GEN A/S & variation

In the necessary core of SF, the experiencer = A/S is GEN-syncretic. Two sources of GEN have been entertained (Laitinen and Vilkkuna 1993: sec. 3, Sands and Campbell 2001: 2.2.1, with lit.): matrix, where the genitive is typically an instance of DAT-GEN (lit. in Laitinen and Vilkkuna 1993: 30, on DAT-GEN see °*mihi est* ; Vainikka 1989: 3.3.2.5 as matrix GEN, not DAT-GEN); and infinitive, where GEN is GEN of A/S of nonfinite structures (Laitinen and Vilkkuna 1993: sec. 3, Koskinen 1998: 4.2.1). Evidence from selection and coding known to me is compatible with both possibilities.

GEN A, selection: Evidence for infinitive origin of GEN has been thought to come from the the absence of any animacy, agentivity, experiencerhood restrictions on the GEN in SF (Laitinen and Vilkkuna 1993: 3.3, contrasting allative experiencers, Koskinen 1998). However, this evidence is equally compatible with raising to oblique, and indeed examples illustrating the absence of selectional restrictions are particularly close one of the best supported instances of raising to oblique, Irish type *Thiocfadh do dhearmad a bheith déanta acu* lit. ‘it.could.come to negligence to be made at/by.them’ “They could have forgotten them”, with the analytic force of something like (*They expect*) *to advantage to be becoming to be taken of them by us* or *There was on advantage depended to be taken of them by us*. (McCloskey 1983).

Thus Finnish: *vanha se täytyy olla* epistemic “it must be old”, *hameen ei ole tarpeellista olla pitempi* “the skirt does not need to be longer” ≠ *hameelle ...* “#the skirt does not have a need ...” (Laitinen and Vilkkuna 1993: 3.3), cf. *Minun ≠ Minulle ei sovi lähteä* “I shouldn’t ≠ It is not convenient for me to leave” (Sands and Campbell 2001: 2.2.1 ≈ Sands 2000: 6.3.L) ; less relevant seem weather quasiarguments where no GEN coding can be observed, *Huomenna täytyy sataa, olla kaunistaa* (Laitinen and Vilkkuna 1993: 31) ; and not relevant at all seem idioms with raised NOM.PL *Pareet täytyy joskus palaa sinultakin* (Koskinen 1998: 4.2.1.3 ex. 52).

Matrix origin of oblique A/S seems fairly clear in systems where some local case assigned by the matrix necessary predicate is used rather than GEN for A/S (Uusitupa 2017: 2.1, 5.2.1). In Karelian this case is the ADES-ALLAT A/S, *Miula pitäy lähtie | Hänellä pitäy kantua vettä kylyh | Miun tytär on kirikössä ta sillä pitäy olla joka yö yksi mies syötäväksi* (e.g. Uusitupa 2017: 2.1, 5.2.1, 2017, Sarhimaa 1992, Ahtia 1938-2014: III.§20, Zaikov 1999: 85, Zaikov 2002: §125; it has usually been viewed as a contact phenomenon, Kehayov and Torn-Leesik 2009: 389, Uusitupa 2017: 104n71, with qualifications; see Kehayov and Torn-Leesik 2009: 5.4 for analysis as matrix oblique + control) -- as it is indeed clearer for SF necessary type involving *mihi est*, ²*Minulla on lupa lähteä*. However, in these systems, I do not have examples of local-case S that has no control/agentivity, for which GEN S is regular in SF, but NOM in many dialects including these (but not exceptionless: °*harsjastem*): *se pitäy olla vihani* “it (the action of driving in the needle) must be angry” (Konkka 2003: 387). [Cf. Lees 2015: 6.13.3.1 for a useful construction for lack of agentivity/control on the part of S in earlier literature and

ex. of NOM and GEN coding both, e.g. GEN in 1880 Mat 16.19 *sen pitää oleman päästetyn taiwaissa.*]

Other potentially relevant evidence for analysis of matrix GEN:

-GEN ~ ALLAT with *BE tarpeellinen* has been given out as absent for *BE hyvä* and some other adjectives (Laitinen and Vilkuna 1993: 3.3); I am not sure how that fits with *näiden listojen olisi hyvä olla paksuja* (Koskinen 1998: 4.2.1.3, Kiparsky 2001: 2.5).

-GEN of *BE + adjective* has been contrasted with that of necessary verbs in nonfinite clauses though speakers would not use the latter either, *Minu-n~lla~lle on hyvä, parempi olla kotona, lähteä* → *Tiedän minu-*n~lla~lle olevan hyvä olla kotona, lähteä*, but ?*Uskon minun, Pekan täytyvän lähteä* (Sands 2000: 6.2.2, 6.3); cf. DAT-GEN in *mihi est, Minulla/n on sääli sinua* → *Tiedän minulla/*n olevan sääli sinua* (Sands 2000: 6.3.Cn20, but see VISK §1582).

-*Mihi est* itself has been proposed to be the analysis of *be + noun* necessities like *Hänen on nyt syytä olla hyvin huolissaan* (Sands 2000: 6.2.2n), and related to inability of DAT-GEN to antecede conjunction reduction, **Pekan oli kylmä ja haki huovan* (Sands and Campbell 2001: 4.1.1, but cf. °conjunction reduction and lit. there, where obliques of *mihi est* have been given in similar examples).

GEN A, coding as POS: POS-GEN interactions would shed light on the origin of GEN. Evidence that GEN originates in the nonfinite structure and would come from GEN and POS relating in one of the ways known from GEN that originates in nonfinite structures for a given system like SF (Vainikka and Brattico 2014): GEN+POS or only POS with personal pronouns and otherwise only GEN or only POS (temporal adjunct, nominal-like coding, opacity to matrix case, ²(*hänen*) *ottaessaan asian esille*); or else GEN and POS always in complementary distribution (referative construction, unique coding, optional transparency to matrix case, ²*sanotaan* (**hänen*) *ottavansa asian/asia esille*) -- but not simply POS anaphoric to any matrix GEN since that is also the pattern of obliques that originate in a clause other than the POS (e.g. ADES/GEN of *mihi est* + final I INF transl. or rationale adjunct; cf. B *minulla on ruokaa syödäkseni* | *Maallikon täytyy tuntea taustaa tajutakseen laitoksen tärkeyden*, Vainikka and Brattico 2014: 3.3.2). I do not have examples of such a system.

For the necessary constructions of SF, I PRT pass. *-tta-va* does independently have POS forms though its act. counterpart does, and I have not found or seen discussed any possibility of something like necessary ²**minun on tultavani*; I INF also does not have POS forms and they are not available in the necessary construction or others as alternatives to their traditional DAT-GEN, *lupa lasten lähteä* ~ **lähteani* ~ *PRO_{NOC/arb} lähteä* | *antaa minun lähteä* ~ **lähteani* (Laitinen and Vilkuna 1993: 3.1; Koskinen 1998: 4.2.2, 4.2.1.3) ;; III INF instr. of the residual *pitää sanoman* does have allow POS but I do not know its extent: *Mitä minun pitikään sanomani?* (VISK §451).

Dialects may differ, but I do not have revealing examples. Two illustrations: Latvala 1899, discussing dialects where necessary constructions have the SF pattern of DAT-GEN A and NOM O, *Sen pitää pittee' siitä tystään huol'* | *Roova hättäöty, että se pitää viijä' kuninkaan poes.* | *Sano, jotta hänen pitäis paekalla kirjoit'oo vastuu Savo-Karjalaan.* |

Tuopa passoes sen lukkee. (§9), notes “In the place of the genitive of the personal pronoun and the short form of the 1st infinitive as subject of the verb *pitää* I have often heard used the longer form with the corresponding possessive suffix” (§113) + “Here it bears mentioning, that with the word *pitää* I have sometimes heard the genitive of personal pronouns replaced by possessive suffixes attached to the subject-infinitive” (§20). Object is NOM in *Pitäs ottookses se hantuuki* ; others exx include *Pittää käöväksennä*. | *Pittääpä noostakses sitte aekaseen*. | *Pittää sitä äkinäestäe tietä kul^mkeakses*. Setälä 1883, discussing dialects where the SF pattern of NOM O exists but accusative-context GEN.SG/NOM.PL O is more usual and esp. if GEN A is present, notes §255.4 accusative-object context, e.g. *Sen sun pitää tiätämäs* | *tiätämän* → nom. if the infinitive is passive, §255.5 *Se pitää pantaman ...* | *Me piti ilmaan ammuttaman*; Setälä 256.3 *Sun pitää sanas pitämäkses* with no information about object coding.)⁸⁶

When the matrix of necessary clauses is nonfinite, GEN cannot be coded as POS in structures where that might be expected: so Sands 2000: 6.3 for *Uskon ?minun täytyvän : ??täytyväni lähtea*. A priori, that would fit the impossibility of coding DAT-GEN of BE in *mihi est* by POS, B *näinen tunki hänen olevan kylmä* → **olevansa* &c -- if that is in fact so, which I have not checked (cf. for related discussion VISK §543, §546).

4.2.3 NOM O, S & variation

NOM O: The SF split-nominative O of necessary constructions can correspond to all-accusative O in dialects that otherwise treat imp.-pass. and/or ipv. as split-nominative (early literary varieties, q.v. Lees 2015, VVKS, normative Karelian in Ahtia 1938-2014: °§III.20 and presumably its sources, in part the dialects in Cannelin 1889: §56), all-nominative (e.g. the dialects in Setälä 1883: °§35), or also all-accusative (the dialects in Cannelin 1889: §56). When verbs of the necessary construction take agreeing NOM A, the infinitive does not seem to take NOM O (e.g. the systems in Itkonen 1967: 305; De Smit 2010).

NOM S: In SF, S like A is always GEN or existential nonagreeing NOM/PART, B [*alkoi ... etsia sopivaa tilaa*.] *Sen piti olla riittävän suuri, siellä piti olla hyvät metsästysmahdollisuudet, tilan piti sijaita järven rannalla ja suhteellisen lähellä Helsingiä*.

In varieties close to this system, GEN is rare for low-animacy-control S, though available, *niije harsjastem pit sitten noustas ... ylös* (5% in the research reported in Laitinen and Vilkuna 1993: 5.3), and instead NOM is typical and distinct in interpretation for GEN, *Lehmät pitää tulla kotiin* = *Pitää tuoda lehmät kotiin* ≠ *Lehmien pitää tulla kotiin* (Setälä 1983, Itkonen 1974, Itkonen 1975, 1967, Laitinen 1993, Laitinen and Vilkuna 1993 drawing on the study in Laitinen 1992*, cf. VISK §920). This NOM S is restricted to 3rd, and to nonagreement, which is clearest in the relevant varieties by predicate adjectives of the necessary matrix, *nää listat ois hyvä/*iä olla paksuja* vs. *ne on kivoja katsella, hellpoja tehdä*, while personal pronouns must be GEN (Laitinen and Vilkuna 1993: sec. 4).

⁸⁶ Most sources are unavailable to me, e.g. Sands 2000: 6.3.C citing Penttilä 1956*:125 for: *tarttis maatani* “I have need to sleep” | *vieläkö nyt tarttee olanne kauan siällä* “Will you have to be there long?”

Laitinen and Vilkuna 1993: 5.1 argue that this nonagreeing NOM S is not to be seen as fronted nonagreeing NOM S of the existential construction: notably, it is not affected by NEG-PART (while existential S only escapes NEG-PART by focus, Vilkuna 1996), and the predicates overlap only partly with the existential construction, with predicate noun, adjective barred from existentials but particularly common with necessary NOM-S, *ne pitikin olla hyviä, ain piti olla pojat kuustoistvuotisii*. [On exclusion of these predicates from existentials, Hakulinen and Karlsson 1979: 9.2.4, Sands and Campbell 2001: 2.1.225f., not strict, Sands and Campbell 300n12, e.g. necessary + existential *niitä piti olla hyviäkin* “there had to be good ones”, Laitinen and Vilkuna 1993: 5.1].

It is not clear to me at this point if more needs to be said about the 3rd person restriction on this necessary NOM-S than agentivity/control to bar putative **Minä pitää olla vanha* as e.g. epistemic ‘I must be old’, in the same way that there must be something said for *mihi est*. Kiparsky 2001 proposes that the 3rd restriction is to be related to that of split-nominative O/S in JR. If so, there appears to be a straightforward way to do so on the quirky-subject approach to split-nominative objects: the quirky coargument would be the necessary experiencer, obligatorily silent precisely when the necessary predicate embeds an intransitive and the experiencer is not the intransitive’s S, since necessary constructions either code the experiencer as oblique A/S or do not express it. This fits usual paraphrase of e.g. *että ... pitää lehmät kotona olla* by *sinun pitäisi laittaa lehmät ... kotiin* or explicit descriptions (Laitinen and Vilkuna 1993: 29f., Itkonen 1974: 1.5.2, discussing Setälä 1883); it would require analysing exx. like *lapset pitää olla kilttejä* as “it is necessary ~~to/for one~~ that the children be the nice ones” vs. *lasten ...* at least preferably “it is necessary for the children to behave well”, ‘the children must behave well’ (cf. esp. Itkonen 1974: 1.5.2 and lit.⁸⁷).

This alternative raises the question of what happens to personal pronouns. In the systems involved, personal pronouns are GEN.SG/PL as A/S in the necessary construction, GEN.SG(/PL) as accusative-context O, and (NOM.SG/PL) in nominative-object contexts (Laitinen and Vilkuna 1993, also Itkonen 1975: 53, 1967: 305, coding in parentheses being those of the varieties in Setälä 1883). If the construction were transposed to varieties that use split-nominative O coding in the necessary construction, we would expect the silent quirky experiencer responsible for the 3rd restriction on NOM S to give rise to * personal pronouns or repair according to variety by *t* accusative or GEN accusative, and that may not be wrong: °*siina täytyy olla minut ikseni mukana* or °*teidhät pitä eläuaxi tulemahan* (see °*mihi est*, and °dialects on GEN vs. *t*-forms in split-nominative-object contexts).

⁸⁷ Ajateltavissa ovat kai semmoiset minimilauseparitkin kuin *Lasten pitää sitten olla kilttejä* — *Lapset pitää sitten olla kilttejä*. Edellisessä lauseessa pidetään tarpeellisena, että lapset (tahallaan) käyttäytyvät kiltisti; jälkimmäisessä lauseessa kiltteyttä pidetään ikään kuin lasten luontaisena ominaisuutena, jatkuvana tilana, ja lause voisi olla vaikka jatkoa seuraavan dialogin jälkimmäiseen repliikkiin: »— Saako sinne tuoda lapsiakin? — Saa, mutta ne . . . » Samaan tapaan: *Näiden miesten pitäisi jäädä reserviksi* ‘on tarpeen (tai episteemisesti: on luultavaa), että nämä miehet jättäytyvät reserviksi’ [Itkonen’s English resume ‘these men should remain in the reserves, i.e. it is necessary (or epistemically: it is probable) that these men [agentive] remain in the reserves’] — *Nämä miehet pitäisi jäädä reserviksi* ‘on tarpeen (t. luultavaa), että nämä miehet saadaan reserviksi’ [Itkonen’s English resume ‘it is necessary that these men be taken into the reserves’ (or epistemically: ‘it is probable that these men will be taken into the reserves.’)]; jälkimmäisessä lauseessa miehiä käsitellään tahdottomina olioina, kuin operaation osasina, joita johto voi vapaasti liikutella.

Outside the necessive construction, the agentivity/control contrast of GEN : NOM S in the necessive construction has been seen for nonstandard(?) distribution of these cases in the referative construction when NOM is used for S that is not existential eS in the referative and permissive constructions (Itkonen 1974: 1.5.3 and lit.⁸⁸): referative, *kun oraat nählään kasvavan* (Laitinen and Vilkuna 1993: 27n6) | *Kyllä nekin* (lehmät) *sanoovat oleva(n) hyviä lypsää(n)* | *Kyllä tää Maunula sanotaan oleva(n) hyvin ylpee miäs* (Itkonen 1974: 1.5.3); permissive construction, *ne humalat annettij jähtyä* (Laitinen and Vilkuna 1993: 27n6) | *Annon lehmät olla siellä* | *Se anto mennä ne ilmaan* | *Isäntä käski minua tullas sanoon* (Ikola 1954: 235) [cf. the referative-like availability of the existential construction, *Annoin pihalle jääää sukset ~ suksia* (Itkonen 1974: 1.5.3) | *Ja sinä annat tuollaisia tapahtua!* (VISK §502 < Leino 2003*).[

The history of these constructions appears to involve reanalysis of matrix O relating in control, perception, or causation structures to silent A/S of the nonfinite clause to overt GEN A/S of the infinitive itself, and interaction in the permissive construction between the selfsame matrix O analysis but restricted to S and interacting with indirect-causative that has no A but only O of the infinitive (Campbell 1986 with lit. on the referative reanalysis; Leino 2005*, Leino 2015 with lit. unavailable to me on the permissive reanalysis; more briefly Ikola 1954: 235, Itkonen 1974: 1.5.3, Kiparsky 2001: 359; cf. VVKS in detail on Agricola's coding here). At first sight, the restriction of the O coding of infinitival subjects here appears to be a variant of the familiar causative pattern of e.g. French *faire la: *lui: Ø venir :: %la: %lui: Ø faire téléphoner à l'église :: les lui faire amener : les faire amener (par elle)*. When matrix-O case is available here, it is not clear that anything special needs saying for personal pronouns, i.e. they might be getting whatever case matrix O would get (°*minua* above).

4.3 Referative construction

The referative construction (nonfinite clausal complement, Itkonen structure), has three generalisations about the case-marking of core arguments, setting aside the partitive (see Itkonen 1976, Itkonen 1977, Hakulinen and Karlsson 1979: ch. 14, Vainikka 1989, Vainikka 2003, Brattico 2012, Vainikka and Brattico 2014, Anttila and Kim 2017 and lit. there). By and large, and especially for the clear case, the following generalisations can be made about its case, with unclarities noted, and illustrated in Table (exx. constructed here are modelled on it).

(i) A, and clear instances of high S, must be GEN, attributed to the nonfinite clause: *luulin sinun ampuneen karhun, nukuvan, olevan metsässä*).

⁸⁸ luullakseni useilla kielenpuhujilla voi toteutua semmoinen oppositio, joka on valaistavissa äskeisen minimilauseparin muunnelmalla *Annoin niiden miesten jääää reserviksi* 'ne miehet saivat puolestani jättäytyä reserviksi' — *Annoin ne miehet jääää reserviksi* 'jätin ne miehet reserviksi'. [Itkonen's English resume: But the accusative appears in place of the genitive in intransitive clauses that are not existential as well when the subject in question is non-agentive ... Again, minimal pairs of the following type occur: *Annoin niiden miesten* (gen. pl.) *jääää reserviksi* 'As far as I was concerned those men could stay (agentive) in the reserves (without having to worry about my interfering)' — *Annoin ne miehet* (acc. pi.) *jääää reserviksi* 'I relinquished those men to the reserves'.] Dominoivana on kuitenkin genetiivisubjektii, ja akkusatiivin ohella se on murteissakin tavallinen.

(ii) O of both active and imp.-pass. can have the case the matrix would assign to its O, sc. ACC or split-NOM (*luulin sinun ampuneen karhun, luultiin ... karhu*)

+ alternatively:

O of actives sc. with GEN A can also have ACC (*luultiin sinun ampuneen karhu*)

O of imp.-pass. with silent *arb* A is difficult and has been given out with all of split-NOM (clear if matrix is active, *luulin metsässä ammutun karhu*, * for OV), GEN (clear if plural and then only illustrated for OV, *luulin karhujen ammutun* [=? nonnormative °resultative *karhut ovat ammutut* rather than imp.-pass. *karhut on ammuttu*]), GEN.SG ambiguous in its usual way (*luultiin karhun ammutun, ... metsässä ammutun karhun*).

(iii) low S, sc. S of split-nominative constructions, S of clear existential constructions, and S of potential existential constructions that do not necessarily meet their prototypical definiteness and agreement restrictions, can also have the case the matrix would assign (*luulin metsässä olevan karhun, luultiin ... karhu*)

+ alternatively the case of finite clause (*luulin metsässä olevan karhu*)

+ alternatively for some and with most unclarity GEN.SG/*PL (*luultiin metsässä olevan ?/*karhun, *karhujen*).

(iv) NOM S that is not reducible to low: see discussion of necessary nominative S.

There are different preferences and even categorical acceptabilities for matrix vs. embedded case where both are available, and when neither offers is an obvious source (types *Metsässä luultiin olevan karhun* | *Kerrottiin karhun ammutun* | *Kalle usko karhujen kaadetun*). The analytical options are augmented by availability of frontings~inversions in the nonfinite clause, *Luulisin järvessä olevan vielä ahvenia ~ ahvenia olevan vielä jäljellä* (Vilkuna 1996: 3.5.2) | *Minä epäilen kukkia tuhoneen jatkuvasti oravan* (Koskinen 1998: 3.2.1.6.2 with detailed discussion). Thus *Ison pojan ~ *Iso poika, Kaksosten ~ Kaksoset odotin Leenalle syntyvän* suggests that topicalisation prefers a high-S position with its genitive and yet nonfinite clause can front the adessive, but *Odotin Leenalle syntyvän iso poika ~ kaksoset ~ *kaksosten* suggests resistance to such inversion where it would mimic existential low-S, though in finite clauses both structural may well be available as *Leenalle syntyi, syntyivät kaksoset*. I do not know to what extent such inversions might account for the preverbal nominative S, O* discussed under the necessary construction, or the postverbal *n*-forms as genitives in the type *Metsässä luultiin olevan karhun* (perhaps modulated by ambiguity of *n*-form singular as accusative despite no matrix source).

In terms of analysis, one set of internalist accounts largely enforces the above principles as matrix case if the infinitive is case-transparent and whatever underlies existential and split nominative if it is case-opaque plus conditions on plus conditions that ensure that regardless of transparency high subject positions get genitive (see Vainikka 1989, Brattico 2012, Vainikka and Brattico 2014; I am not sure that the unexpected *n*-forms are addressed). This sort of approach is the basis of a seminal critique, study, and alternative through analogical influences of for instance finite on nonfinite clauses (Itkonen 1976, Itkonen 1977, focusing on the unexpected *n*-forms in such cases as *Vadille kerrottiin jänneen persikan*, but only for S and only in singular rather than such -- noted there -- instances as *kerrottiin karhun, karhujen kaadetun*, and arguing for a diachronic

change where the *n*-form is older). It does not seem impossible to integrate the role of such analogies into the above sort of internalist account (cf. at roughly the time of Itkonen's work, Chomsky 1972/76: 27f., 1981: 8, 147n108, and for an example of such analysis in the domain of case that has also been given internalist analyses, the virus account of *Whom did you say would be at the party* in Lasnik and Sobin 2001, or the raising to grammaticality of ungrammatical strings or readings by alternative structures in illusions like *No test is too difficult to fail*, cf. Phillips et al. 2009). Alternatively, internalist accounts have been developed that reify such analogical effects (Anttila and Kim 2017; GEN.SG/*PL in various contexts seems difficult for the account).

There are rich exemplaries of the construction in spoken usage of 19C dialects close to and that may be but have not been here compared with SF, notably Kannisto 1901: §104 and Setälä 1883: §251-254.

Table: Illustrative case in referative construction (* - split-nominative context)

		Matrix		
		ACC		split-NOM
A+O	A&K	Pekka luuli Matin ampuneen karhu-n~*0		Kylässä luultiin Matin ampuneen karhu-n/0 Matin luultiin ampuneen karhu-n/0
	H&K	Luulin omistajan jo myyneen talon		Luultiin omistajan jo myyneen talon
	V	Jukka muisti Pekan jo maksaneen ateria-n~*0		Uolevin väitetään saavan palkonkorotu-ksen/s Uolevin väitetään saavan palkinnot~*ntojen Uolevin väitetään omistavan sinut~*un~*ä Meidän täytyy muistaa Pekan maksaneen ateria- (?)0~(?)n
O*	B H&K	Minä uskoin Pekan haluavan olla syömässä leivän~*leipä Luulin *se talo ~ ne talot jo myydyn ¹ Kuulin Paraisilla myydyin loistohuvila-0/n Arvelisin talon ~ ne talot ~ *niiden talojen jo myydyn Miehet luulivat kissat ~ kissojen jo hukutetun Huomasin puistosta jo poistetun keinut ~ *keinujen Arvelisin Paraisilla vihdoon myytävän se talon ~ sen talon Muistelen Meilahdessa puretun se kauhea vanha uimala Kalle uskoo kaadettavan karhu (indef.) ~ ??karhun (def.). Kalle uskoo karhun (def.) kaadettavan Kalle uskoo karhujen ~*t (def.) kaadetun. ¹ gives reverse judgment Kalle uskoo kaadetun karhut ~ *t (def.) (cf. ... (karhuja (indef.)) kaadetun (karhuja (indef.)))		Uskottiin Pekan haluavan olla syömässä leipä~*v ^{an} Yleensä luultiin se talo, ne talot jo myydyn ¹ Kerrottiin karhun ammutun ^{Carlson 2009}
	V	Liisa haluaa Seijan vietävän kotiin (ACC "murky")		(ACC "murky")
S	A H&K	Pekka luuli Matin nukkuvan Kalle uskoi karhun ~ jen ~ *t (def.) olevan pesässä (def.)		
eS	A&K	Kalle uskoi pesässä olevan karhu (indef.) ~ ??n (def.) ~ *t (def.) Pekka luuli metsässä olevan karhu-n~?0		Metsässä luultiin olevan karhu-?n~0
	H&K	Muistin tässä olleen ennen pysäki-n>0 Kalle uskoi pesässä olevan karhu (indef.) ~ ??n (def.) (cf. ... pesässä olevan karhuja, karhuja olevan pesässä)		Muistettiin tässä ennen olleen pysäkki-0>-n Jokaisessa seurakunnassa luultiin olevan kappalainen>sen
	V	Luulisin järvessä olevan ainakin yksi aven ~ hden nen Luulisin järvessä olevan ainakin uudet ahvenet ~ *sien ien		
eS+	H&K	Hän kertoi vadille jääneen persikan~?kka Odotin Leenalle syntyvän iso poika ~ ?n n Äkkäsin lapselle puhjenneen uusi hammas ~ ?den mpaan Hän kertoi vadille jääneen persikat~*koiden Odotin Leenalle syntyvän kaksoiset~*sten Äkkäsin lapselle puhjenneen kulmahampaat~*aiden		
	V	Uskon kaapista havinneen uusin tarjoiluastia ~ mman n Uskon kaapista havinneen uusimmat tarjoiluastiat ~ *mpien oiden		
e?S	H&K	→ Persikan~*kka hän kertoi jäneen vadille → Ison pojan ~ *0 ika odotin Leenalle syntyvän		Kappalaisen>nen luultiin jokaisessa seurakunnassa olevan

		→ Uuden hampaan äkkäsin lapselle puhjonneen	
		→ Persikkoiden hän kertoi jääneen vadille	
		→ Kaksosten~set odotin Leenalle syntyvän	
		→ Kulmahampaiden äkkäsin lapselle puhjonneen	
S*	H&K	Huomasin hänellä olevan salkun~salkku ¹	Hänellä tiedetään olevan upea kirjasto
		Luulisi kirjailijoilla olevan tyylin persoonallinen suhde ~ ?sen hteen	
	V	Jukka vaitti sinulla olevan uusi auto ~ den n	
		Jukka vaitti sinulla olevan uudet koirat ~ *uusien koirien	
		Jukka vaitti minulla olevan sinut~*un~*ä	
pr	A&K	Pekka luuli Matin olevan sotila-?an~s	Matin luultiin olevan soltilas~?? aan
pr	H&K	Luulin sen miehen olevan laiskuri ¹	Sen miehen luultiin olevan laiskuri-0>n ¹
		Väitin järven olevan puhdas>puhtaan	Väitettiin järven olevan puhdas~? puhtaan
		Väitin hänen papereidensa olevan puhtaat~*aiden	Väitettiin hänen papereidensa olevan puhtaat~*aiden
		→ Puhdas väitin järven olevan	→ Puhdas väitettiin järven olevan
		Luulin tänään olevan torstai-0~?n, kylmä-0~*n	Sanottiin mielikirjani olevan Ed McBain
		Sanoin mielikirjani olevan Ed McBain-0~?in	
	V	Tiedän kirjan olevan valkoinen/sen	
		Tiedän pallon olevan lelu-0/?n	
		Tiedän kirjojen olevan valkoiset~?*sten	
		Tiedän pallojen olevan Maijan uudet lelut~*sien jen	
pr?	H&K	Opettaja uskoi Einsteinista tulevan nero-0~?n	
	V	Uskon matosten tulleen puhdas~puhtaan	
		Uskon matoista tulleen puhtaat~*aiden	

Sources and notation: A Anttila and Kim 2017, H&K Hakulinen and Karlsson 1975, Hakulinen and Karlsson 1979 partly resuming Itkonen's work noted ¹ if not there, V Vainikka 1989 and Vainikka 2003, B Brattico 2012; [...] judgment from description; underline are deviations from the prevalent pattern; bold are deviations from pattern expected on above principles; → topicalisation.

4.4 !JR A.NOM_{agr} + O.NOM

In Finnish-Karelian dialects, clausemate NOM.A + NOM.O is restricted to personified *arb* A, *me ammuttiin karhu* | *me viedää lahja* (ex. < Brattico 2012, Timberlake 1975), cf. dial. °*myö sinut tavattiin* | °*Myö voitettii sie*, and the anomalously-agreeing A of *ipv.*, *ota sinä kahvi kaapista* (Timberlake 1975), cf. dial. °*ota sinä se laukku*.

Crossclausal case-agreement comains do not generally add any examples where agreeing NOM A/S combines with (split-)NOM O. Setälä 1883: §35 documents as an isolated instance an example from the Mid-Finland group of Savonian dialects: “In a particular way is the object used in nominative form in a song heard in Multia, °*Kun minä sattusin muistamaan monias vanha runo*: see °Estonian.

Setälä 1883: §35 compares and Setälä 1891: §26.3 notes NOM O nominative objects of infinitives in the Kalevala; but these are not in fact combining with overt NOM_{agr} A:

(i) *Ken on vanhin sulholoista, sepä hauki halkomahan, kala riploin viiltämähän, pää paloiksi pahkomahan*. Cf. Eliot 1890: note 395 “The verb on which the infinitive depends is omitted, but some such words as ‘let him come’ must be understood.” Under Eliot’s proposal, one straightforward way to get NOM O here is from a matrix like *meillä olkoon sepä* + regularly case-transparent III INF, while another is something like *tulkoon sepä* + unusually opaque III INF with *ARB/NOC PRO* (°Estonian).

(ii) *Kenpä Tuonelle kävisi, toisi Tuonelta orasen, reki uusi laatiani, korjanen kohentoani*. Cf. Dubrovina 1972: 25 “Кто бы сходил к Туони, отправился в Маналу, принес бы от Туони бурав, от жителей Маналы отвертку (для того чтобы) мне сделать новые сани, наладить розвальни.” Here A is coded by POS, yet O is still NOM, a combination familiar from the I INF transl. as rationale adjunct in Finnish, to which I INF bare regularly corresponds in Karelian, allowing either of the analyses for (i).

4.5 Estonian and !JR A.NOM_{agr} + O.NOM

Estonian object case is similar to Finnish but without the distinctive *t*-accusative of personal pronouns and DOM partitive (²DOM; description and exx all from Erelt et al. 1993: §509, Klaas 1996, Penjam 2008, Ogren 2015, Ogren 2017a, Ogren 2017d, with exx. in pseudogloss and abbreviated):

accusative: most verbal constructinos have accusative objects but these are syncretic with genitive in singular and nominative in plural;

split-nominative: ipv.-juss. and imp.-pass. verbs, *da/ma*-infinitives dependent on them, infinitives in the neccessive construction, and infinitives not governed by a verb, all have split-nominative objects which are nominative syncretic;

DOM partitive: personal pronouns which are only 1st/2nd prefer to be partitive in accusative object environments and must be so in split-nominative object environments.

Exx of split-nominative objects with infinitives are thus:

Not governed by a verb:

subject-like *da*-infinitive: *as.goal is find.DA cure.NOM*

neccessive *da*-infinitive: *me.ADES comes ‘must’ take.DA washing.mashine.NOM to.repair.shop | us.ADES comes break.NOM do.MA |*

neccessive ~ subject-like *da*-infinitive: *is better buy.DA computer.NOM | us.ADES is easy product.NOM add.DA | is easy build.DA tunnel.NOM* (contrast *ma*-infinitive: *I am ready buy.MA cookbook.GEN*)

nominal-governed *da*-infinitive: *she made proposal parking.lot.NOM build.DA | he went to.store with.intention buy.DA suit.NOM | decision apartment.NOM sell.DA not came easily*

Verb-governed *da/ma*-infinitive:

one.decided break.NOM do.DA

oblige! him.PART task.NOM bring.MA to.end

but not

I want buy.DA car.GEN | everyone can order.DA dinner.GEN

Unlike in Finnish, the *da*-infinitive has split-nominative objects in two other constructions (studied in Ogren 2015). The most revealing is the purpose clause, introduced by *et* ‘that’, otherwise typical of finite clauses, *Jan.NOM goes into.forest, that kill.DA moose.NOM | I.look advertisement.PART, that find.DAT best.NOM price.NOM*. The extra complementaser indicates relatively rich embedded clause and so two independent case domains, and so does opacity of the clause to extraction (Ogren 2015: 288n4; for minimal contrast in Finnish °*sukellusvene*). One possible specific analysis is to attribute the infinitive NOC PRO that usually ends up “controlled” in the manner of *I said (to them) to call later* (cf. Landau 2020).

The approach seems adaptable to other construction of with two nominatives object “control” under an overt or silent matrix oblique, command-request verbs, *I asked ~~one~~/you.ADES show.DA to.him seat.NOM~GEN to.hand*, and recommend-allow-help verbs, *I.recommend ~~one~~/you.ADES buy.DA coat.NOM~GEN*. Here there is variation between accusative and split-nominative objects, with the latter favoured by an overt oblique controller.

5 Oblique-subject constructions in Finnish

5.1 Subject/objecthood

GEN/POS group: GEN/POS in nonfinite structures generally identifies argument that in finite clauses is agreeing NOM A/S. As far as I can tell, GEN/POS cannot code the S of existential and split-nominative constructions, eS and xS; the only discussion I am aware of is for referative clauses of the type °*Luulusin järvessä olevan uudet ahvenet* : **uusien ahvenien*, and for the rest the conclusion is based rather on quick queries that failed to turn up any ways to turn *nyt on kiire, minulla on kiire, minulla on sinut* by combining *kiiren, jalan, sinun/-si + ollessa, oltua, olematta (+ minulla)*, and failure to find such combinations on G/B, in contrast to e.g. B *luulin sinulla olevan kiire* | °*Jukka vaitti minulla olevan sinut* | B *nälän ollessa aina seurana*.

GEN/POS of nonfinite clauses always converges with the silent argument of nonfinite clauses that is under raising or OC PRO, and in active nonfinite clauses with the silent argument of nonfinite clauses that NOC/ARB PRO or *arb*, but with “passive” nonfinite clauses there are rare and marked instances of GEN and/or POS O + *arb*-like A that look like °promotional passive: see °*luulin kissojen ja hukutettun* | °*perustettaessaan*, and dialectal °*sen lyötyä, °löytyänsä* ‘its having been found’ -- beside normal °*luulin kissat ja hukutettun* | B *sitä* : *se perustettaessa* | B *kun Amasia palasi löytyänsä Edomilaiset*.

GEN/POS does not correspond to even the most subject-like obliques of finite clauses, including ADES of *mihi est*, see °**Minun on oltua rahat* | °#*Sinä voisit olla uudet kengät* | °**Minä haluan PRO olla kylmä* | °**Raakalianen antaa koiran olla kylmä* ; for psych causatives: *Luulen minua nälättävän* → **Luulen nälättäväni* cf. *Luulen harmittavani sinua* (Sands 2000: 6.2.1.B for exx., argument, qualms about the last ex.).

Imperative subjects and/or imperative *pro* might be candidate for the same distribution as GEN/POS, but in other relevant systems there are complexities (see e.g. Metslang 2013s on Estonian, and cf. Icelandic Barðdal 2006: 54 on Icelandic with Barnes 1986: 25 on Faeroese).

The restricted referential *pro* of Finnish seems to be restricted to the same arguments as PRO, insofar as it has been argued to exclude even the most subject-like obliques of *mihi est* and neccessive constructions and the partitive O of psych-causatives (Brattico and Huhmarniemi 2016 with grammaticality judgments), and theoretically this *pro* and OC PRO have been related (Holmberg 2016, see for discussion and development Brattico and Huhmarniemi 2016, and cf. their exceptions that go beyond OC PRO with Landau 2013: ch. 7 on NOC PRO). However, the hedge “insofar” highlights my uncertainties about the constraints (Hakulinen and Laitinen 2008: 165 ex. 5c,d discuss null anaphors corresponding to neccessive GEN and *mihi est* ADES in spoken language corpora that

cannot be reduced to *gen*, and °Sands 2000: §6.3.A argues that null necessary GEN does not reduce to *gen*).

Local anaphora: Among potential local anaphora, especially the bare 3rd POS and less so possessed *itse* ‘self’ have been used to study noncanonical subjects. They group certain obliques but not others with agreeing nominatives, not so much by their availability which is not strictly tied to any argument (Vilkuna 1996: 7.3, Kaiser 2003), but by their obligatoriness to express bound-variable reflexives to the local subject (much as is the case for Icelandic *sín*: Thráinsson 2007: 9.1.1).

Background on Icelandic: sín is only preferably subject-oriented, but its obligatory use for *sín* for reflexives more strictly groups (i-a) the obligatorily agreeing nominative regardless of position or associated definiteness restrictions (type *some/the mice.NOM have come* | *EXPL have come some/*the mice.NOM*); and (i-b) obliques that have the same positional-definiteness profile save for higher left position (*some/the mice.DAT have liked the butter.NOM* | *EXPL have some/*the mice.DAT liked the butter.NOM*); with (ii) the accusative of “fate impersonals” also regardless of position, being object-like not only in case but also in absence of positional definiteness restrictions (*some/the whales.ACC has driven on the beach* | *EXPL has driven some/the whales.ACC on the beach*); against (iii) the variably agreeing person-restricted nominative under oblique subjects (*some mice.DAT has~have liked the cats.NOM/*we.NOM*) (Barðdal et al. 2014: 2.2, Zaenen et al. 2017, making (i-iii) contrast through near-syncretic, near-synonymous psych-unaccusatives). Finnish may differ in that at least partitive S in the existential construction (close to i-b) and partitive O in psych-causatives (close to (ii)) can but need not antecede POS.]

Normative and variation: The normative distribution of POS in SF is the use of nondoubling POS only and necessarily as unmarked (rather than unfocused) bound (rather than coreferential) local anaphora to the subject and GEN elsewhere + any-person POS to double all and only personal pronoun GEN, modified by the possibility of GEN being silent in 1st/2nd but not 3rd person (Kaiser 2003 with lit.).

Most early descriptions of even properly Finnish dialects observe that POS:GEN use does not match this distribution at several points, perhaps most frequently the existence of non-subject-oriented, logophoric-topical uses of 3rd POS esp. within but not only within clausal subjects (e.g. Setälä 1883: §180-3, Cannelin 1889: §73.3, Kannisto 1901: §68; Paunonen 1995: 505f.; cf. Mainland Scandinavian, *NALS*: Lundquist 2013), reduced or no use of POS in certain contexts like doubling GEN personal pronouns (e.g. Grotenfelt 1878: §49), and reduced or no POS for certain categories esp. 1P/2P (e.g. Latvala 1899: §89, cf. Kiuru 1996). These mismatches are also found in current varieties and show up in judgments on the usage of speakers-linguists studying “Finnish” ≈ SF/CF (e.g. Kaiser 2003: n2,3; Huhmarniemi and Brattico 2015; both with lit.).

One type of mismatch that affects use of GEN:POS to single out the grammatical subject category is loss of POS and/or use of GEN even with canonical agreeing NOM A/S. There are systems where the normative system simply does not hold in this respect and diagnostics based on it would not be valid, a.o. Helsinki varieties where *sen kirja* can be subject-anaphoric (given out as general for Helsinki in Vainikka 1989: 4.2.5, and

noted to occur with examples in Paunonen, 1995: 520f.). However, it seems common that current varieties share with the norm the requirement that canonical subjects allow only bare 3rd POS as unmarked/bound local anaphor, and that would leave the judgment type °*Maijalla_i on vain (*hänen) Kawasakinsa_i* of the literature fairly intact as evidence for subjecthood (ex. from Trosterud 1993). Examples of such systems are the late-20C Helsinki varieties studied in Paunonen 1995 (with clear discussion of this feature and its mismatch with other varieties), and the late 20C variety of Tampere studied in Vainikka 1989 (Vainikka: 1989: 4.2.5 describes GEN:POS of this variety in contrast to others in this matter: full loss of 1P/2P POS save with *itse* and so use of bare GEN instead, but the normative GEN:POS distribution for 1S/2S and 3rd).

Another type of mismatch is availability of bare 3rd POS beyond the grammatical subject, which is distinct from its requirement with the grammatical subject. This seems pervasive both across sufficiently detailed dialectal descriptions, in studies of current usage through corpora and their evaluation through native-speaker-linguist judgments. Many such exceptions might involve some notion of subject, e.g. causative structures (Kiparsky 2001: 351n53 on *viedä*, ex. from Trosterud 1993: 3.1.2) or through small clauses in locative predication *Hän nosti poidan_i pois paikaltaan_i* (Toman 1992 on Czech, ex. from Vilkuna 1996: 7.3): thus *Muistutin professoria luennostansa | Matkansa_i ajaksi Uolevi_i jätti lapsen_k aidilleen_{i/%k} | Muistutin professoria luennostansa* (ex. from Vilkuna 1996: 7.3). Others do not seem great candidates for such analyses, e.g. *Ansioistaan_i hänelle_i myontettiin kunniamerkki* (ex. from Vilkuna 1996: 7.3), and that so for subject-contained bare 3rd POS that are a focus of early dialectal studies and not absent (nonce in Helsinki varieties in Paunonen 1995: 516⁸⁹; as potentially findable in texts in Vilkuna 1996: 7.3 p. 234⁹⁰; but studied with judgments in Huhmarniemi and Brattico 2015).

In light of this and these native-speaker-linguist descriptions, I am not certain how far one can interpret the availability of bare 3rd POS with categories like the ADES of *mihi est* but not *apud me est* as evidence of grammatical subjecthood rather than of e.g. thematic or information-structural prominence (thus POS is used in e.g. Hakanen 1972: 47f. to diagnose the “psychological subject” where “grammatical subject” is agreeing NOM). At the same time, some studies offer closely minimal contrasts between ADES of *mihi est* and obliques of other constructions that are closely similar in all respects (e.g. here °Nikanne 1993, °Wechsler 1995, °Kiparsky 2001). These match the need for rather than availability of bare 3rd POS as unmarked bound local anaphor as evidence that distinguish ADES of *mihi est* (thus POS:*GEN is used to in e.g. Trosterud 1993).

Thus at present, judgements reported for *mihi est* with °*Maijalla_i on vain (*hänen) Kawasakinsa_i* indicate strict structural/grammatical subjecthood of the ADES, with

⁸⁹ Refleksiivisten ja ei-refleksiivisten yksikön 3. persoonan omistusmuotojen kesken vallitsee lähes täydennysjakaumasuhde: kaikki refleksiivisesti käytetyt omistusmuodot ovat vain suffiksin sisältävää kirjansa-tyyppiä, kun taas ei-refleksiivisessä käytössä kirjansatyypin on poikkeuksellinen. 1970-luvun aineistossa tällaisesta käytöstä on vain yksi esimerkki: *nuorin veljeniki kuin me oltiin Ruotsissa ni, aina minun täyty sattet tulkatar ruakalistat ja kaikki heillen ni, minä sanoiv veljelleni ja että sinä osaat ruotsia lukean ni tulkkaas sinä ni, vaimonsas sano, em mä oot tiännykkää että hän osaa ruotsia* (nainen, 1905. 1970-1.). Tämä murteissa tavattava käytäntö, jonka mukaan omistusliitteen viittaussuhde saattaa ylittää lauserajan, ei siis ole juurtunut helsinkiläisyyteen (kuten ei kirjakieleenkään). [my underline]

⁹⁰ Vanhemmista murteista tunnetaan esimerkiksi sellaisia esimerkkejä kuin yksinlaislauseen rajan ylittava sidonta: *Akka_j lähti pois kun miehe[nsa]_j tuli kotiin*. Ei ole mahdotonta, että jokin tamantyyppinen esiintymä löytyisi nykykielisestakin tekstistä.

agreeing NOM A/S, but against possible control of POS but also of GEN a.o. by the O of imp.-pass., O of psych-causatives, eS of existential sentences, and comparably to these, other obliques if there is no agreeing NOM (for all of these, see Vilkuna 1996: 7.3 and VISK §1448f. and e.g. §1320, §1324, both linknig greater availability of nonsubject POS of there is no agreeing NOM; Trosterud 1993: 3.1.1-2 including for the same only weak subject-orientation with *itse*; Kiparsky 2001: 2.2.3; Sands 2000: 3.2.2.C and e.g. 4.6.4n40, 6.2.1.C, 6.3.C; for psych-causatives, Brattico and Huhmarniemi 2016, Huhmarniemi 2019p, partly modifying Nelson 2000; for imp.-pass., Kaiser and Vihman 2006: 6.1).

Note: In embedded non,finite clauses, POS/*itse* are middle-distance anaphora that allow antecedence by either embedded or matrix subject (Trosterud 1993: 3.3, Hakulinen and Karlsson 1979: 14.6.3, Vainikka 1996: 7.3), up to pragmatics, e.g. *Näinen_i huomasi miehen_k kosineen itseään_{i/#k}* “The woman noticed the man proposing to herself” (Hakulinen and Karlsson 1979: 14.6.3).

Partitive: PART corresponds to accusative or nominative under roughly the following conditions, where a.o. availability of NEG-PART appears to be a correalte structural objecthood across different theta-roles and case-marking profiles (rev. in Kiparsky 2001).

NEG-PART, partitive of negation: O, existential and split-nominative construction S, including definites and personal pronouns (Vilkuna 1996: 3.5.1.3, Kiparsky 2001: 2.2.2), S but not O can escape by contrastive focus and appear as nonagreeing postverbal NOM (VISK §923, Vilkuina 1996: 3.5.1(3), Toivainen 1993: 4.1, 1979: 251, Ikola 1962: 231).

ASP-PART, aspectual partitive: O \approx *shoot* \rightarrow *shoot at*, *bring* \rightarrow *be bringing*, but not -- at least with *mihi est* and studies of the existential construction -- for S, *come* \rightarrow *be coming* (nice minimal pair in Laitinen and Vilkuina 1993: 5.1 ex. 20); predicates can idiosyncratically select for this with dialectal and diachronic variation for verbs such as ‘know’, ‘see’ (e.g. Larjavaara 1990, Lees 2015, Oranen 2019o)

Q-PART, quantificational partitive: O, existential and split-nominative construction S \approx *shoot the* \rightarrow *some bears*; rare quantificational partitive on A/S of transitives and unergatives (Sands and Campbell 2001: 264-6, VISK §919) resembles TECs and outside verbals in English (Kayne 1979, Deal 2009: sec. 8), one approach to which has been through conditons on leaving A low (for other solutions and lit. on Finnish, see Kiparsky 2001: 347n27) (cf. comparison with the raised nominative in the neccessive construction, Laitinen and Vilkuina 1993: 25n3).

Conjunction reduction: Not used here; across examples in the literature like, better understanding may be needed of constraints on the silent rather than antecedent argument; of sources of silence, a.o. constituent coordination, ellipsis, silent pronouns through e.g. topic-drop (cf. Metslang 2013s); and of the role of syncretism across different tolerance of surface case-mismatches (q.v. cf. °Ylikoski 2021); (some starting points: °Kiparsky 2001: 1.3.2 discussing °Vilkuna 1989*: 155, De Smit 2016p: discussing Hakulinen 1982*: 26, VISK §1182, Hakulinen and Laitinen 2008, Sands and Campbell 2001: 255, 267f., 289).

Word order: Both finite and nonfinite clauses can have a rich left periphery and EPP-like requirements (finite, rev. in Huhmarniemi 2019e, Ylinärä 2021; nonfinite, Vainikka 1989, Koskinen 1998; multiple subject positions and focus, Holmberg and Nikanne 2002, Holmberg and Nikanne 2006, Holmberg 2005), e.g. *Puutarhaa ympäröi pensasaita* (my notes, ex. from Vilkuna 1989*) | *Totesimme järvessä vielä olevan ahvenia ~ ahvenia vielä olevan järvessä* (ex. from Vilkuna 1996); correlating word-order with other subjecthood criteria is not straightforward (for finite clauses, this is neatly set out in Laitinen and Vilkuna 1993: 3.1 for necessary GEN A/S; for nonfinite clauses, cf. usefulness of the preverbal position to identify the structural subjects in English but not Italian, Rizzi 1997, Cardinaletti 2004).

5.2 High and low S

S occurs in the following structures, apart from the oblique subject : split-nominative object structure mostly clearly instantiated by *mihi est*, in which S here is notated xS:

High: A/(h)S: agreeing NOM, never *NEG/*ASP-PART; in terms of word order a number of high positions has been identified with different nominal-type and information-structural correlates has been identified but all with these characteristics, *Sitä eivät (näämä lapset) olisi (näämä lapset) ikinä oppineet uimaan* (Holmberg and Nikanne 2002, Holmberg and Nikanne 2006, Holmberg 2005). GEN/POS seems restricted to high A/S against eS and xS, to the extent that this can be tested (which mostly I have not seem tested, see °GEN/POS).

Existential: eS: Prototypical eS is indefinite S with a subset of intransitives that appears as NOM.SG, PART.PL, mass PART.SG, but with some availability of mass NOM.SG and typically but not invariably nonagreeing NOM.PL: *Tässä on virheitä, on loput virheet, on~ovat sukat* (ex. from VISK §893-4, 1980, cf. perhaps concord of pluralia tantum in set plurals, VISK §774); NEG-PART as for O but with escape available by contrastive focus unlike for O, *Säkissä on saappaat :: Säkissä ei ole saappaat_{contr.} : saappaita*⁹¹ (and so by NOM_{-agr} apparently not reducible to Holmberg and Nikanne's intermediate focus-associated positions that are NOM_{+agr}, nor to *not ... aught but ...* that should also be possible for O); availability of Q-PART as for O but to some extent shared with A (ASP-Q plays no role with the mostly atelic verbs involved); antecedence of not only bare 3rd POS but also of GEN (°local anaphora).

There is a wide range of examples that assert or deny existence, but do not reduce to postverbal high S because they involve NOM.PL_{-agr} in grammars that would require NOM.PL_{+agr} of high S: novel indefinites, *Koiralle syntyi pennut* (telic) ~ *pentuja* (atelic) | *Liisalle syntyi kaksoset* (one pair) ~ *kaksosia* (one or more pairs) | *Meiltä loppui heinät/*iä*, pragmatically inferable definites, *Lompakosta hävisi palkkarahat*, inalienable-

⁹¹ Vilkuna 1996: 3.6.1.3 Kielto ei kuitenkaan välttämättä vaadi partitiivia edes ol/a-verbin jalkeiseen subjektiin. Monet tunnustavat esimerkiksi seuraavantapaisen eron, jossa partitiivi on neutraali ja nominatiivi kontrastoi "oikeaan vastaukseen": (a) *Katiskassa ei ollut haukea*. (b) *Katiskassa ei ollut hauki* (vaan lahna). ≈ Ikola 1962: 231 [following on °*Antilla ei ole ruskeat silmät*] Sellainen lause taas kuin *Säkissä ei ole saappaat* - jos se on kielellisesti korrekti - sisältää sen positiivisen ajatuksen, että säkissä on jotakin muuta kuin saappaat. Jos sen sijaan koko lauseen sisältö esitetään kiellettynä eikä lause sisällä mitään positiivista väitettä, niin silloin subjekti on partitiivissa: *Säkissä ei ole saappaita*.

possession definites, *Minulta huikeni merellä silmät* | *Pojalta likaantui housut*, but with limits on individuation, *Pojalta kuoli (*molemmat) vanhemmat ~ kuolivat (molemmat) vanhemmat* (exx. from following lit. on this much-discussed type and its diagnostics and boundaries), cf. alienable possession with SG in *Minun kuoli kissa(ni)* (from Huumo and Inaba 1997: 43 with discussion of limitations here to alienable possession). I have not seen discussion of similar examples with S closer to personal pronouns, and ex. on G/B seem rare, if not absent, e.g. B *mutta kun häneltä puuttui ne terävämmäksi hiotut aseet...* | G *Minulta kuoli ne intohimotunteet häneen Perjantaina kun varmistui että hän oli se*; cf. SG, Savonian dialects, Kuhmo, Räisänen 1993 p. 150 *Minulta jäe se ihan tekemätäs se homma*.

With personal pronouns, postverbal nonagreeing nominatives are unavailable, see further discussion of °*Arkadiassa on minä* | **Tässä tulee minä* | **Turussa asuu te*, though the corresponding *on minä* &c strings are fine with °S-like predicates; strikingly, the NEG-PART counterpart is ordinary, *Sitten kun minua ei enää ole ...*, cf. definites including names, *Ei tullut enää Annaa* (Vilkuna 1996: 3.5.1.3, Kiparsky 2001: 2.2.2); distinguish agreeing NOM high S in often quite marked inversion, °*Tässä tulen minä* | °*Turussa asutte te*. G/B probes hint that verbs that are neutral with eS-like postverbal nonagreeing nominatives with subjects like those above will take high S, B *milloin sinä kadosit minulta ensimmäisen kerran* | B *Viikon vanhana hän kuoli minulta*

(Lit: helpful expositions of the existential construction in context and with key excursions beyond the prototypes are Hakulinen and Karlsson 1979: ch. 6 and 9.2, Vilkuna 1996: 3.5-6, 4.4.2, VISK §891-906, §910-924, §957, §1280, Tiainen 1997, and with focus on the prototype, Kiparsky 2001: 2.2, Sands and Campbell 2001: 2.1, Huumo and Helasvuo 2015: 4.2, 4.3, diachrony in De Smit 2016i, detailed studies e.g. Välimää-Blum 1981, Sands 2000: 2.4, 4.6-8, Huumo and Helasvuo 2015: sec. 4, Huumo 1994, Huumo 2003, Huumo 2018, Huumo and Lindström 2014, and for deviations from the prototype in non/agreeing nominatives, a.o. Ikola 1954, Ikola 1962, Sadaniemi 1955, Hakanen 1972, Siro 1974, Toivainen 1979, Ruoppila 1982, Sands 2000: 4.6, Moilanen 2008, discussing further lit. unavailable to me. Discussions advert to existentials inversions in Germanic and Romance, q.v. for English a.o. Deal 2009, Kay and Michaelis 2017, Bruening 2022, and some of the difficulties of Finnish are readily found there, e.g. variable resistance to pronouns even when definites are fine, Schütze 1997: 4.1.6, Lahousse 2006, Rezac 2013, or availability of low-transitivity transitives, Kayne 1979).

S-like predicate: The nonagreeing nominative personal pronouns unavailable as eS are available as predicates, if the other argument controls agreement, $1/2 > 3$ and $1 < 2$ by topicality: *Sehan olet/*on sinä* | *Hämlet olit SINÄ ~ Sinä olit Hämlet* | **Hämlet oli sinä/SINÄ* (Hakulinen and Karlsson 1975: 352); cf. finite B *jos minä olisin sinä ja sinä olisit minä*, nonfinite B *Olen ajatellut olevani sinä ja sinun olevan minä*.

Closer to S is the result clause (*tuloslause*), relative + structural case expressing ‘become’, *Hänestä tulee, tehtiin nainen, viisas* whose nominative is somewhat between predicate and S, with some availability of number agreement like existential S ... *siitä* (kankaasta) *tulikin ~ ?tulivatkin liivit* | and genitive of negation to a degree comparable to existential S rather than adjectival predicates, *Kankaasta ei tullut takia : Takista ei tullut oikein hyvä/ää* (exx and points from Vilkuna 1996: 4.4.2, Vainikka 2003, Huumo and Helasvuo 2015: 4.2.2 ≈ 2010: 4.4, and the overviews in Hakulinen and Karlsson 1979:

6.3, VISK §904). I have not seen personal pronouns discussed here; examples are easy to find on G/B but rare and I do not know the status: B *Nyt sinusta tulee minä, ja minusta sinä* | B *ennen kuin sinusta tuli minä* | G *vaikka minusta tulisi sinä*; these if grammatical would closely contrast closely with the type °*Tässä tulee minä*.

5.3 Oblique subject + split-nominative object S

5.3.1 *General*

Mihi est* vs. *Apud me est: BE combines with ADES and split-NOM xS in the *mihi est* ‘have’ construction, with all-NOM S/eS in the *apud me est* ‘be with, at’ construction; INES is thought to participate in the same set of constructions but the *mihi est* counterpart is normally confined to inanimate x?S and thus split-nominativity has not been discussed (which it might perhaps be as in Ormazabal and Romero 2007).

The range of uses of ADES and INES in *mihi est* and their differences from *apud me est* and straightforward locative uses has been described from various perspectives (e.g. Hakulinen and Karlsson 1975; Nikanne 1993; Huumo 1996; Sands and Campbell 2001; Mahieu 2013; Mazzitelli 2017; for illustrations see below °local anaphora).⁹²

Here it is relevant that the uses of *apud me est* come often close to those of *mihi est*. Hakulinen and Karlsson 1975: sec. 4 would restrict *apud me est* in such a way that *Minä olen teillä* | *Hän on teillä* [‘I am at yours, with ye’] can only occur with plural ADES and have no inverted counterpart ²*Teillä olen minä* [their ex.: **Minulla olet SINÄ* | *Liisalla olen Minä*], only *mihi est*, ²*Teillä on minut* [their ex.: *Minulla on teidät* &c].⁹³ However, singular and plural ADES alike have been widely reported in *apud me est* with the meaning of accompaniment ‘with’, e.g. *apud me est: Hän oli Liisalla poikaystävänsä ollessaan_{hän, *Liisa} Ruotsissa* ‘He was with Liisa as a boyfriend when he was in Sweden’ : *mihi est: Liisalla oli hänet poikaystävänsä ollessaan_{Liisa, *hän} Ruotsissa* ‘Liisa had him as a boyfriend when she was in Sweden’ (Kiparsky 2001: 2.4.1 extending Wechsler 1995); *Minulla olet sinut* ‘I have you’ : inverted and marked *Minulla olet sinä* ‘I have you with me’ (see °Toivainen 1993: sec. 3, °Sands and Campbell 2001: 4.4) ; (ON) *miehellä (on) laukku* ‘The man has a bag’ : (ON) *laukku (on) miehellä* ‘The bag is with the man’ (Välimaa-Blum 1988: 4.5.1). The *mihi est* : *apud me est* meaning contrast can be described as “possessive” and translated by plain *have* or *own*, *Jukalla oli avaimet* ‘Jukka had/owned the keys’ : “temporary possession X has Y with him/her [for the moment]” and translated by *have*, *be on*, *with* &c, *Avaimet olivat Jukalla* ‘Jukka had the keys / the keys were in Jukka’s possession, The keys were on Jukka’ (Sands and Campbell 2001:

⁹² Much here remains unclear to me: cf. e.g. inanimate ADES for INES in part-whole as discussed in Mazzitelli 2017: 4.3 p. 18n11, citing Nikanne 1993: 4.1 p. 81-3 and strengthening(?) it to a condition on use of ADES rather than INES, with a wide range of ex. that where inanimate ADES is indeed found with POS -- put perhaps not part-whole in the intended sense? -- *Käytännöllä on taustansa murteissa* ‘The use [of the genitive] has its background in the dialects’ (example from the text of Lehtinen 1985) | B *Myöskin tämmöisellä määräväisen artikkelin käytännöllä on vastikkonsa ruotsin kielessä*, with also a wide range of similar ex. where there is no POS B *käytännöllä on kansain muinaisoloissa ollut syvä merkitys* | B *Pythagoraan lauseella on koulumatematiikassa ja erikoisessa suhteellisuusteoriassa edelleen tärkeä merkitys* | G *Mutta kuten kaikilla menetelmillä, tälläkin parhaalla käytännöllä on myös joitain haittoja*.

⁹³ Lause **Sinä olet minulla* tai **Minulla olet SINÄ* on mahdoton, koska yksikölliset persoonapronomininit eivät voi tässä tapauksessa olla lokaalisia. Vrt. myös **Minä olen Liisalla*, **Liisalla olen MINÄ*, jne.

4.4, ex. and tr. from Maling 1993: sec. 2 save last “on” tr.); but even the *mihi est* structure has been described to allow all of permanent possession, actual possession, and availability for *Isällä on kirves* (Huumo 1996: 3.1 and n4 thereto⁹⁴).

In earlier literary and at least in some dialects spoken Finnish, *apud me est* with its agreeing NOM S ~ (non)agreeing NOM and PART eS is used to expression all possessive relations: °heille [Köyhillä] *owat angarammat aset* | °heillä *owat olluet omaiset ‘omat’ Cuningat* | °Quin minulla waiuoin *sine olisit*; and has also been described for other Finnic languages and particularly well in the otherwise similar split-nominative object system of Estonian (see °diachrony and variation). This variation does not seem inconsistent with the range of variation in uses of *apud me est* and *mihi est* alone and together, identified as having possessa with fully S-like properties versus partly object-like properties (e.g. Breton in *DME III*, including *apud me est* with various prepositions corresponding to *mihi est* usage of the type *minulla on kiire*; and indeed cf. Finnic variation in Mazzitelli 2017).

5.3.2 Oblique subject

Coding of oblique in *mihi est*: on ADES vs. INES, see °*mihi est* vs. *apud me est*.

+

DAT-GEN: GEN-syncretic case appears for some dative-like obliques including ADES of *mihi est* in a restricted or more general set of constructions with considerable variation across Finnish: fairly limited in current SF/CF (esp. Huumo and Inaba 1997; Huumo 1996: 3.1, Sands and Campbell 2001: 2.2.2, Kiparsky 2001: 2.2, Mahieu 2013: sec. 5); extensively in some early literary varieties from the outset of extensive texts (Inaba 2000, including early alternation with *t*-forms and PART, making for partly secundative systems?); extensively in early dialectal descriptions, especially those of the southwest (e.g. Warelius 1853: 120; Setälä 1883: §63-8, Latvala 1895: §34-8; Kannisto 1901: §38.VII), but also rather outside it (Sirelius 1894: §45-7; Cannelin 1889: §65), though not in much/all of Karelian (e.g. °Genetz 1884: §145f., °Oranen 2019o: sec. 5) (on changing conceptions of the origin and diachrony of DAT-GEN, see Inaba 2000, Inaba 2007, Inaba 2015* and review of the last in Pantermöller 2016).

Subjecthood: The oblique of *mihi est* patterns with agreeing nominative A/S against even similar obliques in similar constructions in requiring bare 3rd POS as anaphor and anteceding it neutrally, but patterns with all obliques in resisting GEN/POS-group of diagnostics.

Local anaphora: It is a traditional observation that ADES and DAT-GEN of *mihi est* along with DAT-GEN of necessives can antecede bare 3rd POS (e.g. SF/CF Jahnsson 1871: §28n3, Setälä 1880: §36n1, Hakanen 1972: 47f., Hakulinen and Karlsson 1979:

⁹⁴ “The development may thus have been one where the case ending *-*lna*, when attached to an animate noun, first had the semantic function of expressing concrete, physical possession, but later acquired a “proper” possessive meaning of indicating ownership when used with an animate noun. *Isällä on kirves* “Father has an axe in his hands” > “Father owns an axe”. In fact, this construction is still ambiguous between the more locative reading of ‘availability’ and actual ‘possession’, as the English possessive construction can also be”

14.6.3; dialects Setälä 1883: §180 briefly citing Setälä 1880: §36n1, more detail Kannisto 1901: §68n1⁹⁵).

Antecedence of bare 3rd POS has been argued to differentiate ADES of *mihi est* xS from ADES of *apud me est* (e)S and ADES of plain locative prediction, and sim. for INES where xS is not detectable but the interpretation is distinctive in ways similar to ADES. Thus: anim ADES *Liisalla oli hänet poikaystävänä ollessaan*_{Liisa,*hän} *Ruotsissa* ~ *Hän oli Liisalla poikaystävänä ollessaan*_{hän,*Liisa} *Ruotsissa* “Liisa had him as” vs. “He was with Liisa as” + anim INES *Pekassa_i on tarpeeksi tarmoa tullakseen_i lääkäriksi* :: **Tarpeeksi tarmoa on Pekassa_i tullakseen_i lääkäriksi* (Wechsler 1995, Kiparsky 2001: 2.4, cf. exx. in Hakanen 1972: 48) ; inan ADES *Katolla on piippu(nsa)* w/o POS “there is a pipe on the roof” and “the roof has a pipe” but with POS only “the roof has its pipe” and not “the roof’s pipe is on it”, sim. inan INES *Laivassa on kapteeni(nsa)* (Nikanne 1993: 4.1, sim. Trosterud 1993: 3.1.1, sim. Wechsler 1995, cf. ex. in Hakanen 1975: 48, further with lit. also Huumo and Inaba 1997: 44).

Antecedence of bare 3rd POS has also been argued to differentiate ADES of *mihi est* from ALLAT and ABLAT even across possessor-goal-source constructions: *Maijalle tuli kirja(*nsa)* “A book came to/for Maija” but not “Maija’s book” ..., *Maijalta meni kirja(*nsa)* “Maija lost a book” (Nikanne 1993: 4.1, sim. Wechsler 1995).

There is a small set of constructions with obliques that behave like ADES, above all DAT-GEN in necessive constructions and in idioms like *Miehen_i kävi sääliksi vaimoan_i | Äitiänsä_i Pekan_i on sääli*, but also apparently *Läpsestä_i oli isänsä_i näköinen* | %*Äitinsä_i on ikävä Pekkaa_i* (VISK §922).

Antecedence of POS tested in these examples is not restricted to structural subjects as distinct from some other notion of prominence (°local anaphora), but the close minimal pairs contrasting ADES in *mihi est* with thematically similar uses of ALLAT and ABLAT do suggest some sensitivity to structure (subjecthood or correlated with it like the distribution of silent P’s in Nikanne 1993).

More clear about structural subjecthood may be the demonstration that ADES of *mihi est* ADES requires bare 3rd POS as (unmarked bound) anaphor, *Maijalla on vain (*hänet) itsensä* | *Maijalla_i on vain (*hänen) Kawasakinsa_i* (Trosterud 1993). This is not shared with most arguments that can antecede POS, whether obliques, or PART experiencers of psych-causatives, or NOM/PART O of imp.-pass. and eS of existential *be* (°local anaphora). The similar state of affairs in Icelandic has been correlated with positional diagnostics and cause-size diagnostics so far unavailable in Finnish to make this a correlate of structural subjecthood (°local anaphora).

GEN/POS subjecthood: No oblique passes subjecthood tests of the GEN/POS-group. That has been shown in particular for oblique of *mihi est*, sometimes with the oblique of necessives: ADES and DAG-GEN of *mihi est* cannot be nonfinite GEN/POS **Minun oltua, olessa rahat* (Itkonen 1967: 297); NOC(?) PRO, *Minua/lla pelottaa PRO olla kylmä* (Koskinen 1998: 4.2.1); OC PRO or raisee or passed up in restructuring, *Sinulla*

⁹⁵ Kolmannen persoonan suffiksi ilman pronominin genetiiviä saattaa, paitsi lauseen subjektiä, tarkoittaa adessiivilla ilmoitettua omistajaa, sekä persoonattomien puheentapojen keralla käytettyä genetiiviä. Esim. *Ja häll oli nin u-haallinen ku-llauuri sittet ta-skusans* (UT). *Ei se-m paranep pe-rintö-talon isännän taloonsas si-lla lailla asua* (K). *Minä meinaan että jos hänen ka-teensas siitä on, niin – – (A). Täyty myyräs siitä pu-alta vä-hemmistä hi-nnosta niitä ta:lojaa(n)* (A).

voisi, #*Sinä voisit olla uudet kengät* (Vilkuna 1996: 9.6, *sinä* ok only as subject predicated of new shoes); OC PRO, **Minä haluan* : **Minulla haluaa PRO olla kylmä/nälkä/jano* | **Minä vaadin* : **Minulla PRO vaatii olla uusia kirjoja* | cf. also result-clause *Minä päätän* **Minusta päätää tulla isona kirjailija* (all Koskinen 1998: 4.2.1, arguing for OC); raisee or DAT-GEN+OC of permissives, *Raakalainen antaa koiralla* : **koiran olla kylmä* (Koskinen 1998: 4.2.1 argues permissives involve raising through idiom chunks, Kiparsky 2001 matrix DAT-GEN with OC, both against infinitival GEN/POS); referential *pro*-drop under the same conditions as agreeing nominative, *(*Minulla*) *on nälkä* cf. *(*Minun*) *täytyy levätä* (°Brattico and Huhmarniemi 2016, but contrast °Hakulinen and Laitinen 2008; distinguish *gen* of the zero-person construction, which is not restricted by subjecthood or direct-case and can readily occur as oblique of *mihi est* and necessives although it is perhaps paragrammatical barred as **gen*.GEN, Holmberg 2010).

Word order: Appearance of raising from word-order in cases like *Sinulla voisi olla uudet kengät* | *Hänellä alkoi, näyttää olla nälkä* is not specific to subject-like obliques (°word order, cf. esp. Laitinen and Vilkuna 1993: 3.1). The oblique can remain in nonfinite clauses, but only to the extent that obliques generally can, and likewise front under the same conditions (exx. in Vainikka 2003, Koskinen 1998: 4.2.1).

The *apud me est* construction has all the expected properties of S~eS, and that includes marked inversion, °*Minulla olet sinä* like °*Tuolla olet sinä*, both sometimes given out as unavailable, see further °**Arkadiassa on minut/minä* &c. I am not certain of the range of possibilities for *mihi est*: examples suggest they what one would expect of *apud me est* and transitives, e.g. B *partakin on sinulla pitkä*, B *nälkäkin minulla oli*, B *syy on sinulla iloita* (cf. Välimaa-Blum 1988: 4.5.1, Koskinen 1998: 2.3n18); but there is no inversion with *t*-form personal pronouns, 2**minut on sinulla* (Välimaa-Blum 1988: 4.5.1⁹⁶), and I do not know to what extent that matches transitives (cf. e.g. Hakulinen and Karlsson 1975: sec. 3, 5).

5.3.3 Split-nominative object

Coding of S in *mihi est*: In latter 20C+ “Finnish” of descriptive and theoretical studies, *mihi est* codes xS strictly by split-NOM, i.e. NOM save *t*-forms of personal pronouns; nonagreement is essentially required though as with eS exceptions have been noted; NEG-PART is obligatory to the extent it is with eS, i.e. escapable by contrastive focus, unlike O, and with certain lexical exceptions like *nälkä* (see a.o. Hakulinen and Karlsson 1975, Toivainen 1993, Vilkuna 1996, Kiparsky 2001 for systematic descriptions, for escape from focus also e.g. °Ikola 1962: 231⁹⁷, and for exceptions to it like *nälkä* e.g. Hakulinen and Karlsson 1979: 99, for nonagreement VISK §893, §1280), and this coding is differentiated from ordinary S/eS coding *apud me est* along the lines of *onneksi minulla*

⁹⁶ “The possessive construction is formally close to e-clauses. The following are examples of the default possessive expressions with an animate possessor: [*Miehellä on laukku* | *Nooralla on mehua* | *Minulla on sinut*] The only neutral order is the one given here: XVS. The opposite order, SVX, gives an existential, not possessive, reading, except for the pronoun possessed [*Minulla on sinut*] which does not seem to give any coherent reading for this order.”

⁹⁷ Kuten olen selittänyt, niin esim. lauseessa *Antilla ei ole ruskeat silmät* kielto kohdistuu ainoastaan adjektiiviattribuuttiin ja lauseen merkitys on: ‘A:lla on muut kuin ruskeat silmät’. Lause siis sisältää positiivisen ajatuksen. [further °*Säkissä ei ole saappaat*]

on sinut “luckily I have you” : *minä olen teillä ~ teillä olen minä* “you have me with you, you are with me, at your place” (see above on °usage). At present all of this system is part of native L1 competence of Finnish speakers across a wide range of local varieties as identified e.g. by stems of personal pronouns; before e20C the split-NOM coding of xS may be absent, as it is in elsewhere in Finnic, and agreeing NOM is used, in the way verbs that favour eS-like postverbal nonagreeing NOM . In Finnic, it may be unique to Finnish, and even in Finnish it may not be traceable in *mihi est* before e20C. Earlier comparable meanings appears to have been used *apud me est* with nonagreeing eS or even high S, and xS in *mihi est* remain for some time a point of contention and uncertainty (see °diachrony and variation).

GEN/POS subjecthood: In contrast to the oblique, I am not aware of discussion of finite sX as nonfinite GEN/POS, PRO, raisee, or of its finite coding as *pro*.

For °GEN/PRO, quick inquiries and G/B probes seem turn up GEN/POS for S of *apud me est*, e.g. B (*heidän*) *meillä olessaan* ‘his being at ours, with us’, but * and so far absence for xS of *mihi est*, like they do not for eS, e.g. ²(*suuren*) *nälän oltua, olessa, olematta (minulla)*; contrast other constructions, e.g. B °*nälän ollessa aina seurana*.

Esp. 19C grammars and lit. are rich in juss. of ADES + *be* that seem to correspond to later uses of *mihi est* and in grammars translated by *have*-verbs like *ayez*, and S is frequently pro-dropped: B *olkoon sinulla sen oikeus* | B *olkoon hänellä vaikka seitsemän kultaista kruunua päässään* | B *En pidä näistä ... kirjeistäni ... jos ... haluat ne säilyttää, niin olkoot sinulla*; the singificance of *pro* here is unclear to me at present. There can also be found in early sources nonce exx. of *pro* with 2nd person ipv., B *olkaa minulla ... towerina*, but not necessarily *mihi est* rather than *apud me est* and at stages where *mihi est* itself has S/eS like *apud me est* (°diachrony and variation).

Other S: Studies have emphasised the contrast in the availability of *t*-form personal pronouns between *mihi est* on the one hand, and both *be* and other verbs that appear in existential constructions eS and neutrally initial obliques like ADES: in these personal pronouns are not available either in *t*-form or nonagreeing NOM form, though they are readily available with NEG-PART. There appears to be some variation in whether personal pronouns can appear as postverbal agreeing nominative in such cases, with the overall picture suggestive of grammatical but marked inversion. Some examples:

Kiparsky 2001 (baseline to compare with what follows): *Minä olen Arkadiassakin ~ *Arkadiassakin on minut/minä*.

Sadaniemi 1955: 17-8: **Tässä tulee minä*, rather *Tässä tulen minä*.⁹⁸

Hakanen 1972, Hakanen 1997: 1972: contrasts possessive *Pojalla oli hänet* | *Pojalla on minut* | *Pojalla ei ole minua* : locative *Metsässä oli karhu ~ *hänet* : *Metsässä ei ollut*

⁹⁸ Bien que le sujet formel, en allemand, soit d'un emploi plus vaste que celui du finnois, les deux langues ont cependant ce trait en commun qu'aussi peu que le sujet formel allemand puisse se rattacher au pronom personnel (p.ex., *Es kam ich*), aussi peu, en finnois, le pronom personnel peut figurer comme sujet d'une proposition incongrue (on ne dit pas, p.ex., *Tässä tulee minä* 'me voici qui viens', mais *Tässä tulen minä*).

karhua ~ häntä. 1997 Johtajallahan on sinut; Äidillä on meidät : *Huoneessa on meidät.⁹⁹

Ikola 1954: 213-5: discussing Hakulinen 1926: possessive *Minulla on sinut* | *Jos minulla olisi ollut hänet täällä* | *Äidillä on teidät*: contrasts possessive *Helsingillä on valtiopäämies, mutta Turulla on teidät*. with the strict impossibility of **Turussa on, asuu teidät*.¹⁰⁰

Itkonen 1967, Itkonen 1974: 1974: 386: adds to Ikola 1954 that beside **Helsingissä on valtionpäämies, Turussa on* (t. *asuu*) *teidät*, nonagreeing nominative is also unavailable, **Turussa on, asuu te*, unlike inverted agreeing, *Turussa olette te*.¹⁰¹ 1975: 53 notes that *Siellä pitäisi sinunkin olla* lacks the existential counterpart **Siellä pitäisi olla sinutkin*.¹⁰² 1967: 305 *Autossa pitää olla hyvät jarrut* has no counterpart **Kotona pitää/pidät olla edes sinä*.¹⁰³

Hakulinen and Karlsson 1975: 353-4: *mihi est* possessive *Minulla on sinut/hänet...*, **Minulla on sinä/hän...*, **Minulla olet sinä...* : *apud me est* locative 'with you' with plural pronouns *Sinä olet teillä*/**minulla*, inverted with focus unavailable to 3rd person as anaphora *Teillä*/**Minulla olet SINÄ* | **Teillä on HÄN* - psych-experiencer *Sinä ilmestyit ikkunaan* | *Ikkunaan ilmestyit sinä* | **Ikkunaan ilmestyi sinut/sinä*.¹⁰⁴

⁹⁹ Jäykistyneen *adessiivi* + *on* -rakenteen lisäksi muodollisena erona muihin e-lauseisiin päin on se, että omistusrakenteessa e-subjektina voi esiintyä myös akkusatiivimuotoinen pronomini (*minut, sinut, hänet, meidät, teidät, heidät; kenet*), esimerkiksi *Johtajallahan on sinut; Äidillä on meidät*. Tämä osoittaa, että erityisesti omistusrakenteessa e-subjektilla on objektimaisia piirteitä ja vastaavasti lauseenalkuisella omistajaa ilmaisevalla ns. habitiiviadverbiaalilla on subjektimaisia piirteitä. Muiden e-lauseiden subjektiksi akkusatiivimuotoinen pronomini ei sovi: **Huoneessa on meidät*.

¹⁰⁰ Voitaneen kyllä ajatella, että joku sanoisi Suomen kirkon päämiehelle: *Helsingillä on valtionpäämies, mutta Turulla on teidät*; sen sijaan ei missään tapauksessa voida sanoa: *Turussa on* (t. *asuu*) *teidät*.

¹⁰¹ Arkkipiispalle ei siten voida sanoa *Helsingissä on valtionpäämies, Turussa on* (t. *asuu*) *teidät*. ... yhtä mahdoton näet olisi eksistentiaalilause **Turussa on* (t. *asuu*) *te*, jossa subjektina olisi nominatiivimuotoinen 1. tai 2. persoonan pronomini. Sehän korvautuisi numerus- ja persoonakongruenssia osoittavalla lauseella *Turussa olette te*, siis normaalilauseella, joka on eksistentiaalilauseen kaltainen vain sanajärjestykseltään.

¹⁰² Akkusatiivi näyttää nim. tällaisen pronominisubjektin sijana olleen vanhastaan yhtä käymätön kuin eksistentiaalisen finiittilauseen persoonapronominisubjektin sijana; sen sijasta käytetään genetiiviä (*Sinun pitäisi tulla kotiin, Meidän pitäisi mahtua tälle penkille*; samoin *Siellä pitäisi sinunkin olla* eksistentiaalisen tyyppin **Siellä pitäisi olla sinutkin korvikkeena*) ja on kenties käytetty siitä saakka kun pitää-vexhi tämmöisen lauseenvastikkeen yhteydessä oli muuttunut yksipersonaiseksi.

¹⁰³ tyyppi *Mina piti/pidin olla piilossa* on yhtä mahdoton kuin eksistentiaali tyyppi **Kotona pitää* [t. *pidät*] *olla edes sinä*

¹⁰⁴ Pronominien käyttäytymisen tarkastelu on johtanut meidät havaitsemaan tärkeän eron omistusrakenteiden ja muiden eksistentiaalilauseiden välillä. Esimerkistä 90a [*Minulla on sinut/hänet/teidät/heidät*] havaitaan, että kaikki persoonapronomininit voivat esiintyä omistusrakenteen reemana. Seuraavista lauseista käy toisaalta ilmi, että muissa eksistentiaalilauseissa persoonapronomininit eivät käy. (92) **Ikkunaan ilmestyi minä/minut, sinä/sinut* jne. Ne tapaukset taas, joissa persoonapronomininit lauseenloppuisina aiheuttavat verbikongruenssm, ovat sanajärjestykseltään tunnusmerkisiä fokuusoituja lokaali-ilmauksia. (93a) *Sinä ilmestyit ikkunaan*. (93b) *Ikkunaan ilmestyit SINÄ*. (Vrt. 93a.) Tunnettuja (tekstissä tai puhetilanteessa esiintyneitä) referenttejä ilmaisevat sanat (teemat) eivät kernaasti sijoitu lauseen loppuun. Tämän valossa on selvää, ettei normaalissa eksistentiaalilauseessa voi olla reemana persoonapronominia, koska se määritelmän mukaan on eksoforinen tai anaforinen, siis temaattinen. Tästä syystä lause 92 on kielenvastainen.

Hakulinen and Karlsson 1979: 96 possessive *Meillä on sentään sinut* : locative *Kaupassa olet sentään sinä* | **Kaupassa on sentään sinut*.¹⁰⁵

Välimaa-Blum 1988: 4.5.1: for *minulla on sinut*, **sinut on minulla*, but with nonpronouns possessive (ON) *miehella (on) laukku*, existential (ON) *laukku (on) miehellä*.¹⁰⁶

Toivainen 1993: not directly relevant for **t*-forms outside *mihi est* but interesting for description of inversion and comments on it: Toivainen 1993: sec. 3: “Usually object nominatives of the personal pronouns cannot be used as complements of the copula, but instead a subject nominative is more suitable for reference to the subject, e.g. [*Tuo olet sinä* | *Tuolla olet sinä* | *Minulla olet sinä*]. However, sometimes in modern Finnish the object nominative is employed in the habitative construction, e.g. “*Minu+lla on sinu+t*” (I+ADE COP you+OBJ.NOM) instead of [*Minulla olet sinä* “I have you (with me)”]. Sands and Campbell 2001: 4.4 and n26: “Where a pronoun is possessed, this may follow the verb and still trigger verb agreement, as in [*Minulla olet sinä* “I have you” citing for it Toivainen 1993 but not with Toivainen’s “(with me)”] (contrast [*Minulla olet sinut* “I have you”].” + footnote “For many native speakers, this sentence is barely acceptable, for example only in a strained contrast such as, for example, ‘the others may have taken sweetbreads with them, but I have you’ (Seija Tiisala, personal communication).”

Vainikka 2003: 250, 254 *Onneksi minulla on sinut* : *Täällä oven takana on varmasti ?*sinä / *sinut / *sinun*.

[G/B probes for a variety of common oblique-unaccusative-nominative structures mostly come up with preverbal agreeing NOM for personal pronouns, B *te synnyitte minulle* | B *te kuolitte minulta*, but not without postverbal attestations, B *Viimeiksin juoneeseen jäimme me kolme* | *Se alkoi itsestään replikoituvista molekyyleistä arkeenisissa merissä, eteni silmättömiin kaloihin kambriakauden syvyyksissä, sitten nisäkkäisiin, jotka pakenevat pimeydessä dinosauruksia. Lopulta, epätodennäköisesti, ilmestyimme me – evoluutio muokkasi meidät.*]

In contrast to these studies, *t*-forms have been reported as an emergent general option in “existential constructions” (Inaba 2000: 79f.¹⁰⁷, VISK §923¹⁰⁸, Ylikoski 2021¹⁰⁹).

¹⁰⁵ Verbinjälkeinen persoonapronomini esiintyy omistusrakenteessa akkusatiivimuotoisena: *Meillä on sentään sinut*, vrt. *Kaupassa olet sentään sinä* ~ **on sinut*.

¹⁰⁶ “The possessive construction is formally close to e-clauses. The following are examples of the default possessive expressions with an animate possessor: [*Miehellä on laukku* | *Nooralla on mehua* | *Minulla on sinut*] The only neutral order is the one given here: XVS. The opposite order, SVX, gives an existential, not possessive, reading, except for the pronoun possessed [*Minulla on sinut*] which does not seem to give any coherent reading for this order.”

¹⁰⁷ Lauseen ADESS-OBL ja *olla*-verbi ovat muuttuneet kiinteäksi kokonaisuudeksi ja verbikongruenssin vahvasti vaativat persoonapronominin on pantu muotoon, joka ei vaadi verbikongruenssia. Tästä johtuneen, että puhemielessä esiintyy vastaavanlaista sijanmerkintää juuri hyvin kiteytyneessä ilmaisussa *X:n/X:lle tulee mieleen(nsä)*, joskaan kyseessä ei ole täysin yksipersonaistunut lausetyyppi: *olen kaikilta muilta kysynyt ja viimeiseksi tulee mieleeni teidät* (OM sähköpostiviesti) | *Minun tuli yhtäkkiä mieleeni sinut*, koska minä olen nyt sinä (OM puhelinkeskustelu). // Persoonapronominin nominatiivin käytöstä johtuva verbikongruenssi häiritsisi pahasti ilmaisun rakennetta [note: Lauseiden “Sinä tulit mieleeni” ja “Mieleeni

olen kaikilta muilta kysynyt ja viimeiseksi tulee mieleeni teidät (Inaba 2000: 80, email)
 Refereitä miettiessä ensimmäisenä tuli mieleen Sinut (VISK §923, < internet)
 Minun tuli yhtäkkiä mieleeni sinut | koska minä olen nyt sinä (Inaba 2000: 80, telephone)
 Tuossa [videonauhan kohtauksessa] näkyy sinutkin (VISK §923 < oral)
 siinä täytyy olla minut itseni mukana (VISK §923 < recording)

+

G (blog) Tätä laulua en tunne, mutta minulle tuli mieleen sinut. (G, blog)

G (interview in an ethnographic thesis; the interviewee “called his friend, who he thought to solve the mystery” he is describing, and proceeds to explain the situation) *täs on nyt tällänen nuori nainen, jonka tarkoitus on selvittää tää menneisyyden historia ja mitä kaikki laitteet täällä ovat teh-neet. Ja nyt tässä mun edessäni on laite, joka näyttää ilmapuntarille. Siinä on, siinä on painoja ja siinä on tommonen okulaariputki, josta luetaan sitä asteikkoa, mut tässä ei ole mitään elohopeasäiliötä. Ja mulle tuli mieleen sinut ja kerroin tälle ihmiselle, jonka tarkoitus on selvittää kaiken tän vanhan käyttötarkoitus, niin saaks hän lähettää sulle kuvan ja kysyä, mikä tämä on?* (G, interview in an ethnographic thesis; the interviewee “called his friend, who he thought to solve the mystery” he is describing, and proceeds to explain the situation)

I am not certain that there *t*-forms given as * as counterparts to *eS* outside *mihi est* in earlier studies have now become generally available for *eS*: rather, *t*-forms might be appearing upon extension of the quirky subject + split-NOM S object pattern of *mihi est*, where the quirky subject is:

(i) the possessor-experiencer of *tulla mieleen* ‘come to mind’, realisable overtly not only as possessor of *mieli* but also ALLAT or ADES in above *°mulle tuli mieleen sinut* (cf.

tuli sinut” välillä on kontekstin oletusarvoa koskeva semanttinen ero. Edellistä käytettäessä ei tarvittane yhteyttä mihinkään tilannetta edeltävään toimeen. Jälkimmäistä käytettäessä jonkin toimen seurauksena.]. Kaikille edellä esitetyille *t*-akkusatiiviva käyttäville lauseille on yhteistä, että *t*-akkusatiivissa oleva funktio on semanttisesti -agenttiivinen. Tämä johtuu – kehäpäätehnänomaisesti – edellä mainitusta lauseen syntaktisesta ja informatorakenteesta.

¹⁰⁸ Omistuslauseessa *e*-subjektin objektimaisuuden konkreettisin todiste on persoonapronominin *t*-akkusatiivi: *Onhan minulla sinut*. Akkusatiiviesiintymiä on havaittu muissakin eksistentiaalilauseissa. (b) *Tuossa* [videonauhan kohtauksessa] näkyy sinutkin. (P) | *Refereitä miettiessä ensimmäisenä tuli mieleen Sinut*. (E) (c) AT: *Minkälaisista asioista sinä kirjoitat*. MH: *kaikellisista mut ihmiset täytyy olla aina mukana. ilman (.) ihmisiä ni (.) siit ei oikeestaan tulis (.) mitään et vähintään siin täytyy olla (.) minut itseni mukana (r)*

¹⁰⁹ Erityisesti lausetyypin *minulla on sinut* – jonka käyttötarpeet ovat todellisuudessa sängen vähäisiä – tuoreudesta kertoo se, että tiedossani ei ole kielitieteellisiä mainintoja aiheesta ennen Hakulista (1926) ja Setälää (1926), ja siihen suhtauduttiin varauksellisesti vielä pitkään Setälän jälkeenkin (ks. Ikola 1954a: 214). Ajan mittaan tätä lausetyypin on punniskeltu monin eri tavoin, mutta nähtävästi vasta Inaba (2000: 79–80; 2015: 92–93) on nostanut esille sen, että *t*-akkusatiivit ovat levinneet myös esimerkiksi ilmaisuihin *jäädä/muistua/tulla mieleen* ja muun muassa verbien *löytyä* ja *näkyä* yhteyteen: (5) *Tuli mieleen sinut kun näin nämä*. (6) *Minut löytyy Instagramista nimimerkillä secretadalmina* – (7) *käyn heti ihaillessa kun sinut näkyy listoillani* (Kaikki esimerkit Inaba 2015: 93.) Inaba katsoo, että suomeen on tällaisten lauseiden myötä syntynyt uusi eksistentiaalilauseen alatyypin. Kysymystä siitä, kutsutaanko *t*-akkusatiiveja tällöin subjekteiksi vai objekteiksi, hän pitää puhtaasti teknisenä ja grammatikkojen kulloisistakin ratkaisuista riippuvana.

°Inaba 2000: 80n41 contrasting out-of-the-blue *sinä tulit mieleeni* vs. *mieleeni tuli sinut* that needs to continue a context)

(ii) the encoded silent *gen* experiencer of *näkyä* ‘be seen, appear’ (argued for in Huumo 2006: 4.3), which in line with other experiences should be oblique

(iii) the experiencer of necessive *täytyy* where silent experiencer alternates with overt DAT-GEN (°necessive).

5.3.4 Diachrony and variation in *mihi est*

Interest: on the basis of early literary Finnish, *apud me est* syntax is expected to be used in *mihi est* uses, where personal pronouns are agreeing nominative S, and so also on the slender basis of other systems, but *t*-forms are both reported as and resisted by the intuition of native some speakers in 1926, and are part of native competence now at various registers of systems close to SF; between these points there is a gap in evidence available to me and it neither excludes nor suggests that *t*-forms emerged among the relevant speakers at some point in 19/e20C.

SF and CF: Within the codification of current SF and the development of CF, the coding of personal pronouns in *mihi est* appears to have come to the fore in Hakulinen 1926*, discussing nonagreement in the type *pojalla on vaaleat hiukset*, and asserting that the accusative is the only choice *minulla on sinut*, and in accordance with the instincts of native speakers, and reaction to it in Setälä 1926, highlighting the regularity of nonagreement in adessive + BE for possession from the outset, 1880: §49 *pojalla on vaaleat hiukset*, 1891: 13n1, §60.II, but appending a note in the 1926 edition that the *t*-form in *niin kauan kuin minulla on sinut* is literary artifice due to foreign *habere* type models in 1926: §60.II¹¹⁰ and to be replaced a.o. by *apud me est*, *niin kauan kuin sinä olet minulla*, or other verbs, *niin kauan kuin omistan sinut*, though the manual from the first edition is (among) the first to give *t*-accusative forms even of singular personal pronouns (for the discussion of the debate, see Ikola 1959: sec. II, p. 213ff., Aalto 1999, Lammivaara 2002, Ylikoski 2021: sec. 2 with lit.).

This difference may reflect dialects/origins: L. Hakulinen, 1899-, L1 Finnish < Turku : Southwestern dialects, mother < Loimaa : Southwestern dialects, near to those where at the time **t*, GEN.SG/PL→NOM is documented in °Setälä 1883, °Latvala 1895, °Kannisto 1901, father from Tohmajärvi : East-Savonian dialects, near to localities with at the time *t*.SG/PL→*t* + GEN.SG/*PL pattern of personal pronouns, °Könönen 1888, °Reijonen 1892; E.N. Setälä, 1864-, Kokemäki : Southwestern dialects, again near to °GEN.SG/PL→NOM.SG/PL (on L. Hakulinen, see Itkonen 1984; on E. N Setälä, Karlsson 2000). As seen below, I have seen no personal pronouns in the contemporary dialectal literature, and that includes no *t*-forms in East-Savonian dialects, though otherwise the *mihi est* construction is highly similar in it to that of SF and CF (e.g. Reijonen 1892: p. 64 *Isolla Matilla oli neät neljä hevosta ja pienellä Matilla yksi* || p. 70

¹¹⁰ Kirjallisuudessa näkyy toisinaan esimerkkejä, joissa on menty vielä pitemmälle: vieraiden kielten mallin mukaan on *minulla on* rakenne käsitetty transitiiiverbin veroiseksi ja varustettu objektilla, esim. *Minulla ei ole hätää, niin kauan kuin minulla on sinut*. Tällainen yksistään kirjallinen sanontatapa on kuitenkin leimattava törkeäksi ja ehdottomasti kartettavaksi kielivirheeksi (p. o. *niin kauan kuin sinä olet minulla tai niin kauan kuin omistan sinut*).

hänellä oli niin tahellinen asija || p. 77 *van tuolla soarva-elävällä on lujimmassa nahka* | p. 77 *kum meellä om pihassa elävä, jota jo neljättä kymmentä vuotta on nyletty*).

Current studies on “Finnish” or explicitly SF or CF by native speaker-linguists do not note any deviance of *t*-forms in the construction (e.g. Hakulinen and Karlsson 1975, Vainikka 1989, Vilkuna 1996), a native-speaker survey has found high acceptability (Ylikoski 2021), and my trawls through with a variety of personal pronoun stems suggest high frequency (e.g. G *Onko kiva ku sulla on meijät?* | G *Onneks sulla on meijät*). Of course, this need not exclude the existence of grammars where, for instances, agreeing NOM remains as an option for encoding possession (cf. here the description in °Toivainen 1993: sec. 3 and comments on it, though that is hardly even a hint).]

Late 19C SF: I do not know whether it can be inferred from Setälä’s discussion that in dialects known to him one ordinary way to code static possession as opposite accompaniment and so expressible by ‘own’ in *niin kauan kuin omistan sinut* was *apud me est*-like *niin kauan kuin sinä olet minulla*. It is however consistent with earlier literary Finnish below, and probes of late-19C literature on B turn up context where later I would guess to be used *mihi est* but with personal pronouns in agreeing NOM, e.g. B *Kerttu nojasi päätään vanhan miehensä jaloa rintaa vastaan sanoen kun sinä olet minulla olen onnellinen vaikka ei minulla olisikaan mitään muuta*.

This would be within system where indefinites and inalienably-possessed definites in permanent possession at least are nonagreeing nominatives, as in current *mihi est*, but as also as expected of eS of *apud me est*: Setälä 1880: §25.II “*Tytöllä on (ei: ovat) mustat silmät, kauniit kädet (ei: mustia silmiä, kauniita käsiä koska hänellä niitä on aina yhtä monta); Ukolla on harmaat hiukset (ukolla on harmaita hiuksia, ilmaisee, että niitä on hänellä muunväristen joukossa)*” ; but where ADES antecedes bare 3rd POS, unlike in later *apud me est*, Setälä 1880: §36n2 “*Kolmannen persoonan suffiksi saattaa, paitse lauseen subjektia, vielä tarkoittaa adessiivilla ilmoitettua omistajaa (olen-verbin kanssa), sekä persoonattomain puheentapojen kera käytettyä genitiiviä; esim. Hänellä on oma mielipiteensä asiasta; Ansiolla on palkkansa; Hänen täytyi lausua ajatuksensa.*” Here Setälä 1880: §25.II, §36n2 ≈ Jahnsson 1871: §37.VI, §27n3 (cf. Karlsson 2000).

Late 19C dialects: Setälä description matches 19C dialect descriptions when they go into relevant details.

Southwest-Centre: This is so for the Satakunta dialects described Setälä 1883 in that these also have ADES > NOM/PART order, nonagreement, §66, *Kyllä sillä miahellä on hyvät papinlahjat*, and presumably antecede bare 3rd POS, §180 adverting to Setälä 1880.

There is also a good match with the South-Tavastia dialects in Kannisto 1901: §68 for POS, e.g. “*Kolmannen persoonan suffiksi ilman pronominin genitiiviä saattaa, paitsi lauseen subjektia, tarkoittaa adessiivilla ilmoitettua omistajaa, sekä persoonattomien puheentapojen keralla käytettyä genitiiviä.*” e.g. *Ja häll oli nin u-haallinen ku-llauuri sittet ta-skusans*; §101.1 for subject-like placement of ADES/INES “*Samassa paikassa kuin subjekti on yleensä persoonattoman verbin ohessa käytetty persoona, passivimuodon objekti, persoonattoman kausatiiviverbin objekti sekä omistajaa ilmoittava adessiivi ja inessiivi*” e.g. *Antakaa meitillej ja-uholeipää, meill_om puu-leipää*; without explicit

description of agreement, but cf. in the compared DAT-GEN usage §64.VI.2.β, e.g. *Miähen oli mi-älet (kujet) mi-älessä*.

Southeast: A somewhat detailed and richly illustrated description for the Southeastern dialects of Jääski+Kirvu may be found in Sirelius 1894, and supplemented with the somewhat differently-oriented description of the same in Lönnbohm.

Sirelius §112.IV discusses uses of the external cases “Elävän olennon perhettä ja huostaa tai osallisuutta jossakin”, which involves a wide variety of structure, some *mihi est* among, other possession-related uses of adessive-allative-ablative to other verbs in ways mentioned below for Karelian, others using the ‘with’/‘at’ of *apud me est* in it or with other verbs. Sirelius observes: “Muutamissa tämän laatusissa lauseissa – ja etenkin niissä, joissa predikaattina on liikettä ilmaiseva verbi – on adessii vi alkanut kadottaa paikallismerkitystään ja kielitunne ruvennut pitämään sitä subjektina.”, e.g. *Yhtsuoraa meill käyvvää niin*. Continuing: “Tässä mainittakoon, että adessiivia käytetään aina adverbiaalilla varustetun *olla* verbin ohella ilmoittamaan omistamista, jos nimenomaan tahdotaan osottaa, että omistettu esine omistetaan sellaisena, semmoisissa suhteissa olevana, kuin adverbiaalain kautta esitetään. Sen johdosta, että predikaatti yksin saattaa usein ilmaista samaa kuin adverbiaalilla varustettu *olla* verbi ja sitä siis voi käyttää näitten asemesta, tavataan omistavainen adessiivi usein muittenkin kuin *olla* verbin ohella.”

Some exx with the adessive: §112 *Onks hää nyt olit teill töiss? | Kyll meill lehmä myyvvää | Onks teill muita ihmisii koton | Meill o’ otraakii jo niitetty | vieläjks siull isä ellää? | Oha meill yks pelto, mikä nytt o’ rukkiin, savikkookii | Totta teill taitaa olla jo monta puhetta | Meill ois laps ristittävä | Miull o’ siell yks poika vävyn | Sill o’ se yks poika siittä hönttö | Onks Matill mamma jo tällä | Vieläks Teill mamma elää?*, and these can be much enriched with texts in Sirelius and Lönnbohm, Sirelius p. 12 *ol’ miull toinekii tytär* || p. 19 *Toisell ol’ vennäikirves kainaloss, toisell ol’ loma olall niill rosvoill ... kell ol’ rantaloma, se alko kingota sitä kellarii yllää* || p. 22 *Miull o’ tytär*.

In Sirelius’s §112 examples with *mihi est* and other verbs with plural NOM show nonagreement, *sill o’ kaikk maalimat lorut pääss | Joks teill o’ pyyvvökset veess | Näill jout tääll messäpelloss potatit aikaisempaa*; this matches Lönnbohm’s texts, e.g. p. 153 *En mie kuullt: mull on kehnot hampaat!* || (riddles) p. 140 *Harmi(n) lammas, hapsi(n) sarvet: silla on villat vipsakkeet. Hämähäkki* | p. 143 *Kävi tässä heäriäine, teki tanssi(n) tanhualla; sill ol’ silmät nuri peässä? Mehiläine* | p. 147 *Teppa juoks tietä myöte, Teppall on tervaset jalat, Teppa isse tervaseemp? Rek*. However, one of Sirelius’s text also attests indefinite NOM.PL controlling plural agreement in *mihi est*, p. 22 *Ukoll’ ol’liit suuret ripasniekat jalass*.

(Also relevant is Sirelius’s description of DAT-GEN in §14 with matching exx, e.g. *Miu käi sääliks se laps raukka. | Miu tulloo jo nälkä. | Mei ois tarvis paimen. | Nää ois miu korjattava*.)

Karelian: Genetz 1884: §145f. goes into more detail than other contemporary descriptions available to me: “Adessiivia (abl. all.) käytetään suomen genitiivia vastaamassa, aina datiiva”, e.g. *mi sinul on? hirvakk’ on minul kävellä kalmistol | nälgi rod’ih heil* heidän tuli nälkä. “Usein adessiivi vastaa posessiivistakin genitiiviä, niinkuin Venäjän kielen prepositioni y”, e.g. *hänelleh taatah ihastui | minun sulhain’ on ülimäinen koroli täl linnal*

tämän kaupungin ylimmäinen kuningas. This extended use of the external cases in the manner of broadly possessive-benefactive-ethical datives is well described in other lit. on Karelian (e.g. the dialects studied in Oranen 2019l: sec. 5, Ojajärvi 1950*: p. 100.¹¹¹, the normative grammar based on South+Olonets Karelian of Ahtia 1938-2014: III.§47, §56).

Most exx. of *mihi est* in the text and description of Genetz 1884 found here have postverbal, indefinite, NOM.SG or PART.SG/PL S, but there is also a definite NOM.PL, and it controls plural agreement: Genetz 1884: p. 12, Olonets Karelian, Seämärvesi: *Op'äd i nostattav: nouze vain, opäd' unen näin. – Midä näit? sanov. Nengomaz i nengomaz linnas aitan avaimet kavottih: kuz ned ollah, tied'd'ed-go? Häi sanov: minul ollah kormanis ned avaimet. Op'äd uvessah i uinuov* [“Again he wakes: get up, I dreamt again. – What did you see? says he. In such and such town the keys of the granary disappeared: where are they, do you know? He says: I have the keys in the pocket, *minulla ovat=on taskussa ne avaimet*. Again he falls asleep.”]

Descriptions of Karelian normally indicate nonagreement in *mihi est*, e.g. Ahtia 1938-2014: III.§10, normative based on South+Olonets Karelian, follows up “Predikaatti 3. persoonassa on (vastoin subjektia) usein yksikössä, varsinkin kun se käy subjektin edellä.”, with “Predikaatti olla on aina yksikössä, kun sen yhteydessä oleva eksternatiivisana ilmoittaa omistajaa tai inessiivisana paikkaa.”, e.g. *Kynnet on sinul pitkät | Kengis on kulkut ahtahat | Girois on kleimat* (punnuksissa on leimat) (Ahtia 1938-2014: III.§10), and that matches relevant texts in Genetz 1880, e.g. p. 13, South Karelian, Reboŋa, *Miul on, Sanov, Sormet oigiat, šiulaz on veärät šormet.*, and other typical exx., e.g. Zaikov 1999: 45 *Miula on uuvvet sukset*.

The °K1820 Tver Karelian and °K1864 South Karelian translations of Matthew can/must have plural agreement with NOM, e.g. from K1820 8.20 *reboloilla ollah pahnat i lendäjillä linduloilla pelot* | 11.14 *Kellä ollah korvat kuulla, kuulgah*, and include definite inanimates, e.g. from K1820 10.41 *Ken ottav prorokkua prorokan nimeh, šillä liev prurokan palka; i ken ottav Jumalan varaijan Jumalan varaijan nimeh, šillä liev Jumalan varaijan palka*.

Personal pronouns: the agreeing definite of *minul ollah kormanis ned avaimet* is as close I have been able to find to personal pronouns in *mihi est* in 19C dialectal description, and ditto for candidates for oblique subjects like °*Miu käi sääliks se laps raukka*.

Search through SKN on KORP in 20C dialect corpus has also come up with no occurrences of *mihi est* with personal pronoun themes, though there are definite human nominals, e.g. *ja sitten minulla oli vanhempi veljeni*, *tuolla*, *Kylmäkosken seurakunnassa*; pronoun-like uses of *se*, *ne*, e.g. *ne on sellaiset*, *sakset niin kuin pihdit nyt meilläkin oli ne mutta ne on hukkunut täältä*, including for animals, *kyllä minulla oli se*, *se minkä minä Lappeesta ostin se*, *lappalaisrotuinen koira*; personal pronouns in *apud me est*, *hän oli meillä* [“at ours”].

Thus: SKN, Lounaiset välimurteet, Länsi-Satakunta, Noormakku, JY; *mihi est*-like, with another intransitive: *Kummallakin hän viipyi kaksi vuotta* || SKN, Lieto, Lounaismurteet, Pohjoinen Varsinais-Suomi, SK; *apud me est*: *mutta sitten kun meidän äiti kuoli, hän oli meillä hänen sänkynsä oli tuossa ja minun tuossa* || SKN,

¹¹¹ I am also indebted to a clear discussion of these uses of external cases in a no longer accessible handout by J. Laakso “Zur Syntax des Karelischen”, sec. “Sympathische Konstruktionen”, from 2005 summer course “Karelisch” at U. Wien.

Hämäläismurteet, Pohjois-Satakunta, Urjala, VV; *apud me: aina kun mekin tapaamme toisemme sen Vannin kanssa he asuikin meillä monen tärmiinin ajan* || SKN, Hämäläismurteet, Kaakois-Häme, Artjärvi, TN; *mihi est: -, -, ne on sellaiset, sakset niin kuin pihdit nyt meilläkin oli ne mutta ne on hukkunut täältä, ne on vienyt johonkin ne kun ne oli ne porsaspihdit tuossa olisi ollut nähtävänäkin*. [*ne* = anaphor to *sakset*] || SKN, Lounaismurteet, Pohjoinen-Varsinais-Suomi, Eurajoki, AR; *mihi est: niin ja se piimä kumminkin hyvää oli. kyllä me kirnunnut olemme monta kertaa ja myös sitten separaattoria käytetty. meillä oli semmoinen separaattori että viisitoista litraa vetää se kannukin. ja siinä on, se on suuri ja siinä menee pian, läpi. meillä on se vielä*. [*se* = anaphor to *kannu*] || SKN, Savolaismurteet, Etelä-Savo, Mikkeli, AK; *mihi est: kyllä minulla oli se, se minkä minä Lappeesta ostin se, lappalaisrotuinen koira niin se oli aika hyvä ajamaan jänistä vaikka se lintukoira oikein oli mutta että miten hän lie ollut siihen, taipunut että kyllä siltä jäniksen sai siltäkin että, ei minulla oikein niitä isoja jäniskoiria ole ollut*. [*se* “yes I had one, the one that I bought in Lapland”] || SKN, Lounaiset välimurteet, Länsi-Satakunta, Noormarkku, JS; *mihi est: mm on se minua neljättä vuotta vanhempi, että, minä siellä olen sen kanssa jutellut niin se puhuu häthätää, useamman kerran yhden asian. se ei muistakaan enää että, minulla on se taas, ollut, säilynyt aika hyvänä, se muisto*. [*se* = proleptic to *se muisto*] || SKN, Hämäläismurteet, Pohjois-Satakunta, Urjala, VV; *mihi est, human definite theme: minä, minä täytin yhdeksäntoista silloin kun minä vihittiin. ja sitten minulla oli vanhempi veljeni, tuolla, Kylmäkosken seurakunnassa, -, Mellolan kylässä, Torkolla voutina*. || SKN, Kaakkoismurteet, Inkerin suomalaismurteet, Markkova, IS; *mihi est, illustrates the bulk of exx with se, ne as demonstratives in full inanimate nominal: vieläkos teillä on ne helmet tallella sitten?*]

Early literary Finnish: It 16-18C Finnish literature, S has certain subjecthood properties even in what later are existential constructions, notably available agreeing and nonagreeing NOM for later nonagreeing NOM and Q-PART, e.g. 16C *Rachel itke Lapsians - - ettei he ole* (ex. from VVKS) (see VVKS §26; Lees 2015: 9.2.1; De Smit 2016i, Inaba 2000: 79f.).

In candidates for *mihi est*, personal pronouns occur, but always, it seems, as agreeing NOM S. Two useful probes because they can be checked with different writers are Psalm 73:25 if using 2S is always agreeing nominative, e.g. from KORP, Mikael Agricola: Daudin Psaltari 1551 *Quin minulla waiuoin sine olisit / Eipe mine ensingen sijtte Taiuahasta eli Maasta tottelisi* || Saarnoja 1600-luku *Coska sinä minulla olet en minä tottele Taiwasta engä Maasta.* | *Cuin sinä ainoastans minulla olisit / nijn en minä ensingän sijtte Taiwasta eli Maasta tottelis*; and 1 Timothy 4:8 is agreeing nominative 3P, Agricola *Se Wsi Testamenti 1548 iolla ouat seke nykysen ette tuleuaisen Elemen lupaxet*.

Further ex. from of *mihi est* from 17C to illustrate more ordinary possession and eS outside possession (all from VVKS §26, enriched as needed with VKS): agreeing NOM, as also eS outside possession¹¹²: *Ja cuitengin heille [Köyhillä] ouat angarammat aset*

¹¹² Omistusrakenteita on saarnojen e-lauseista runsaat puolet, mikä johtuu siitä, että omistusrakenne on vakiintunut sellaisiin ilmaisutehtäviin, joissa nykysuomi käyttää muita keinoja [...] Saarnojen e-lauseista (= lauseista, joiden nykyvastineeksi luontuu nimenmomaan e-lause) yli viidennes on SV-tyyppisiä, olipa subjekti partitiivissa tai nominatiivissa, eikä sanajärjestyksellä tunnu olevan nykykielen tekstuaalista tehtävää: kyseessä on yksinkertaisesti vanhan kirjakielen taipumus verbioppisuuteen (ks 41.2). Juuri SV-

cuin näill pahoille – – [nimittäin] *joca Päiwäinen Rucous* Raj 1654b E4a [“And nevertheless to these are more severe weapons than to these evil ones -- namely the Daily Prayer”] | *heillä owat olluet omaiset 'omat' Cuningat* Ika 1659:97 | *Että meillä nyt sencaldaiset Lupauxet owat* Kolck 1698 C2a. ; nonagreeing NOM, as also eS outside possession: [on aikomus selostaa] *Mitkä pahat Engelit owat - - mitkä työt ja retket heillä* [= enkeleillä] *on* LPet 1670 A4b; NEG-PART¹¹³: *ettei heidän sielullans ole sentähden yhtään wica Jumalan edes* Ika 1659:144 | *ei hänellä ole apua* [= pelastusta] *Jumalan tykönä* Ika 1659:152.

Estonian: NOM systematically controls agreement and has no person restrictions not only as counterpart of agreeing NOM S of Finnish, but also of nonagreeing NOM eS of typical existentials like *Aias kasvasid lilled* ‘In the garden grew.3P flowers’ (Erelt and Metslang 2006).

NOM S + oblique unaccusatives like *meedima* ‘like’: subjecthood of oblique is limited to the weak, prominence-sensitive antecedence of local anaphora; subjecthood diagnosed by raising to NOM and strikingly by PRO accrues to and only to NOM S, *Piret tahab oma äiale meeldida* ‘Piret wants PRO to please to-own father-in-law’; NOM S controls agreement even as postverbal pro/nominal: *Mulle meeldivad koerad* ‘to-me like.3P dogs’, and with personal pronouns, *Ma meeldin sulle* ‘I like.1S to-you’, (Metslang 2012, 2013s for a corpus studies, Vihman 2004: 2.4.2 for judgments including PRO).

Mihi est: same: ADES is prominent enough for reflexivisation (Metslang 2013s), cf. also ADES in passives (Lindström 2015), but ADES cannot be PRO (Seržant 2016: 340); NOM S raises to agreeing NOM (Metslang 2013s: 6.1), though I have not seen PRO tested, cf.? G (journal) *ta tahab talle olla naiseks* “she wanted to be his wife” | *Tema tahab meile olla Päästjaks* “he wants to be our Saviour”; NOM agrees always (op.cit.; Ratsep 1981: 46, Spoelman 2013: 2.4.2) and can be personal pronoun, *nii kaua kui minul oled sina* (Lees 2015: 9.3, comparing Finnish); existential construction is as expected, e.g. e.g. NEG-PART *Mul ei ole võitit* ‘I do not have a key’ (Metslang 2013s). There thus seems to be only a single construction, corresponding *apud me est* syntactically, but in use covering both *apud me est* and *mihi est* in Finnish (Matsumura 1994, Metslang 2013s).

6 Accusative codings in Finnic

6.1 Background

Pro/nominals: In nominals, NOM is stem (+ number), *kala, kala-t* ‘fish-(PL), accusative-object context use NOM.PL-syncretic *kala-t* and GEN.SG-syncretic *kala-n*, nominative-

tyyppiset lauseet, joissa on nominatiivisubjekti, ovat hankalatulkintaisia. [...] Nykykielestä poikkeavasti predikaatti saattaa olla monikollisen subjektin ohessa monikon 3. persoonassa ja jopa muussa persoonassa, mistä syystä predikaatin kongruomattomuus ei sekään kelpaa vanhan kirjakielen e-lauseiden tuntomerkeiksi. Kongruoiva predikaatti saattaa esiintyä myös omistusrakenteessa ... Oheiset esimerkit [including the possessive examples] ovat e-lauseita vain semanttisesti: niiden nykykielisiksi vastineiksi sopii yleensä partitiivisubjektinen e-lause.

¹¹³ E-lauseen partitiivisubjektin aiheuttaa vanhassa kirjakielessä kuten nykykielessäkin lauseen kielteinen sisältö tai jaollisen subjektisaneen ilmaisema epämääräinen paljous. Kiellon vaikutus on 1600-luvun teksteissä jokseenkin ehdoton: kielteisen e-lauseen subjekti on muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta partitiivissa. [Followed by discussion of how use of Q-PART differs.]

object contexts use NOM.SG/PL-syncretic forms, cf. dative-genitive which uses GEN.SG/PL-syncretic forms; pronouns-demonstratives differ in using suppletive SG-PL stems and no *-t*, NOM.SG *se, tämä, tuo* GEN.SG *-n*, NOM.PL *ne, nämä, nuo*, GEN.PL *niiden, näidän, noiden*, but *-t* is sometimes introduced in dialects, °*net* &c.

Diachrony: GEN.SG-syncretic form in accusative contexts is usually attributed to collapse of ACC **-m* with GEN **-n*, while GEN.SG/PL-syncretic unpromotable dative-genitive has been attributed to collapse of ACC **-m* with dative **-n*, originally lative, and perhaps related to adnominal genitive **-n*, but various aspects of these proposals have also been challenged (Lehtinen 2007, Inaba 2000, Inaba 2007, Inaba 2015*, Mahieu 2013: 3.6).

Personal pronouns: grammaticalised personal pronouns: 1S,PL, 2S,PL, and 3+.SG,PL when these exist.

3+ SG *hän*, PL *he* is normative for human referents save under modification in SF, but it is absent in some colloquial varieties (Vainikka 1989: 4.2.5), and logophoric or otherwise specialised in others (Laitinen 2005, Laitinen 2021, Kaiser 2018I, Kaiser 2018II, Priiki 2017, Vilppula 1989, Kallio 1978), while in Karelian it is ordinary for humans Karelian (Genetz 1880, Ahtia 1938-2014, Zaikov 1999; Larjavaara 1990) as well as for certain animates and even a grammaticalised subset of inanimates (Zaikov 1999: 58, cf. here °fish and bread-loaves). In dialectal descriptions available to me, the 3+ set is sometimes only described as logophoric (Aminoff 1871: 38, 1876: 214, Lönnbohm 1889: 65, Cannelin 1889: §87), but more frequently other uses are described that include inanimates under such conditions as ignorance/uncertainty (see esp. Laitinen 2005, Laitinen 2021: Setälä 1883: §171ff., Kannisto 1901: §64, Latvala 1899: §84-6 and §149-150, Grotenfelt 1878: §66b; these sources and Laitinen also frequently address partial shifting of indexical in reported speech).

The interrogative pronoun *ken-* has both pro/nominal and personal pronoun patterns *kenen, kenet* in SF (Kiparsky 2001: 1.3.2), and even there cannot double POS unlike other personal pronouns (Trosterud 1993: 231n9). I have not found this in any dialectal descriptions at my disposal where personal pronouns have *t*-forms in SG (which contains significant gaps, e.g. for most Bothnian varieties).

In SF, personal pronouns are distinctive in having a specialised accusative for in *-t* in both accusative-object and nominative-object contexts, *minut, meidät*. In dialects of Finnish and Karelian, *t*-forms can exist only in PL beside GEN.SG (a.o. Karelian Proper, adjacent Southeastern dialects of Finnish at Pariikkala; the system adopted for SF in Jahnsson 1871), both SG and PL (a.o. typical of Savonian varieties and Far-Northern varieties, usually beside GEN.SG, adopted into SF of Setälä 1880 but not with GEN.SG), but also SG only (a.o. some Tavastian varieties), or not at all and then GEN.SG and or GEN.SG/PL is found in accusative-object contexts with nominative-object context NOM or GEN or both according to imp.-pass. vs. ipv. or neither, with any gaps plugged by use of DOM-PART (e.g. Southwestern dialects of Finnish and their Tavastian and Savonian neighbours). Occasionally NOM.PL, for all PL or just 3P, though not as far as I know is also used (varieties of Southwestern and Southeastern dialects). Early literature has *t*-forms from the outset, but frequency and distribution varies widely across authors and texts (O: °Lees 2015: 5.6.2.1, Häkkinen 2015: 4.4.1, 4.5.1, Häkkinen 2016, Uusitalo

2015: 5.2.1, Kallio 2019: 292f.; DAT-GEN of necessives, Inaba 2000: 79f., Elsayed 2017: 146).

One remarkable extension of the *t*-accusative to personal names and similar nouns like *father* has been observed in child speech but also to some extent dialectally that of adults (Räisänen 1975: 3.2, 6.2); a recent study finds that many speakers find examples like *Hän lupasi viedä minut ja Juliat New Yorkkiin* quite acceptable (Ylikoski 2021: sec. 4¹¹⁴ and Appendix thereto).

Diachrony: The *t*-forms of SF are attributed to the influence of eastern varieties of Finnish and adjacent varieties of Karelian, both when recruited in the formation of SF where this influence can be explicit (as in Jahnsson 1871), and in early literary varieties where it is inferred (as in *t*-forms in Agricola deriving from his stay at Vyborg/Viipuri, Lees 2015: 5.6.2.1). At the same time, *t*-forms are rather widely scattered in early literature by writers originating in dialectal areas that mostly lack *t*-forms lately, and yet do not lack them altogether in first descriptions of Southwestern and Tavastian varieties though they are attributed to literary influences (°*Minä veän teijät*). Karelian and early *t*-forms are by and large confined to PL (but not entirely: Karelian, see Novak et al. 2022: 7.7.1; early, °*sinä colmasti minut kiellät*). The *t* of these PL personal pronouns has been seen in the nominal *t*-pluraliser, extended to the oblique stem found a.o. in GEN.PL and PART.PL, the two other common codings of personal pronoun O. The extension to SG is then secondary, and it must then be supposed that systems with *t*.SG only are secondary to that extension, perhaps via influence of the GEN.SG/*PL restriction (e.g. °Grotenfelt 1878).

The fine-grained diachrony of *t*-forms is unclear to me, including any accounts of *t*.SG/*PL: see Lehtinen 2007 the general picture; Kallio 2019 for one concrete proposal for the rise of *t*-forms by adding the *t*-pluraliser to DOM-PART *päästä meitä pahasta* → *meidä-t* that takes into account early literary and occasional southwestern *t*-forms [almost contrast *meidän* by analogy with *meidät* in Hakulinen 1961*: VIIIn54]; Karlsson 1966, Lauerma 2012: ch. 4 for adoption of *t*-forms in plural *meidät*-type and then singular *minut*-type but even then not *kenet* in the 18/19C literary language and grammars otherwise chiefly based on Tavastian dialects; Ylikoski 2021: sec. 2 on the spread to *mihi est* and beyond further discussed here under °*mihi est*, as well as innovative concord further discussed under °syncretisms.

Syncretisms: Kiparsky 2001: 1.3.3, 3.3 brings evidence on the nature of GEN.SG and *t*.SG in accusative-object contexts from epithets: adess. *minu/häne-lla para-lla* ‘poor me, him’, *kene-lla muu-lla* ‘who else’, cf. *se, ne* as demonstrative *si/tämä-llä kirja-lla*. In Kiparsky’s data, the *t*.SG of personal pronouns cannot combine with the GEN.SG form of the epithets: DAT-GEN *minun paran oli siivottava* but accusative-object context *He panivat ?minut paran : *minut parka : *minun paran siivoamaan*, where “The version marked with ‘?’ is judged acceptable by some speakers and unacceptable by others.” Kiparsky concludes that “No explanation for the peculiarity of of [*?minut paran*] is

¹¹⁴ Lauseen hyväksyi ongelmitta (10) tai vain pienin varauksin (10) jopa yli puolet vastaajista; vain 15 yhteensä 35 informantista suhtautui lauseen kieliopillisuuteen kielteisemmin. Jos myös yllä mainittujen esimerkkien *Kallet, akat, Juliat* ja *Isometsät* tulkitaan yksiköllisiksi *t*-akkusatiiveiksi, näin käytettynä *t*-akkusatiivi näyttää verrattomasti produktiivisemmalta ja sijamaisemmalta kuin perinteisen käsityksen mukaan seitsemään pronominiin rajoittuessaan

available under the assumption that *-n* and *-t* are the respective allomorphs of accusative case in nouns and pronouns.” Kiparsky adopts a featural categorisation that unify all accusative- and nominative-object context forms of total objects realised according to pronounhood and context by forms that are morphologically accusative *-t*, GEN.SG, or NOM (the abstract group is his [-HR][-LR] or “marked complement”, where +LR would give PART and +HR NOM; JR differentiates accusative- and nominative-object contexts as the constraint that only “pivots” can be NOM, roughly highest (pro)nominals can be NOM).

Ylikoski 2021 studies in more detail a greater variety of combinations like accusative-object context *Mistä voisin löytää entiset teidät* (ok for twice as many speakers than *) : *entisen teidän* (essentially *) :: *sen entisen sinut* (ok for half as many speakers as *) : *sen sentiset sinut* (essentially *) :: nominative-object context *Kunpa minulla olisi entiset sinut* : *entisen sinut* (both essentially *, against baseline bare *sinut* that is essentially perfect) :: against a nonmismatching PART object like *Älä kuitenkaan anna noiden asioiden muuttaa sitä kultaista sinua* (essentially perfect) ; *Kenet näiset* : *naisen sinä näit* (both degraded and the latter more than the former but not to the point of essentially *, against untested better and more widespread combinations adverted to in the work like *Kenet muun näit*).¹¹⁵

Ylikoski’s work adds an asymmetry beyond Kiparsky’s: *t*.SG groups with GEN.SG against NOM.SG. That is not explained by positing a uniform object case and then mapping to *t*-accusative vs. GEN.SG vs. NOM, though the right lines are drawn by a multiple-case approach to split-nominative contexts. Still, it is not obvious that these are the right directions to look for an explanation, rather than others like effects of rates of exposure and “virus” conventions that are partly mediated by it (Sobin 1997): cf. discussions of e.g. English *It’s I who speak French* : *It’s me who speaks French* : *John gave the book to me who *speaks/**speak French* (Morgan 1972).

It would be interesting what patterns are like in dialects with GEN.SG/PL for personal pronouns like those of the Southwest, or dialects that must resort to DOM-PART for PL pronouns like those of Karelia (though sometimes independent properties of these systems limit possible evidence, e.g. Kannisto 1901: §25.II.n5). Less relevant but still to take into account are combinations where apparent case mismatch has other analyses like Mat. 4.24 F1548 °*Ja hen paransi heiden caiki*.

Superficial case mismatches might be one factor in the variable contrast *Mikko pyörtyi ja __ kannettiin ulos* : **Hän pyörtyi ja *(hänet) kannettiin ulos* : **Hän ei pyörtynyt eikä *(häntä) kannettiin ulos* (Vainikka 1989*: 155, Kiparsky 2001: 1.3.2) cf. case-matching requirements of ellipsis and other an argument-sharing construction (Hein and Murphy 2019 with lit., including sensitivity to paradigmatic syncretisms), though there may be other factors like coherence conditions also familiar from argument sharing elsewhere (Kehler 2011, cf. De Smit 2016p for role of parallelism here).

6.2 Variation and theory

In the rest of this section are collected patterns of O case in those mostly 19C dialectal descriptions available to me, further evidence from 20C sources focusing on systems with

¹¹⁵ Ylikoski 2021 came to my attention too late to fully take into account here; the work compares other mismatches that might relevant like idiomatic instrumental type *näillä/lle/ltä main*.

t-forms and with nominatives in nominative-object contexts that should be further supported with study of GEN forms and splits in these contexts, and some opportunistic discussion of nonevidence about *mihi est*.

Beyond these sources, literature reporting the judgments of native speakers across analytic traditions implies that these speakers have such native judgments on *t*-forms even when originating in areas where I would not have expected *t*-forms based on the mostly 19C dialectal literature and the earlier 20C SKN, SKM, and LA materials available to me (e.g. Tampere in Vainikka 1989). Hints that systems isomorphic to SF in using *t*-forms in split-nominative contexts are currently in widespread in even in areas whose earlier dialects did not have them come from frequency on G of *t*-forms like *mut viätiin*, *meirät vietiin*, *meitit viärään* constructed using dialectal descriptions below and Kerttunen 1940: maps 79, 80, 113.¹¹⁶ That would make of *t*-forms a CF markers now spread beyond the bounds documented in 19/e20C materials (discussed in e.g. Mielikäinen 1986, Mantila 1997*, Nuolijärvi and Sorjonen 2005, and the papers in Brunni et al. 2018). However, I have not seen this set out and do not have access to some of the works where it might be.

The rest of this subsection introduces the elements of chief theoretical interest here in the diversity of systems that follow.

DOM, PCC repair, *t*-forms: The SF $t \rightarrow t$ system has coding of personal pronouns that is fully distinctive from that of pro/nominals in both form and distribution of case, *-t* corresponding to GEN.SG:NOM.PL of accusative-object contexts and NOM.SG:PL of nominative-object contexts. The *t*-forms can be viewed as: (i) “accusative” as say v/V-Case forms that happens to be *t*-forms with personal pronouns and GEN.SG:NOM.PL otherwise, extended by PCC-repair from O + ϕ -complete A to O/S + ϕ -deficient A/R, with only diachronic-functional role for DOM; (ii) similarly with some appeal to synchronic DOM of some sort, say identifying *t*-forms as accusative qua v/V-Case but at least NOM.PL of pro/nominals as default; (iii) similarly but giving up the appeal to PCC, if we extend DOM of O from ϕ -complete to ϕ -deficient but not fully ϕ -invisible A, cf. Spanish DOM-*leísmo* of *le tomó* + *se le tomó* : (**le*) *fue tomado*, plus some proviso to include sufficiently subject-like obliques so as to give *minulla on sinut* rather than the type *me quedas tu*: that is, if we give DOM the distribution of classical DOM and transitivity-type PCC-repairs (which can encompass ergativisation as DSM).

The analytic options for DOM in (ii) and (iii) from the same syntax as nonDOM up to purely featural dependencies with its context like v/V all the way to radically distinct syntax like object shift to give higher scope or applicative rather than object syntax. I know of no evidence for this, but also no tests (e.g. binding into subject: in many varieties, POS has not only subject preference but also deviations, see e.g. Setälä 1893: §180 on the logophoric POS in *Se_i sano, että se (hevonen) isävainoq(n)sa_i aikana anno hop(p)eqata*, and the target of OS in Icelandic was demonstrated a.o. through OS feeding the binding of the similar mostly-subject/logo-oriented anaphor *sin-* in the subject, McGinnis 1998).

¹¹⁶ An example of the remarkable exemplaries that come up though without metadata or controls: <https://keskustelu.kaksplus.fi/threads/kirjoita-seuraavat-lauseet-niin-kuin-itse-sanoisit.828717/>. I have no idea why, beside the expected *suomi24* mined in much other work, my queries not only for personified imp.-pass. but also for case-forms so frequently lead to *kaksplus* and *vauva*.

GEN→NOM, DOM-GEN: The opposite of distinctive coding for personal pronouns in SF would be a system where their coding is that of pro/nominals, GEN.SG:NOM.PL→NOM.SG:PL. There seem to be varieties of Southwestern dialects that have such a system at least as an option: °*Kyllä mä tulen ja lyän te, piru, kualijaaksi* ... “*taikka mä tulen ja lyän sinun kualijaaksi*”. It seems rare as such, though more common specifically for 3P where it occurs not only in the Southwest but also Southeast, °*Kyll mie hyö kii saa*. This is the type of system we would expect on full analogy that restructured the personal pronoun system according to that of the more common pro/nominals in °Lehtinen 1985: 275 (but not noted there).

Southwestern dialects mostly have the rather different system of GEN.SG:PL→NOM.SG:PL. In accusative-object contexts, again we have the choice of taking the distinctive GEN.PL as (i) simply a realisation that the accusative happens or (ii) as DOM. Potential evidence on this would be personal pronoun + pro/nominal combinations like Mat. 4.24 F1548 °*Ja hen paransi heiden caiki*.

Under either analysis of GEN, these systems are special in that there is no evidence for ϕ -visible A in nominative-object contexts to give DOM/PCC-repair. The analysis of →NOM has been argued to retain O-hood rather than reflect O→S promotion even for imp.-pass., insofar as NEG/ASP-PART is obligatory, Lehtinen 1985: 277f.¹¹⁷, cf. De Smit

¹¹⁷ Yksinäistempuksellinen tyyppi *minä viedään* edustaa yleensä vain myönteisiä resultatiivilauseita: jos siis sen pronomini tulkitaan objektiksi, niin objektisääntöjen mukaan sen on oltava akkusatiivissa. Lauseissa, joissa pronominiobjekti olisi objektisääntöjen mukaan partitiivissa, rakennetta ei käytetä kuin nimeksi. Ainakin kielteistä tyyppiä *minä ei viedä* siis kyllä esiintyy mutta perin harvoin. Lähinnä se voidaan tulkita myönteisen tyyppin *minä viedään* mallin mukaan muodostetuksi ja kielii vain siitä, että nominatiivimuotoinen pronominiobjekti on altis hahmottumaan subjektiksi: onhan nominatiivi subjektille paljon luonteenomaisempi sija kuin objektille (ks. Hakulinen—Karlsson—Vilkuna 1980: 126). Samasta tendenssistä saadaan varsin kourantuntuvia lisänäytteitä tuonnempana eteläviron yhteydessä. Ikola on syntaktisia siirtymiä käsittelevässä tutkimuksessaan (1959: 43) maininnut tästä kielteisestä nominatiivipronominillisesta lausetyypistä esimerkit Multian, Kylmäkosken ja Loimaan murteista sekä Inkerin savakkomurteesta, mutta omaan primääriaineistooni siitä on tullut vain yksi esimerkki, Tyrväältä: *kunne ensimmäisenä jouluna minä talom pöytäänkään syämään käsketty* (ks. edeltä s. 272). Lauseopin arkistosta saamassani aineistossa tätä rakennetyyppeä ei esiinny lainkaan. Normaalialta onkin sanoa kuten Perniössä: *ei hent voittu ollenkam pestäkkä* mutta - - *et hä ensmänen kert - - pesti vast keväl*. // Kielteisissä tapauksissa nominatiivimuotoinen pronomini voitaneen katsoa jo subjektiksi tai ainakin sangen subjektimaiseksi: jos se olisi objekti, odottaisi partitiivimuotoa. // Ehkä suorastaan olematon tai ainakin perin harvinainen on myös tyyppi **minä pelätään* t. **hän kaivataan*, jossa predikaattina on myönteinen mutta irresultatiivinen passiivimuoto. Minun aineistossani tällaisia tapauksia ei ole yhtään. Otankin tämän oletettavan tyyppin esiin vain siksi, että se olisi odotuksenmukainen, jos transitiiivisen passiivipredikaatin etinen persoonapronomini hahmottuisi yleensä subjektiksi. Tyyppin puuttuminen tai harvinaisuus on sen sijaan täysin luonnollista, jos pronomini hahmottuu ensi sijassa objektiksi. Normaalistihan irresultatiiviverbin objekti on aina partitiivissa, ei nominatiivissa. Tyypillinen esimerkki siitä, miten akkusatiiviojektina oleva persoonapronomini voi korvautua nominatiivilla mutta partitiiviojektina oleva ei, on Lopen murteesta: *ensiks mä leivottin sitte minä paistettin, vielä minu, a pisteltin sano* (ks. s. 273). Koska *pisteltiin* on tässä kontekstissa irresultatiivinen, sen pronominiobjekti ei voi olla nominatiivissa. Kun nominatiivimuotoinen pronominiobjekti juuri nominatiivisuutensa vuoksi voi pyrkiä hahmottumaan subjektiksi (kuten edellä puheena olleet kieltolauseet osoittavat), ei sinänsä olisi mahdotonta, että vastaesimerkkejäkin jostakin löytyisi. Mutta kuten sanottu, omaan aineistooni niitä ei ole joutunut. // Jos siis tyyppin *minä vietiin* persoonapronomini hahmottuisi subjektiksi, niin olisi vaikea ymmärtää, miksi predikaatti on miltei aina myönteinen ja resultatiivinen. Mutta jos *minä* on vanhastaankin objekti, asia selittyy luontevasti: nominatiivi edustaa tässä akkusatiivia. Yhtä luontevaa on, että kielteisissä ja irresultatiivisissa lauseissa persoonapronominiobjekti on partitiivissa.

2016p: 36¹¹⁸, i.e. if we systematically had °*Min olen ke-rta vi:hiitty ja ei mua to-iista kertaa e-niä vihiitä*, which is typical, but not exceptionless in the dialects in question, here °*Ei se sanotak kasvava(n) | °Se ei käytetä meijan paikeilla*, and Lehtinen 1985: 275, 288 with personal pronoun *kunne ensimmäisenä jouluna minä talom pöytäänkään syämään käsketty* = °*kun en minä talon pöytään syömäänkään kutsuttu*. O-hood without promotion would be clear for imp.-pass. recruited as 1P where 1P is diagnosed as subject say by overt NOM 1P pronoun in subject positions, and I have seen at least one example, Southeastern Jääski+Kirvu °*Myö voitettii sie* ‘me voitimme sinut’, cf. North-Savonian °*nyt myö sinut tavattiin*. O-hood without promotion is on these grounds is probably certain for ipv. like °*ota minä*, not only from likely strict NEG/ASP-PART, but also insofar as the distinctive coding of the commandee of ipv. turns on its subjecthood.

Better candidates for O→S promotion are Southwestern systems that might have GEN.SG/PL→NOM with imp.-pass. but →GEN with ipv. like °Halikko, and this split is clearer in systems do not use GEN.PL with personal pronouns like Southeastern °Parikkala GEN.SG→GEN.SG:ipv but →NOM.SG:imp.-pass. Lehtinen 1985: 276 implies the existence of such systems in observes that GEN→NOM is more widespread with imp.-pass. than with ipv. and his discussion suggests influence of analytic *BE + PRT* constructions where NOM is the subject by finite verb agreement and escape from NEG-PART¹¹⁹. Yet these too are analysable without promotion, with φ-quirky A in ipv. qua nominative-object context that retains personal pronoun GEN.SG qua DOM/PCC-repair, and φ-invisible A of imp.-pass. that allows O to be plain NOM. Again, promotion can in principle be inspected by using NEG/ASP-PART and personified imp.-pass. Clearer evidence for O→S is found when NOM comes to control agreement with imp.-pass. in early literary varieties (Lehtinen 1985, De Smit 2016p with lit.).

The GEN→GEN:ipv & NOM:imp.-pass. might not be restricted to GEN→ but be also found with *t*-forms: this is the literary Finnish described in Jahnsson 1871: §11.c.III.n3, where *t.PL*→*t* in ipv. and independent INF, but *t.PL*→NOM with imp.-pass.¹²⁰

¹¹⁸ In SF, personal pronoun objects are always marked, in both active and passive clauses, with either partitive or accusative *-t* ... but West Finnish dialects (as well as Old Finnish) are exceptional in that personal pronoun arguments are unmarked, e.g. *hän kutsutaan* ‘he is invited’. This is not necessarily a sign of object-to-subject reanalysis; rather, West Finnish dialects mark pronominal objects with accusative *-n* rather than the pronominal accusative *-t*, and personal pronouns thus fall under the general rule that with passives (as well as imperatives and certain modal verbs), accusative *-n* is replaced by nominative (Lehtinen 1985: 275). According to Lehtinen (1985: 277–278), these unmarked objects occur only very rarely in negated clauses (some examples are marshaled by Ikola 1959: 43) and not at all with an atelic verb, where the object would be marked in the partitive.

¹¹⁹ *Persoonapronominiobjekti on nominatiivimuotoinen jossain määrin yleisemmin passiivissa kuin imperatiivissa. Miksi? [Possibility of Swedish influence.] Mutta ehkä passiivin — siis pass. preesensin ja imperfektin — persoonapronominiobjektin nominatiivimuotoisuus on voinut saada tukea myös omasta kielestä, nimittäin passiivin persoonallisen liittomuodon sisältävistä rakenteista, sellaisista kuin esim. minä olen vihitty, viety jne. Niissä persoonapronominin nominatiivimuotoisuutta on ollut tapana pitää alkuperäisenä; pronomini on tulkittu predikatiivilauseen subjektiksi ja pass. 2. partisiippi predikatiiviksi (O. Ikola 1959: 43–45; vastaavien rakenteiden asemasta virossa ks. Rajandi 1966, 1967). Pronominin tulkintaa subjektiksi tukee se, että liittotempuksen apuverbi on kongruenssissa, samoin se, että predikaatti voi olla kielteinenkin.*

¹²⁰ *Ostfinskan* har för personliga pronomina utbildat en egen accusativform *minut, sinut, hänet, meidät, teidät, heidät*, hvilka former den också använder uti de i I [O of ipv.], II [O of imp.-pass.], III [O of independent INF] nämnda fallen, t. ex. *lähetä minut sinne, sinut vietiin, on hauskaa nähdä hänet. Vestfinskan* använder vanligtvis i dessa fall partitivus af personliga pronomina, utom vid verbets passiver,

Southwestern GEN→NOM has analysed as development from *t*→- through influence of pro/nominals on personal pronouns in Lehtinen 1985: 275¹²¹. That must suppose an analogy that extends the GEN.SG:NOM.PL→NOM.SG:PL of pro/nominals to GEN.PL→NOM.PL, setting aside number to generalise over case. We might then expect that similar setting-aside of number might have led to other analogies like introducing GEN.PL for NOM.PL through analogy with GEN.SG in accusative contexts in pro/nominals, but there might well be independent factors that would disfavour it, like frequency. Lehtinen indeed proposes that personal pronouns were remodelled due to the greater frequency of pro/nominals; that would play no or lesser role in remodeling PL on SG within pro/nominals.

GEN,*t*.SG/*PL: GEN→ can be restricted to SG: GEN.SG→NOM (Southeastern °Jääski+Kirvu); GEN.SG→NOM (°North-Tavastian); GEN.SG→GEN:ipv. & NOM:imp.-pass. (Southeastern °Parikkala); GEN.SG→* with resort to independent *t*-forms or DOM-PART (°Olonets Karelian, °South-Karelian) (and many others were → is unknown). The absence of GEN.PL can be made sense of through its isolation in the system: GEN.SG→ is shared with pro/nominals, but GEN.PL is not; GEN.SG→NOM is shared with and perhaps due to analogy with pro.nominals, but that would have left open the left-hand side of GEN.PL→?, and the uncertainty might have affected use of GEN.PL→. On this account of *GEN.PL, as on Lehtinen's invocation of analogy with pronominals as the source of GEN→NOM, we might expect more systems with GEN.SG→NOM & GEN.PL→*/GEN rather than *GEN.PL→ than I have seen -- which is none fully so described: but that absence might well reflect limitations of sources available to me.

However, varieties with that restrict GEN.SG also often have *t*-forms (all above save °Olonets Karelian), and tend to also restrict these to SG, that is *t*.SG→*t* (Southeastern °Jääski+Kirvu, °North-Tavastian, °Southeastern Parikkala), though they might also have only *t*.PL→ (°South Karelian), or both *t*.SG/PL (East-Savonian). That is surprising in light of the proposed origin of *t*-forms in the *t*-pluraliser, with the expected restriction to PL in some varieties (°South Karelian), and supported by analogou extension to NOM.PL both in personal pronouns and pro/nominals (°*hyöt*, °*met*; °*net*). Perhaps the GEN.SG restriction gave to the *t*.SG restriction.

DOM-PART: Orthogonal to all these systems is DOM-PART. Lees 2015: 5.6.2.1 reviews the situation in early literary varieties like Agricola's, where *t*.PL is occasional,

der nominativus äfven förekommer. Jmf. regeln. **Skriftspråket** har börjat adoptera de plurala accusativformerna *meidät*, *teidät* och *heidät* i alla andra fall utom vid passiverna, der nominativen regelrätt användes.

¹²¹ Selitykseni pohjana on havainto, että rakennetyyppi esiintyy ainoastaan murteissa, joissa persoonapronominien akkusatiivimuodot (tai osa niistä, yksikkömuodot) ovat «-loppuisia, siis genetiivin kaltaisia. Niin on paitsi länsimurteissa myös kaakkoismurteissa ja ainakin itäisimissä savolaismurteissakin. Tyyppi *hän viedään* voidaan selittää sellaisten passiivirakenteiden analogiaksi, joissa objektina, on jokin muu nomini kuin persoonapronomini t. *ken*. Koska genetiivin kaltaista akkusatiivia ei passiivin yhteydessä käytetä substantiiveista, jotka tietysti ovat objektisanoina verrattomasti yleisempiä kuin persoonapronomininit, niin sitä ei suvaita pronomineistakaan, /-loppuisista akkusatiivia ei sen sijaan ole torjuttu, koska se on substantiiveille täysin vieras: sen käyttöä ne eivät ohjaa. Näin siis tyyppi *hänet viedään* on kaikkialla esiintymisalueellaan säilynyt mutta tyyppi *hänen viedään* on osassa aluetta korvautunut tyyppillä *hän viedään* (ei kuitenkaan esim. Etelä-Pohjanmaalla).

GEN.SG/PL more common, and DOM-PART the rule highlighted and exemplified in Ikola 1965. Jahnsson 1871: °§11.c.III.n3 describes this system for West Finnish, where the accusative-object context case of personal pronouns is GEN.SG/PL (unstated there, save as inferred from its not being *t*.SG/PL), and nominative-object contexts split, NOM with imp.-pass., DOM-PART with ipv. and independent INF. The best-studied system of DOM-PART in dialects is °Larjavaara 1990 on South-Karelian which independently has GEN.SG:*t*.PL personal pronouns: DOM-PART is available for pro/nominals and increases in frequency with degree of personhood, is not categorial even with personal pronouns so the system has *t*.PL→*t*.PL, but is categorial in its use to avoid GEN.SG→*, i.e. GEN.SG in nominative-object contexts, and inverse fails to apply to pro/nominals i.e. to NOM.SG/PL in nominative-object contexts, this last apparently being a point where similar varieties differ. If we take this basic system and eliminate *t*.PL, leaving as the sole non-PART personal pronoun coding GEN.SG→* and DOM-PART as the sole option otherwise, the result is Genetz 1884 °Olonets Karelian and °Standard Estonian, in the latter of which at least DOM-PART is also the preferred alternative to GEN.SG. Finnish dialects too offer DOM-PART like °Southeast-Tavastian with *t*.SG, GEN.SG, and DOM-PART but obligatory for PL, but without information on whether DOM-PART is also an alternative to SG.

DOM-PART is a solid instance of DOM that is not analysable as either accidental or systematic syncretism of O-coding case categories with PART, because the categories mostly have their own forms: not only is PART an independently distributed case category for coding O as NEG/ASP/Q-PART, the categories affected by DOM-PART often have their own realisation, such as °South-Karelian GEN.SG and *t*.PL -- in contrast for instance to the use of GEN→NOM for personal pronoun O in Southwestern dialects, which is DOM in the sense that GEN.PL is reserved to personal pronouns, but where GEN is not an independent O coding, and does not occur beside another personal pronoun O coding.

When DOM-PART reaches categorial levels, its use may offer a remarkable probe onto the structure of the system concerned, though that work has largely not been done here. To illustrate with Karelian: (i) In °Olonets Karelian (and °Estonian), PL personal pronouns have neither *t*.PL nor GEN.PL, and must resort to DOM-PART -- but that “must” presupposes that NOM.PL would not do, even though there are neighbouring Southeastern dialects where it partly will and farther Southwestern dialects where it will fully, so that effectly the system Karelian (Estonian) system is enforcing DOM where personal pronouns cannot use NOM.PL like pro/nominals, even though that DOM is not being cued even by GEN.SG of personal pronouns in accusative-object contexts since that is shared with pro/nominals, and so is at best cued by GEN.SG→DOM-PART rather than *NOM in nominative-object contexts unlike pro/nominals, perhaps bearing on why DOM-PART is not available for NOM.SG of pro/nominals in South-Karelian (untestable in Estonian, unknown in Olonets Karelian). (ii) In °South-Karelian, *t*.PL→*t* alternates with DOM-PART, as does GEN.SG→*, but the nominative-object context transformation of GEN.SG must be DOM-PART, not *GEN or *NOM, though both of these options are found in neighbouring Southeastern dialects of Finnish at °Parikkala and °Jäski+Kirvu, again indicating underlying DOM that is not motivated by the accusative-object context GEN.SG alone since that is shared with pro/nominals, but perhaps by *t*.PL→*t*.

PCC: The crosslinguistic landscape of person restrictions leads to the expectation that certain constructions like impersonals and passives should vary between all-accusative, all-nominative, and split-nominative O coding, with corresponding ϕ -complete, ϕ -quirky, and ϕ -invisible A coding, even if A as say ϕ -inert oblique nevertheless counts as subject for core subjecthood diagnostics and so O is singled out by core objecthood diagnostics.

The most striking deviations from expectations in the range of dialectal patterns are: ipvs. with all-nominative objects, which are widespread, °*ota minä*; personified imp.-pass. with free nominative pronouns and all-nominative objects, rare but attested, °*Myö voitettii sie* ‘me voitimme sinut’; and all-nominative objects in what are elsewhere transparent INF under matrix with nominative subject, °*Kun minä sattusin muistamaan monias vanha runo*.

For all-nominative objects of infs., solution through opacity and local NOC/ARB PRO seems readily available, and receives some support in °Estonian.

For all-nominative objects of personified imp.-pass., Lönnbohm 1879 Southeastern dialect with °*Myö voitettii sie* ‘me voitimme sinut’, it also has *t*-forms in the same context, °*Myö vietii höijjät tupaa*, and moreover for 3P also nominative even in accusative-object contexts, °*mie hyö kii saa* : °*Sulhase taloss otettii höit*. One analytical option is to see nominative forms of personal pronouns as realisations of the nominative+accusative case expected here for PCC-repairs, a solution that generalises. Further study of this proposal would need an examination of the variety for characteristics of multiple case: variation for the same A in the case of O or its modifier, or in their effability. The adjacent South Karelian dialect studied in Larjavaara includes potential evidence for multiple-case ineffability in the contrast between accusative : nominative contexts for *t.PL* : *t.PL* :: GEN.SG : *, i.e. barring any counterpart of GEN.SG personal pronouns in nominative-object contexts, whether GEN.SG or NOM.SG, and requiring resort to independent DOM-PART.

For ipv, full 2S-2P ipv. paradigms with all-nominative objects of the type *ota ~ otakaa minä* are widespread, but not with further 1P in the same formation, since **otaka(a)m-* forms have generally been replaced by recruited imp.-pass. One solution then is to deny that person features of the subject are in fact coded on the verbal form at all, with *ota*, *otakaa* being SG:PL of ipv. mood.

An alternative for the ipv. is Legate 2014 for the Acehnese passive: A obligatorily controls prefixal ϕ -features on the verb, the ϕ -features are agreement rather than pronominal by diagnostics like Condition C, O but not A raises for subjecthood like PRO, and A can but need not be realised as a PP differentiated from canonical A/S/O DPs by not licensing FQs. Legate posits that the passive involves a *v*-adjoined ϕ -set restricting the interpretation of the external argument of *v* but not otherwise visible to A-dependencies and case-dependencies, so underlyingly and in other systems O is NOM. This works quite well as an option for ipv. with all-nominative O, beside more standard alternatives where ϕ -features of A are in Spec,*v* and O is then split-nominative or accusative according to ϕ -quirky/completeness of A. Other systems that come to mind as good candidates for Legate’s analysis also have PP-like rather than direct-case A, e.g. Arizona Tewa, where in inverse A→1/2.O combinations, A controls reduced ϕ -agreement and is oblique rather than direct, and structural diagnostics suggest O is the subject (Kroskrity 1985, cf. Rezac 2011: 3.4). An alternative analyses of Acehnese and Arizona Tewa might involve oblique A subject clitic-doubled in the obligatory manner of dative

experiencer R in Spanish (see contra this Legate 2014: 38 because the A-controlled prefix does not trigger Condition C on material in O; however, Zubizarreta 1998: 109, 113, 185f.n15 shows that in Spanish only dative but not accusative clitics trigger Condition C for material in the subject, yet both cliticisation and clitic doubling both obviate WCO in the manner of pronouns rather than agreement, Suñer 1992, Franco 1994, and even the relatively unselective dative clitic doubling is still more restrictive than agreement when it comes to bare plurals, Ordóñez 2000).

In extending these analyses to imp.-pass. °*Myö voitettii sie*, and indeed a putative ipv. °*ota sinä se laukku* → °*ota sinä minä!*, the key issue is how to integrate what are on the surface when overt NOM 1P pronouns, in regular subject positions with imp.-pass., postverbal only in ipv. unlike in juss., and probably NOM-like silent 1P pronouns by diagnostics like FQ-like *kaikki* (though cf. French where accusative and datives clitics like nominatives can antecede bare FQs though the datives also à-marked FQs, Kayne 1975).

All-ACC: Descriptions widely documented all-accusative coding of O in ungoverned and NEC infinitives, but there are exist dialects where imp.-pass. and ipv. can be all-accusative contexts, as if with phi-complete A (°Kemi), or they can piecemeal like imp.-pass. but not ipv. (°Tver Karelian).

6.3 Systems in descriptions

6.3.1 Overview

Table: personal pronoun O-coding across dialects

		t	G	other	DOM-PART
Kannisto 1901	Tav→SW	*t	G.S/P→N.S/P:!,4		
Setälä 1983	SW-Tav-Sav : Satakunta	(*)t	G.S/P→N.S/P:!,4	N.PL→N:4	
Latvala 1895	SW→E : Halikko	*t	G.S/P→N.S:4	→G:!	
Toivonen 1889	SE→P : Jääski+	t.S/*P→t	G.S/*P ² →N:!,4	3P.N→N:4	
Lännebohm 1879	Sav→E : Nurmes	t.S/P	G.S/*P		
Sirelius 1894	Sav→E : Pälkijärvi	t.S/P	G.S/*P		
Reijonen 1892	Sav-S : Hirvensalmi	t.S/P	G.S		
Könönen 1888	SE→P : Parikkala	t.P/*S→t.P	G.S/*P→N:4	→G:!	
Hyyryläinen 1983	Tav→SE : Heinola	t.S/*P	G.S/*P	→G:!	√
Hammikkainen 1886	Tav→N	t.S/*P→t	(*)G.S/*P→N:4	→G:4	√ ^p
Lindfors 1892	Sav→N	[t.S→t]	[G.S]		
Grottenfelt 1878	Kar→S : Suikujärvi	t.P/*S→t	G.S→*:4,!		√
Latvala 1899	Kar→S	t.P/*S	G.S→*N	→*G	√
Larjavaara 1990	Kar→S/Tver 4	t.P/*S→t	G.S→*N	→(*)G	√
Genetz 1880	Kar→Tver 4	t.P/*S	G.S	→G.S(?)	
Ahlyvist 1865	Kar→Bdr : Suojärvi	*t	G.S		√
Wiedemann 1864	Kar→O	*t	G.S/*P→*N:4,!		√
Oranen 2019o	Sav→V	t.S/P→t			
Genetz 1870	North : Kemi %4,%‡	t.S/P	G.S/P		
Genetz 1884	North : Tornio	t.S/P	G.S→N.S:4		
Aminoff 1876	North : Tornio	t.S/P	G.S/P→*N:!,N:4	→*G:!,4	√
Cannelin 1889					
Salonius 1879					
Agricola 1548		t.P/*S			

Legend: ! ipv. ; 4 imp.-pass. ; (*) * save nonce-marginal-borrowed ; italics not explicitly described or entailed by paradigms but inferred from associated examples or texts ; ‡ indicates that ipv. is accusative-object context etc.

Notation: The notation $t.P \rightarrow t \mid G.S \rightarrow N \& c$ indicates that all is consistent with there being only $t.P$ and $N.S$ in JR contexts, or the 4, ! contexts if these are indicated; otherwise e.g. $G.S \rightarrow N.S$ would be written, and so also if there is some uncertainty about expectations.

6.3.2 Southwest: * t , GEN \rightarrow NOM

Tavastian dialects, Southwest-Tavastian [southwest of Core Tavastian around Urjala and adjacent areas of Upper Satakunta Tavastian and South Tavastian] : Kannisto 1901¹²²

Pattern: * t , GEN.SG/PL \rightarrow NOM.SG/PL [ipv. & imp.-pass.]

No paradigms.

Nominative object contexts are:

Ipv.: 2nd person, *Kaalat tol-ta nyt toinen kuusi* [kaada] | *annam muller rautahammas* [anna minulle]. Dependent INF in nominative-object context of ipv., *Tus si-nä saa-ttaan tää pö-ylälle* [note double NOM].

Imp.-pass.: *Sitte koulutettiin poika ja tulu juuri hyvä pa-ppi* [conjunction reduction of NOM O with NOM S] ; its recruitment in pres. for 1P ipv., and 1P recruiting pres. of imp.-pass.: *Viälääs me: si-ttet tää pa-ikalle* [viedään me ... tämä]. Dependent INF in nominative-object context of imp.-pass.: *Mentii(n) hakeen ki-rves a-sialle* | *Ollaan ny-n niittämässä lo-ppu tä-näpä*. PART in specified-subject infinitive in the referative construction under imp.-pass. “most usually” object ACC, *Sen sanottiin tuaneen i-son nu-ata(n)*, but also “twice” NOM, *Ho-ntteli* [Fountel, subject] *se* [Rauvoj Jaakko, object] *sanottiin myy-nee(n)* [recursive NOM] [note: most ex. here involve nonstandard usage of pitää as kuuluu]. + Evidence relevant to subject/objecthood of the NOM of imp.-pass.from NEG-PART is in §80, esp. §80n1: most example suggest NEG-PART, including the nice positive NOM - negative PART ex. *Min olen ke-rtä vi-hiitty ja ei mua to-iista kertaa e-niä vihiitä*, cf. Lehtinen 1985: 277 on this type, but also NOM highlighted in *Ei se sanotak kasvava(n)* in §80n1 and §104.A.I.1.a.β.ββ.

NEC INF & c as subject of personless verb: *Sem po-jaam piti se saa-la* [saada] | *Teitim pitää ny antamam mulle he-rranehtoolline(n)* | *Kyllä sum pu-he ottaminen o(n)* | *Syy-nää että piti osaamansas se pannap paikallensa*. NEC INFs “only rarely” accusative-object contexts: e.g. *Herram piti maksaman täylem moona(n)* [täyden] | *Sem* [siemenen] *pitää taa:s hakkaama(n)* [kylvämaan] | *Sillon sopii ottaas sen ki-artomatkapiljeti(n)*. + It is proposed that NOM is perceived as subject esp. if the DAT-GEN or POS subject is missing or follows the NOM object¹²³, sc. *Mutta raha piti maksaak kohta ...* [no DAT-GEN or POS subject] | *Kyllä se me-ilänkin o:staat ta:rtee* [DAT-GEN subject after NOM object] (§9). This is supported by an adverted-to note discussing NOM instead of NEG-PART¹²⁴, sc. *Eikä ne* [maat] *tarvitte a-ntakkaa(n)* & c. (§17.2n1; §94.V.2.b), cf. °Setälä 1893: §35, °Latvala 1899: §9.

Personal pronoun coding in accusative-object context is GEN.SG/PL, like other pro/nominals, not NOM.PL: *Se tu-ntee minu(n)* cf. §64.V.2.a.a *vaikha se tu-ntee minu(n)* |

¹²² Examples bear indications of parish omitted here.

¹²³ “Tuntuu siltä kuin kielitunne usein käsittäisikin tämän nominatiivin tuon tavallisesti persoonattomaksi selitetyn verbin subjektiksi; tällaisiltä tuntuvat varsinkin ne lauseet, joissa datiiigenetiivi on objektin jäljessä ja ne, joissa datiiigenetiiviä tai sen merkityksessä käytettyä persoonasufiksia ei ole.”

¹²⁴ Näissä esiintyvä nominatiivimuoto ei kuitenkaan ole infinitiivin objektina, vaan persoonallisesti käytettyjen *tarvita*, *passata*, *sopia* verbien subjektina.

Käski ny-lkee hänen cf. §64.I.6 [*hän* in nonfinite complement referring to matrix subject:]
Käski ny-lkee hänej ja te-rvata hänen na-hkajansaj ja ... | *Jollette te nyj juu-ri la-kkaa o-it is, niim minä ta-pan teitin o-itis* | *Se tulee ja tappaa teitin kirveellä* | *Minä nään teitim*
Pilkkoon (niitty) saa-kka | *No ku ma olisin I-mmalaan (= Hymylään) Teitiv yiäny* | *Ka-i ha(n) heitil lö-ytää* | *Mi-stä hä(n) heitin (hevoseet) niin yksväriset osu saa-maanki(n)?* |
 §64.II.1 *Ku-ningas sano si-tte', että häl (kuningas) lupaa hä-nen* (or.dir. *sinun*) *tä-llek kun se toi sem mi-aka(n)* | *So-tamiäs puhu, että kuningas oli luvannu hä-ne(n)* (or.dir.: *sinun*) *hä-nellek* (or.dir. *minulle*) *ku(n)* ... ; this includes 3P, save exception: “only rarely and I think uniquely” 3P.NOM: *Ky-llä mä he* [kirjeet] *lu-en to-iste* | *Kai he Le-mpi ti:ätää*.

Personal pronoun coding in nominative-object contexts are not GEN.SG/PL but nonagreeing all-NOM.SG/PL; attested escapes from NEG-PART above suggests that the NOM object could in fact be subject with imp.-pass. and NEC INF but that seems less likely for ipv. Exx: ipv.: “*Otam me a-vukses!*” *sano e-uhkot*. Imp.-pass.: *Minä viätiin ke-rran sen ty-kö* | *Si-ttem minä kannetiim po-is* | *Kyllä minä tunnetaan siällä* | *Minä pitää köytettämäm mä-ntyyn kii* | *Sano, että hän tu-nnetaan siällä* | *Me kuttuttiin Nuu-tajärvellep pä-ivälliselle* | *Me olimme Lu-ttulassa ja pantiim me pi-rtin kiukaallek kykyttää(n)* [no conjunction reduction] | *Käskettiin si-tte he sa-liim menee(n)* | *Nö verotettakoo(n) hä-n si-ttes siällä* [‘let him be taxed’, imp.-pass. juss.] ; apparent exception involves GEN of personal pronouns as well as of e.g. surnames used for family &c, *Kum me-irä(n)* *Hu:tkoll oltiin, niin* - ¹²⁵ [plural personal pronouns in the exx here are all *-eir/lä-*, not *-eit-*, fitting other descriptions, and Hakanen 2000)] (§38.In1). NEC INF: *Sinä pe-tikkin näämmä mi-nuj ja mi-num pi-tikim pettämän si-nä* [relative to §17.2n1 above this ex fits best DAT-GEN subject so O would receive NEG-PART yet is still NOM] | *Iita sano että hän tarttee pannas sa-no-mii(n)* [relative to §17.2n1 above this could be promotion to subject O→S NOM], but the rare independently available treatment of NEC INF as accusative-context giving here also GEN *Sittep piti pi-run saa-ma(n) häne(n)*.

Southwestern+Tavastian+Savonian dialects, [historical] Satakunta area, northeast: Setälä 1883 [Ruovesi and Virrat areas of the Core Tavastian subgroup, Keuruu area of Savonian Fringe subgroup], northwest: Latvala 1895 [Southwestern Fringe Pori subgroup]. [default reference is to Setälä §33]

Pattern: **t* ([°]+ *t*.PL?), GEN.SG/PL→NOM.SG/PL [*ipv.* & imp.-pass.], ([°]+ NOM.PL→NOM [at least imp.-pass.])

No paradigms.

Nominative-object contexts include imp.-pass. and ipv, including when it leads to NOM-NOM, ipv. *Ota sinä se laukku, ei veljes sitä viitti kantaa* (§34) | 1P-personified imp.-pass. [°]*Me otetaan tuolta miehelta hevonen* (§194-5). Dependent INFs are mostly case-transparency, but there also occur accusative-object context under matrix ipv. (§35, and the sole ex noted in Latvala 1895: §10.b). NEC INF is usually accusative-object context, but sometimes nominative-object (§35); Setälä proposes but does not support that it is then matrix nominative + silent-gap adverbial infinitive, ditto Latvala 1895: §10.a, in

¹²⁵ Monikollisten persoonapronominien genetiiviä, jotka osottavat puheenaolevan persoonan asuntoa, sekä talojen ja henkilöiden nimien genetiiviä käytetään passiivimuotoisen predikaatin ohessa osottamaan taloa, perhettä, jonka väestä joku tai jotkut toimittavat mainitolla passiivimuodolla ilmoitetun tekemisen, toiminnassaan ikuinkuin edustaen talon tai perheen väkeä kokonaisuudessaan.

which case as °Kannisto 1901 makes clear we should expect NOM instead of NEG-PART, that is noted to occur in a singular example, *Se ei käytetä mejan paikeilla* §197¹²⁶.

Personal pronoun coding in accusative-object contexts is mostly GEN.SG/GEN.PL, unlike pro/nominal coding GEN.SG/NOM.PL; in two localities “only a few times I heard” the *t*-accusative, “perhaps learned from books”; in “one locality” personal pronouns “heard” NOM.PL [cf. SKN-Eurajoki *minä vein he*]; two possible attestations noted of human-referent *ne* GEN.PL but with alternative analyses. Exx from §33 and texts: p. 224 *että hän ottaa silmä(n)sä pois ja pa(n)nee oamulla sen paikalleen ... ja panivat ne suurelle taltrikille ... niin tapan sun paikalla ... Ne pantiin taltrikille. Tohtorit huomenissa pañ ne kiini* || p. 214 *eikös tämä ole se mejän paimenpoika, joka meijän sieltä vuorenkolosta löysi? ... kun he sen sinne jätti ... kun poika otti ne sormukset, jotka ol tyttärillä vuoren kolossa ja näytti ne: §33 Tytöt ilmotti, että isänsä he sinne kuljetti. || §33 + p. 176 “mitä te minua osottelete? Kyllä mä tulen ja lyän te, piru, kualijaaksi” ... “taikka mä tulen ja lyän sinun kualijaaksi” ... “minä löin ne molemmat kualijaaksi” ... °“Velätettään he [lihat] kottiin, saalaan heist’ eles kaalin hyöstö.” || §33 Minä veän teijät.*

Personal pronoun coding in nominative-object contexts of imp.-pass. and ipv. is nonagreeing all-nominative; if NEG-PART here were obligatory to the extent it is in accusative contexts, then we would have all-nominative objects (cf. Lehtinen 1985: 273, 276, 277 resp.), and though imp.pass. has rare NOM for NEG-PART suggesting subjecthood, that seems unlikely for ipv. Some exx from texts: p. 187 *Sitte isäntä kehu, että “kyllä sinua on Erkki neuvonu”. “En minä Erkkiä o’ kuullu’ enkä nähny”’, Tiina sano, “sitte kun minä sinne pantiin menneen”. || p. 207 *niin pappi sanoo’ “en ennen piä ruveta pellaamaan, ennenkuin minä köytetään tuohon paluun köysillä kiinni.” No pappi köytetään köysillä kiinni siihen. || p. 217 *Se sanoo: “ota minä”. No mies sanoo: “sinun minä otan” ... “minä tapan sinun nyt” ... “min’ en tapa sinua” || §173.3: *mutta vie hän [kapine]. || p. 176 “minä löin ne molemmat kualijaaksi” ... °“Velätettään he [lihat] kottiin, saalaan heist’ eles kaalin hyöstö.” || Latvala 1895 p. 81 [p?] *No, he vei hänen sinne viarasten kamariin, ja hän juatettiin siälä täyteen.*****

Jahnsson’s Rule violation: There is an isolated nominative object of INF dependent on accusative-object matrix, °*Kun minä sattusin muistamaan monias vanha runo* (§35).

6.3.3 Southwest split: GEN→GEN:ipv. : →NOM.imp.-pass.?

Southwestern dialects, Eastern group, Halikko: Toivonen 1889.

Pattern: **t*, [GEN.SG/PL→NOM.SG:imp.-pass. & →GEN.SG:ipv.?)

Paradigms: NOM *mää, mä | hä | mee’, me* || PART *muu, muut | hent | meitti* || GEN *muu-v | hene-v | meiti-v* [of person], *meilä-t* [of family &c], 2S, 2P like 1S, 1P, others e.g. NOM *see, se | nee’, ne* || PART *sitä | neitä* || GEN *see-v, neitte-v*.

Personal pronouns in texts are, in accusative-object contexts GEN.SG/PL, not like pronominals GEN.SG/NOM.PL, while in nominative-object of imp.-pass. twice(?) *hää(n)* NOM.SG [= Lehtinen 1985: 271], but of ipv. once *muu* GEN.SG(?): p. 206: *Ne oti hene sitt kansas ja vei hene luolasas ... Se tul kans ja ott hene selkkäsäs, vei hene niin pia sinne suutarin tyijö ... Yhde laeva veki näi heiti ja meni heitin tyijösäs ... nii hä sano ja ott seen kukkaron, ku se kuningan tytär oli kutonut. Kun kuningan tytär se [NOM~GEN ambig.]*

¹²⁶ Persoonallista passiivia varsinaisessa passiivin merkityksessä tapasin vain lauseessa

näk, nii hä sanokin ett "toi mies onki muun pelastannu." || Polisi oti henen kiine || p. 213: Kiss sano ett "flick, ota muu!" [formally GEN or PART but ottaa + personal pronoun is elsewhere here only GEN] ... Hää viettin kans ja tälletti oike hyvä vaatte yll ... Sitt hään tälletti ulos kevelemä ja annetti silkkine hame yll ja meinatti ett: jos hään kantta hamettas, niin sitt ei hää ol prinsessa ... p. 214 Ja valmist sitt niett, ku nee tuli, ja ott heiti nii hyvi vasta. || p. 218: "... nee olisi muun tappanu" || p. 221: "... muist se! ..." [NOM~GEN ambig.].

6.3.4 Southeast: $t \rightarrow t$, GEN.SG/^oPL \rightarrow NOM (+ 3P.NOM \rightarrow NOM)

Southeastern dialects, Proper group, Jääski+Kirvu: Lönnbohm 1879 (L), Sirelius 1894 (S):

Pattern S+L: t .SG/^oPL \rightarrow t , GEN.SG/*PL? \rightarrow NOM [ipv. & imp.-pass.], 3P.NOM \rightarrow NOM,

Pattern S: t .SG/PL \rightarrow t , GEN[.SG/*PL?] \rightarrow NOM

Pattern L: t .PL/*SG \rightarrow t , GEN.SG/*PL \rightarrow NOM, 3P.NOM \rightarrow NOM

L paradigms (nouns p. 42ff., personal pronouns p. 63ff., other pronominals p. 67ff., ~ subdialects): pro/nominals use GEN.SG/NOM.PL in accusative-object contexts, NOM.SG *se | tuo | talo* || GEN.SG *sen | tuo(n) | talo(n)* || NOM/ACC.PL *ne | nuo | talot* || GEN.PL *niihe | nuoihe | talloi, taloloi*; in personal pronouns SG are given with single category "A G": NOM.SG *mie | sie | hää* || "A G".SG *miu, siu, häne(n)*, [1]/2P have *t*-form "A", NOM.PL *työ | "A" tejjät* | GEN.PL *tei ~ teijje ~ teijjä(n)* || 3P has both *t*-ACC and NOM.PL-syncretic "A", NOM.PL *hyö | "A" höijjät, hyö* || GEN.PL *höi(he), höi ~ höijjä(n)*; not *t*-form given for *ken*, rather "G. A." *kenne, kenne(n) | PART ketä*.

L pro/nominal accusative-object context GEN.SG/NOM.PL (L p. 57): L p. 57 *Mie oo potent sen tauvvi(n)* || L p. 116 *mitenkäs sie sen selität* [event] || L p. 120 *Kuningas sano: "otam mie ne mielelläikii." Kuningas ott ne ja tappo*, and in dependent INF, L p. 57 *Isä käski Mati(n) maalata tuva(n) ove(n)*; nominative-object context NOM, including ipv. [not in description, in texts no personal pronouns found at a very quick scan]: L p. 120 *Ota se naula siit pois* || L p. 121 *hyvä seppä, ota sie se sika* [NOM-NOM] || L p. 153 *Anna miul se; ota isseleis toine ja parempi*; NEC INF, L p. 57 *Miu pittää ampuu tuo lintu tuolt*.

L personal pronouns in exx are, in accusative-object context, GEN.SG L p. 117 *Poika sano: "ko viet miu porstuppaa ja sikälis tuppaa, nii mää" ... Hukka vei häne(n) ... Ne sit tappoit sen* [wolf], but 3P.NOM [expected from paradigms], L p. 57 *Kyll mie hyö kii saa*; in nominative-object context imp.-pass. 3P.t L p. 57 *Myö vietii höijjät tupaa* || L p. 133 *Sulhase taloss otettii höit taas samall viisii vastaa*; in nominative-object context imp.-pass. 2S.NOM, 3S.NOM [unexpected from paradigms in L, but expected from S] L p. 57 *Myö voitettii sie* 'me voitimme sinut' [rare attestation of personal pronoun NOM with imp.-pass. personified with overt 1P.NOM and so double 1/2 NOM!] || L p. 132 *Sit vast tuotii hää sulhase vieree pöyvvä(n) taaks istumaa* [?].

S on object coding: "almost without exception the dialect follows the rules of the literary language" (S §18-19), which describes well the set of nominative-object contexts: 1P and 2nd person ipv., imp.-pass. on *arb* use and ^opersonified use invariably recruited as 1P and variably as 3P, INF dependent on these, and NEC INF, against rest as accusative-object contexts, and there pro/nominals are GEN.SG/NOM.PL: S p. 32 *ne sen antoit* || S p. 25 *hää pah ne yheksä koiraa säkkii ja vei ne koitii*.

S personal pronouns¹²⁷ in accusative-object context use *t*-form, illustrated in texts for both SG and PL, or “more commonly” genitive-syncretic, only found in exx in SG: all exx. may be SG: S p. 26 [same story as p. 25] *ne syövät siut ... ne syövät siu ... mie vien siut taivahe ... enks varastant siukii, jott'em mie sinnuu varastaa saa?* || S p. 11-2 *muute mie tapa teijjät molemmat.*” ... *Siitt kuninkaa tytär sano Pekalle, jott “nytt ritari Tölppöne saap miut”, vaikk ol' luvattu, jott kuka pelastaa, se saap häne.* ... *Hää o' miut pelastant ... hää o' miu pelastant* || S §18.I *tappakoo häne, jos tahtoo.* Personal pronouns in nominative-object contexts are “most often” nominative or “sometimes” *t*-accusative, all exx. found here being SG: S §19: *ipv. ota hänet jos tahot | Vie hää, ku tahot | Anna häne ottaa miut ja ; imp.-pass. Pienellä laivalla temmattiin mie laivaa | Hää otettii ystävällisest vastaa | mite mie korjataa* + texts S. p 14 *Hää ko ol' kesarill pelmannin, ni siitt kussuttii häne nimmeese Pelmanniks;* S. p. 11 *pittää sanoo miu pelastannee ... pitää sanoo miu pelastanneeks* [same story as on p. 12 under basic object coding] || S. §165 [in illustration of *arb* use of imp.-pass.:] *Hää kun tul' sinne suuree tuppaa, ni hää otettii ystävällisest vastaa.* || S. §189 [in illustration of *ipv.* in concessive clauses:] *luulet sie, jott mie pelkkää.*

[Add: **Southeastern dialects, Proper group, Muolaa:** *miut* lähetettii sotalapseks Ruotsii (apud Kukkonen and Ruohonen 2022 *Sota-ajan muistoja Someron Joulussa.*)]

[Add: **Southeastern dialects, Ingrian group,** Kokko 2007: 5.2 note that *miut, hänet, mei(j)ät* common in some areas, in others rare and generally replaced by partitive; examples there in total-object contexts might all have such partitives, e.g. *saattoi minua tuonne | kauppajunas, panti meitä;* the Ingrian speakers in Mononen 2013 use *t*-forms, e.g. *hänet karkotettiin | hänet vietii | meiät vietii.*]

Savonian dialects, East-Savonian group, Nurmes: Reijonen 1892.

Pattern: *t*.SG/PL, GEN.SG/*PL

Paradigms: ACC *minut (minun) | hänet (hänen) | meejät* || GEN *minun, mun | hänen | meejjän* (§78); no *t*-form given for *ken*, only GEN *keneṅkä* | PART *ketä, ke'tee* (§82).

Personal pronouns are not described save for the implication of the paradigms that they are *t*.SG~GEN.SG and *t*.PL. Texts include *t*-accusative in accusative-object context: p. 64 *Sitte tu'loo iso Matti ko'tiinsaj ja niin suuttu pienellem Matillej jotta aeko tappooh hänet.* | p. 66 *minä sinut jo yheṅ kerran tapon* || p. 77 *nin se tuntoo hänet, se hirnuu* | p. 80 *jos se riesa hänet hyvinni' hukittaa.*

Savonian dialects, East-Savonian group, Pälkijärvi: Könönen 1888.

Pattern: *t*.SG/PL, GEN.SG/*PL?

Paradigms: NOM *mie | hiän | myö* || GEN *miun | hänen | meijän* || ACC *miut, miun | hänet, hänen | meijät* || PART *minuu | häntä | meitä*, 2 like 1, 3P like 1P/2P (p. 25); the description of *ken* gives “gen. and acc. sg” stem *kenne-* without clarifying if there is a *t*-form to it (p. 26).

¹²⁷ Personaalipronomirien akkusaatiivina, joka on muunlaisen persoouallisen predikaattiverbin tai sen määräyksen kokonaisobjektina kuin imperatiivin 1:sen tai 2:sen persoonan, käyttää murre sekaisin joko *t*-pääteistä tai genetiivin kaltaista muotoa, joista jälkimmäinen on kuitenkin tavallisempi. Muissa tapauksissa on kokonaisobjekti sitävastoin useimmiten nominatiivin kaltainen, joskus *t*-pääteinen.

Personal pronouns are not described save for the implication of the paradigms that they are *t*.SG~GEN.SG and *t*.PL.

Savonian, South-Savonian, Hirvensalmi: Hyyryläinen 1893.

Pattern: *t*.SG/PL[→*t*], [GEN.SG]

Paradigms: ACC *minut* | *hänet* | *meijät* | *heijät* || GEN *minu(n)* | *mu(n)* | *häne(n)* | *meijä(n)* | *heijä(n)*, *heije(n)* (p. 44f.); no *t*-form given for *ken*, only GEN *kenne* | PART *ketä* (p. 46).

Personal pronouns in texts include *t*.SG/PL and GEN.SG in accusative-object contexts, *t*.PL in nominative-object imp.-pass.: p. 65 *että minut piiskattii* || p. 70 *jos myö tänne hukutaa, ni sitt meij(j)ät kotona tapetaa*. || p. 63 *Koirat ve'rvat hännästä pitäi käsiise ja tappovat sitt häne*.

6.3.5 Southeast split: *t*.PL→*t*, GEN.SG→GEN:ipv : NOM:imp.-pass.

Southeastern dialects, Proper group, Parikkala: Hannikkainen 1886.

Pattern: *t*.PL→*t* + rare →*t*.SG, GEN.SG/*PL→GEN[.SG]:ipv & NOM[.SG]→imp.-pass.

Paradigms: NOM *mie* | *heä(n)* | *myö* || ACC *miun* | *hänen* | *meijät* || GEN *miun* | *hänen* | *meijän* || PART *minūu* | *häntä* | *meitä*, 2S like 1S, 2P/3P like 1P (p. 130 + 123 for *hän-*); no *t*-form given for *ken*, only GEN *kennen* | PART *ketä* (p. 124).

Personal pronouns in accusative-object contexts are by paradigms GEN.SG and *t*-PL, in nominative-object contexts always *t*-PL, but SG with imp.pass. is NOM.SG with note of “rare” *t*-SG, with ipv. GEN.SG “not” NOM.SG: *Heä vietii pois* (“rarely” *hänet*) | *Heijät soatetti kofii ast* | *Vie hänen pois* (“not” *heä*). (p. 130)¹²⁸

6.3.6 Centre: *t*.SG/*PL→*t*, GEN.SG/*PL→GEN + DOM-PART PL

Tavastian, Southeast-Tavastian group, Hollola subgroup, Heinola: Lindfors 1892:

Pattern: *t*.SG/*PL, GEN.SG/*PL[→GEN:ipv] + DOM-PART.PL

Paradigms: NOM. *minä* | *sinä* | *hään* | *myö* | *työ* | *hyöt* || ACC *min*, *minut* | *hänen*, *hänet* | *meitit* || GEN *min* | *hänen* | *meitin* [of person] ~ *meilän* [of family] (§64); no *t*-form given for *ken*, only GEN *kennen* | PART *ketä* (§68).

Nominative-object contexts include ipv: e.g. p. 35 *Kultalintu laulo häkiss, että “ota voilepottu ikkunalta”*. *Se otti potun ja otti linnun häkkinie viel*. [the description emphasises at several points that GEN.SG retains *-n*.]

Pro/nominals in accusative-object contexts are GEN.SG/NOM.PL-syncretic, with GEN.SG *-n* “always kept” (§45).

Personal pronoun coding is not described save what can be inferred from *t*-forms in paradigms and the note to *meitit* there: “Harvoin olen kuullut käytettävän pers. pronominiin mon. akkus.: missä sitä odotin, käytettiin tavallisesti sen sijasta partitiivia” sc. DOM-PART for *t*.PL (§64). Texts illustrate GEN.SG in both accusative-object and nominative-object context: p. 35 “*Jos veljem annat pois, nii otan sin kanss*”, *meinas*

¹²⁸ *Meijät, teijät, heijät* käytetään kokonaisobjektina ihan aina mutta *mie, sie, heä* käytetään passivin objektina muuten *miun, siun*. Esim. *Heä vietii pois* (harv. *hänet*) | *Heijät soatetti kofii ast* | *Vie hänen pois* (ei *heä*).

poika. [in paradigms *minun* ~ *min* is GEN, *minut* ~ *minun* is ACC, so this would show gen. *min* also can be ACC] | p. 40 *Se sano, napapoika* : "vie min(!) ja sinne", *sano, Se sano*: "em minä vie, sinä naurat". *Toinen sano*: "em minä naura". [parenthesized exclamation mark in original]

Tavastian dialects, North-Tavastian group: Grotenfelt 1878.

Pattern: t.SG/*PL→*t*, GEN.SG/*PL→GEN[:imp.-pass.] & (*)→NOM[.SG:imp.-pass.] + [DOM-PART?]

Paradigms: NOM *minä* | *hän* | *myö* || GEN *minun* | *hänen* | *meijän* || PART *minua* | *häntä* | *meitä*, no distinctive ACC given, though it is noted below (§43); no *t*-form given for *ken*, cf. *kennenkä* (§46).

Personal pronoun in accusative-object and nominative-object contexts both are *t.SG* ~ GEN.SG, while *t.PL* is not used: "c) personal pronouns also have here the *t*-suffixal accusative in the singular, but this is used here in alternation with the accusative *n*-suffixal accusative; e.g. *niin ne söes minut, ja kun nää hänet otti kiini, hänetkin peästettiin, nyt sinut tavattiin, vien sinut lakkiin* ; mutta : *niinhän mun käskettiin, hän ampu minun, hän käski, vei minun, kuningas laetto minun*. I once heard: *sinä petettiin*, but this may have been spoken quite wrongly, since *pettää* of course requires a partitive object. But I have not heard at all plural-form accusatives, and one does not use them either. - d) when in the first person plural of the verb is used the passive-form, this requires an object according to the same rules as the passive always; e.g. *kyllähän myö tehään se työ; nyt myö sinut tavattiin, että tavattaßiin linnut yöpaekoltaan*. This fact is common to the whole Savo dialect." (§65c)¹²⁹ How plural personal pronouns appear in accusative and nominative object contexts is not specified, perhaps GEN.PL by implication, while an ex looks like DOM-PART: p. 367 *Sitte_m poeka sanó kissalle, ja hiirellen, että "minä tapan teitä, eihä_m minä enneä tie teillä mittään"*, where the object is total un p. 361, *Piru uhkaß Matille, että hän (Piru) tappoa sen (Matin)*.

Savonian dialects, Northern group: Latvala 1899.

Pattern: [*t.SG*→*t*, GEN.SG]

No paradigms.

Nominative-object contexts include *ipv.*, to go by text *exx*, p. 80 *ota' nyt se sormus* | §153 *vie tuo vene*, and explicitly "always" infinitives of personless verbs, *Yks asija vielä pitää tehdä* | *Pittälkö hevoñen tuuva?* | *Sen pittää pittee' siitä tystään huol'* | *Roova hättäöty, että se pittää viijä' kuninkaan poes.* | *Sano, jotta hänen pitäs paekalla kirjo'too vastuu Savo-Karjalaan.* | *Tuopa passoes sen lukkee.* | *Hulluvaha(n) ol' semmoñen hevoñen pannakki' laotalle*, with the note "Useissa näistä lauseista on 'infinitiivin objekti' selvästi käsitetty lauseen subjektiksi." citing °Setälä §35 (§9).

¹²⁹ c) personallisilla pronomineilla on täälläkin *t:hen* päättyvä akkusatiivi yksikössä, mutta tätä käytetään täällä *n*-päätteisen akkusativin kanssa vaihtellen; esim. *niin ne söes minut, ja kun nää hänet otti kiini, hänetkin peästettiin, nyt sinut tavattiin, vien sinut lakkiin* ; mutta : *niinhän mun käskettiin, hän ampu minun, hän käski, vei minun, kuningas laetto minun*. Kerranpa kuulin : *sinä petettiin*, mutta tämä lienee ollut aivan väärin puhuttu, sillä *pettää* vaatii tietysti partitivista objektia. **Mutta en kuullut ollenkaan monikkomuotoja akkusativista, eikä niitä käytettäneäkään.** d) kun verbin monikon 1 personassa käytetään passivimuoto, niin tämä vaatii objektia samojen sääntöjen mukaan, kuin passiivi ainakin ; esim. *kyllähän myö tehään se työ; nyt myö sinut tavattiin, että tavattaßiin linnut yöpaekoltaan*. Tämä seikka on kaikin puolin yleinen koko Savon murteelle.

Personal pronouns in texts and exx include *t*.SG and GEN.SG in accusative-object contexts, one *t*.SG in the nominative-object context of NEC INF: p. 73 *Se siihen sano: hohoo, se ee tule poeka sun käsšis, niitä eē oō kun yks moalimassa, voan hän nyt siitä hyvästä kun hän sōe tuon hevošen - hänen täöty syyvä, kun hänen or niin näl^akä - viep hänet siihen, jossa se lintu on, jos ruppeet hänen sel^ekääsä ≈ §86b Harmoo havukka sano, että hän siitä hyvästä, kun hän sōe tuon hevošen, viep hänet siihen, jossa se lintu on.* | p. 76 *mitä tahot hänen tekemään* [if not DAT-GEN, GEN: cf. p. 87 *Velješ on kuollut ja sinuva laetto hakemaan taevaan valtakunnan*] | p. 77 & §134 *Hukkalintu sano: olisitpa moanna ikipäeväs, voan minä heratin sinut. Velješhän sinun tappovat ja pañvat haotaan, voan minä viruttelin elämään.* | p. 82 *jos et sinä laeta sitä sormusta poes, niin hän hävittää sinun ja koko teejän sukukunnan ... Sinun pittää uittoo' minut selässä sen ja sen kaopunnin rantaan veen pintoo myöten* [nominative-object context] | p. 87 *Velješ on kuollu' ja sinuva laatto hakemaan taevaan valtakuntaan. Piispa anto paakalla kullat ja hoppeet viisaalle Lassille. Viisas Lassi löe säkkiin piispan ja vee' kuninkaan huusin alle' siinä sikissä ja sano että: minä vien sinun taevaan portille, niin se ottaa velješ sinut sielä vastaan.*

6.3.7 Karelian: %*t*.PL→*t*, GEN.SG→*GEN/*NOM + (→)DOM-PART

For Karelian, it is useful to begin with one late-20C study, as a scaffold for setting out the use of case-forms 19C descriptions.

Karelian Proper, South-Karelian group, Suikujärvi = Genetz 1880 Šuigarvi = Шыезеро and adjacent **Lehto** = Лехта: Larjavaara 1990.

Pattern: *t*.PL→*t*, GEN.SG→*GEN/*NOM + (→)DOM-PART [which also affects pro/nominals unless →NOM].

Methodology: Study of partitive object coding based on translations by 15 speakers sentences crossclassifying nominal type and reference, accusative and split-nominative object contexts, and aspectual partitive contexts (sec. 2).

In the variety, with inanimates, PART is the usual NEG/ASP/Q-PART, and the distribution of GEN.SG:NOM.SG by usual accusative- : nominative-object contexts, where the nominative-contexts are 2nd person ipv., imp.-pass. and its recruitment for 3P, and some INF.

Personal pronouns have *t*-forms only in PL, in accusative-object contexts they GEN.SG:*t*.PL, in nominative-object contexts *t*-PL but neither GEN.SG nor it seems NOM.SG.

DOM-PART is distinguishable from other PART in positive resultative clauses that cannot have PART for inanimates. It replaces this total object coding in both accusative-object and nominative-object contexts increasingly on the scale of GEN.SG animate nonhuman nouns < GEN.SG of human nouns and the interrogative personal pronoun < GEN.SG and *t*.PL of personal pronouns, but at no point on the scale categorically, e.g. with the human interrogative pronoun *Kogo on vzjal v ženy 'kenet hän otti vaimokseen'* is 8/15 GEN.SG rather than DOM-PART *Kenen heän otti naišeksi*.

With animate pro/nominals, DOM-PART is available for GEN.SG of accusative-object contexts but not -- within the limits of the translation methodology -- NOM.SG/PL, a unexpectedly Ojajärvi 1950* exx like *šinne otettih poigoa voinalla 'sinne otettiin poika*

sotaan' (p. 424, 419 [cf. also Ahtia 1938-2014: °III.§21.2.b])¹³⁰: e.g. *Medved' ubili malčika 'karhu tappoi pojan'* is 10/15 DOM-PART *Kondie tappoi poigua* but *Malčika našli okolo doma 'poika löydettiin talon luota'* is 15/15 NOM *Poiga lövvet'ih kojn luona* (p. 421). [As far as the examples go, NOM.PL-syncretic forms also seem to resist DOM-PART, not only in nominative-object contexts, but also accusative-object contexts, e.g. *Vy znaete etih malčikov 'te tunnette ne pojat'* 15/15 t.PL *Tüö tijätte nämä pojat* : cf. *Ljudi znajut etogo malčika 'ihmiset tuntevat sen pojan'* which is 8/15 DOM-PART *Rahvas tĳetäh t'ädä poigua.*]

Personal pronouns in accusative-object contexts do have available GEN.SG and t.PL, and can even prefer it depending on predicate and number, in contrast to NEG/ASP-PART like *Kolja ne pobedil menja 'Niko ei voittanut minua'* which is 15/15 NEG-PART *Kol'a ei voittan milma*: e.g. 1S *Kolja pobedil menja 'Niko voitti minut'* is *Kol'a voitti miun* 13/15 : 3S *Ja pobedil ego 'minä voitin hänet'* is 13/15 GEN.SG *Mie voitin hänen* : 1P *Kolja videl nas 'Niko näki meidät'* is DOM-PART *Kol'a nägi meidä* 10/15. Personal pronouns in nominative-object contexts still do not reach DOM-PART categoricity when PL, e.g. 1P *Vyruci nas iz bedy 'päästä meidät pälkähästä'* is 13/15 DOM-PART *Piäššä meid'ä bedašta!* | *Medvedi s'edjat nas 'karhut syövät meidät'* is 10/15 t.PL *Kondiet šĳvvh meät* : 3P *Ih pobedili 'heidät voitettiin'* is 9:6 DOM-PART *Heid'ä voitettih* | *Podoždi ih 'odota heitä'* is 15/15 DOM-PART *Vuota heid'ä* | *Vragi ubili ih 'viholliset tappoivat heidät'* is 9/16 DOM-PART *Vragat tapettih heid'ä*.

DOM-PART -- again within the limits of the translation methodology -- reaches categoricity only for SG personal pronouns in nominative-object contexts, i.e. DOM-PART is used to avoid personal pronoun GEN.SG but not t.PL in nominative-object but not accusative-object contexts (p. 422-5): so 15/15 DOM-PART whereby e.g. 1S *Menja vyzvali v školu 'minut kutsuttiin kouluun'* is *Milma kušuttih školah* | *Podošdi menja 'odota minua'* is *Vuota milma* : 2S *Tebja pobedili 'sinut voitettiin'* is *Šilma voitettih* | *Tebja našli okolo doma 'sinut löydettiin talon luota'* is *šilmaš löüvet'ih kojn luona* | *Medvedi s'edjat tebja 'karhut syövät sinut'* is *Kondiet šĳvvh šilmaš* : 3S *Oden' ego 'pue hänet'* is *šuurita händ'ä!* | *Vožmi ego na ruki 'ota hänet syliin'* is *Ota händ'ä käzih* | *Eë vydali zamuž 'hänet annettiin vaimoksi'* is *Händ'ä annettih miehellä*.

Together with resistance of NOM in nominative-object contexts to DOM-PART, DOM-PART is only an alternative to case-marked forms, sc. GEN.SG and t-PL, not to NOM.SG/PL, and must be used for GEN.SG in nominative-object contexts.

[Add: t.SG at least in accusative-object contexts is documented for Karelian Proper, e.g. *viekyä miut kotih* 'отведите меня домой' (Zaikov 2000: 192) || *vel'l'et, ottakua milman' katts'omah* 'братья, возьмите и меня посмотреть' vs. *pangua kostrul'a stolalla* 'поставьте кастрюлю на стол' (Zaikov 2000: 193); it forms part of at some normative varieties (e.g. Zaikov 1999 but not Ahtia 1938-2014; see °K2011 vs. °K1820, °K1865).]

Karelian Proper, with the grammatical description focusing on **Viena Karelian at Kiestinki = Kiestingi**, Кёстенъга, **South-Karelian at Repola = Reboľa**, Рёболы,

¹³⁰ Uutta havaitsemassani on ensinnäkin se, että tutkimassani murteessa muut kuin persoonapronominin eivät esiinny partitiiviobjekteina passiivi- ja 2. persoonan imperatiivilauseissa (Ojajärvellä 1951: 42, 137-138 on vastaavia esimerkkejä myös persoonaisista substantiivilausekkeista).

Paatene = Poadene, Паданы, **Suikujärvi** = Šuigarvi, Шүезеро: Genetz 1880, cf. p. iv-v.¹³¹

Pattern: *t.PL/*SG*[→?], *GEN.SG*[→?] + (→)DOM-PART.

Paradigms: NOM *mie, miä | heän | müö* || PART *milma, miuda | händä | meidä* || GEN *miun | hänen | miän, me'an, meän* || ACC *miun | hänen | miä, me'ät, meät* (§123); no *t*-form given for *ken*, rather “gen. ja akk.” *kennen* (§134) [= Larjavaara 1990].

Nominative object contexts, to go by texts, include at least 2nd person ipv. and imp.-pass. including personified as replacement of 3P [= Larjavaara 1990].

Personal pronouns in accusative-object contexts are described as *GEN.SG/t.PL* but explicitly not *t.SG* (§127), against pro/nominal *GEN.SG/NOM.PL* (§100). Examples of *t.PL* in accusative-object contexts in: p. 8 *siä miät i valehtelit!* || p. 23 *N'e ollah miun poijat; mie jäin siusta vačan kera, kui läksit pois burlakaks, i sain pojad ne kaksi, kazvatin heät, süötin i juotin.* || p. 35 *Mie šanov, olen bohat'erin naiini; kuin load'inetta reähän, niin mie te'ät šurmalda peäššän, a kuin että loašine, niin miun mieš tulov, te'ät tappav.*

Personal pronouns in nominative-object contexts are not discussed. Here have been used as proxy the two chapters of Matthew translated into local varieties on p. 29-31: see °K1880: it suggest *GEN.SG*→* with *DOM-PART* instead, and no solid evidence about *t.PL*→?. [consistent with Larjavaara 1990].

cf.

Karelian, normative grammar, based on Suojärvi varieties of the South-Karelian group of Karelian Proper and adjacent varieties of Olonets Karelian: Ahtia 1938-2014 (q.v. Novak et al. 2022¹³²):

Pattern: *t.PL*→?, *GEN.SG*→**NOM/*GEN* + (→)DOM-PART [which also affects pro/nominals] [exx seem consistent with Larjavaara 1990]

Paradigms: NOM *minä | häi | myö* || ACC *minun | hänen | mejjät, meät* || GEN *minun | hänen | mejjän, meän* || PART *minú, milma | händä | meidä*, 2S like 1S, 2P/3P like 1P (I.§95); for *ken*, no *t*-form, cf. *GEN kenen | PART kedä* (I.§103).

Nominative-object contexts are 1/2-subject ipv., imp.-pass., INF dependent on them, INF “subjects” including NEC INF which are however more commonly accusative-object contexts or use PART (III.§20¹³³).

¹³¹ By its placement in the exposition, Genetz’s *Kompakka* should be South Karelian (presumably not the even then territorially and now dialectally Finnish North Karelian *Kompakka*?).

¹³² Meanwhile, there was an on-going project to create rules for a common Karelian literary language in Finland as well. Edvard Vilhelm Ahtia (1867-1953) wrote a three-part grammar of Karelian based on the Livvi-Karelian Rypushkalitsy and Syamozero and the Karelian Proper Suoyarvi dialects.

¹³³ Päätteetöntä yksikön akkusatiivia tavataan 1) Imperatiivin 1. ja 2. persoonan yhteydessä. Esim. *Kohenda sia. Uskokkoa se. Tijjä, n'etkoi, kytkyt* (San.) // 2) I passiivin yhteydessä (silloinkin kun passiivi korvaa monikon 3. persoonan). Esim. *Hebo viedih aidah. Palon roadajes virzu pietäh. Jogo akat tuodih syömine. Brihat keskustettih kizoanda.* // 3) Sellaisen infinitiivin yhteydessä, joka riippuu imperatiivin 1. tai 2. persoonassa tai passiivissa olevasta predikaatista. Esim. *Painai ottamah luzikka, kačo kirboi. Käskiettih minul komša kandoa.* Mutta: *Tule lähembä minul poaroi nähtä* (= *poaroin nähtes*). 4) Sellaisen infinitiivin yhteydessä, mikä on yksipersonaisen predikaatin subjektina. Tällöin käytetään kumminkin kenties useammin pääteellistä akkusatiivia tai partitiivia. Esim. *Saigo sinul vajehtoa hebo* (= *hevon*). *Minul ajatuttav sil brihal tytär andoa. Lehmä pidi myyvä d'engan heäs. Pidäs iskie noagla käzipaikan* (= *käzipaikkoa*) *pideä. Loukko on kättä pideä, toine nuoran siduo.*

Personal pronouns in accusative-object contexts are GEN.SG and *t*.PL, in nominative-object contexts, explicitly including and illustrated by *ipv.* and *imp.-pass.*, SG personal pronouns are PART rather than GEN.SG, and *t*.PL is in fact rare in either context and tends to be PART, with the three description and their examples leaving it somewhat uncertain if there is *t*.PL in nominative-object contexts at all (I.§95.1¹³⁴, III.§21.2.b¹³⁵, III.§74¹³⁶).

DOM-PART is “often” used for objects used for “persons”, “after imperative and passive always”, with examples to the description showing this DOM-PART only for SG personal pronouns in both accusative- and nominative-object contexts, and for *ken*, *se* in accusative-object context (°III.§21.2.b).

Karelian, South-Karelian group, Tver-Karelian subgroup: Oranen 2019o.

Note: on Tver Karelian, see Koivisto 2023.

Pattern: *t*.PL→*t*.PL, GEN.SG→GEN.SG [+ no DOM-PART?]

Paradigms: NOM *mie* | *hiän* | *müö* || ACC *miun* | *hänen* | *miät* || GEN *miun* | *hänen* | *miän* || PART *milma* | *händä* | *meidä*, 2S like 1S, 2P/3P like 1P.

Nominative-object contexts are *ipv.* and ungoverned and NEC INF, but not *imp.-pass.* which is an accusative-object contest: 1P pres.ind. GEN.SG *vejen puizešta kuamma pois* ; 1P pres.ind. GEN.SG *Vuotamma kodvazen* ; 2P *ipv.* NOM *Vuottakkua kodvane!* | 2S *ipv.* NOM *Ota ružja šel’gäh* ; NEC INF NOM *ložanka pidäü lämmitiä* | ungoverned INF *Löüdiä oma kvartira on važno* ; 3P/*imp.-pass.* ACC *ruavon löüvettih* | *niin luajittih kävelükšen*. (Note: III or *ma*-INF is typically case-opaque and takes ACC/PART.)

Personal pronouns in accusative-object contexts are accusative (implication), but they are also accusative in nominative-object contexts, including with *ipv.* though this is stated generally and not specifically illustrated for GEN.SG¹³⁷, and actual examples are all in expected accusative-object contexts: 3P/*imp.-pass.* *miun* <na feld’šerku> *pandih* | *Tuaton otettih voinah*, <v 42 godu> *otettih hänen*, a <v 43> *hänen tapettih* <pod Leningradom> ; matrix in transparent(?) INF *Mama käski šiun kiuguah panna*.

[For further discussion of this coding in Tver Karelian and other Karelian varieties with lit., see Lees 2015: 6.2.3, 6.9.1, 6.15.1 on *imp.-pass.* and 7.2.5 on *ipv.*, Novak et al. 2022: 7.3.3]

Border Karelian, Suojärvi, close to Karelian Proper in northern part, Olonets Karelian in Southern Part (on this and later situation see Uusitupa et al. 2017): Genetz 1870.

Patterns: **t*, GEN.SG [+ (→)DOM-PART]

¹³⁴ [Note to personal pronoun paradigms] Yks. akkusatiivin nominatiivinkaltaisen muodon asemesta käytetään partitiivia.

¹³⁵ Kun tekeminen kohdistuu henkilöö, niin objekti usein esiintyy partsiaalisena, imperatiivin ja passiivin jälkeen aina. Esim. *Ken kedä soav roadoh*, *se sidä ottav*. *Unohtin nostattamata teidä*. *Kui voinet, muga elätä peädä*. *Laula minü miksetahto*. *Händä otettih kini* (hänet) *Izä kaldai minü kyndämäh* (määräsi) – *minun kyndämäh* on jyrkemmin sanottu. *Näin hänen* (kauempaa; vrt. *Näin händä, pagizutingi*). *Kiellin händä* (= hänen) *andamas vellakse*. [my underline]

¹³⁶ Monikon akkusatiiveja *meät*, *teät*, *heät* (= *mejjät*, *tejjät*, *hejjät*) tavataan harvoin; niiden asemesta käytetään tavallisesti partitiiveja. Esim. *Izä nägi meidä* (= *mejjät*). *Putos peälleh i vedi meät*. *Ice kaimain heidä* (= *heät* = *hejjät*) *kujonsih sah*. [my underline]

¹³⁷ “DO pronouns in imperative clauses are also marked by the accusative”

Paradigms: NOM *mie* | *hain* | *myö* || GEN *miun* | *hänen* | *meän* || PART *händä* | *meidä* || ACC *milma(ń)* [sic: ACC has forms given only for 1S/2S, PART only for rest], but for Hauduvoara, sc. southern varieties of the area closer to Olonets Karelian, NOM *minä myö* || GEN *minun* | *meijän* || PART *minuo(dan)* | *meidy*, and no ACC category give; 2S like 1S, 2P/3P like 1P; there is no *t*-form ACC given. (p. 223)

Nominative-object contexts are implied to include imp.-pass. and its 3P recruitment (p. 225), and texts have nominative objects in ipv., imp.-pass. and its 3P recruitment, and NEC INF.

Personal pronouns in texts in accusative-object contexts in texts are GEN.SG and PART.SG, cf. pro/nominals in GEN.SG/NOM.PL, while in nominative-object contexts, there have been found here only PART.SG/PL: p. 240 *Ota milma road'ieh ... 244f. "Elä syö Iivan B. D. meidä; tuutša tulemaz on, kata meidä kauhtanal, lienemmä myö siul hyväd vastah". ... p. 245 Haugi load'i paginan: "Elä syö Iivan B. D. milmań', työnnä milmań' mereh; lienen mie siula hyvä vastah". "Kui'ba mie siun työnnän?" || p. 248 Siidä tulles pappilan piigaraiššat kod'i sytytettih, milma kututtih peästämäh. || p. 251 "Mie kačon", sanoo, "silma ku'voizin mučoiks' ottoa". "No nygoin, sie ku' mutoiks' kačot milma ottoa ..." ... Neid'ih' itköö, sanoo: "Tappoag' otid milma? Mučoiks' kägeid ottoa miun". ... "... Ku' et ole naizis, siid' ota milma mučoiks'". ... "pappih talut milma ventäl ..." ... "... sie tulid milma huigoamah" [ravish] ... "Ota milma mučoiks'!" || p. 253 siid' mie siun peässän || p. 255 otan moamoiks' silma. || p. 259 "Ku' käenned miun mučoiks' ottoa, siid' sie peäzet sinne". "Tullez otan siun". ... "Hänen mie vell'eks' otan" || p. 263 k' ollet mies-puol' itenigäiñe, minä otan sulhaizeks' sinun, a ku' olled naispuol' itenigäiñe, otan tjdžoiks' sinun". || p. 266 Haugi sanoo: "Älä syö minun bokkoa, vieretä minuo mereh, lienen minä hyvä hyväl vastah". Hän otti da vieretti sen mereh*

[Note: other misc. exx. for Border-Karelian dialects in 20/1C give *t*-forms: *ja miut otettih viel pienel lapseņ* (Ilomantsi, apud Palander and Riionheimo 2020 from the Border Karelian Corpus, open, where the distribution can thus be studied, though this has not been done here) || *sit mejät sih ku tuodih taloh* (Salmi, apud Uusitupa 2017, ditto) || *sittä mejät jo meärättii lähtemäh poiš* (Ilomantsi, speaker studied in Uusitupa 2021, identifying this as *arb* through speaker-exclusion due to the object) || *ne otettih mejät ... mejät sotilahat tuodii siihi* (Suojärvi, apud Lehikoinen 2008, systematic in the data there for this speaker).]

Karelian, Olonets: Genetz 1884.

Pattern: GEN.SG/*PL→*GEN/*NOM + (→)DOM-PART.SG/PL

Paradigms: NOM *minä* | *hain*, *häi*, *müö* || GEN *minun* | *hänen* | *mejjän (meän)* || PART *minuu*, *-dańi (minuo, -dańi)* | *händü*, *-däh* | *meidü*, 2S like 1S save *-uo* PART, 2/3P like 1P, no ACC. (§80)

Personal pronouns in accusative-object contexts when SG are GEN.SG, but when PL rather use DOM-PART, and in nominative-object contexts of ipv. and imp.-pass. SG and PL both rather use DOM-PART (§132)¹³⁸; this is consistent with texts: act. p. 3 *hänen mettü ku ottas! I hänen otti* 'if you took him to the wood!' And he took him | §132 *izmeńid-gi minun* 'you deceived me' | p. 22 cf. §169 *tullov kodih, siid, sanov, sinun tappav, sanov* | §132 *unohtin nostattamata teidü* 'without rousing you' (cf. Ahtia 1938-

¹³⁸ Objektina käyttävät prosonaali-pronomininit monikossa aina sekä yksikössä imperatiivin jäljessä ja persoonattomissa lauseissa partitiivia

2014: III. §21.2b, §144.3); ipv.: §132 *kata meidü* ‘cover us!’ | *laula minuo mikse tahto* || p. 31 *piästä meidü pahas*; imp.-pass. = 3P: *siid otetah hüö sinuo-gi* | *händü otettih kiiñi* | *händü tuodih* | *händü peästetäh eäreh* | *teid elevütetäh*.

[Note: KKS generally lack *t*-forms for Olonets Karelian varieties with the exception of one locality: *egläi hänet doukos hujjattih, kai ruskeni gu tulipäre. häi tahtoi minut hujjata* | *minut dätettih kodiniekakse* (Sämäjärvi).]

Standard Estonian: Erelt 2003 ed., Miljan 2008: 2.4.1, 3.3.1-2, 4.2 Vihman 2004: 2.1.3, 5.1.1, Metslang 2013s, 2013d, and in its Finnic context Lees 2015: 2.3.

Estonian offers a point of comparison for Karelian: it takes the Larjavaara and Genetz South-Karelian use of DOM-PART to avoid personal pronoun GEN.SG in nominative-object contexts, and extends by an independent feature of the system, lack of *t*-forms not only for SG and but also PL, so PL also resorts to DOM-PART in both accusative- and nominative-object contexts, the pattern of Genetz Olonets Karelian and also in some western varieties rather than use of GEN.PL or NOM.PL in others, all the while DOM-PART is itself restricted to personal pronouns and so strictly grammaticalised as DOM.

Paradigms: nominal, ‘tooth’ SG NOM *hammas* : GEN *hamba* : PART *hammast* || PL NOM *hambad* : GEN *hambaid* : PART *hammaste*, pronouns 3S NOM-GEN *t(em)a* : PART *teda* || 3P NOM *n(em)ad* : GEN *nende* : PART *neid* || personal pronouns 1S NOM *m(in)a* : GEN *m(in)u* : PART *mind* || 1P NOM-GEN *m(ei)e* : PART *meid*, 2S like 1S, 2P like 1P, reflexive pronoun like 1/2 save no NOM.PL, no *t*-forms.

Pro/nominal object coding outside 1/2 personal pronouns distinguishes accusative-object contexts, where pro/nominals are syncretic with GEN.SG and NOM.PL, and nominative-object contexts, these being ipv. but this includes 3 with 1/2 subjects, imp.-pass. and that is not recruited for 1P or 3P, certain infinitives, but not *mihi est*. PART is NEG/ASP/Q-PART with somewhat different details than in Finnish (see esp. Huumo and Lindström 2014, Metslang 2013s, 2013d); there is no DOM-PART as far as I know (outside personal pronouns as below).

Personal pronouns [sc. 1/2, not 3] must be PART as PL always, and must all be PART in nominative-object contexts, but only prefer PART as SG in accusative-object contexts. This then is the same principles as in Larjavaara for South-Karelian, GEN.SG is avoided and replaced by DOM-PART in nominative-object where it would be expected for personal pronouns, plus the avoidance of both GEN.PL and NOM.PL in all contexts for personal pronouns widespread in Finnish dialects with again replacement by DOM-PART, plus restriction of DOM-PART to 1/2 personal pronouns.

Dialects of Estonian show a range of variation comparable to Finnish, including GEN→GEN with imp.-pass. and agreeing NOM with imp.-pass. (Lehtinen 1985 with lit.).

6.3.8 Karelian, South/Tver, lit. 19C* = Karelian

Note: 17.23 &c here are references to Matthew, see °Matthew Translations.

Pattern: *t*.PL/*SG→*t*, GEN.SG/*PL→*/(NOM.SG) + (→)DOM-PART.

K1820 Karelian Proper, South-Kareliain group, Tver-Karelian subgroup: Ahlqvist 1865, **K1864 Karelian Proper, South-Karelian group:** Wiedemann 1864.

Background: see Lees 2015: 1.1.1.3, who suggests that the translation was by L2 speakers, and observes the two versions are close but differ in certain constructions.¹³⁹

In object coding, they are indeed virtually but not quite identical, differing very occasionally in the same construction like PART:GEN.SG in °26.04, or Ø : PART.SG in 26.49, and more systematically in use of °juss. discussed below in K1864, or again sporadicall in the choice of *-tuo* : *-huo* forms of the °temporal adjunct below.

Here they are compared with the separately discussed translations K1880 Karelian Proper, Kompakka for ch. 2, Karelian Proper, South Karelian group, Suikujärvi for ch. 8, both translations commissioned at these localities by and given to compare with K1820, K1864 in °Genetz 1880, cf. iv-v¹⁴⁰. These are close to K1820, K1864, but differ from them more substantially than these do from each other.

All these are very different from K2011 Karelian Proper, North Karelian group translation, which in both the paradigms of personal pronouns and the distribution of split-nominative object contexts is identical to SF and close in particular to F33/8, not discussed here further.

The convention followed below is to describe K1820 [and where they diverge K1864, K1880].

The methodology and texts are given in the °Matthew translations to this subsection: the personal pronouns forms considered here are essentially those that have a *t*-form counterpart in K2011, and it is for these that numbers are given in brackets for K1820, and examples drawn from it, unless otherwise specified.

Personal pronouns, paradigms: NOM *mie* | *hiän* | *myö* || GEN *mivn* | *hänen* | *mijän* || PART *milma* | *händä* | *meidä* || ACC *mivn* | *hänen* | *mijät*. [K1864 ditto with different spelling.] [K1880 ditto with different spelling.]

Note: both versions occasionally use *he* for for inanimates like fish and bread-loaves, e.g. 7.6, 13.7, 14.18-19.

Basic accusative-object context: GEN.SG (26) 3rd *Šilloin otti hänen djuavoli svätoih linnah* & 1st/2nd *šivn uššonda šivn tervehytti* : PART.SG (12) 3rd *itše šuattav händä pahah* & 1st/2nd *I kuin šivn šilmä pahah šilma šuattav*, where there may be person and aspectual asymmetries :: *t*.PL (19) *i hijät tervehytti* | *že tiijät rissittäv* : PART.PL (3) *Mie rissitän*

¹³⁹ “There are two early translations [into Karelian] of St. Matthew’s gospel available in the Latin script. The earliest one in the Tver dialect was published in 1820 in the Cyrillic script, and romanized by Ahlqvist (1865). According to Ahlqvist (1865: 1) the original Karelian translation by priests (most likely L2 speakers) was from Old Slavic rather than Greek, but probably some German and Latin texts were used as well. ... The other translation of St. Matthew’s gospel is in the southern Karelian dialect, published in 1864. This follows the 1820 translation fairly closely, differing mainly orthographically, but also in a few grammatical constructions. The publication does not give any details about the translator(s), except that the manuscript was reviewed by F.J. Wiedemann.”

¹⁴⁰ Tässä ei olekaan muita käännöksiä, kuin kaksi Mateuksen Evankeliumin lukua Kompakasta ja Šuigarvesta, jotka käännökset toimitin tarjotakseni lukijalle parasta tilaisuutta huomata sitä yhtäläisyyttä, joka vallitsee juuri tämän seudun kielen ja sen tverinkarjalaisen murteen välillä, jolle mainittu evankeliumi on käännetty.

teidä where the contrast minimises the role of aspect, and so may suggest optional DOM-PART. [K1864 sim., K1880 only GEN.SG *mie tulen, peäššän hänen* : t.PL *kuin šie meät porottanet*]

Juss.: rephrased with the *anna* construction in K1820 [but juss. occurs in K1864 and is an accusative -object context: 5.31 K1864 *andakah hänelä laškukirjan* : K1820 *ana anday hänellä laškukirjan*].

Personal pronouns in juss.: [only K1864, GEN.SG (1) *piäštäkäh hänen*; °PAS (1) *liekah riputetu*.]

Ipv.: nominative-object context [K1864 ditto.] [K1880 ditto].

Personal pronouns in ipv.: PART.SG (6), *ottakkua händä*, with verbs and aspects where the basic accusative-object contexts takes GEN.SG, and so suggesting that the nominative-object context prefers or requires DOM-PART for GEN.SG :: t.PL (3) *šäilytä miijät* : PART.PL (1) *piäššä meidä pahašta*, so here there is no preference for DOM-PART detectable. [= °Larjavaara pattern, with avoidance of GEN.SG but not t.PL through DOM-PART in nominative object context.]

[K1864 ditto (5) save GEN.SG (1): 18.09b *kaiva hänen pois i luo itšeštä*; so ditto but only preference]

[K1880 only PART.PL (2) including PART.PL unique to it in 8.31b *tüönnä meidä šigojen karjah* which does not have an ipv. counterpart in other versions.]

Imp.-pass. and its 3P-personification: accusative-object contexts: see here e.g. 27.29 *i šavvan oigieh kädeh annettiuh*, and so e.g. 12.14, 12.22, 14.12, and further exx. in Ahlqvist 5c; these are all synthetic formations; their corresponding compound tenses appear to recruit agreeing BE + PRT in the promotional passive, 17.23, 20.18, see °PAS.

[K1864 ditto, including juss. of promotional passive BE + PRT, q.v. *liekah riputetu*.]

[K1880 in contrast nominative-object context: K1880 2.11 *I määnd'üö huoneheh nähtiuh Šuurišünd'ü hänen moamoh Moarien kera* : K1820 *I mäandyö huohehukšeh, nähtiuh šuurišynnyn hänen muomon Muarien-kera*.]

Personal pronouns in imp.-pass. as *arb* and its 3P-personification are as in accusative-object context: GEN.SG (11) incl. non-3P *arb*: *šurmalla hänen viäritetäh* : PART.SG (6) incl. non-3P *arb*: *I tapetah händä*, 1st/2nd only PART.SG (2) *šivn paginat šilma ožutetah* | *i šielä milma nähäh* :: t.PL (4) *i hiijät tapettih* | *i tiijät tapetah* + (1) in NEG-PART context *hyö ei tallattais hiijät omilla jalloilla* : PART.PL (2) *Šilloin annetah teidä muokkih*.

[K1864 ditto save for the NEG-PART context.]

[K1880 only witnesses PART.SG (3) incl. *nošsettih händäh magoamašta* vs. GEN.SG in K1820, K1864, suggesting again the °Larjavaara recourse to DOM-PART for GEN.SG in imp.-pass. as nominative-object context.]

Past temporal adjunct: This needs a fuller study: it is clearly an accusative-object context (single underline below); but it appears to permit not only GEN as expected but also NOM subjects, with both *-tuo*, *-huo* formations, and including NOM subject + GEN object; and there is unclear variation in *-tuo* : *-huo* formations for the adjunct (*-tuo* dotted underline, and contrasts in bold), pointed out in Ahlqvist 1865: §5f, in contrast to uniform

-*huo* for the adjunct that might be expected from Genetz 1880: §184, though in conformity with the latter other uses of II PRT do seem to be -*tu* only: thus e.g.:

K1820 [=1864 save spelling except in the one instance indicated in brackets] : K1880 [for ch. 2, 8; - indicates rephrasing by finite clause]

2.3 Tämän kuuluštahuo Iroda häd'äüd'u : Šen kuuluhuo Iroda häd'äüd'u

2.9 tulduo : tulduoho

2.10 nähtyö : Näht'üöhö

2.11. I mändyö huonehukšeh : I mänd'üö huoneheh

2.14 Novštuo : Noštuooh

2.13 Hijän lähtehyö : He'an läht'ehüö

2.15 prorokašta šanottuo : -

2.16 Šilloin nähtyö Iroda, jotto... : -

2.19 Irodan kuolduo : Irodan kuolduo

2.22 Kuuluštahuo, jotto : Kuulduo, što

2.23 I mändyö : Mänd'üöhö

8.14 I tulduo Jisus Pedrin kodih, nägi ... : Tulduo Pedrin kod'ih, Isuusa nägi ...

8.18 Nähtyö Jisus äijä rahvašta itšen-ymbäri, käški ... : Nägehüö iteštäh ümbäri äijän rahvašta, Isuusa käški ... [NB: in K1820, K1864, *äijä* + PART/ELAT is found in accusative-object contexts, e.g. 11.20]

8.19 I lähendyätšehyö hänen-kuo yksi kirjämies, šano hänellä : -

8.32 i hyö pois lähtehyö mändiuh šigojen karjah : -

18.2 I kutšuhuo Jisus lapšen, šreizatti hänen hijän-keškeh.

19.22 Kuuluštahuo brihatšu paginan, läksi pois,

27.29 I punohuo ventšan kukko-puušta, pandiuh piäh hänellä;

21.39 I šivottuo pois pois savušta otettiuh hänen [I šidohuo pois savušta otetiuh hänen].

22.6 K1820 A toizet šidohuo hänen inehmizie havkuttiuh [A toizet šidohuo hänen inehmizet haukuttiuh]

Personal pronouns in the past temporal adjunct: GEN.SG (4) *i jättähyö hänen pois lähteih* : PART.SG (4) *nähtyö händä ruguolietšettiuh hänellä* all ASP-like :: *t.PL* (4) *I jättähyö hijät pois läksi* : PART.PL (1) *A Jisus kutšuhuo heidä* not ASP cf. *Šilloin kutšuhuo hänen herra itšen-edeh.*

[K1864 sim.]

[K1880 only *I tiöndähüö he'ät Vifl'eemah* where *t.PL* is shared with K1820, K1864.]

INF: nominative-object contexts include not only necessive INF, as also expected subject INF, 19.03 *šobiv go inehmizellä laškje itšeštä oma naine*, but also(?) in coordination with governed INF in 19.07 *min-täh Moisei käški hänellä andua lašku-kirjan i laškje naine?* [*≠!* K1864 *min-täh Moisei käški hänellä andua lašku kirjan i laškje naizen?*; but otherwise sim.] [K1880 tbc.]

Personal pronouns in transparent INF under accusative-object context: GEN.SG (1), *käški herra hänen myvvä i hänen naizen i lapšet i kaiki* : PART.SG (4) *a tahto peitokkali händä laškje* | *tahtov Iroda etšie lašta i händä tappua* | *voit šie milma puhtahakši luadie* | *I etšittiuh händä ottua* [K1864 sim.]

Personal pronouns in noun/un-governed INF: PART.SG (3) *kuin händä hävittiä* | *kuin händä andua* | *jotto händä tappua*. [K1864 sim.]

PAS: See °passive-resultative.

Personal pronouns in PAS (2): *i pandu lienet ravdoih* | *ana liev riiputettu*.

[K1864 sim. but differs in always having agreement of PRT *i rahvahaša lienetä* *lüödüt* | *miun täh šuatetut lienetä* and offers juss. *liekah riputetu*.

[K1880: no evidence]

RX: RX in K1820 [K1864 sim., relevant verses unavailable for K1880]: The *-tše-* reflexives are derived intransitives, cf. *-u-*, *-utu-* reflexives, and fully conjugated and further derives as such, pres.ind. 1S *rissittiätšen*, 2P *rissittiätšetta*, 3P = imp.-pass. *rissittiätsettiih*, 2P: *vardeilietšekua*, INF *voita ... rissittiätšie?*, derived noun *rissittiätšennällä*, and used as such in e.g. K1864 *Vardeilietšekua inehmistä* = K2011 *olkua varoillana*.

The interest of this category here is that much like Romance/Slavic *se*-reflexives, it appears to have extended to impersonal-passive-like uses. This makes for an intriguing correspondence at several points to imp.-pass., and in particular, while imp.-pass. is an accusative-object context in Tver-Karelian K1820, K1864, unlike other Karelian varieties K2011, when the reflexive is used instead, the result is a nominative-subject context that corresponds to all-nominative-object or perhaps promotional passive morphosyntax of imp.-pass. in F1548, F1642: RX K1820 *i rissittiätšenällä, kumbazella mie rissittiätšen, rissittiätšetta* : F1548 *ia sille castel/ iolla mine castetan/ te castetan* :: K2011 *ta šillä kaššannalla, millä Miut kaššetah, tiät niise kaššetah* | K1820 *I hänestä rissittiätsettiih Jordallašša* : F1548 *ia he castettin henelde Jordanis* :: K2011 *ta Iivana kašto hiät Jortanošša*.

6.3.9 North

This group is distinctive because nominative-object contexts can also be accusative-object contexts, not only NEC INF but also ipv. and imp.-pass., and with personal pronouns there is ambiguity as to which context is at hand for both *t*.SG/PL and GEN.SG/PL.

Far-Northern dialects, Kemi: Cannelin 1889.

Pattern: *t*→?, GEN→? [nominative-object contexts are also accusative-object contexts.]

Paradigms: NOM *mie, minä, ma(mä)* | *hän, hään* | *met, me* || GEN *minun* | *hänen* | *meän, mejän* || ACC *minun, minut* | *hänen, hänet* | *meät, mejät, meän, mejän* || PART *minua* | *häntä* | *meitä*, 2S like 1S save no counterpart to NOM *ma(mä)*, 2/3P like 1P. (§41).

Object coding: nominative-object contexts are also accusative-object contexts: ipv. “often, especially in the northern part of the dialect area”¹⁴¹: *ottakaa purjhen alas!* | *tuo mulle veitten!* | *ottakaa pyssyn mukhan!* | *käy tahtomasa purjhen !* (§55); imp.-pass.

¹⁴¹ Imperativin kokonaisobjektin muotona kuulee usein, erittäinkin murrealan poisissa osissa, -n-päätteisen akkusativin

“sometimes”¹⁴² [cf. Paunonen 2018: 137]: synthetic: *annetthin siinä hyvän palkan*, analytic and so giving accusative-object context for BE+PRT: *sillon sen ensimmäisen on tuotu | ei ole muuta tapettu kun yhen* (§56); NEC INF &c dependent on personless verbs, nouns, adjectives “most usually”: *pitäs saaha neulotuksi sen | pittää antaa ajohärjän | semmosen koiran pittää tappaa | sille pittää antaa kirkon | kyllä siitä pittää ruunule veron maksaa | sen tavaran on helppo säilyttää | nyt on aika panna takin päälet* (§56). NEG PART is not obligatory for total objects in some subvarieties (§57).

Personal pronouns in texts and examples in the description include GEN.SG and *t*.SG in both nominative- and accusative-object contexts : p. 112 *se susi hypätelemhan ja ärähtelemhän että: tuo kettu kalma hänen on saanut semmoshen anshahan* [cf. §87.4 *se susi ärähtelemhän, että tuo kettu sai hänen semmoshen anshan*], ... *kyllä mie sinut ansasta päästän ... mutta se susi hoksi sen* || p. 113 *ottapa minur renniksi* || §87.1 *isäntä tuumaa emänäle, että hän pannee ishon arkhun sinun* [logophoric *hän* substituting for speaker but *sinä* kept for addressee] || §87.5 *pölkö oli, että hänenkin tapethan* || §88.8 *kylmile lähti tekemhäm minut*.

Far-Northern dialects, Tornio: Salenius 1879:

Pattern: [GEN.SG→NOM.SG:4]

Paradigms: NOM *mie | hän | me(t)* || GEN *minun | hänen | meän* || PART *minua | häntä | meitä*, no ACC mentioned, 2S like 1S, 2P/3P like 1P.

Object-coding: imp.-pass. is nominative-object context in texts: p. 286 *jos portti avathaan, niin kello antaa äänen* || p. 296 *niin henki otethiin*.

Personal pronouns in accusative-object contexts are GEN.SG in text: p. 292f. *muisti sitä kun veljet hänen vuorheen salpasit ... ja he salpasit minun vuorheen, ja valhettelivat minun mettän pettoin syönheen*. [cf. p. 286: *Nämät vanhimat veljet, kun pääsit ulkopuolelle portin, vieritit suuren kiven kuophaan ja salpasit nuoriman veljen sinne. ... Vanhimat veljet valehtelit kuninkhaalle ei nuorinta veljea nahnheensäkhään, mutta hevosen löytänheensä, josta arvelthiin mettän pettoin syönheen koko pojan.*] + next.

Personal pronouns in nominative-object contexts are NOM.SG in text: p. 295 *Ennenmuinan olit häät yhessä talossa ja loppu liha. Sanothiin, että onpa meilä iso harka navetossa, panhaan se lihaks'. Niin kissa meni ja sano haralle: revi ittesti irti ja mene pois vainiolle, sillä sie tapethaan. Sanothiin: mitäs mei'' on hättää, onpa meilä vanhaa ruuna hevonen tallissa, tapethaan se lihaks'. Niin kissa meni ja sano sillekin: revi ittesti irti ja mene pois vainiolle, sillä sie tapethaan. Niin arvathiin talossa, etta kissa vissiin käupi juoruamassa, etta sen pittää tappaa pojjes*.

South-Bothnian dialects: Aminoff 1871:

Pattern: ?

Paradigms: NOM *minä | me* || GEN *mun | meirän (meidän)* || PART *mua | meitä* ; no distinct ACC given. (p. 38).

Nominative-object context includes by implication imp.-pass., but NEC INF &c with personless verbs is accusative-object context:¹⁴³ *sun pittää elättää / elättämän tuon poian*

¹⁴² Persoonattoman verbimuodon (n. s. passivin) yksiköllinen objekti on joskus, impersonaaliverbin subjektina sekä substantiville tai, adjektiville määräyksenä olevan infinitivin taas ta vallisimmin *-n*-päätteinen

¹⁴³ Objektin käytännön suhteen mainittakoon, että personattomissa lauseparsissa (paitsi n. k. passivin

= tuo poika | *kannen pitää ottaa pois* = kansi | *sun täytyy tappaa sian* = sika | *mulla on lupa ottaa omenan, mun on aikoomus tehrä sen* (p. 52).

6.3.10 $t \rightarrow t$

This is the pattern of SF °F33/8, and normative North Karelian in °K2011, °Zaikov 1999.

Savo, Swedish Värmland varieties: Aminoff 1876:

Pattern: $t \rightarrow t$

Paradigms NOM *minä* | *myö* || ACC *minut* | *meijät* || GEN *mun* | *meijän*.

Personal pronouns coding is stated and illustrated to be t .SG/PL in both accusative, nominative-object contexts : “Niinkuin muutkin Savolais-murteet, käyttää Wermlannin kieli akkusativi-muotoja *minut, sinut, hänet, meijät, teijät, heijät* kokonais-objektina genitivin ja nominativin asemesta, esim. *sauva viisas minut tielle, sinut viijään pois.*” (p. 213) ; “Kokonais-objekti asetetaan *pitä* verbin perästä genitiviin, esim. *pitää ottoa pois kannen*. Ylempänä on jo mainittu, että persoonallisista pronominista käytetään kokonais-objektimuotoja *minut, sinut, hänet, meijät, teijät, heijät*. Niitä muotoja käytetään myöskin imperativin ja n. k. passivin objektina, esim. *vie minut pois, sinut viijään pois.*” (p. 220).

6.3.11 1548

Note: see 17.23 &c. are references to Matthew, see °Matthew Translations, and F for Finnish is prefixed to distinguish °F1548, °F1642 from Karelian translations of it.

Pattern: [(t .PL \rightarrow *), GEN.SG/PL \rightarrow NOM.*SG/? :ipv. + (\rightarrow)DOM-PART]

Background: On F1548, see Häkkinen 2015: ch. 2, 3.3, including an in-depth discussion of the nature and sources of Agricola’s Finnish [cf. also comparisons among early writers on specific constructions, e.g. Häkkinen 2022]; on F1642, Häkkinen 2015: 6.1¹⁴⁴; on both briefly, Lees 2015: 1.1.1.2., and passim, studying specifically case-coding of core arguments in this text and its counterparts across North Finnic.

Paradigms: Agricola usage includes t .PL/*SG forms as rarer alternatives to more usual GEN.PL/SG personal pronoun as verbal arguments, though the proportion and absolute number of t /PL in certain of Agricola’s texts can be considerable (Lees 2015: 5.6.2.1; here °16C t -forms).

The majority of t -forms code O, and for O t :GEN.PL appear to be free alternants, described thus in Lees 2015: 5.6.2.1; “Agricola is quite inconsistent in his use of the $-t$ accusative, and there appears to be free variation between it and the genitive form, as

perästä) kokonaisobjekti asetetaan yksikössä genitiviin eikä niinkuin Itä-Suomessa nominatiiviin
¹⁴⁴ “The entire Bible was published in Finnish in 1642: *Biblia: Se on: Coco Pyhä Ramattu Suomexi* (‘Biblia: it is: the entire holy Bible in Finnish’) or *Biblia* for short. A four-man committee led by Swedish-born Aeschillus Petraeus saw to its translation. The three other members were native-speaking Finns. The committee was instructed to use pure and proper Finnish so that it would be understood by everyone in the country. These instructions were interpreted to edit out certain features in Agricola, for example eastern dialectal accusative personal pronoun forms ending in t (*meidät* ‘us’, *teidät* ‘you (pl.)’, *heidät* ‘them’) alien to the western Finns as well as loanwords and structural features clearly from Swedish.”

shown in [example follows], where in one sentence, there are three different cases for three separate objects of bounded activity: *-t* accusative, genitive and partitive”.

Lees illustrates with an example from Ikola 1965:30: Acts 16.24 *nin hen heitti heidhet alimaisen Tornijn, ia pani heite Jalcapuun* [the ex. is run together with Acts 19.16 *carcasi heiden Pälens, ia ylitzewoitti heite ia paiskasi heiden alansa*] [all > *heidän* in F1642]. The same is illustrated with alternation in essentially the same context a few verses apart, Mt. 26.40...43 *Ja hen tuli Opetuslastens tyge/ ia leusi heiden macamast/ ... Ja hen tuli/ ia leusi heidhet taas macamast/ ...* [> *heidän* both F1642].

The same seems to be so for the remainder of *t*-forms, which alternate with GEN.PL in a subset of traditional DAT-GEN environments like the experiencer of *pitää* (Inaba 2000: 79, Elsayed 2017: 146, cf. De Smit 2010; cf. here examples across texts under °16C *t*-forms).

Argument coding: see Lees 2015: 5.6.2.1, 6.13, 7.2.2.4, 7.3, Ikola 1965; the examination of °Matthew here matches the findings there, including DOM-PART variable but perhaps preferentially or exclusively for PL in accusative-object, but no DOM-PART in all-nominative object contexts. The one possible addition is that in the split-NOM *ipv.*, GEN.SG is avoided and DOM-PART is thus the sole option left, something TBC for the rest of F1548, Agricola, and TBD for PL: possibly then the DOM-PART use to avoid GEN.SG in split-nominative object contexts in Larjavaara 1990.

[Cf. and contrast DOM-DAT in *leista:nonleista* Spanish: variable:none in plain active, none:none in passive, obligatory:obligatory in *se*-impersonal.]

Contexts: In F1548, for *pro*/nominals, nominative-object contexts include *ipv.* but not *juss.*, *imp.-pass.*, and some infinitives.

Personal pronouns:

Basic accusative-object context: SG.GEN (75) : SG.PART (5) :: *t*.PL (3) : GEN.PL (16) : PART.PL (14) [all *t*.PL > GEN.PL in F1642].

GEN:PART: SG:PL asymmetry and pairs like PL *Ja hen paransi heiden* : *ia hen paransi heite* suggest that DOM-PART deployed far more in PL.

It does not seem impossible at this point that instances of PART.SG in basic accusative-object contexts are mostly or even exclusively due to non-DOM PART, usually ASP-PART, in which case DOM-PART in accusative-object contexts would be limited to PL, while in nominative-object contexts it would be obligatory for SG, the system of °Estonian, save that there DOM-PART is obligatory for PL. The corpus here is small, but here are all mismatches in the °Matthew Translation between F33/8 and F1538 for SG. In these, F1538 PART.SG in *ipv.* is not reducible to ASP-PART given other usage of the verbs involved in F1538, but this may be so for basic accusative-object contexts and their dependent infinitives.

<i>Verse</i>	<i>Source</i>	<i>Text</i>	#	<i>K</i>	<i>V</i>
17.17	F38/3	Tuokaa <u>hänet</u> tänne minun tyköni.	S	t	!
17.17	F1548	Tocat <u>hende</u> tenne.	S	P	!
21.38	F33/8	Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme <u>hänet</u> , <small>niin me saamme</small>	S	t	!

		hänen perintönsä.			
21.38	F1548	Teme on perilinen/ perimisens.	tulcat/ tappakam <u>hende</u> /	ia nin me saamma henen	S P !
22.13ab	F33/8	Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittää <u>hänet</u> ulos pimeyteen.			S t !
22.13ab	F1548	Sitocat henen kätens ia ialeans/ ia heitekset <u>hende</u> siihen wlcoisehen pimeydeen/			S P !
05.25c	F33/8	ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle,			S P F
05.25c	F1548	ia domari andapi <u>sinun</u> paluelialle			S G F
10.40bc	F33/8	se ottaa tykönsä <u>minut</u> ; ja joka ottaa <u>minut</u> tykönsä,			S t F
10.40bc	F1548	se <u>minua</u> holhopi/ ia ioca <u>minua</u> holho/			S P F
18.09a	F33/8	Ja jos sinun silmäsi viettelee <u>sinua</u> ,			S P F
18.09a	F1548	Ja ios sinun silmes pahendapi <u>sinun</u> /			S G F
21.46b	F33/8	mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti <u>häntä</u> profeettana.			S P F
21.46b	F1548	mutta he pelkesit Canssa/ sille että he pidhit <u>henen</u> ninquin			S G F
		Prophetan			
22.18	F33/8	Miksi kiusaatte <u>minua</u> , te ulkokullatut?			S P F
22.18	F1548	Mite te kiusat <u>minua</u> wlkocullatut?			S P F
25.37b	F33/8	ja ruokimme <u>sinua</u> , ^{tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?}			S P F
25.37b	F1548	ia rokim <u>sinun</u> / ^{Taicka ianouan/ ia annoime sinun ioma?}			S G F
25.38c	F33/8	tai alastonna ja vaatetimme <u>sinut</u> ?			S t F
25.38c	F1548	Taicka Alastoina/ ia wateitim <u>sinua</u> ?			S P F
27.30	F33/8	Ja he sylkivät häntä, ottivat ruovon ja löivät <u>häntä</u> päähän.			S P F
27.30	F1548	Ja quin he olit sylkeneet henen pällens/ pilcasit he hende/ otit Roghon/ ia löit			S G F
		<u>henen</u> pähens.			
21.46a	F33/8	Ja he olisivat tahtoneet ottaa <u>hänet</u> kiinni,			S t INF
21.46a	F1548	Ja he pysit <u>hende</u> kijniotta/			S P INF
26.16	F33/8	Ja siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaaksensa <u>hänet</u> .			S t INF
26.16	F1548	Ja sijte aigasta etzi hen tila/ sadhaxens <u>hende</u> pette.			S P INF

Juss: GEN.SG (1) *pästeken henen nyt*; juss. of all-NOM imp.-pass. (1) *Ristinnaulitakan*.

Ipv.: SG.PART (5) *Tocat hende tenne | tappakam hende :: PL.PART (2) *päste meite pahasta*. + PL.DAT-GEN (1) *salli meiden menne* + PL.GEN (1) reflexive *cauattacat teiden nijlde Inhimisilde* which is rather(?) PL.PART = *teitänne* (q.v. VVKS §17.3, §21.4, §1.4.1).*

In comparison with the base and with juss., in both of which GEN.SG predominates or is exclusive apart from ASP-PART, it seems that the spli-nominative-object context of ipv. requires DOM-PART for SG, but there is no evidence about GEN:PART.PL. [°16C *t*-forms indicates no *t*.PL in ipv. in F1548.]

Imp.-pass.: NOM.SG (6) :: NOM.PL (5), *ia sille castel/ iolla mine castetan/ te castetan*.

This is then an exclusively all-NOM context; exx. here do not show agreement though there are such in F1548: Mt 20.22 *te castetan* = Mk. 10.39 °*te castetan*.

INF:

I INF final/complement under matrix accusative-object context: GEN.SG (4) *sielle he sauat minun nähde*.

II INF instr. with necessive *pitää*: ASP-PART.SG (1) PL (1) *Ja hen iättein heite/ meni iellens pois/ | Ja edeskeuit Phariseuset henen tygens kiusaten hende*

I INF act. transl.: matrix? PART.SG (1) *Ja sijte aigasta etzi hen tila/ sadhaxens hende pette..*

III INF act. instr: GEN.SG (1) *sielle teiden pite henen näkemen*, GEN:PART.PL (1:1) in near-identical pair *Heiden hedhelmestens pite teiden tundeman heiden : Sentähde' pite teiden tundeman heite hedhelmestens*.

INF pass.: *Sille että samalla domiolla/ iolla te domitzetta/ pite te domittaman. | Woittaco ioodha .sen * Calkin ... ia castetta sille castel/ | henen pite Jerosoliman menemen/ ... ia tapettama'. [cf. K1642 hänen piti Jerusalemijn menemän/ ... ja piti tapettaman]*

6.4 Corpora

6.4.1 SKN corpus on KORP

Searches were done for “SUBCAT_Pers” adjacent to “VOICE_Pass”, to “MOOD_Impr”, and to “nominal subject (possessor...)” or separated from one by a form of *olla*; “SUBCAT_Pers” as “direct object” in “CASE_Nom”, “CASE_Acc”, “CASE_Gen”; “SUBCAT_Pers” as “nominal subject” in “CASE_Acc”, “CASE_Gen”. In the results, forms are the SKN-standardisation save for personal pronouns, actives are single underline, passives double, depending infinitive if any same. No ipv. with adjacent personal pronoun objects have been found (partitives: *särje minua; Jumala siunatkoon sinua*; other objects: e.g. *katsokaa se*).¹⁴⁵

Summary:

(i) There exist southeastern, eastern, and northwestern varieties with *t*-forms, PL and SG/PL, alone or alongside GEN.SG-syncretic forms, which do use their *t*-forms with the imp.-pass., i.e. that do *not* obligatorily have recourse to the DOM partitive or use unrestricted nominative. *pannee [meijät] | [teitkii] pannaan || miut murhattiin ; kiiliäiset syö [minut] | laitettiinhan [minutki]*.

(ii) There are southwestern varieties that use NOM-syncretic forms with imp.-pass., including 1/2S, beside GEN.SG/PL-syncretic forms in the active, and apparently also the

¹⁴⁵ SKN gathers transcriptions of oral interviews with their typical fragments, false starts, and corrections. On the queries here, SKN has about 50% error rates in annotation, e.g. *me*, *he* annotated as objects when subjects of the personified uses of the impersonal-passive, or *sinä*, *te* as objects when subjects of the imperative, suggesting inversely that the present queries have not identified all relevant instances for the relevant varieties/speakers, though an attempt has been made to correct for that. My own searches may well be error-ridden, and occasionally the morphosyntax is not clear to me from the context. The illustrations are chosen among those varieties/speakers where a given parameter like *t*-accusative object of the impersonal-passive appears systematic, but even then many open questions remain about individual forms. Caveats all around then.

rare pattern reported in Setälä of GEN.SG/NOM.PL-syncretic forms. Ex: *kun [minä] vihittiin | minä vien [teitin] || [hä] haudattiin | minä [häne] hyvin muistan.*

(iii) GEN with imp.-pass. and ipv. remain to be studied, but seem few.

(i) *t*-form personal pronoun objects of imp.-pass.:

Kaakoismurteet, Inkerin suomalaismurteet, Markkova: has imp.-pass. with *t*-forms; personal pronoun object forms *siun, meijät, teit*

SS no , ja me nyt - , hän	meidät [ˈmeijät]	<u>vie</u> nyt , seitsemäs päivä , heinäkuuta , hän vie meidät .
SS no , ja me nyt - , hän meidät vie nyt , seitsemäs päivä , heinäkuuta , hän <u>vie</u>	meidät [meijät]	.
SS <u>pane</u>	meidät [ˈmeijät]	sinne lentokoneeseen , ja , itse lähtee pois .
SS voihan se paha ihminen sattua tielle jotta , <u>kaataa</u>	sinun [siun]	ja tekee sinulle hod mitä .
SS sitten <u>veivät</u>	meidät [meijät]	, meitä ei putistaneetkaan sinne kolhoosiin menemään kun , isä oli sairas ja , minä , kahden pojan kanssa kolmas poika jo oli kuollut .
SS	teidätkin [ˈteitki]	<u>pannaan</u> pyörien päälle ja laitetaan sinne Siperiaan .

Kaakoismurteet, Keski-Karjala, Kurkijoki: has imp.-pass. with *t*-forms; only passives found with personal pronoun objects, personal pronoun object forms *hänet, miut, meijät*

KK se ei tule kaarittamaan niin että	hänet [hänet]	huonosti <u>pestiin</u> niin jotta se on sen ajan höpsyyttä .
KK no , mitäs te tahtoisitte , sanoi no minä ajaisin partani , no , missäs te asutte , sanoi minä olen tämän sillan alla ja , sanoi	minut [miut]	<u>murhattiin</u> tässä talossa ja , minun niin , ruumiini kätettiin tämän sillan alle , ja nyt minä en saa rauhaa yöllä enkä päivällä kun hän oli siunaamaton , kätetty sinne , sillan alle niin hän pyysi , niin jotta hänen luunsa , korjattaisiin sieltä perettäisiin pois ja vietäisiin siunaamaan , maahan .
AS a me , me	meidät [ˈmeijät]	<u>viettiin</u> tänne me mentiin tähän , mikä se oli , - , älä , Pieksämäelle vai , minä en nyt muista mikä .
AS ja sitten	meidät [ˈmeijät]	<u>viettiin</u> sinne , oli sellainen Haukkala-niminen talo , sinne meitä oli - , viisi henkeä .
AS niin sitten ,	meidät [meijät]	sinne <u>käytiin ottamassa</u> .
AS ja sitten , tuli , sitten	meidät [meijät]	<u>tuotiin</u> taas tänne , niin että täällä on sijoituspaikat Alastarolla .
AS sanoi - te olette tunnetut ihmiset sanoi kyllä me	teidät [meijät]	<u>otetaan</u> sanoi .

Kaakoismurteet, Keski-Karjala, Rautu: has imp.-pass. with *t*-form; personal pronoun object forms *hänet, heijä*

NV hänellä oli ollut tilillä ja ,	hänet [ˈhänet]	<u>passitettiin</u> pois .
NV sitten minä olin , yösydämellä menin , kello oli yksi kun minä menin sitten sinne , heille kortteeriin se oli Teollisuuskatu , Raumalla se , Veikka , tai , Eemeli , vielä , niin minä menin sinne ja , <u>kolistin</u> ylhäälle	heidät [ˈheijä]	.

Savolaismurteet, Etäläinen Keski-Suomi, Joutsa: has imp.-pass. with *t*-forms; personal pronoun object forms *minut, teijät*

KS no kun kiiliäiset syö	minut [minut]	no eihän ne mitään tee sanoi .
MU minä makasin missä milloinkin penkillä ja putosin penkiltä miesten suuret turkit niin , ne <u>pudotti</u>	minut ([minut])	penkin - .
MU ja sauna piti olla niin kuuma että ne oli ne maltaatkin niin kuumia että niitä ei kelvon elänyt sekoittaa <u>laitettiinhan</u>	minutkin [“minutki”]	, niitä sekoittelemaan niin ne oli näet niin kuumia niin että ei meinannut elää sekoitella niitä .
MU hän sanoi että minä soitan sinne että ne <u>ottaa</u>	teidät [“teijjät”]	, ottaako ne siellä vastaan .

Pohjalaismurteet, Peräpohjola, Salla: has passive with *t*-form; personal pronoun object forms *häne, sinut, heijjät*

EH ja kun se on vaara kalliokko siellä , niin , siitä ei pääse suoraan , alas laskemaan , että se , ja että , tietysti , hanki että <u>kantaa</u>	hänet [häNE]	.
EH no koira niin pidättää hampaillaan ja , no se nostaa - , etujalkansa se on , se koira - hoksi että nyt se , <u>ottaa</u>	hänen [häne]	kiinni , silloin se , hyppää pois , kun karhu on pystyssä , kahdella jalalla .
EH että mistä mistä reijstä minä - , ei kun , kypälät sillä vilkkuu minä että en minä - jalkoihin ammu että kyllä se pitää , saada ampua ruppaa tuota että ei tässä ole kiirettä että kyllähän tänä iltana , tänä aamuna tuota , kuitenkin menetät nahkasi kun että että <u>löydettiin</u> kerta	sinut [sinut]	tässä että .
EH olen minä ahmojakin saanut monta kuka	heidät [heijjät]	<u>muistaakaan</u> .

Hämäläismurteet, Kaakkois-Häme Jaala: only active found, given as illustrative of Tavastian type of *t*-forms; personal pronoun object forms *min, teittit*

TU ja kuusta pökkää kuulkaapas kun jättää sinne se suuria siemenkuusia , niin että jos minä <u>vien</u>	teidät [“teittit”]	metsään niin , .
TU minä tulin sinne sakkiiin niin se otti - , nousi itse tuoilta seisomaan ja <u>laittoi</u>	minun [min]	tällä tavalla niin kuin te nyt tähän tuolille minun laitoitte istumaan .
TU minä siltä se <u>voittaa</u>	teidät [“teittit”]	tuo nyt .

(ii) Nominative personal pronoun objects of *imp.-pass.*:

Lounaiset välimurteet, Länsi-Satakunta, Noormarkku, JS:

käy jos sitä rupeaa ajattelemaan niin se käy . mutta kun minä pääsin sentään kun **minä - , minun vietiin** sitten tyttäreni tykö kun oli talvisydän ja , ja tuota noin , ei ollut sitten oikein kuka olisi lämmitännyt vaikka kyllä mar niitä ollut olisi kun olisi huomannut kysyä kyllä , nyt moni on sanonut että kyllä hän olisi tullut lämmitämään siksi aikaa että , mutta kun minä paraniin sitten minä paraniin niin pian että , kolmessa viikossa . ja tuota , mutta kun ei huomattu silloin sitten ja **minä vietiin** sinne Poriin sitten , oikein paareilla . ja kolmen viikon päästä minä tulin takaisin . katsokaa kun ihminen on , vähän semmoinen että se - , semmoinen , itseensä luottavainen niin se käy sillä lailla . | juu kyllä . mutta en tiedä mahdanko kuulla . kuka sen tietää minkä vielä - , **minä viedään** vielä .

+ personal pronoun objects of actives are genitive:

mutta ei hän , tykännyt olla sillä lailla hän muutti sitten meidän mummon tykö kun se **otti hänen [häne]** asumaan niin kauaksi sitten kun tämä pirtti tehtiin . | hän sanoi että kyllä hän **teidän [“tee” ottaa** , sairaalaan , vaikka siellä ahdasta on.

Hämäläismurteet, Pohjois-Satakunta, Urjala, VV:

minä , minä täytiin yhdeksäntoista silloin kun **minä vihittiin** . ja sitten minulla oli vanhempi veljeni , tuolla , Kylmäkosken seurakunnassa , - , Mellolan kylässä , Torkolla voutina . | mutta sitten sitten kävi kerran niin että kun sen , emännän istui , klimppi kurkkuun , ja Savikoskella oli semmoinen itseoppinut lääkäri , siinä Kylmäkosken pitäjän puolta Savikoskella . oikein kymmeniä vuosia se Majjalan lääkäri eli ja ihmiset kävi siellä paljon se oli etevä . ja , kun hän oli sitten , talon , renki niin **hän [“häm” pantiin** sitten emäntää viemään sitten sinne , lääkäriin ja sanoi että kyllä hän silloin ajatteli sitten kun se lääkäri , langella tuppasi , tuuppasi sen

kurkusta niin kuin lehmienkin pannaan jos pisättää kurkku . se lääkäri semmoisella langella sen pani menemään ja sanoi että **hänen** [**hänen**] **käskettiin** päästä kiinni pitämään . meidän mies sanoi että kyllä hän ajatteli jos minä pirun puristan tuosta sinun päästäsi oikein , kun niin huonoja klimppejä meille olet tehnyt . se on oikein niin kuin naurettavaa mutta se on totta . juu sanoi että se hänestä oli kaikkein hauskeampi reissu kun hän pääsi sitten emäntää kyytimään lääkäriin että **hän [häm] pantiin** päästä kiinni pitämään . | meilläkin sitten tehtiin sillä lailla että kun , Laukeelassa oli joka keskiviikko toripäivät , ja minä tein kotona voita , Markkulan pappi teki meille puolen kilon vormun ja kilon vormun , vanerista tai mistä **he tehtiin** . minä vein Laukeelaan aina voita , joka keskiviikko ja rahaa tuli aina .

+

personal pronoun objects of active are genitive:

sitten kun Jumala **jättää meidän** [meitin] niin sitten me hukumme kaikki | ei minä **vien teidän** [teitin] sen mökin tykö missä te nyt asutte | [?] kyllä **hänen** [hänej] joku sitten **huutaa** huutokaupassa

Lounaismurteet, Pohjoinen Varsinais-Suomi, Eurajoki, EN:

nyt onkin nuorempi veli kuollut että viimeis pyhänä **hän [hä] haudattiin** juuri . ne , veljekset on kaikki vähän nuorena kuollut . | ja ei hän tehnyt enää mitään pahaa jälkeä sitten lainkaan . se oli vähän , iso aika jo sentään olla siellä mutta , mutta **hän [häm] päästettiin** pois mutta , sitä ne ihmettelivät silloin jo että , kun ne , kun silloin vietiin Siperiaan jos joku teki semmoisen isomman , isomman pahanteon .

+

object of imp.-pass. is nominative as non-personal-pronoun, object of active is genitive/accusative as sg. personal pronoun, and may be nominative-syncretic as pl. personal pronoun:

sekin , **pappikin vietiin** tuonne noin , Rikantilaan , Riikilään kun ne , ne polttivat täältä pappilan talon . ja **pappi vietiin** ... täällä oli semmoinen Laurio-niminen pappi , kyllä minä **hänen [häne]** hyvin **muistan** ... Laurio sen nimi oli ja .. ja se , ihmettelikin sitten että eikö ne Tiensuon pojat olivat kun sontareessä **veivät** , tuonne Riikolaan **hänet [häne]** sentään sitten . käskettiin ... **vietiin pappi** pois sinne niin eri taloon kun se sitten yöllä **pollettiin** niin | minä vein **he** .

(iii) SKN has not been extensively searched here for GEN-forms as O of imp.-pass. or ipv., but a couple of quick searches have turned up only false starts for NOM with imp.-pass. (see Noormakku), or else GEN-forms as DAT-GEN, e.g. *se minulle sitä toimitti , kehui että heidän kallattiin lehmä heti oikein monta päivää eikä löydetty* . (Savolaismurteet, Läntinen Keski-Suomi, Lappajärvi) || *kun meidän tehtiin semmoinen , tehtiin kaksi , huonetta niin laudasta* (Lounaismurteet, Pohjoinen Varsinais-Suomi, Eurajoki) || *ja sanoi että, päästä kiinni pitämään hänen käskettiin* (Hämäläismurteet, Pohjois-Satakunta, Urjala).

6.4.2 LA dialect corpus on KORP

Examples of dialects with NOM personal pronoun with imp.-pass.

Lounaismurteet, Poh. Varsinais-Suomi Kalanti (LA-murre)

*äite **vei	mu	sin . /
se *emäntäki nous ja ajetti	*mnuu	sit *kans- ylös
et *mihin **taloho	he	*otetti... . /
*mihi	he	**otetti sit .
ja / *toimit	*mnuu	sin . /
et /	suu	otetas *tän

Lounaiset välimurteet, Länsi-Satakunta	Ahlainen (LA-murre)
venee joka *tois	*hee **+porista . /
ja hän sano- et	**hänen o ny **määrätty pitämään
jos joku *tuntee	häne ja tua
ne... *tunsi	*mu sit *kaikki
hä sano ko	*hän- o *määrätty ny tua
hän *näkee	minu tääl *saarel
et jos hä sais	*minun tua *nähdä
et ne *tuntee	*häne .
Lounaiset välimurteet, Länsi-Satakunta	Merikarvia (LA-murre)
*mä tuli sitte *korjaamaa	häne .
mä	*hänen **näin
se	*hänen **pelastiki
joka	hänen **toi .
**ne *meinas panna	*hänet
	*häv viätii / tänne
Lounaiset välimurteet, Varsinais-Suomen ylämaa	Somero (LA-murre)
ei	mun *kukkan **kiusannukka
ja **jättivät	mun *silläs-
*mää meinasin- et	*mää **otetaan sit vaan **kouluun
Hämäläismurteet, Pohjois-Häme	Pirkkala (LA-murre)
että he **väsyttää	**minun / siinä *korrennitussa . /
että *kuinka ne	muv **väsyttää . /
että / *tommonem miäsko	*meitin sittev **väsyttää
sano että	*hä heitetiir **riihen *ettee . /
	Isojoki (LA-murre)
ja / **sielä	minä *vihiittiin

Examples of dialects with t-ACC personal pronoun with imp.-pass.

Pohjalaismurteet, Keski-Pohjanmaa

*mehän *siellä / *minä olin **vankitouhussa ja toeset /
*oli *osalta **kansam minä oli /

me *hajettiin / **hajettii sieltä *joukolla sitte ja **mehä
*saatiil lupa / ne *laettovat

Pohjalaismurteet, Keski-Pohjanmaa

ja

Savolaismurteet, Pohjois-Savo

nin *käskivät

että **päeväläesekseen *otti

se *itek **käski lyömmääm

Savolaismurteet, Pohjois-Savo

*ne *vieny

**isäntä otti

s ja *otti

ja *veivät

no *siitte / *siitte **pestiin ne

Savolaismurteet, Pohjois-Karjala

**mummo meiäv vietih ja **lapset vietih ja /

Kestilä (LA-murre)

meijät *sitte siirrettiin täältä *+raahe seuvulta

meijät poes sitte / me **vanhat *miehet että *mitäpä **me
teemmä ja *raohahan se *tuliki . /

Ylikiiminki (LA-murre)

*minut *vietiin **sairaalaan .

Nilsiiä (LA-murre)

minut **pantiin sitte *samalla laella **arestiin

minut sinnem **mökkiij

meijät sitte **kaekki .

*minunniik **käskivät yhen kerran ne *isännät

minu(n) (hitä .

Riistavesi (LA-murre)

miut **mukanaa

*minut *siihen

miut

minut **makkoomaam

*hyö / **pestiij ja *siitte / **kapaloeti . /

Ilomantsi (LA-murre)

me *tuonnev vietih *+varpas*järvelle

*myö z *heitettih sinne

*mistä lieh	*meiät	vietih **+peltosalamela
*semlosek *kuormap piäl vielä	hyö	*kuleteltu kuulluu .
Kaakkoismurteet, Etelä-Karjala	*meiät	*pantih sinne .
ni **hää vei	Koivisto (LA-murre)	
se *viskas aina	*miu /	tuonne **niitty
*miul- et tuota / nyt viiää	*miu	**pois . /
sit *sait	miu	**+pietariin
sit *ajettii	*siut	**pois sielt . /
*pojat hiiwasit	miu	päim **maaha
mie *veti / veji **nurkkaa	*höijät	**mastii
ku *tormottiit	miu	. /
**kyl mut / ko	*miu	**pois . /
Kaakkoismurteet, Etelä-Karjala		talutettii *nuotaalt **pois
/ **heil- ol **oma **pitäjääse / *ja... ja mut *siit	Muolaa (LA-murre)	
kyl **mie	*heijät	mu... *muutettii
Kaakkoismurteet, Keski-Karjala	*hänen	*tunsin / *nii .
**setä *emäntä sai niin- *ikkeä / **voavan sinne *saunoa	Räisälä (LA-murre)	
ja / *se *heä laski	**meijjätkii	*sinne ja / **kahist *päivää *lämmitettii .
**kaksykymment sinä *vuon	miut	vietii **+käkisalme *synnytys*laitoksel . /
se on **kaksykymmentviis *syntynt ja	meit-	on *vihitty . /
myö oltii **pienii ku *äit jätti	meit	**kaksykymment tuota / **vihittii *isä kans ja se on
**ensimäise ker / *sit *lastattii	*meit	**kaksykymment *viis syntynt tuo *poika .
**siim	meit	ja **läks . /
mie em **muista et ku myö /	meit	. /
Kaakkoismurteet, Etelä-Karjala	*meijät	lastattii . /
*heät pit **sinne pyyt	*meit	**+kauhajoel *purettii
	Sortavala (LA-murre)	
	meijät	*otettii *semmoseen **roommuun
	**miu	*sinne

The corpus has a few instances of GEN-syncretic objects with imp.-pass., but they seem rare: e.g. *ku /**minun nouthiin *sieltä* (LA dialect corpus, Pohjalaismurteet, Länsipohja, Muonio).

6.4.3 16C t-forms

The following are results of search on korp.csc.fi in the collection of Agricola corpora and in the *Vanhan kirjasuomen korpus* for *m/sinut, hä/ene/ät, m/t/heid(h)ä/et*. [For the texts, see Häkkinen 2015, esp. 29f. and ch. 3., save for Finno.]

SG:

F1642 Mk 14.72 ennen kuin Cuckoi cahdesti laula / sinä minut kiellät
colmasti

Note: This unique *t*.SG form *minut* is matched in this ex. by other on-line transcriptions of F1642 like finbible.fi, but the copy available on B gives *minun*, suggesting an error.

PL outside Agricola and Finno:

Asetuksia (1600- luku)	Sentähden löytä Cuningallinen Maj:ti cohtullisexi tehdä Papit wapaxi sencaldaisista waiwoista / joista heille ei ainoastans costannusta ole / ja tulewat estetyxi heidän oikeista ja hengellistä toimituxistans / ja sijtä uscollisesta murhen ja huolen pidosta / cuin heillä pitä oleman heidän Sanancuuliains hywästä ja autudesta / mutta myös saatta	heidät	/ heidän Sanancuulioins wihoiin / ja anda näille tilan cartta heitä nijncuin edesandaitans sijhen / jota Talonpoica nijn cowasti pelkä / cuin on Ruoti ja ulos-kirjoitus / jonga päälle seura sekä opin että opettajain onohdus ja ylöncazte
UpsEk-110 Jh-20:21	Niin hän sanoi iälleensä heille Rawha olkon teidhän Niinquin isä ombi lähettänyt minun , Niin lähettän minä möss	teidhät	
UpsEk-110 Jh-20:31	Mutta nämädt ouat kiriotetut senpälle että	teidhät	[pi]thä vscoman , että Jesus on Christus lumalan pojica , Ia että th[öe ?] vscoodhen pitä sama elämän hänen nimenss cautta
UpsEk-111 IPt-2:21	Rackat veliänj Christus on kärsinyt meidhen edestännä , iättädhen meille iälkimerkin , että	teidhät	pitäpi iälkinnowtaman hänen iälieiänsä
UpsEk-111 IPt-2:24	Senpälle	meidhät	pitäpi oleman colleedt synnihin , ia elämen wanhurscauxesa longa hawaden sinimariain cautta thöe oletta teruehexi [tu]lledt
UpsEk-112 Jh-10:16	Minulla ombi möss muita lampahita iotca euät ole testä lammashonestä , nedt pitä minun mös io[c]hdattaman tänne; ia	heidät	pitäpi kwleman minun änenj Ia sithen pitä oleman ychden lammashonen Ia ychden paimenen
UpsEk-114 Jak-1:18	hän on sijittänyt	meidhät	hänen tachtons iälken tottisen sanan cautta Senpälle meidhä pitäsi oleman ensimmäiset hänen lotucappaloistanssa
UpsEk-115 Jh-16:13	Mutta coska hän tule ioca tottwun hengi on; hänen pitä iochdattaman	teidät	kaichen tottuden Sille eij hänen pidhä itze hänestensa pwhuman , mutta mitä hän kwle , sen pitä hänen pwhwma Ia sen quin tuleman pitä , pitäpi hänen teille [t]jiet[äu]äxi tekemän
UpsEk-117 Jh-14:3	Ia ios minä poijkes menen , sitäwarten , että valmistaman teille sijia , pitä minun quitengin tuleman [iäl]leess; ia ottaman	teidät	minun tyhiän että cusa minä olen , siellä pitä mös teijät oleman ,
UpsEk-120 Jh-15:7 Westh-39	Ioss the pysyittä minuss , ia minun sanan pysy teisä , caicki mitä [t]he tachdott , machdatta the anä , ia sen	teidhät	pitä sa[a]ma
	Nijn Sanopi Pappi Caicki	teidhät	hyuädt Christin inhimiset quin täsä tykönä oletta , otan minä todhistama mitä täsä techty on , manaten teitä , että the tachtoisitta tämän mielin panna
Westh-41	Sillä loijdt sinä hänelle vaimon auuxi , ja sijdhoijt	heidhet	nijn ychten , että ne caxi piti oleman ychden lijhan ,
Westh-57	Vielä sijtten kiäyppi mös perkele öödt ja päuüädt nin quin kijliuä jalopeura sen iälkin , että hän saisij	meidät	cadotta ja eme ole ijkänänse hänestä vapadat nijn cauan quin me täsä eläme ,
Westh-83	he ertäuät meistä ychden heickon , syndiä täydhön , ia coleuaisen runin cansa , ia me sama	heidhät	iällenssä ychdesä cunnniata täydhäs , vanhurscasa , ia colemattomasä rumis , mestama , ei pidhä sitä suru pitämän Mutta paremin aiatelema se päle , että me möss olema valmit coska Jumala meitä cutzu tachtö , ninquin hän tämän meidhen ystäuäne cutzunut on ,
Westh-83	Mutta me christitut , iotca meidhen ystäuänne parambana iällens saama , tiedhäm , quin me	heidhät	
Westh-89	Ja ellemäke me sijs mutoin taidha ymmarthä meidhen rijcostana ia vihleitzytäme , nin machdamae , kyllän ymmärthä sijtä , että	meidhät	näin ychden kerdhan coolema , ja Runin mätänemän ia maaxi tulema ,
Westh-93	Sillä he ouat nyt eroitetudt tästä vihleitzestä ia warasta poiiss quin me vielä nyt sisällä olema , ia ouat tulluet Christusen sooijan iosä	heidhät	pitä leppämän wimeisehen Domion asti
Westh-93	Silloin pitä	meidhät	tuleman heidhen cansans ychten , ja oleman Christusen cansa ijlman loputa ,
Westh-95 IKor- 15:52	Sillä Basuna pitä cwluma , ia ne colluet pitä ylesnousenan , catomattomahan , ja	meidhät	pitä mutetuxi tulemaha
Westh-97 Hes-37:5	tämän sanopi Herra Herra näistä lwista , Catzo , minun pitä andaman hengen tulla teihin , että	teidhät	pitä eläuaxi tulemahan ,
Westh-97 Hes-37:6	minun pitä andaman sonet , ja pitä andaman lijhan casua teidhen pälennä , ja vietämän nachgan teiden pälen , ia pitä andama teille henge , että	teidät	pitä tulema iällenssä elauaxi , ia teidhe pitä ymmärtämän että minä olen Herra etc:

PL in Jacobus Petri Finno: Yxi wäähä suomenkielinen wirsikirja 1583:

Finno	Yx wsi poica syndyi täss / Quin Isä taiuast istu läss / Meillä annettin turuaxi / Se	meidhät	synnist lunasti .
Finno	O Isän rackaus / O poian suloisuus / Syndi	meidhät	pois cadhot Ja heluettin alas waiot / Sä meidhät sield ylös nostit / Ja callil werelläs ostit / Saata meit taiuas / ij .
Finno	O Isän rackaus / O poian suloisuus / Syndi meidhät pois cadhot Ja heluettin alas waiot / Sä	meidhät	sield ylös nostit / Ja callil werelläs ostit / Saata meit taiuas / ij .
Finno	Christuxen pijna muistacam Ja meitä synnist suistacam Quin hänen cuoleman waati Ja	meidhät	cadhotuxen saatti .
Finno	WOij meitä köyhi syndisit / Meidhän syndim ia wian / Joisa me olem sighthint / Ja sitt tullet ilman / Ouat	meidhät	caicki heittänyt / Tuskan ia suuren waiuan / Päälläm mös waiuasten wetänyt Pijnan ia cuoleman / Kyrie eleison .
Finno	JVmal quin caiki loi omaksi cunniaxens / Miehen hän möskin edhes toi Ja waimon hänen turuaxens / Hän käski	heidhät	ydhes pisy Quin weren ia lihan / Suosios toinen toistans kysy / Cartain tora ia wiha / Kijtos Jumalan .

PL in Agricola:

Käsikiria	He ercaneuat meiste heicon / synnisen ia coleuaisen rumijn cansa / wan me iellense same	heidhet	cunnialisesa / wanhurskasa ia coolemattomasa rumijsa .
Käsikiria	Minun pite auaman teiden haudhat / ia tadhon teite / minun Canssan / sielde wloshakia / ia saatan	teidhet	Israelin maalle .
Piina	Waan aica tulepi ette ioca	teidhet	tappa / se lwlepi Jumalan palueluxen tehnehens .
Piina	Ja waicka mine poisminen / walmistaman teille Sia / quitengin mine iellens tulen / ia otan	teidhet	minun tykeni /
Piina	Ja ios se tule Waldamiehen coruille / nin me tadhomme henen lepytte / ia saatam	teidhet	syöttömexi .
Rucouskiria	Ja wigoslewitte henen siuense / ia ottau hen	heidet	/ ia cantau hene' sipeinse pälä
Rucouskiria	Jos he rickouat sinun wastas (sille etteij ole yxiken inhiminen / ioca eij syndi tee) ia sinua vihoita itzens vastan / ia annadh	heidet	wiholistten käsijn / nijn ette he wiewet heite fangina wiholisen Maalen / taambana eli leszne / taicka mwihin Tuskijn tulisit /
Rucouskiria	Elleij te cuule minun ändeni / nijn pitä wisist teme swri iowcko / sangen wähexi tuleman / pacanaiten seassa / Sille mine	heidet	haijotan /
Rucouskiria	Ja heiden pite majnitzteman sinun ylenpaltisuttas / ia sine perit	heidet	/ ninquin algustaki /
Rucouskiria	Ja heiden lapsens sine enänsit / ninquin Taijuahan techdet / Ja	heidhet	siehen mahan siselleweijit / cuin sine heiden Isillens luannut olit / ette he siehen sisellemenisit / ia sen omistajisit /
Rucouskiria	Ja se syweys kiruchti heiden ylitzens / Ja wesi wpotti	heidhet	/
Rucouskiria	Sille cosca sine annoit wlgostulla sinun hirmusudhes / culotti se	heidhet	ninquin warwun .
Rucouskiria	Sine olet iohdattanut Laupiuxesa sinun Canssas / iongas elastit / Ja weijit	heidhet	sinun wäkewuydheses / sinun pyheen Asumisees .
Rucouskiria	Mine takaaijan minun wiholisijan / ia mestan	heidhet	/ Ja en palaija / ennen quin mine heijet cadhotan .
Rucouskiria	Mine swrwon heite / ninquin maan tomun / Ninquin raitijn loghan mine	heidhet	polieskelen / ia wiskoin .
Rucouskiria	Minu' HERRAN Jumalani sotawäki / mestasi	heidhet	.
Rucouskiria	Quin sine minu' ledhetit mailman / nijn mös minekin ledhetin	heidhet	mailman .
Rucouskiria	Mutta ettes andain heille itzestes hengelisije herckuija / rautzisit	heidhet	/ senpälle / ette he woijisit sinun elatoxellas / paastun heickouta wahwembana /
Rucouskiria	Sille etteij heiden cadhotuxe's miteken meite hödhytte / mutta paramin me tadhoijsim	heidhet	tulla osalisexi teste samasta sinun terueydhestas ja autuadhestas
Rucouskiria	Mixis	meidet	nijn caiketi wnohdat ? Ja nijncawa' meite iuri ylena'nat ?
Rucouskiria	ARmolinen ijancaikinen Jumala / Taiualinen Ise / sinua me kyttem / ia sinua me iulghistam / ettes	meidet	walmistit / sinun laupiuttas / ottamahan pyhein perimisen walkeuxesa /
Rucouskiria	Joca mös henen calliman weren wootamisens cansa / nijn tyrihiste sijte ija'caikisesta colemasta /	meidet	lunasti / ia osti / ette me nijn sinun / ia sinun ajnocaijses tykene / loppumattoman turwan sanehet olema .
Rucouskiria	Sine olet	meidet	caiki tehnyt coconaisexi /
Rucouskiria	Ja sijhen ihmelisen walkeutehen / sinun HERRAUDHES wscohon / pois pimeydhesta cutzunut olet / senpälle / ettes	meidet	/ ninquin walkeudhen Lapset / pyhexi ilman pilcuita / sinun caswos edhes / nuchteitomaxi madhaisit tootta ia asetta /

Rucouskiria	Kirioijta HERRA sinun Eleues ijancaikisesa sanasa / iocas itze olet / meiden sydhemihin / iohongas mös sinun pyhen lihas ja weres atrian lahijojitat / pyhen hengen cautta / ette se	meidhet	rauitzis / wdhistais / iellenssynnyteis / ja synnin colemasta eleuexi ia hengelisexi tekis /
Rucouskiria	HERRA Jumala / tauualinen Ise / sinua me kijteme / ettes meiden tedhen sinun aijnocaijses colemahan annoit / ettes	meidhet	synnin colemast / ia heluetin tulesta wapadhajisit / ia sijtte minun wihileitzen henen tygense wedhit / sen cautta ettes minun syndini / ja cadhotuxen minulle ilmoijtit / ja mös osotit / quinga wissi terueys sijne samasa Christusesa on / nijlle / iotca henen wscolla kesitteuet /
Rucouskiria	TErue Christusen pyhe weri iollas	meidhet	Ristin pälle lunastit rackahasti / paranna ja läkitze / iotca sinua halajauat / ia wscolisesta ottauat /
Rucouskiria	Me waijuaset Inhimiset / iotca meiden wiholisistam emme coskan ihdolam ole / rucolema sinua / O hyue Jumala / ettes tene ööne	meidhet	sinun laupiudhes sipein ala corijajisit / ia et langetajisit edke sallisit sen heijun wiholisen meite pälette /
Rucouskiria	majjnitze sinun hywuytes Inhimisten sickie wasthan / iollas	meidhet	/ synnin tedhen Paradisiste wlossööstyie / nijn monella lodhutoxella ansajitun radholisudhe' / selkesti costutat /
Rucouskiria	CAikiwaldias ia laupias Jumala / catzo armolisesta sinun canssas pälle / ioca on sinun ylenpaldisen Herraudhes alaannettu / ia etteij raatelija hirmusus / meite cochataijajisi / sinun laupiudhes oijkea käsi	meidhet	ennettekön / Sinun racas .
Rucouskiria	Jossa emme me waijwu eli wäsy / sinu' laupius	meidhet	swrilla ia wissilla lupauxilla tugheta iulienut on /
Rucouskiria	Ja kijtte hende sen ylenpaldisen rackaudhen tedhen / Jonga hen meille näwuytenyt on / sijne ette hen	meidhet	/ hene' Rumins ja were's wloswadhatuxe' cansa / on lunastanut / Jumalan wihasta / Synniste / Colemasta / ja Heluetiste /
Rucouskiria	sijhen he Silmens tarckottauat / ette he	meidhet	mahan cukistajisit .
Rucouskiria	Nin quin mös Christus meiden HERRAN opetti / ia cuuldaxens	meidhet	eij ilman lodhutoxeta lupasi /
Rucouskiria	Se'tede' ette omantunnon pahuus / pilcalisen sydheme' / minua cauhistä / ja ettes henen läkituxexi / sen salajisen roan / O HERRA JESU / rakensit / iossas lupat elemen rauinon / ia mös salaudhesa paluelian cautta annat / ia käsket	meidhet	syndiset otta ja södhe /
Rucouskiria	Senpälle / ettes	meidhet	Iselles souitajisit / Ja mös seke elein / ette coollen / sine meille itzes cokonans iaghoijt / lahijasit / ja annoit /
Rucouskiria	Me kijtem sinun Laupiuttas / ettes mejjet wscolla ja rackaudhella ylesteuttenyt olet / Itzes cansa	meidhet	rauinnot / ja sinun Jumaludhellas yleswalistanat ja ymberipijrittenyt /
Rucouskiria	RUCoelkan Jumalat / Christusen cautta / Ette hen awajis meiden mielet pyhi Ramatujita ymmertemehen / ette hen mös henen tu'demisens cautta /	meidhet	Rauitzis / ia wirghotajis / meiden Epewskon pimeyden poisajajis / ja meiden Sydhenden tajtamatudhen ja hitaudhen oijennajis ia poijsotajis /
Rucouskiria	Se sama mös	meidhet	opetti / ette cosca me olema caiki hyuen sotamiehen wirghat teuttenyt / elkeme andako itzeme laijskutehen ia ijrttautehen /
Rucouskiria	Eijke mös harwoin tapachtu / ette cosca me lulema	meidhet	oleuan wscolistein ystewein seasa / nijn me Ezechielen cansa asuma scorpionein keskelle /
Rucouskiria	Sille nijn ne / quin wlcona ouat sinun Seurastas tundesit sinun Kuningaxi / ios sine	meidhet	pyhelle he'gelle teutet /
Rucouskiria	Sille sentedhen hen hajjotti	teidhet	pacanain sekan / iotca eij hende tunne / ette te henen Ihmehitens heille ilmoitaisit / ia saattacat heite tietemähen / etteijkengen caikiwaldias Jumala ole / mutta hen yxinens /
Rucouskiria	Tulcat caiki minun tykeni / iotca töteteet / ja raskatetut tiesse oletta / ia mine wirghotan	teidhet	/ Ja teide' pite lewon leutemen teiden sijeluiljenne /
Rucouskiria	Jos te mailmasta olisitta / nijn mailma omiansa racastajis / mutta ette mine	teidhet	mailmasta wloswaljtzin / sentedhen hen teite wiha .
Wsi Test.	ia he heitit kätens heiden pälen / ia panit	heidet	kijni Hoomenexi / Sille ette Eehto io oli .
Wsi Test.	Ja hen pani iocaitzen päle Kätens / ia paransi	heidet	.
Wsi Test.	Ja hen otti	heidet	tygens / poismeni harhaan ylenannettun sijaan sen Caupungin tyge ioca cutzutan Bethsaida .
Wsi Test.	HERRA tahdocos / nin me sanoma ette Tulen pite Taiuahast alastulema' ia cadhottama'	heidet	ninquin Eliaski teki ?
Wsi Test.	Totisesta sanon mine teille / ette hen sonnusta henens ia asetta	heidet	atrioitzemaan / ia kieudhen hen paluelepi heite .
Wsi Test.	Ja hen laski	heidet	.
Wsi Test.	IA Cudhen peiuen peräst / otti JESUS tygens Petarin ia Jacobin ia Johannesen / ia wei	heidet	corckian Wooren päle erinens yxineiset / ia kirkastettijn heiden edhesens /
Wsi Test.	Mutta Jesus cutzui	heidet	tygens / ia sanoi /
Wsi Test.	Sijnä Ensimeises Lehetuskirias Pyhe Pauali on	heidhet	.

	hartahasti nuhdellut nijte Corintherite monesta asiasta / ia wäkeuete Wina on wodhattanut heiden Haauoins / ia peletti		
Wsi Test.	Coska hen sai semmotoisen keskyn / nin hen heitti	heidhet	alimaisen Tornijn / ia pani heite Jalcapuun .
Wsi Test.	Ja quin he puhdastuxen olit ottanuet Jasonista / ia nijlde muilda / nin he pästit	heidhet	.
Wsi Test.	Ja ioxit sinne ialgan / caikista Caupungeista / ia he ennetit	heidhet	/ ia he cokounsit henen tygens .
Wsi Test.	Ja hen otti	heidhet	sylijns / ia pani kätens heidhen pälens / ia siugnasi heijet .
Wsi Test.	Ja quin yxi Kirianoppenuista edheskeui / ia cuuli	heidhet	ychten Campaleuan / ia näki että hen hyuesti wastasi heite / kysyi hen henelede /
Wsi Test.	Ja hen eroittapi	heidhet	/ toiset toisistans / ninquin Paimen eroitta Lambat Wohista /
Wsi Test.	Ja hen tuli / ia leusi	heidhet	taas macamast / sille heiden silmens olit raskat .
Wsi Test.	Waan aica tulepi ette ioca	teidet	tappa / se lwlepi Jumalan palueluxen tehnehens .
Wsi Test.	quitengin mine iellens tulen / ia otan	teidhet	minun tykeni / Ette cussa mine olen / sielle mös pite teiden oleman .
Wsi Test.	Ja ios se tule Waldamiehen coruulle / nin me tahdomme henen lepytte / ia saatam	teidhet	syöttömexi .
Weisut	<i>Senteden</i>	heidet	<i>pite ycten cocon catuman .</i>
Weisut	<i>Catzo / heiden pite poispaeneman Raatelian edeste / Egyptus pite</i>	heidet	<i>cocoman / ia Moph pite heidet hautaman .</i>
Weisut	<i>Catzo / heiden pite poispaeneman Raatelian edeste / Egyptus pite heidet cocoman / ia Moph pite</i>	heidet	<i>hautaman .</i>
Weisut	Minun Jumalan pite	heidet	poisheittemen / senteden ettei he tactoneet hende cwlla / ia heiden pite Pacanoiten seas exyxisa keumen .
Weisut	Sille cosca sine annoit vlostulla sinun hirmusudhes / culutti se	heidhet	ninquin cordhen .
Weisut	Sine olet iodhattanut laupiuxesa sinun Canssas / iongas pelastit ia veit	heidhet	sinun wäkewydheses / sinun pyheen Asumisees .
Weisut	Mixis	meidet	nijn caiketi wnodat ?

6.4.4 Matthew translations

Translations of the Gospel of Matthew allow a comparison of 1820 Tver Karelian, 1864 South Karelian, and 1880 South Karelian at Suikujärvi and the now Finnish-dialect Karelian Proper of Kompakka, as well as of the 2011 translation into North Karelian.

Text: Matthew:

K1820, Tver Karelian, ed. in Ahlqvist 1865. [see °Lees 2015: 1.1.1.3]

K1864, South Karelian, in Wiedemann 1864. [see °Lees 2015: 1.1.1.3]

K1880, South Karelian, Kompakka ch. 2, Suikujärvi = Šuigarvi, Шы́езепо ch. 8, in °Genetz 1880.

K2011, Viena Karelian, Piiplijankiännöšinstituutti, *Uuši Šana vienankarjalakši*, Helsinki. F33/8 [sc. 1933/8]

F1548, Agricola [see °Häkkinen 2015: ch. 2, 3.3; °Lees: 2015: 1.1.1.2]

F1642 [see °Häkkinen 2015: 6.1; °Lees: 2015: 1.1.1.2]

Method: F33/8 and K2011 use *t*-forms of personal pronouns for both numbers and in more contexts than other *t*-form translations. This set of clauses formed the base set where *t*-forms might be expected to appear in other translations.

This was enriched with *t*-forms recovered from imperfect OCRs of K1820 and K1864, these adding a few 3P for inanimates and one in NEG-PART context.

Not included in this basic set are clauses where no versions have *t*-forms, e.g. those with expected NEG/ASP-PART, or with the not quite expected ASP(?) -PART of °26.55.

The basic set was then augmented with corresponding clauses in F1548 and K1820.

This was partially supplemented with K1864 of South Karelian and F1642 to spot-check diverges in *ipv./juss.* of both, reflexive formations in K, passive infinitives in F, and additionally, for K1864, all corresponding clauses in ch. 2, 8, 10, 20-28; for F1642, ch. 2, 8, 10, 27-28.

The corresponding clauses in the two ch. 2, 8 of K1880 were added.

Conventions: personal pronoun comparandum, ~~irrelevant phrasing~~, ^{context}.

Note: most phenomena in bold here relate directly to the argument coding studied, e.g. passive infinitives, jussives of impersonal passives, derivative reflexive formations, use of personal pronouns as reflexives, BE + PRT passives, or are taken up elsewhere, notably inanimate *hän/he* and *mihi est.*

Abbreviations: S|P number; t, P(ART), G(EN), N(NOM) case; F finite save *ipv./juss.* and *imp.-pass.* forms; ! imperative and !! jussive forms; IMP *imp.-pass.* finite finite, incl. when recruited for 3P in Karelian; PAS agreeing BE + PRT in Karelian; INF infinitive, INFp passive infinitive in F1548; PRT participial absolute in Karelian, RX derived reflexive in *-tše-* in Karelian, | separator of categories.

Verse	Source	Text	#	K	V
01.19	F33/8	aikoi hän salaisesti hyljätä <u>hänet</u> .	S	t	INF
01.19	K2011	Šen takie hiän tahto peitoöci purkua kihlat.			
01.19	K1820	a tahto peitokkali <u>händä</u> laškie.	S	P	INF
01.19	F1548	mutta aiatteli salaisest <u>henen</u> ylenanda.	S	G	INF
02.08a	F33/8	Ja hän lähetti <u>heidät</u> Beetlehemiin sanoen	P	t	F
02.08a	K2011	Šiitä hiän työnsi tietäjät Viflejemih.			
02.08a	K1820	I työndähyö <u>hiijät</u> Vifleemah	P	t	PRT
02.08a	K1864	I tüöndähüö <u>hiät</u> Vifleemah	P	t	PRT
02.08a	K1880	I tüöndähüö <u>he'ät</u> Vifl'eemah	P	t	PRT
02.08a	F1548	Ja lehetti <u>heiden</u> Bethlehemin	P	G	F
02.08a	F1642	Ja lähetti <u>heidän</u> Bethlehemijn/ Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta: ja kun sen löydätte	P	G	F
02.08b	F33/8	Mutta eosea te leudhet			
02.08b	K2011	A kun löyvättä <u>Hänet</u>	S	t	F
02.08b	K1820	i kuin työ lövättä <u>hänen</u>	S	G	F
02.08b	K1864	i kuin tüö lüöväta <u>hänen</u>	S	G	F
02.08b	K1880	i konža t'üö <u>hänen</u> l'ouät'tä	S	G	F
02.08b	F1548	Mutta eosea te leudhet			
02.08b	F1642	ja eosea te löydätte/			
02.13	F33/8	sillä Herodes on etsivä lasta surmatakseen <u>hänet</u> .	S	t	INF
02.13	K2011	Iiroti meinuu löytyä Lapšen ta tappua <u>Hänet</u> .	S	t	INF
02.13	K1820	tahtov Iroda etšie lašta i <u>händä</u> tappua.	S	P	INF
02.13	K1864	tahtov Iroda etšie lašta i <u>händä</u> tappua.	S	P	INF
02.13	K1880	tahtov Iiroda et'jie lašta i tappoa <u>händ'ä</u> .	S	P	INF

02.13	F1548	Herodes etzepe lasta hueuttaxens			
02.13	F1642	sillä Herodes on edziwä lasta hueuttaxens.			
02.16	F33/8	että tietäjät olivat <u>hänet</u> pettäneet	S	t	F
02.16	K2011	jotta tietäjät valeheltih <u>händä</u> ,	S	P	IMP
02.16	K1820	jotto tiedäjät <u>händä</u> vain nagrokši otettiuh,	S	P	IMP
02.16	K1864	jotto tiedäjät <u>händä</u> vain nagrokši otetih,	S	P	IMP
02.16	K1880	što tied'äjät <u>händä</u> vain nagrokšeh otettiuh,	S	P	IMP
02.16	F1548	Cosca Herodes nyt näki <u>henens</u> nijlde Wijsailda wietellyn/	S	G	F
02.16	F1642	Cosca Herodes näki <u>hänens</u> tietäildä wietellyxi/	S	G	F
03.06	F33/8	ja hän kastoi <u>heidät</u> Jordanin virrassa, ^{kun he tunnustivat syntinsä.}	P	t	F
03.06	K2011	Hyö šanottih omat riähät, ta Iivana kašto <u>hiät</u> Jortanošša.	P	t	F
03.06	K1820	I hänestä rissittiätšettiuh Jordallašša, ^{šanoahuo omat riähät.}	P	N	RX IMP
03.06	K1864	I hänestä rissittiätšetih Jordanaša ^{šanoahuo omat riähät}	P	N	RX IMP
03.06	F1548	05ia <u>he</u> castettin henelde Jordanis	P	N	IMP
03.11a	F33/8	Minä kastan <u>teidät</u> vedellä parannukseen	P	t	F
03.11a	K2011	Mie kaššan <u>tiät</u> veješša, ^{šentäh kun työ tahotta jättyä riähäššä elämisen ta kiäntyö Jumalan puoleh.}	P	t	F
03.11a	K1820	Mie rissitän <u>teidä</u> vielä tiijän kohennukšekši;	P	P	F
03.11a	F1548	Mine tosin castan <u>teite</u> wedhellä parannukseen/	P	P	F
03.11b	F33/8	Minä kastan <u>teidät</u> vedellä parannukseen	P	t	F
03.11b	K2011	^{šentäh kun työ tahotta jättyä riähäššä elämisen ta kiäntyö Jumalan puoleh. A Miun jälkeh tulou Toini, ken on milma väkövämpi. Mie en kelpua ni Hänen jalaččija kantamah.} Hiän kaštau <u>tiät</u> Pyhäššä Henkeššä ta tulešša.	t	t	F
03.11b	K1820	mivnjällesti tulija vägöwembi milma on, kumbazen jallatšiloja kandua mie en makša; <u>že tiijät</u> rissittäv Pyhä-hengellä i tulella.	P	t	F
03.11b	F1548	Mutta se/ ioca minu' ielkin tuleua ombi/ se wäkwembi minua on/ ionga en ole mine kuluoline' kengi candama/ <u>Sen pite teite</u> pyhel He'gel/ ia tulella castama'.	P	P	INF
03.14	F33/8	Minun tarvitsee saada sinulta kaste,			
03.14	K2011	Šiun še pitäis <u>miut</u> kaštua.	S	t	INF
03.14	K1820	mivla pidäv šivšta rissittiätšie			
03.14	F1548	Mine taruitzen sinulda Castetta			
04.05a	F33/8	Silloin perkele otti <u>hänet</u> kanssansa pyhään kaupunkiin	S	t	F
04.05a	K2011	Šiitä juaveli vei Iisussan pyhäh linnah,			
04.05a	K1820	Silloin otti <u>hänen</u> djuavoli svätoih linnah,	S	G	F
04.05a	F1548	Silloin otti <u>henen</u> perchele cansans/ siihen pyhen caupungin/	S	G	F
04.05b	F33/8	ja asetti <u>hänet</u> pyhäkön harjalle	S	t	F
04.05b	K2011	pani <u>Hänet</u> jumalankojin kurkihirrellä	S	t	F
04.05b	K1820	i šeizatti kirikön katokšella.			
04.05b	F1548	ia asetti <u>henen</u> Templin harian päle	S	G	F

04.08	F33/8	Taas perkele otti <u>hänet</u> kanssansa sangen korkealle vuorelle	S	t	F
04.08	K2011	Šiitä juaveli vei Iisussan hyvin korkiella vuarella,			
04.08	K1820	Vielä otti <u>hänen</u> djuavoli ylen korgiella goralla,	S	G	F
04.08	F1548	Taas otti <u>henen</u> perchele cansans sangen corkialle wärelle/	S	G	F
04.11	F33/8	Silloin perkele jätti <u>hänet</u> ;	S	t	F
04.11	K2011	Šilloin juaveli jätti Iisussan rauhaa. Šamašša Hänen luo tuli anhelija, kumpaset piettih Häneštä huolta.			
04.11	K1820	Šilloin jätti <u>hänen</u> djuavoli, i angelit tuldiih händä kuundalomah.	S	G	F
04.11	F1548	Silloin ietti <u>henen</u> perchele. Ja catzo Engelit edheskeuit/ ia paluelit hende.	S	G	F
04.21	F33/8	ja hän kutsui <u>heidät</u> .	P	t	F
04.21	K2011	<u>Hiät</u> niise Iisussa kučču.	P	t	F
04.21	K1820	i <u>hiijät</u> kutšu.	P	t	F
04.21	F1548	ia hen cutzui <u>heite</u> .	P	P	F
04.24	F33/8	ja hän paransi <u>heidät</u> .	P	t	F
04.24	K2011	ta Hiän piäšti <u>hiät</u> .	P	t	F
04.24	K1820	i <u>hiijät</u> tervehytti.	P	t	F
04.24	F1548	²⁵ Ja hen paransi <u>heiden caiki</u>	P	G	F
05.04	F33/8	Autuaita ovat murheelliset, <u>sillä he saavat lohduksen.</u>			
05.04	K2011	Ošakkahie ollah kāršivälliset, <u>šentäh kun hiät piäššetäh</u> <u>apięšta.</u>	P	t	IMP
05.04	K1820	Ožakkahat itkijät; <u>hyö kāržytäh.</u>			
05.04	F1548	Autuat ouat ne murelliset/ <u>sille heiden pite saaman</u> <u>lohduxe!</u>			
05.06	F33/8	Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, <u>sillä heidät</u>	P	t	IMP
05.06	K2011	<u>ravitaan.</u> Ošakkahie ollah ne, kellä on oikien elämän nälkä ta jano, <u>šentäh kun</u>			
05.06	K1820	<u>heijän toivo täyttyy.</u> Ožakkahat loven tahtojat i šuvatšijät; <u>hyö kylläššytäh.</u>	P	N	RX? IMP
05.06	K1864	Ožakahat toven tahtojat i šuvatšijät, <u>hüö külläššütäh;</u>	P	N	RX? IMP
05.06	F1548	Autuat ouat ne/ iotca isouat/ ia ianouat <u>wa'hurskautta/ sille he rautetan.</u>	P	N	IMP
05.09	F33/8	Autuaita ovat rauhantekijät, <u>sillä heidät pitää Jumalan</u>	P	t	INF
05.09	K2011	<u>lapsiksi kutsuttaman.</u> Ošakkahie ollah rauhanluatijat, <u>šentäh kun heitä kučutah</u>	P	P	IMP
05.09	K1820	<u>Jumalan lapšiksi.</u> Ožakkahat sovinnon luadijat; <u>hyö nimittiätšetäh</u> Jumalan	P	N	RX IMP
05.09	K1864	<u>pojiksi.</u> Ožakahat sovinnon luadijat, <u>hüö nimittiätšetäh</u> jumalan	P	N	RX IMP
05.09	F1548	<u>pojiksi</u> Autuat ouat ne puchtat sydhemest/ <u>sille ne pite Jumalan</u>			
05.25a	F33/8	<u>pojixi cutzuttaman.</u> <u>Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa,</u> niin kauan			

		kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä,			
05.25a	K2011	Kun ken pannou <u>šiut</u> suutuh, ^{niin šovi hänen kera suutuh} matatešša.	S	t	F
05.25a	K1820	Luai terväh šivn vihazniekan kera šovindo, ^{kuni olet} hänen-kera matašša;			
05.25a	F1548	Soui nopiast sinun ritawelies cans/ ^{coscas wiele tielle olet} henen cansans/			
05.25b	F33/8	ettei riitapuolesi vetäisi <u>sinua</u> tuomarin eteen			
05.25b	K2011	Muitein hiän vief <u>šiut</u> sut'jalla	S	t	F
05.25b	K1820	ana ei šuata <u>šilma</u> šivn vihazniekka vanhemman- luo,			
05.25b	F1548	etteijke ritawelies ana <u>sinua</u> ioskus domarille/			
05.25c	F33/8	ja tuomari antaisi <u>sinua</u> oikeudenpalvelijalle,	S	P	F
05.25c	K2011	ta sut'ja antau varteiččijalla,			
05.25c	K1820	i vanhin <u>šivn</u> andav toizella,	S	G	F
05.25c	F1548	ia domari andapi <u>sinun</u> paluelialle	S	G	F
05.25d	F33/8	ja ettei <u>sinua</u> pantaisi vankeuteen.			
05.25d	K2011	ta šiitä <u>šiut</u> pannah tyrmäh.	S	t	IMP
05.25d	K1820	i pandu <u>lienet</u> ravdoih.	S	N	PAS
05.25d	F1548	ia <u>sine</u> heiteten tornihin.	S	N	IMP
05.32	F33/8	jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, <u>saattaa</u>	S	t	F
		<u>hänet</u> tekemään huorin,			
05.32	K2011	mieš kun eronnou omašta naiseštah, vaikka še naini ei ole muannun toisen miehen kera, niin hiän ajau naisen vierahan miehen luo.			
05.32	K1820	jogohine, ken laško oman naizen, vain ei pahan luadimon-täh toizien-kera,	S	P	F
		itše šuattav <u>händä</u> pahah,			
05.32	F1548	iocahinen quin henen emendens hylke/ mutoin quin hoorin tedhen/ <u>hen</u>	S	G	F
		<u>saatta henen</u> hoori tekemen/ sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen kulmissa,			
06.05	F33/8	<u>että ihmiset heidät näkisivät.</u> ^{Totisesti minä sanon teille: he} ovat saaneet palkkansa.			
06.05	K2011	Hyö še tykätäh šeisuo ta molituo sinagogoissa ta tienhuaroissa, <u>jotta</u> <u>ihmiset nähtäis hiät.</u> ^{Šanon teilä toven: hyö jo šuatih palkka.}	P	t	F
06.05	K1820	hyö rahvahašša i tie-šuaroila šeižuossa šuvatah kumarrella, ana toizet nähtäis; ^{amin šanon teilä, jotto otetah oman palkan.}			
06.05	F1548	Sille että he seisouat Synagogisa ia catuin harois rucoellen/ senpäle/ <u>että</u> <u>he</u> nädhaisin Inhimisilde. ^{Totisesta sanon mine teille/ He ouat} palcans sanet.	P	N	IMP
06.13	F33/8	äläkä saata meitä kiusaukseen; <u>vaan päästä meidät</u> pahasta,	P	t	!
06.13	K2011	Eläkä šuata meitä muanitukšeh, <u>vain piäššä miät</u> juavelista	P	t	!
06.13	K1820	I elä meidä šuata vaivah, <u>i piäššä meidä</u> pahašta	P	P	!
06.13	K1864	I älä šuata meidä vaivah, <u>a piäššä meidä</u> pahašta	P	P	!
06.13	F1548	^{Ja ele iohdata meite kiusauxen.} <u>Mutta päste meite</u> pahasta.	P	P	!
06.13	F1642	^{Ja älä johdata meitä kiusauxeen.} <u>Mutta päästä meitä</u> pahasta.	P	P	!

06.26	F33/8	Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne.			
06.26	K2011	Kaččokkua taivahan lintuja: ei hyö kylvetä, ei leikata eikä kerätä aitan puurnuloih, kuitenkin tiän Taivahaini Tuatto ruokkiu <u>hiät</u> .	P	t	F
06.26	K1820	Katšahtakkua lendäjien lindulojen-piällä; hyö ei go kylvetä ei go leikata ei go aitoih kerätä, <u>i tiijän taivahalline tuatto šyöttäv heidä;</u>	P	P	F
06.26	F1548	Catzocat taiuan linduin päle/ sille ettei he kyluc/ eike nijte/ eike mös cocoa rijheen/ <u>ia teiden taiuainen Isen roocki heite.</u>	P	P	F
07.02	F33/8	sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä <u>teidät</u> tuomitaan;	P	t	IMP
07.02	K2011	Niätšen millä suutulla työ suutitta, sillä <u>teitäki</u> suutitah.	P	P	IMP
07.02	K1820	Kuin toizien piällä pagizetta, niin ruvetah pagizomah tiijän piällä.			
07.02	F1548	Sille että samalla domiolla/ iolla te domitzetta/ pite <u>te domittaman.</u>	P	N	INFp
07.02	F1642	Sillä millä duomiolla te duomidzetta/ pitä <u>teitä duomittaman.</u>	P	P	INFp
07.06	F33/8	Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä.			
07.06	K2011	Elkyä antakkua koirilla šitä, mi on pyhä, ta elkyä lykkikkyyä simčukkoja sikojen eteh. Šijat tallotah simčukat jalkoih ta koirat hypätäh tiän piällä ta revitelläh tiät.	P	t	IMP
07.06	K1820	Elgiä andakkua pyhie koirilla, elgia go luoksikkua kallehia tiijän kivilöjä šigoilla edeh, <u>kuin hyö ei tallattais hiijät omilla jalloilla i kiändiätšehyö ei revitettäis teidä.</u>	P	t	IMP
07.06	F1548	Elket andaco * coirain site quin * pyhe on/ ia elket teiden perlöien heittekö * sikaden eteen/ ettei he nijte ioskus talla ialgoilans/ ia <u>heidens</u> teidhen watan kiendeuet/ ia repiuet <u>teite.</u>	P	P	F
07.16	F33/8	eidän hedelmistään te tunnette <u>heidät.</u>	P	t	F
07.16	K2011	Työ tunnetta <u>hiät</u> heijän antimista.	P	t	F
07.16	K1820	Hiijän einestä <u>hiijät</u> tiuššatta	P	t	F
07.16	F1548	Heiden hedhelmestens pite teiden tundeman <u>heiden.</u>	P	G	INF
07.20	F33/8	Niin te siis tunnette <u>heidät</u> heidän hedelmistään.	P	t	F
07.20	K2011	Niin jotta viessintuojiksi luatiutujat työ tunnetta heijän antimista.			
07.20	K1820	Hiijän einestä <u>hiijät</u> tiuššatta	P	t	F
07.20	F1548	Sentähde' pite teiden tundeman <u>heite</u> hedhelmestens.	P	P	INF
08.02	F33/8	jos tahdot, <u>niin sinä voit minut</u> puhdistaa	S	t	INF
08.02	K2011	Šie voit <u>miut</u> puhistua, ^{kun vain tahtonet.}	S	t	INF
08.02	K1820	^{kuin tahtonet,} voit šie <u>milma</u> puhtahakši luadie.	S	P	INF
08.02	K1864	^{kuin tahtonet,} voit šie <u>milma</u> puhtahakši luadie.	S	P	INF

08.02	K1880	kuin tahtonet, voit šie <u>milma</u> puhtahakši load'ie.	S	P	INF
08.02	F1548	ios sine tahdhot/ sine voit <u>minu'</u> puhdhista.	S	G	INF
08.02	F1642	jos sinä tahdot/ nijn sinä voit <u>minun</u> puhdistia.	S	G	INF
08.07	F33/8	Minä tulen ja parannan <u>hänet</u> .	S	t	F
08.07	K2011	Mie tulen ta parennan <u>hänet</u> .	S	t	F
08.07	K1820	mändyö mie tervehtän <u>hänen</u> .	S	G	F
08.07	K1864	mändüö mie tervehtän <u>hänen</u> .	S	G	F
08.07	K1880	mie tulen, peäššän <u>hänen</u> .	S	G	F
08.07	F1548	Coska mine tulen/ nin mine paranan <u>henen</u> .	S	G	F
08.07	F1642	minä tulen ja parannan <u>hänen</u> .	S	G	F
08.25a	F33/8	Niin he menivät ja herättivät <u>hänet</u>	S	t	IMP
08.25a	K2011	Šilloin opaššettavat tultih Hänen luo ta noššatettih <u>Hänet</u> .	S	t	IMP
08.25a	K1820	I lähendiätšehyö hänen opaššettavat noššatettiuh <u>hänen</u>	S	G	IMP
08.25a	K1864	I lähendiätšehüö hänen opaššettavat noššatettih <u>hänen</u>	S	G	IMP
08.25a	K1880	Hänen opaštujat lähenniä'rihiže hänen luo, noššettih <u>händäh</u> magoamašta,	S	P	IMP
08.25a	F1548	Nin edheskeuit opetuslapset/ ia herätit <u>henen</u> /	S	G	F
08.25a	F1642	Nijn tulit Opetuslapset/ ja herätit <u>hänen</u> /	S	G	F
08.25b	F33/8	sanoen: "Herra, <u>auta</u> , me hukumme."			
08.25b	K2011	Hyö šanottih: «Hospoti, pelašša <u>miät!</u> Myö uppuomma.»	P	t	!
08.25b	K1820	i šanottih: hospodi, šäilytä <u>mijät</u> , olemma häviemäššä.	P	t	!
08.25b	K1864	i šanotih: hospodi šäilytätä <u>miät</u> , olema häviemäššä	P	t	!
08.25b	K1880	šanottih: Hospod'! peäššä <u>meidä</u> , kuolomaššä olemma.	P	P	!
08.25b	F1548	ia sanoit/ Herra/ auita <u>meite</u> / me hucu'ma.	P	P	!
08.25b	F1642	ja sanoit: Herra/ auta meitä/ me hucumme.	P	P	!
08.31a	F33/8	Jos ajat <u>meidät</u> pois,	P	t	F
08.31a	K2011	Kun ajanet <u>miät</u> pois,	P	t	F
08.31a	K1820	kuin šie <u>mijät</u> porottannet,	P	t	F
08.31a	K1864	kuin šie <u>miät</u> porotanet,	P	t	F
08.31a	K1880	kuin šie <u>meät</u> porottannet,	P	t	F
08.31a	F1548	Jos sine wlgosaiat <u>meite</u> /	P	P	F
08.31a	F1642	jos sinä ajat <u>meidän</u> ulos/	P	G	F
08.31b	F33/8	niin lähetä <u>meidät</u> sikalaumaan.	P	t	!
08.31b	K2011	niin käše <u>miät</u> šikalaumah	P	t	!
08.31b	K1820	käšše <u>meilä</u> männä šigojen karjah.			
08.31b	K1864	käšše <u>meilä</u> männä šigojen karjah			
08.31b	K1880	tuonnä <u>meidä</u> šigojen karjah.	P	P	!
08.31b	F1548	nin salli <u>meiden</u> menne toon sica lauman siselle.	P	G	!
08.31b	F1642	nijn salli <u>meidän</u> mennä sicalaumaan.	P	G	!
08.34	F33/8	ja kun he <u>hänet</u> näkivät pyysivät he häntä menemään pois heidän alueeltaan.			
08.34	K2011	<u>Hänet</u> nähtyö hyö molittih, jotta Hiän mänis pois heijän šeuvalta.	S	t	PRT
08.34	K1820	i nähtyö <u>händä</u> ruoluotsettih hänellä männä pois hiijän paikoista.	S	P	PRT

08.34	K1864	i nähtüö <u>händä</u> ruguolietsetih hänälä mäännä pois hñan paigoista.	S	P	PRT
08.34	K1880	i kuin näht'ih <u>händ'äh</u> , ^{küzzüttih händ'ä läht'ie pois heän paikoist'a.}	S	P	IMP
08.34	F1548	Ja coska he näit <u>henen</u> / rucolit he hende poismenemen heiden Maansärlide.	S	G	F
08.34	F1642	Ja coska he <u>hänen</u> näit/ rucoilit he händä menemän pois heidän maacunnastans.	S	G	F
09.22a	F33/8	Silloin Jeesus kääntyi, näki <u>hänet</u> ja sanoi:	S	t	F
09.22a	K2011	Iisussa kiäntyi, näki naisen ta šano:			
09.22a	K1820	Jisus kiändiätših i <u>händä</u> nähtyö šano	S	P	PRT
09.22a	F1548	Mutta nin Iesus kiensi <u>henens</u> / ia näki <u>henen</u> ia sanoi/ Tyttäreni, ole turvallisella mielellä; sinun uskosi on tehnyt	S	G	F
09.22b	F33/8	<u>sinut</u> terveeksi.	S	t	F
09.22b	K2011	Elä varaja, tyttäreni, šivn uško parenti <u>šiu</u> .	S	t	F
09.22b	K1820	elä varaja, tytär, šivn uššonda <u>šivn</u> tervehytti ;	S	G	F
09.22b	F1548	Ole hyues turuas Tytteren/ sinun wskos on tehnyt <u>sinun</u> teruexi.	S	G	F
10.04	F33/8	sama, joka <u>hänet</u> kavalsi.	S	t	F
10.04	K2011	kumpani jälešti petti Iisussan.			
10.04	K1820	kumbane i ando <u>hänen</u> muokkih	S	G	F
10.04	K1864	kumbane i ando <u>hänen</u> muokih	S	G	F
10.04	F1548	ioca mös petti <u>henen</u> .	S	G	F
10.04	F1642	ioca <u>hänen</u> petti.	S	G	F
10.16	F33/8	minä lähetän <u>teidät</u> niinkuin lampaat susien keskelle;	P	t	F
10.16	K2011	Mie työnnän <u>tiät</u> kuin lampahat hukkien keškeh.	P	t	F
10.16	K1820	N/A			
10.16	K1864	Ka mie tüönnän <u>teidä</u> kuin lambahie hukkien keškeh;	P	P	F
10.16	F1548	Catzo mine lehetten <u>teiden</u> / ninquin lambat swttein keskelle.	P	G	F
10.16	F1642	CAdzo minä lähetän <u>teidän</u> / nijncuin lambat sutten keskelle/	P	G	F
10.17a	F33/8	Kavahtakaa ihmisiä,			
10.17a	K2011	Olkaa varoillana,			
10.17a	K1820	N/A			
10.17a	K1864	Vardeilietšekua inehmistä;	P	N	RX !
10.17a	F1548	Mutta cauattacat <u>teiden</u> nijlde Inhimisilde/	P	G	!
10.17a	F1642	Mutta cauattacat ihmisiä			
10.17b	F33/8	sillä he vetävät <u>teidät</u> oikeuksiin,	P	t	F
10.17b	K2011	šentäh kun ihmiset viijäh <u>tiät</u> suutuh	P	t	IMP
10.17b	K1820	N/A			
10.17b	K1820	šuatetah <u>täidä</u> suimuloih,	P	P	IMP
10.17b	F1548	sille he edhesweteuet teiden heiden radstupins/	P	G	F
10.17b	F1642	sillä he wiewät <u>teidän</u> heidän Rastupijns/	P	G	F

10.17c	F33/8	ja synagoogissaan he <u>teitä</u> ruoskivat;	P	P	F
10.17c	K2011	ta ruoškitah <u>teitä</u> sinagoogoissa.	P	P	IMP
10.17c	K1820	N/A			
10.17c	K1864	i rahvahaša lienettä lüödüt .	P	N	PAS
10.17c	F1548	ia heiden Synagogisans pite heiden hoosuman <u>teite</u> .	P	P	INF
10.17c	F1642	ja heidän Synagogisans he hosuwat <u>teitä</u> .	P	P	INF
10.18	F33/8	ja <u>teidät</u> viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni, <small>todistukseksi heille ja pakanoille.</small>	P	t	IMP
10.18	K2011	<u>Teitä</u> viijäh muaherrojen ta čuarien eteh Miun takie, <small>jotta kertosi Miušta heilä ta toisenvierosilla.</small>	P	P	IMP
10.18	K1820	N/A			
10.18	K1864	I vanhembien i kuningahien edeh miun täh šuatetut lienettä , <small>tiedävökši heilä i vierotomila.</small>	P	N	PAS
10.18	F1548	Nin mös Pämiesten ia Kuningaiden eteen <u>te</u> wieden/ minun tehden/ <small>heille ia pacanoille todistoxexi.</small>	P	N	IMP
10.18	F1642	<u>Te</u> wieden myös Pämiesten ja Cuningasten eteen minun tähteni/ <small>heille ja pacanoille todistoxexi.</small>	P	N	IMP
10.19	F33/8	Mutta kun he vetävät <u>teitä</u> oikeuteen,	P	P	F
10.19	K2011	Kun <u>tiät</u> annetah herrojen käsih,	P	t	IMP
10.19	K1820	N/A			
10.19	K1864	Konža šuatetah <u>teidä</u> ,	P	P	IMP
10.19	F1548	Coska he nyt <u>teite</u> edhesweteuet/	P	P	F
10.19	F1642	Cosca he <u>teitä</u> eteen wetävät/	P	P	F
10.21	F33/8	ja lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat <u>heidät</u> .	P	t	F
10.21	K2011	ta lapset nouššah omie vanhempie vaštah ta tapetah <u>hiät</u> .	P	t	IMP
10.21	K1820	N/A			
10.21	K1864	i pojat noššetah kiät izien i emien piälä i <u>hiät</u> tapetah.	P	t	IMP
10.21	F1548	ia lapset carkauat wanhimbaidens wastian/ ia tappauat <u>heite</u> .	P	P	F
10.21	F1642	ja lapset carcawat wanhembians wastian/ ja tappawat <u>heitä</u> .	P	P	F
10.32	F33/8	Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa <u>minut</u> ihmisten edessä, <small>minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.</small>	S	t	F
10.32	K2011	Ken šanou ihmisien ieššä, jotta on Miun oma, <small>šitä Mieki šanon omaksi Tuattoni ieššä taivahissa.</small>			
10.32	K1820	N/A			
10.32	K1864	Jogohine, ken <u>milma</u> tunnustav inehmizien aigana, tunnustan händä i mie miun tuaton aigana, kumbane on taivahaša.	S	P	F
10.32	F1548	iocahine' quin <u>minun</u> tunnusta Inhimisten edhes/ <u>sen</u> tunnustan mös mine/ minun Isäni edhes/ ioca on Taiuaisa.	S	G	F
10.32	F1642	jocainen cuin <u>minun</u> tunnusta ihmisten edes/ <u>sen</u> tunnustan myös minä minun Isäni edes/ joca on Taiuaisa.	S	G	F

10.33a	F33/8	Mutta joka kieltää <u>minut</u> ihmisten edessä,	S	t	F
10.33a	K2011	Vain ken ihmisten iessä kieltäytyy Miusta,			
10.33a	K1820	N/A			
10.33a	K1864	A ken periätsöv miusta inehmizien aigana,			
10.33a	F1548	Mutta iocahinen quin <u>minun</u> kieltä Inhimisten edhes/	S	G	F
10.33a	F1642	Mutta joca <u>minun</u> kiellä ihmisten edes/	S	G	F
10.33b	F33/8	sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.			
10.33b	K2011	siitä Mieki kieltäyvyn Tuattoni iessä taivahissa.			
10.33b	K1820	N/A			
10.33b	K1864	periätsen hänestä i mie miun tuaton aigana, kumbane on taivahasa.			
10.33b	F1548	kiellen mine mös <u>henen</u> minun Iseni edhes/ ioca on Taiuaisa.	S	G	F
10.33b	F1642	<u>hänen</u> minä myös kiellän minun Isäni edes/ joca on Taiwais.	S	G	F
10.40a	F33/8	Joka ottaa tykönsä <u>teidät</u> ,	P	t	F
10.40a	K2011	Ken ottau vaštah <u>tiät</u> ,	P	t	F
10.40a	K1820	Ken <u>teidä</u> ottav,	P	P	F
10.40a	K1864	Ken <u>teidä</u> ottav,	P	P	F
10.40a	F1548	Joca <u>teite</u> holhoo/	P	P	F
10.40a	F1642	Joca <u>teitä</u> holho/	P	P	F
10.40bc	F33/8	se ottaa tykönsä <u>minut</u> ; ja joka ottaa <u>minut</u> tykönsä,	S	t	F
10.40bc	K2011	ottau vaštah <u>Miut</u> . Ken ottau <u>Miut</u> vaštah,	S	t	F
10.40bc	K1820	<u>milma</u> ottav, i ken <u>milma</u> ottav,	S	P	F
10.40bc	K1864	<u>milma</u> ottav, i ken <u>milma</u> ottav,	S	P	F
10.40bc	F1548	se <u>minua</u> holhopi/ ia ioca <u>minua</u> holho/	S	P	F
10.40bc	F1642	hän holho <u>minua</u> / ja joca <u>minua</u> holho/	S	P	F
10.40d	F33/8	ottaa tykönsä <u>hänet</u> ,	S	t	F
10.40d	K2011	ottau vaštah <u>Hänet</u> ,	S	t	F
10.40d	K1820	ottav miun työndäjiä.			
10.40d	K1864	ottav miun työndäjiä.			
10.40d	F1548	hen holhopi sen/			
10.40d	F1642	hän holho <u>sitä</u> /			
10.40e	F33/8	joka on <u>minut</u> lähettänyt.	S	t	F
10.40e	K2011	ken <u>Miut</u> työnsi.	S	t	F
10.40e	K1820	ottav miun työndäjiä.			
10.40e	K1820	ottav miun työndäjiä.			
10.40e	F1548	ioca <u>minun</u> lehdetti.	S	G	F
10.40e	F1642	joca <u>minun</u> lähetti.	S	G	F
10.41	F33/8	Joka profectan ottaa tykönsä profectan nimen tähden, saa profectan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.			
10.41	K2011	Ken ottau Jumalan viessintuojan vaštah šentäh, kun še on viessintuoja, šuau viessintuojan palkan. Ken ottau oikiemielisen vaštah šentäh, kun še on			

		oikiemieliini, šuau oikiemielisen palkan.			
10.41	K1820	Ken ottav prorokkua prorokan nimeh, šillä liev prurokan palka ; i ken ottav Jumalan varaijan Jumalan varaijan nimeh, šillä liev Jumalan varaijan palka .			
10.41	K1864	Ken ottav prorokua prorokan nimeh, šillä liev prorokan palka ; i ken ottav jumalan varajua jumalan varajan nimeh, šillä liev jumalan varajan palka .			
10.41	F1548	Joca Prophetan holhopi Prophetan nimelle/ hen saa Prophetan palcan. Ja ioca wanhurskan holhopi wanhurskan nimelle/ hen saa wanhurskan palcan.			
10.41	F1642	Joca Prophetan holho Prophetan nimellä/ hän saa Prophetan palcan. Ja joca wanhurscata holho wanhurscan nimellä/ hän saa wanhurscan palcan.			
11.23a	F33/8	Ja <u>sinä</u> , Kapernaum, korotetaankohan <u>sinut</u> hamaan taivaaseen?	S	t	IMP
11.23a	K2011	Ta šie, Kapernaumi, <u>šiu</u> tko muka taivahah ylennetäh?	S	t	IMP
11.23a	K1820	I šie Kapernauma, kumbane taivahaže šua novžit,			
11.23a	K1864	I šie, Kapernaum, kumbane taivahaže šua noužit,			
11.23a	F1548	Ja sine Capernaum/ ioca olet yleskorgotettu taiuasen asti/			
11.23b	F33/8	Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas.			
11.23b	K2011	Alaš <u>šiu</u> t luuvvah, alaš tuonelah šuate!	S	t	IMP
11.23b	K1820	uaduh šua alenet			
11.23b	K1864	uaduh šua alenet			
11.23b	F1548	sinun pite haman heluettin sysettemen.			
11.27	F33/8	Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo <u>hän</u>et ilmoittaa.	S	t	INF
11.27	K2011	Tuattoni on antan <u>kaiken</u> Miun valtah. Poikua ei tiijä kenkänä muu kuin Tuatto, eikä Tuattuo tiijä kenkänä muu kuin Poika ta še, kellä Poika tahtou <u>Hän</u>et ilmottua.	S	t	INF
11.27	K1820	Kaiki on annettu mivla mivn tuatošta ; ei go ken tiijä poigua, vain tuatto, ei go tuattuo ken tiijä, vain poiga, i kellä tahtonov ožuttua poiga.			
11.27	F1548	Caiki minulle ouat annetudh minu' Iseldeni / ia eikengen tunne poica mutta Ise/ eike Ise yxiken tunne mutta poica/ ia kellenikenens poica tacto sen ilmoitta.			
12.14	F33/8	Niin fariseukset lähtivät ulos ja pitivät neuvoa häntä vastaan, surmataksensa <u>hän</u> et.	S	t	INF
12.14	K2011	No farisseit lähettih pihalla ta ruvettih aprikoimah, mitein šuatais Iisussa tappa.			
12.14	K1820	A Fariseit mändyö luaittiuh šovinnon keškenäh, kuin <u>händä</u> hävittiä.	S	P	INF
12.14	K1864	A Fariseit mändüö luaitih šovinnon keškenä, kuin <u>händä</u> hävitiä.	S	P	INF
12.14	F1548	Silloin Phariseuset wlgoskeuit/ ia neuuopidhit henen wastans/ quinga he <u>h</u> enen huckaisit.	S	G	F
12.15	F33/8	Ja monet seurasivat häntä, ja hän paransi <u>heidät kaikki</u> , ^{16ja}	P	t	F

		hän varoitti vakavasti heitä saattamasta häntä julki;			
12.15	K2011	Iisussan perässä matkasi hyvin äijän rahvašta, ta Hiän parenti hiät <u>kaikki</u> . ¹⁶ Iisussa kielti, jotta hyö ei paistais Häneestä kaikkien kuullen.	P	t	F
12.15	K1820	T hänellä-jallesti aštu äijä rahvašta, i kaikki hiijät tervehytti. ¹⁶ kieldi heidä, ei laškie händä kuulovilla.	P	t	F
12.15	K1864	I hänellä jälesti aštu äijä rahvašta, i kaikki hiät tervehüti. ¹⁶ kieldi heidä, ei laškie händä külovilla.	P	t	F
12.15	F1548	Ja palio Canssa seurasit hende. ¹⁶ Ja hen teki caiki teruexi/ haastoi heite hendens ilmoittamast.			
12.22	F33/8	Silloin tuotiin hänen tykönsä riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä, ja <u>hän paransi hänet</u> , ¹⁶ niin että mykkä puhui ja näki.	S	t	F
12.22	K2011	Šiitä Iisussan luo tuotih piessan <u>muokkuama mieš</u> , kumpani oli šokie ta mykkä. <u>Iisussa parenti hänet</u> , ¹⁶ niin jotta mieš rupesi pakajamah ta näkömäh.	S	t	F
12.22	K1820	Šilloin tuodiih hänen-luo <u>lembolazen šogien i mykän</u> , i tervehytti <u>hänen</u> , ¹⁶ i rubei šogie i mykkä pagizomah i nägömäh.	S	G	F
12.22	K1864	Šilloin tuodih hänen luo <u>lembolazen šogien i mükän</u> : i tervehüti <u>hänen</u> , ¹⁶ i rubei šogie i mükä pagizomah i nägömäh.	S	G	F
12.22	F1548	Silloin edestootijn henen tygens <u>ysi</u> ioca piruldariwattin/ sockia ia myckä/ ia hen paransi henen/ ¹⁶ niin että sockia ia myckä seke puhui ette näki.	S	G	F
12.37a	F33/8	Sillä sanoistasi <u>sinut</u> julistetaan vanhurskaaksi,	S	t	IMP
12.37a	K2011	Niätšen šiun šanojen mukah <u>šiut</u> luvetah šyyttömäkši	S	t	IMP
12.37a	K1820	Omista paginoista <u>oienduatšet</u> ,	S	N	RX F
12.37a	K1864	Omista paginoista <u>oienduatšet</u> ,	S	N	RX F
12.37a	F1548	Sille että sinun sanoistas <u>sine</u> wanhurscautetan/	S	N	IMP
12.37b	F33/8	ja sanoistasi <u>sinut</u> tuomitaan sylliseksi.	S	t	IMP
12.37b	K2011	ta šiun šanojen mukah <u>šiut</u> suutitah viäräpiäkši.	S	t	IMP
12.37b	K1820	i omista paginoista <u>viärrittäšet</u> .	S	N	RX F
12.37b	K1864	i omista paginoista <u>viärrittäšet</u> .	S	N	RX F
12.37b	F1548	ia sinun sanoistas <u>sine</u> domitan.	S	N	IMP
13.07	F33/8	Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne.			
13.07	K2011	Eryähät šienenistä kirvottih ohtajaisikkoh, ohtajaiset kašvettih ta tupehutettih orahat.			
13.07	K1820	Müvvenet langettih tuhjoh, i kašvo tuhjo i <u>hiijät</u> katto.	P	t	F
13.07	F1548	Mutamat la'gesit oriantappuroihin/ ia oria'tappurat yleskaswoit/ ia	P	G	F
13.15	F33/8	<u>läkehytit heiden</u> . Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.			
13.15	K2011	Vet tämän rahvahan šytän on kovettun, korvillah hyö pahoin kuullah ta silmät hyö ummissettih, jotta ei šilmilläh nähtäis, ei korvillah kuultais eikä šytämelläh maltettais, jotta ei kiännyttäis Jumalan puoleh enkä Mie			

13.15	K1820	parentais heitä. Koveni näijen inehmizien šiämi, i korvilla jygiel'di kuullah, i šilmät omat ummissettih, kuin ei šilmillä midä nähä i korvilla kuulla i šiämellä ei maltua, i kuin kiändiatšetPah, i <u>hiijät</u> tervehytän.	P	t	F
13.15	K1864	Koveni näien inehmizien šiämi, i korvila ügiel'di küllah, i omat šilmät ummissetih, ana šilmilä midä ei nähä i korvila ei külla i šiämelä ei malteta, i kiändiatšetah, i <u>hiät</u> tervehütän.	P	t	F
13.15	F1548	Sille että teme' Čanssan sydhen on cowettu/ Ja coruillans he raskasti cwlit/ Ja silmens he wmpen panit. Ettei he ioskus näkisi silmille/ ia coruilla cwlisi/ ia sydhemelle ymmerdheisi/ ja palaiasisit/ ia mine parannaisin <u>heite.</u>			
13.42	F33/8	ja heittävät <u>heidät</u> tuliseen pätsiin;	P	t	F
13.42	K2011	ta lykätäh <u>hiät</u> tuliseh kiukuah.	P	t	IMP
13.42	K1820	I luvvah <u>hiijät</u> tulizeh kivguah ;	P	t	IMP
13.42	F1548	Ja heitteuet <u>heiden</u> cwman wgnijn/	P	G	F
13.50	F33/8	ja heittävät <u>heidät</u> tuliseen pätsiin;	P	t	F
13.50	K2011	ta lykätäh <u>hiät</u> tuliseh kiukuah.	P	t	IMP
13.50	K1820	I luvvah <u>hiijät</u> tuli-kivguah	P	t	IMP
13.50	F1548	ia heitteuet <u>heiden</u> cwmaan wgnijn/	P	G	F
14.03	F33/8	Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut <u>hänet</u> ja pannut vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden.	S	t	F
14.03	K2011	Iroti näät oli käšken ottua Iivanan kiini, panna <u>hänet</u> rautoih ta viijä tyrmäh.	S	t	INF
14.03	K1820	Tämä Iroda otti Iivanan, šido i pani <u>hänen</u> ravdoih Irodiadan, oman vellen Hilipän naizen-täh.	S	G	F
14.03	F1548	Sille Herodes oli Joha'nesen kiniottanut/ sitonut/ ia fangeuxen pannut/ Herodiaxen/ henen weliense Philippusen emänen tehden.			
14.12	F33/8	Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja hautasivat <u>hänet</u> ;	S	t	PRT
14.12	K2011	Iivanan opašsettavat tultih ta otettih ruumis ta hauvattih še.			
14.12	K1820	I tulduo hänen opašsettavat otettih hänen <u>hibien</u> i kätkeih;			
14.12	F1548	Ja edeskeuit hene' opetuslapsens/ ia poisotit henen <u>rumins</u>/ ia hautasit <u>sen</u>			
14.18	F33/8	"Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa." 18Mutta hän sanoi: <u>Tuokaa ne tänne minulle.</u>			
14.18	K2011	«Meilä ei ole keralla muuta kuin viisi leipyä ta kakši kalua», hyö vaššattih. 18« <u>Tuokua ne tänne Miula</u> », šano Iisussa.			
14.18	K1820	A hyö šanotti hanelä: evle tiälä enämbiä, vain viizi mövkyö i kakši kalua. 18I hiän šano: <u>tuogua hiijät</u> mivn-luo tänne.	P	t	!
14.18	K1864	A hüö šanotih hanelä: evle šielä enämbiä vain vīzi möüküö i kakši kalua. 18I hiän šano: <u>tuogua hiät</u> miun luo tänne.	P	t	!
14.18	F1548	He sanoit henelle/ Ei ole meillä tesse enämbi quin wisi leipe/ ia caxi cala.			

14.18	F1642	18Sanoi hen/ Toeatta minulle nee tenne. He sanoi hänelle: ei meillä ole täsä enä cuin wijsi leipä/ ja caxi cala. 18Hän sanoi/ tuocat minulle ne tänne.				
14.19	F33/8	otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, murssi ja antoi leivät opetuslapsillensa,				
14.19	K2011	Šiitä Hiän otti ne viisi leipyä ta kaksi kalua, kaččo ylähyäksi taivahah ta šano passipot Jumalalla. Hiän katkuali leivät ta anto palat opaššettavilla,				
14.19	K1820	i ottahuo vīzi mövkyö i molemmat kalat, katšahtih taivahaže i risti hiijät , i katkohuo ando opaššettavilla mövkyt,	P	t	F	
14.19	K1864	i ottahuo vīzi möüktüö i molemmat kalat katšahti taivahaže i risti hiät , i katkohuo ando opaššettavilla möüktüt,	P	t	F	
14.19	F1548	Ja otti nee wijsi leipe/ ia caxi cala/ Ylescazatti Taiuasen/ kijitti Jumala/ murssi ia annoi ne leiuet Opetuslapsillens/				
14.19	F1642	Ja otti ne wijsi leipä/ ja caxi cala/ cadzahti ylös Taiuasen/ kijitti/ murssi ja andoi leivät Opetuslapsillens/				
14.26	F33/8	Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat.				
14.26	K2011	Konša opaššettavat nähtih <u>Hänet</u> järvie pitin aštumašša, hyö pöläššyttih ta karjeuvuttih:	S	t	IMP	
14.26	K1820	I nähtyö <u>händä</u> merdä-myöt aštumašša, polläššyttiuh i paistiuh:	S	P	PRT	
14.26	F1548	Ja coska Opetuslapset neijt <u>henen</u> meren päle kieuuen/ peliestyit he/ ia sanoit/	S	G	F	
14.30	F33/8	Herra, auta <u>minua</u> .	S	P	!	
14.30	K2011	Hospoti, pelašša <u>miut!</u>	S	t	!	
14.30	K1820	hospodi, piäššä <u>milma</u> .	S	P	!	
14.30	K1864	hospodi, piäššä <u>milma!</u>	S	P	!	
14.30	F1548	³¹ Herra/ auta <u>minua</u> .	S	P	!	
14.30	F1642	³¹ Herra/ auta <u>minua</u> .	S	P	!	
14.35	F33/8	Ja kun sen paikkakunnan miehet tunsivat <u>hänet</u> ,	S	t	F	
14.35	K2011	Ja coska sen paican Canssa tunsit <u>henen</u> /	S	G	F	
14.35	K1820	I tunnuštahuo <u>händä</u> šigäläzet eläjät,	S	P	PRT	
14.35	F1548	Kun sen šeuvin ihmiset tunnettih Iisussa, Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: "Päästä <u>hänet</u> menemään, sillä hän huutaa meidän jälkeemme."	P	t	!	
15.23	K2011	«Toimita <u>hänet</u> pois. Hiän aštuu miän jälleššä ta karjuu.	S	t	!	
15.23	K1820	i lahendiatšehyö hänen opaššettavat ruguolietsettiuh hänellä paisešša: <u>lašše handä</u> , meilä-jällesti hiän mögizöv.	S	P	!	
15.23	K1864	I lähendiatšehüö hänen opaššettavat ruguolietsettiuh hänellä paiseša: <u>lašše</u> <u>händä</u> , meilä jällesti hiän mögizöv.	S	P	!	
15.23	F1548	Nin henen Opetuslapsens edheskeuit/ ia rucolit hende/ sanoden/ <u>Eroita</u> <u>hende</u> sinustas/ sille hen hwta meiden ielkin.	S	P	!	
15.23	F1642	Nijn hänen Opetuslapsens tulit/ ja rucoilit händä sanoden: <u>eroita</u> <u>händä</u> sinustas: sillä hän huuta meidän jälkem	S	P	!	

15.30a	F33/8	ja laskivat <u>heidät</u> hänen jalkojensa juureen;	P	t	F
15.30a	K2011	<u>Heitä</u> pantih Hänen eteh,	P	P	IMP
15.30a	K1820	i <u>pandiit</u> hänellä jalgoih;			
15.30a	F1548	Ja heitit ne Iesusen ialkaden eteen.			
15.30a	F33/8	ja hän paransi <u>heidät</u> ,	P	t	F
15.30a	K2011	ta Hiän parenti <u>hiät</u> .	P	t	F
15.30a	K1820	i <u>hiijät</u> tervehytti.	P	t	F
15.30a	F1548	³¹ Ja hen paransi <u>heiden</u> /	P	G	F
16.04	F33/8	Ja hän jätti <u>heidät</u> ja meni pois.	P	t	F
16.04	K2011	Hiän jätti <u>hiät</u> šiih ta läksi pois.	P	t	F
16.04	K1820	I jättahyö <u>hiijät</u> pois läksi.	P	t	PRT
16.04	F1548	Ja hen ietti <u>heiden</u> / ia poismeni.	P	G	F
16.21	F33/8	Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että hänen piti menemän Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös.			
16.21	K2011	Tästä lähtien Iisussa alko paissa opašettavilla, jotta Hänen pitäy männä Jerusolimih ta äijän kärsie rahvahan vanhimpien, ylipappien ta sakonanopaštajien käsissä. <u>Šielä Hänet tapetah</u> , ta kolmantena päivänä Hiän nousou kuollehista.	S	t	IMP
16.21	K1820	Siidä-šua rubei Jisus šanelomah omilla opašettavilla, pidäv hänellä männä Jeruaalimah i äijä tirpua vanhemmista i arhereiloista i kirjamiehistä. † <u>tapetuna olla</u> , i kolmandena päivänä virrota.			
16.21	F1548	Šijte aighasta rupeis Iesus iulgistaman Opetuslapsillens/ että henen pite Jerosoliman menemen/ ia palion kersimen nijlde Wanhimilda/ ia Pappedhen pämiehilde/ ia kirjanoppenuilda/ ia tapettama' ia colmanden peiuen ylesnouseman.	S	X	INFp
16.21	F1642	Siitä ajasta rupeis Jeesus julistaman Opetuslapsillens/ että hänen piti Jerusalemin menemän/ ja paljon wanhimmilda ja Pappain päämiehildä ja Kirjanoppeneilda kärsimän/ ja piti tapettaman ja colmanden päivänä ylösouseman.	S	X	INFp
16.22	F33/8	Silloin Pietari otti <u>hänet</u> erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen:	S	t	F
16.22	K2011	Petri alko moittie Iisussua kahen kešen.			
16.22	K1820	I rubei Pedri händä pagizomaš piittämah			
16.22	F1548	Ja quin Petari otti <u>henen</u> eränens/ rupesi hen nuhteleman hende/	S	G	F
16.23	F33/8	sinä olet minulle pahenukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten.			
16.23	K2011	<u>Šie tahot muanittua Miut riäkhäh.</u> Šiun mielet ei olla Jumalašta, vain ollah ihmisešta!	S	t	INF
16.23	K1820	häkkynä olet miwla, ei toimita, mi on Jumalaa, a mi inehmizien.			
16.23	F1548	sine estet <u>minua</u> / Sille ettet sine ymmerdä nijte/ iotca ouat Jumalan/ mutta ne quin Inhimisten ouat.	S	P	F
17.01	F33/8	Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle,	P	t	F

17.01	K2011	yksinäisyyteen. Kuuvven päivän piästä Iisussa otti matkahah Petrin, Juakon ta hänen vellen livanan. <u>Hiän vei hiät</u> korkiella vuaralla erikseh toisista.	P	t	F
17.01	K1820	I kuuvven päivän-jälgeh otti Jisus Pedrin i Juakovan i häuen vellen livanan, i hiijän kera yksien novži korgiella goralla.			
17.01	F1548	JA cudhen peiuen peräst/ otti Iesus Petarin/ ia Jacobin ia Johannem henen weliense tygens/ ia weij <u>heiden</u> erinens corckian wooren päle/ ia kirkastettin heiden edhesens.	P	G	F
17.05	F33/8	Hänen vielä puhuessaan, katso, <u>heidät</u> varjosi valoisa pilvi;	P	t	F
17.05	K2011	Petri vielä pakasi, <u>kun hyvin valkie pilvi katto hiät</u>	P	t	F
17.05	K1820	Kuin vielä hiän pagizi, <u>ka valgie pilvi katto hiijät;</u>	P	t	F
17.05	F1548	Wiele henen puhuesans/ catzo/ walkia pilui ymeriwarios <u>heiden.</u>	P	G	F
17.16	F33/8	Ja minä toin <u>hänet</u> sinun opetuslastesi tykö, ^{mutta he} eivät voineet häntä parantaa.	S	t	F
17.16	K2011	Mie toin <u>hänet</u> Šiun opašsettävien luo, ^{vain hyö ei voitu} parentua häntä.	S	t	F
17.16	K1820	I toin mie <u>hänen</u> šivn opašsettävien-luo, ^{i ei voidu} häändä tervehyttiä.	S	G	F
17.16	F1548	Ja mine toin <u>hene'</u> sinun Opetuslapsilles/ ^{ia eiuet he} woinuut hende parata.	S	G	F
17.17	F33/8	Tuokaa <u>hänet</u> tänne minun tyköni.	S	t	!
17.17	K2011	Tuokaa poika Miun luo.			
17.17	K1820	tuogua <u>häändä</u> mivn-luo tänne.	S	P	!
17.17	K1820	tuogua <u>häändä</u> miun luo tänne.	S	P	!
17.17	F1548	Tocat <u>hende</u> tenne.	S	P	!
17.17	F1642	tuocat <u>häändä</u> tänne.	S	P	!
17.23a	F33/8	Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ²³ ja he tappavat <u>hänet</u> , ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.	S	t	F
17.23a	K2011	Ihmisen Poika annetah rahvahan käsih, ²³ hyö tapetah <u>Hänet</u> ,	S	t	IMP
17.23a	K1820	annettu lienöv <u>inehmizen poiga</u> inehmizien käzih. ²³ I tapetah <u>häändä</u> ,	S	P	IMP
17.23a	F1548	että Inhimisen Poica ylenannetan Inhimisten käsiin/ ²³ ia he tappauat <u>henen/</u>	S	G	F
17.23b	F33/8	ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.			
17.23b	K2011	ta kolmantena päivänä <u>Hänet</u> noššatetah kuollehista	S	t	IMP
17.23b	K1820	i kolmandena päivänä virguov.			
17.23b	F1548	ia colman peiuen hen ylesnousepi.			
18.02	F33/8	Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä			
18.02	K2011	Iisussa kučču luokšeh lapsen, asetti <u>hänet</u> heijän kešellä 3ta šano:	S	t	F
18.02	K1820	I kutšuhuo Jisus <u>lapsen</u> , šeizatti hänen hiijän-keškeh.	S	G	F
18.02	F1548	Ja Iesus cutzui tygens yhden lapsen/ ia seisatti sen heiden keskellens ia sanoi/			

18.05	F33/8	Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, <u>se</u> ottaa tykönsä <u>minut</u> .	S	t	F
18.05	K2011	Ken Miun nimeššä ottau luokšeh yhenki tämmösen lapšen, <u>še</u> ottau luokšeh <u>Miut</u> .	S	t	F
18.05	K1820	I ken ottav lapsen muiozen mivn nimeh, <u>milma</u> ottav.	S	P	F
18.05	F1548	Ja ioca holhopi yhden sencaltaisen minun nimeeni/ <u>hen</u> holho <u>minun</u> .	S	G	F
18.06	F33/8	sen olisi parempi, että myllynkiivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja <u>hänet</u> upotettaisiin meren syvyyteen.	S	t	IMP
18.06	K2011	šillä ois parempi, kun hänen kaklah pantais melličänkivi ta lykättäis meren šyvvyteh.			
18.06	K1820	parempi on hänellä, ana javho-kiven šivottais kaglah, <u>i-ppois meren pohjalla.</u>			
18.06	F1548	Parambi henen olisi/ että Myllyn kiivi ripustetaisin henen caulans/ <u>ia wpotetaisin meren syueyteen.</u>			
18.08a	F33/8	Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi viettelee <u>sinua</u> ,			
18.08a	K2011	Kun šiun käteš tahi jalkaš muanittanou <u>šilma</u> riähkäh,	S	P	F
18.08a	K1820	Kuin šivn käzi jalga go šivn pahah šuattav <u>šilma</u> ,	S	P	F
18.08a	K1864	Kuin šiun käzi jalga go šiun pahah šuatav <u>šilma</u> ,	S	P	F
18.08a	F1548	Mutta ios sinun kätes/ taicka sinun ialkas pahendapi <u>sinun/</u>	S	G	F
18.08b	F33/8	hakkaa se pois ja heitä luotasi;			
18.08b	K2011	leikkua še pois ta lykkyä mänömäh.			
18.08b	K1820	leikua <u>hiijät</u> i luo itseštäš;		P	t !
18.08b	K1864	leikua <u>hiät</u> i luo itseštä;		P	t !
18.08b	F1548	nin leicka se pois/ ia heite pois tykees.			
18.08c	F33/8	parempi on sinulle, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että <u>sinut</u> , molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen.	S	t	IMP
18.08c	K2011	Parempi šiun on yksikätkisenä tahi yksijalkasena piäššä ilmasenikuseh elämäh, mitä kun kakšikätkisenä tahi kakšijalkasena <u>šiut</u> luuvvah ilmasenikuseh tuleh.	S	t	IMP
18.08c	K1820	parempi šivla on männä eländäh rambana i kiätöinä, a ei kuin kahen jallan kera i kahen kiän kera olla luoduna ijin-igäzeh tuleh.			
18.08c	K1820	parempi šiula on männä eländäh rambana i kiätöinä kuin kahen jalan kena i kahen kiän kena olla luoduna ijin-igazeh tuleh.			
18.08c	F1548	Parambi on sinun elemehen onduuana siselkieudhe/ taicka raiarickon/ quin sinulla olis caxi kätte ia caxi ialca/ ia heiteteisin sihen ijancaikkiseen Tuleen.			
18.09a	F33/8	Ja jos sinun silmäsi viettelee <u>sinua</u> ,	S	P	F
18.09a	K2011	Ta kun šiun šilmäš muanittanou <u>šilma</u> riähkäh,	S	P	F
18.09a	K1820	I kuin šivn šilmä pahah <u>šilma</u> šuattav,	S	P	F
18.09a	K1864	I kuin šiun šilmä pahah <u>šilma</u> šuatav,	S	P	F

18.09a	F1548	Ja ios sinun silmes pahendapi <u>sinun</u> /	S	G	F
18.09b	F33/8	repäise se pois ja heitä luotasi;			
18.09b	K2011	kiso še ta lykkyä pois.			
18.09b	K1820	kaiva pois i luo itseštäs;			
18.09b	K1864	kaiva <u>hänen</u> pois i luo itseštä;	S	G	!
18.09b	F1548	nin puhkakis se wlgos/ ia heite pois tykees.			
18.09c	F33/8	parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, <u>kuin että</u> <u>sinut</u> , molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen.	S	t	IMP
18.09c	K2011	Parempi šiun on yksisilmäsenä piäššä ilmasenikuseh elämäh, <u>mitä kun</u> <u>šiut</u> kakšisilmäsenä luuvvah uatun tuleh.	S	t	IMP
18.09c	K1820	äijä parempi on yhen šilmän-kerä männä eländäh, šilmän-kerä olla luoduna tulizeh geennah. <u>mi kahen</u>			
18.09c	K1864	äijä parempi on ühen šilmän kena männä eländäh <u>kuin kahen</u> šilmän-kerä olla luoduna tulizeh geennah.			
18.09c	F1548	Parambi on sinun elemehen siselkieudhe silmepoolla/ <u>quin sinulla</u> olis eaxi silme/ ia heiteteisin heluetin Tuleen.			
18.25	F33/8	Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, <u>niin hänen herransa</u> määräsi myytäväksi <u>hänet</u> ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, ^{mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.}	S	t	INF
18.25	K2011	Kun miehellä ei ollut, millä maksua, <u>niin čuari käski myyvvä</u> <u>hänet</u> ta hänen naisen, lapšet ta kaikki hänen <u>hyvyset</u> ta makšua velan.	S	t	INF
18.25	K1820	Kuin ei ollut hänellä millä maksua, <u>käski herra hänen myyvvä i</u> hänen naizen i lapšet i kaikki, ^{mi oli hänellä, i maksua.}	S	G	INF
18.25	F1548	Ja ettei henelle ollut wara maxa/ <u>käski Herra henen myytä/ ia</u> henen emendens/ ia lapsens/ ia caiki ^{mitä henelle oli/ ia maxetta.}	S	G	F
18.25	F1642	Ja ettei hänellä ollut wara maxa/ <u>käski Herra hänen myytä/ ja</u> hänen emändäns/ ja lapsens/ ja caiki mitä hänellä oli/ ja maxetta.	S	G	F
18.27	F33/8	ja hän päästi <u>hänet</u>	S	t	F
18.27	K2011	Hiän piästi miehen mänömäh			
18.27	K1820	laški <u>hänen</u>	S	G	F
18.27	F1548	ia päästi <u>henen</u>	S	G	F
18.30	F33/8	vaan meni ja heitti <u>hänet</u> vankeuteen,	S	t	F
18.30	K2011	kun mäni ta pani tovarissan tyrmäh,			
18.30	K1820	i šuoatto i pani <u>hänen</u> ravdoih	S	G	F
18.30	F1548	waan meni ia heitti <u>henen</u> tornin/	S	G	F
18.32	F33/8	Silloin hänen herransa kutsui <u>hänet</u> eteensä	S	t	F
18.32	K2011	Šiitä čuari kučču käškyläisen luokšeh			
18.32	K1820	Silloin kutsuhuo <u>hänen</u> herra itsen-edeh	S	G	PRT
18.32	F1548	Silloin cutzui <u>hene</u> ! Herra's sen etee's	S	G	F
18.34	F33/8	Ja hänen herransa vihastui ja antoi <u>hänet</u> vanginvartijain käsiin, ^{kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa.}	S	t	F
18.34	K2011	Vihoissah čuari anto <u>hänet</u> muokattavaksi šiih	S	t	F

		šuate, kuni hiän makšau koko velan.			
18.34	K1820	I šiändy hänen-piällä herra, i ando <u>hänen</u> muokkuajilla, kuni makšav kaiken oman vellan.	S	G	F
18.34	F1548	Ja henen Herrans wihastui/ ia ylenannoi <u>henen</u> böueleille/ sihenasti että hen maxais caiki mite hen oli henelle welca.	S	G	F
19.02	F33/8	Ja suuri kansan paljous seurasi häntä, ja hän paransi <u>heitä</u> siellä.	P	P	F
19.02	K2011	Hänellä jälleššä matkasi äijän rahvašta, ta Hiän parenti <u>hiät</u> .	P	t	F
19.02	K1820	I hänellä-jällesti aštu äijä rahvašta, i <u>hiijät</u> tervehytti šielä.	P	t	F
19.02	F1548	Ja palio Canssa seurasit hende/ ia sielle <u>heite</u> paransi.	P	P	F
19.03	F33/8	Ja fariseuksia tuli hänen luoksensa, ja he kiusasivat <u>häntä</u> sanoen: "Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä syystä tahansa?"	S	P	F
19.03	K2011	Hänen luo tultih farisseit, kumpasien himotti šuaha <u>Hänet</u> šanašta kiini. Hyö kyšyttih: «Suauko mieš erota naiseštah vaikka min as's'an takie?»	S	t	INF
19.03	K1820	I tuldiih hänen-luo Fariseit, i muannittamizeh hänellä <u>paistiih</u> : šobiv go inehmizellä laškie itšeštä <u>oma naine</u> miityttä olgah azieda-myöt?			
19.03	F1548	Ja edeskeuit Phariseuset henen tygens kiusaten <u>hende/</u> ia sanoit henelle/ Mactako mies eritā emännestens caikinaisen syyn tehden?	S	P	INF
19.04	F33/8	että Luoja jo alussa 'loi <u>heidät</u> mieheksi ja naiseksi	P	t	F
19.04	K2011	Luatija jo alušta šuate luati ihmisen mieheksi ta naiseksi?			
19.04	K1820	ken allušta kaiki luadi, uroš i naiz inehmizen luadi?			
19.04	F1548	että ioca alghusta Inhimisen teki/ miehe' ia waimon hen <u>heide'</u> teki	P	G	F
19.07	F33/8	Miksi sitten Mooses käski antaa erokirjan ja hyljätä <u>hänet</u> ?	S	t	INF
19.07	K2011	Mintāh šilloin Moissei on šanon, jotta mieš voit erota naiseštah, kun antanou hänellä erokirjan?			
19.07	K1820	min tāh Moisei käški hänellä andua lašku kirjan i laškie <u>naine</u>?			
19.07	K1864	min tāh Moisei käški hänellä andua lašku kirjan i laškie <u>naizen</u>?			
19.07	F1548	Mixi sis Moses käski anda eroitus kirjan/ ia <u>sen ylena'da</u>?			
20.02	F33/8	Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, lähetti hän <u>heidät</u> viinitarhaansa.			
20.02	K2011	Hiän šopi ruatajien kera, jotta päiväpalkka on yksi dinari, ta työnsi <u>hiät</u> viinasatuh.	P		F
20.02	K1820	I luadihuo hiijän-kera hinnan grivnoin päiväkši lyöndi omah saduh.			
20.02	K1864	I luadihuo hiän kena hinnan grivnoin päiväkši, tüöndi omah saduh.			
20.02	F1548	Ja quin hen oli mären tehnyt tömiestens cansa/ wissist päiwe penningist/	P	G	F

20.12	F33/8	lehetti hen <u>heijen</u> winatarhans. Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain yhden hetken, ja sinä teit	P	t	F
20.12	K2011	<u>heidät</u> meidän vertaisiksemme, Nämä viimeseksi tulleet ruattih yksi tunti, ta kuitenkin sie annoit			
20.12	K1820	heilä saman verran kuin meiläki nämä jälgimäzet yhen kodvan luaitti, i <u>hiijät</u> yhen-muozekši	P	t	F
20.12	K1864	<u>panit</u> miijän-kerä nämä jälgimäzet ühen kodvan luaitih, i <u>hiät</u> ühen muozekši	P	t	F
20.12	F1548	<u>panit</u> mian kena, Nämet wimeiset olit yhde' hetke' töese/ ia sine teghit <u>heiden</u>	P	G	F
20.18	F33/8	<u>meide'</u> werdaxem/ Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan	S	t	F
20.18	K2011	ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat <u>hänet</u> kuolemaan Myö mänemmä nyt Jerusolimih. Šielä Ihmisen Poika annetah ylipappien ta	S	t	IMP
20.18	K1820	sakonanopaštajien käsih. <u>Hyö</u> suutitah <u>Hänet</u> kuolomah Ka mänemmä Jerusolimah, i inehmizen poiga <u>aanettu</u> liev arhereiloila i	S	G	IMP
20.18	K1864	kirjamiehillä, i <u>šurmalla hänen</u> viäritetäh, Ka mänemä Jerusolimah, i inehmizen poiga <u>annetu</u> liev arhereiloila i kirja	S	G	IMP
20.18	F1548	miehilä; i <u>šurmala hänen</u> viäritetäh, me ylesastum Jerusalemin/ Ja Inhimisen Poica pite <u>ylenannettaman</u>	S	G	F
20.19	F33/8	pappein pämiehille/ ia kijrianoppenuille/ ia he domitzeuat <u>henen</u> colemaan/ ja antavat <u>hänet</u> pakanoille pilkattavaksi ja	S	t	F
20.19	K2011	ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena päivänä hän on nouseva ylös. ta annetah <u>Hänet</u> toisenvierosilla nakrettavakši, ruoskittavakši ta ristih nuaklittavakši. No a kolmantena päivänä Hiän nousou kuollehista..	S	t	IMP
20.19	K1820	I annetah <u>hänen</u> vierottomilla nagrokši i lyödäväkši i riiputettavakši; i kolmandena päivänä virguov.	S	G	IMP
20.19	F1548	Ja he ylenandauat <u>henen</u> pacanoille pilcatta/ ia rooskitta/ ia ristinnaulitta/ ia colmandena peiuen hen ylessousepi.	S	G	F
20.22a	F33/8	Voitteko juoda sen maljan,			
20.22a	K2011	Voittako juuvva šen muokkamall'an, kumpani tulou Miula juotavakši, ta voittako keštyä šen kaššannan,			
20.22a	K1820	<u>voita</u> go juvva maljan, kumbazen mie juon, i rissitiätšennällä, kumbazella mie rissitiätšen, rissitiätšie?	P	N	RX INF
20.22a	K1864	<u>Voita</u> go juvva maljan, kumbazen mie juon i rissitiätšennälä, kumbazela mie rissitiätšen, rissitiätšie?	P	N	RX INF
20.22a	F1548	<u>Woittaco</u> ioodha sen * Calkin/ ionga minun pite iooman? ia castetta sille castel/	P	N	INFp
20.22a	F1642	<u>woittaco</u> juoda sen Calkin/ jonga minun pitä juoman? ja castetta sillä Castella/	P	N	INFp

20.22b	F33/8	jonka minä olen juova? He sanoivat hänelle: "Voimme."			
20.22b	K2011	millä <u>Miut</u> kaššetah?» Hyö šanottih: «Voimma».	S	t	IMP
20.22b	K1820	i rissitiätšennälä, kumbazella mie rissitiätšen , rissitiätšie?	S	N	RX F
		Hyö šanottih: voima.			
20.22b	K1864	i rissitiätšennälä, kumbazela mie rissitiätšen , rissitiätšie? –	S	N	RX F
		Hüö šanotih: voima.			
20.22b	F1548	iolla <u>mine</u> castetan? ¹³ He sanoit henelle/ Me voima.	S	N	IMP
20.22b	F1642	jolla <u>minä</u> castetan? ¹³ He sanoit hänelle: me voimma.	S	N	IMP
20.23a	F33/8	Minun <u>maljani</u> te tosin juotte, mutta minun oikealla ja vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille,			
20.23a	K2011	Šiitä Hiän sano heilä: «Miun mal'l'an työ vielä juottaki, ta šillä kaššannalla,	S	t	IMP
20.23a	K1820	millä <u>Miut</u> kaššetah, I šano heilä: mivn maljan juotta, i rissitiätšennälä, kumbazella <u>mie</u>	S	N	RX F
20.23a	K1864	rissitiätšen , I šano heilä: miun maljan juota, i rissitiätšennälä, kumbazela <u>mie</u>	S	N	RX F
20.23a	F1548	rissitiätšen , Hen sanoi heille/ Minun Calkin tosin te iootta/ ia sille castel/ iolla <u>mine</u>	S	N	IMP
20.23a	F1642	castetan/ Hän sanoi heille: Minun Calcikini tosin te juotta/ ja sillä Castella/ jolla	S	N	IMP
		<u>minä</u> castetan			
20.23b	F33/8	joille minun Isäni on sen valmistanut.			
20.23b	K2011	<u>tiät</u> niise kaššetah.	P	t	IMP
20.23b	K1820	rissitiätšetä;	P	N	RX F
20.23b	K1864	rissitiätšetä;	P	N	RX F
20.23b	F1548	<u>te</u> castetan.	P	N	IMP
20.23b	F1642	<u>te</u> castetan.	P	N	IMP
20.25	F33/8	Mutta Jeesus kutsui <u>heidät</u> tykönsä	P	t	F
20.25	K2011	Šilloin Iisussa kučču <u>hiät</u> luokšeh	P	t	F
20.25	K1820	A Jisus kutšuhuo <u>heidä</u>	P	P	PRT
20.25	F1548	Mutta Iesus cutzui <u>heidet</u> tygens/	P	P	F
20.31ab	F33/8	Niin kansa nuhteli <u>heidä</u> saadakseen <u>heidät</u> vaikenemaan;	P	t	INF
20.31ab	K2011	Rahvaš vuati, jotta hyö oltais iänettäh,			
20.31ab	K1820	A rahvaš kiellettiüh heida mögizömästä;			
20.31ab	K1864	A rahvaš kielettiüh heidä mögizömästä;			
20.31ab	F1548	Nin Canssa nuhteli heite waickeneman.			
20.32	F33/8	Silloin Jeesus seisahtui ja kutsui <u>heidät</u> tykönsä ja sanoi: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?"	P	t	F
20.32	K2011	Šilloin Iisussa pietty, kučču <u>hiät</u> luokšeh ta kyšy: «Mitä työ tahotta, jotta Mie teilä ruatasin?»	P	t	F
20.32	K1820	I šeizavduho Jisus kutšu <u>hiijät</u> i šano: midä tahotta, kuo mie teilä luadizin?	P	t	F
20.32	K1864	I šeizavduhuo Jisus kutšu <u>hiät</u> i šano: mida tahota ana mie teilä luadizin?	P	t	F
20.32	F1548	Ja Iesus seisatti/ ia cutzui <u>heite</u> tygens/ ia sanoi/ Mite te tahdot että minu' pite <u>teide'</u> tekeme?"	P	P	F

21.14	F33/8	Ja hänen tykönsä pyhäkössä tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi <u>heidät</u> .	P	t	F
21.14	K2011	Jumalankojissa Iisussan luo tuli sokeita ta rampoja, ta Hiän parenti <u>hiät</u> .	P	t	F
21.14	K1820	I tuldiih hänen-luo kiriköššä rammat i šogiet, i <u>hiijät</u> tervehytti.	P	t	F
21.14	K1864	I tuldih hänen luo kiriköšä rammat i šogiet, i hiän tervehüti <u>hiät</u> .	P	t	F
21.14	F1548	Ja edheskeuit henen tygens sockiat ia onduuat Templis/ ia hen paransi <u>heite</u> .	P	P	F
21.17	F33/8	Ja hän jätti <u>heidät</u> ja meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.	P	t	F
21.17	K2011	Hiän jätti <u>hiät</u> šiih, läksi linnašta Vifanijah ta oli šielä yötä.	P	t	F
21.17	K1820	I hyllättyö <u>hiät</u> läksi pois linnašta Wifaniah, i šielä šeizattih elämäh.	P	t	PRT
21.17	K1864	I hülättüö <u>hiät</u> läksi pois linnašta Vifaniah, i šielä šeizattih elämäh.	P	t	PRT
21.17	F1548	Ja hen lowui heiste/ ia wlgosmeni kaupungista Bethanian/ ia oli sielle.			
21.38	F33/8	Tämä on perillinen; tulkkaa, tappakaamme <u>hänet</u> , niin me saamme hänen perintönsä.	S	t	!
21.38	K2011	Tällä jiiäy tuaton kuoltuo viinasatu. Tappakka <u>hänet</u> , niin satu on miän.	S	t	!
21.38	K1820	tällä jiiäv kaikki elo; astukkaa, tapamma <u>hänen</u> , i otamma hänen eländehen.	S	G	F
21.38	K1864	tällä jiiäv kaikki elo; aštukkaa, tapama <u>hänen</u> i otama hänen eländehen.	S	G	F
21.38	F1548	Teme on perillinen/ tulcat/ tappakam <u>hende</u> / ia nin me saamma henen perimisens.	S	P	!
21.38	F1642	tämä on perillinen/ tulcat/ tappacam <u>händä</u> / ja nijn me saamme hänen perindöns.	S	P	!
21.39ab	F33/8	Ja he ottivat <u>hänet</u> kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat.	S	t	F
21.39ab	K2011	Hyö otettih poika kiini, vejettih viinasatušta ta tapettih.			
21.39ab	K1820	I šivottuo pois savušta otettiuh <u>hänen</u> i tapettiuh.	S	G	IMP
21.39ab	K1864	I šidohuo pois savušta otetih <u>hänen</u> i tapetih.	S	G	IMP
21.39ab	F1548	Ja he kijniotit <u>henen</u> wlgosheitit winatarhasta/ ia tapoit <u>henen</u> .	S	G	F
21.46a	F33/8	Ja he olisivat tahtoneet ottaa <u>hänet</u> kiinni,	S	t	INF
21.46a	K2011	Hyö ois tahottu ottua <u>Hänet</u> kiini,	S	t	INF
21.46a	K1820	I etšittiuh <u>händä</u> ottua,	S	P	INF
21.46a	K1864	I etšetih <u>händä</u> ottua,	S	P	INF
21.46a	F1548	Ja he pysit <u>hende</u> kijniotta/	S	P	INF
21.46b	F33/8	mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti <u>häntä</u> profectana.	S	P	F
21.46b	K2011	vain varattih rahvašta, šentäh kun še piti <u>Häntä</u> Jumalan viessintuojana.	S	P	F

21.46b	K1820	da varatti ih rahvašta, rahvaš pidi <u>händä</u> prorokkana.	S	P	F
21.46b	K1864	da varatih rahvašta, rahvaš pidi <u>händä</u> prorokkana.	S	P	F
21.46b	F1548	mutta he pelkesit Canssa/ sille että he pidhit <u>henen</u> ninquin	S	G	F
		Prophetan			
22.06	F33/8	ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat.			
22.06	K2011	Eryähät otettih čuarin paššarit kiini, piekšettih <u>hiät</u> ta tapettih.	P	t	IMP
22.06	K1820	A toizet šidohuo hänen inehmizie havkuttih i <u>hiijät</u> tapettih.	P	t	IMP
22.06	K1864	A toizet šidohuo hänen inehmizet haukutih i <u>hiät</u> tapettih.	P	t	IMP
22.06	F1548	Mutta ne mwudh kijniotit henen paluelians/ ia pilckasit <u>heite</u> / ia tapoit.	P	P	F
22.13ab	F33/8	Šitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen.	S	t	!
22.13ab	K2011	Šitokkaa <u>hänet</u> käsistä ta jaloista ta luokua pois pimieh.	S	t	!
22.13ab	K1820	šidohuo hänellä kiät i jallat, ottakkua <u>händä</u> i luogua piättömäh pimieh;	S	P	!
22.13ab	K1864	šidohuo hänen kiät i jalat ottakua <u>händä</u> i luogua piätömäh pimieh;	S	P	!
22.13ab	F1548	Šitocat henen kätens ia ialeans/ ia heiteket <u>hende</u> siihen wlcoisehen pimeydeen/	S	P	!
22.13ab	F1642	sitocat hänen kätens ja jaleans/ ottacat ja heittäkät <u>händä</u> ulcoiseen pimeyteen/	S	P	!
22.18	F33/8	Miksi kiusaatte <u>minua</u> , te ulkokullatut?	S	P	F
22.18	K2011	Mintäh työ yritättä šuaha <u>Miut</u> šanoista kiini?	S	t	INF
22.18	K1820	midä työ muanittaletta <u>milma</u> , viižahat?	S	P	F
22.18	K1864	midä tüö muanitaleta <u>milma</u> , vižahat?	S	P	F
22.18	F1548	Mite te kiusat <u>minua</u> wlkocullatut?	S	P	F
22.22	F33/8	Kun he sen kuulivat, ihmettelivät he ja jättivät <u>hänet</u> ja menivät pois.	S	t	F
22.22	K2011	Tämän kuultuo hyö hämmäšyttih, jätettih <u>Hänet</u> ta lähettih pois.	S	t	IMP
22.22	K1820	^{I kuuluštahuo} diivuolietsetti ih, i jättähyö <u>hänen</u> pois lähteih.	S	G	PRT
22.22	K1864	^{I küluštahuo} diivuolietšetih, i jättähüö <u>hänen</u> pois lähteih.	S	G	PRT
22.22	F1548	Ja quin he neme cwlit/ imehtelit he/ ia lowuit heneste ia poismenit.			
22.44	F33/8	kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle.			
22.44	K2011	kuni Mie lyön muah Šiun viholliset, panen <u>hiät</u> Šiun jalkojen alla.	P	t	F
22.44	K1820	kuni mie panen šivn vihazniekat šivn jalgojen alla.			

22.44	K1820	kuni mie panen šiun vi hazniekat šivn jalgojen alla.			
22.44	F1548	Sihe'asti että mine panen sinun vihoilises ialeais astinlaudhaxi.			
23.33	F33/8	kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?			
23.33	K2011	Työ että piäse pakoh, <u>tiät</u> suutitah uatuh.	P	t	IMP
23.33	K1820	kuin työ uitta tuligeennašša?			
23.33	K1864	kuin tüö uijita tuli geennašta?			
23.33	F1548	Quinga te weltet heluetin cadotuxen?			
23.35	F33/8	jonka te tapoitte temppelin ja alttarin välillä.			
23.35	K2011	<u>Hänet</u> työ tappoja jumalankojin ta alttarin välissä.	S	t	F
23.35	K1820	kumbazen työ tappoja kirikön i oltarin valilla.			
23.35	K1864	kumbazen tüö tappoja kirikön i oltarin välilä.			
23.35	F1548	ionga te tapoitta Templin ia Altarin waihel.			
24.09a	F33/8	Silloin <u>teidät</u> annetaan vaivaan,	P	t	IMP
24.09a	K2011	Šiitä <u>tiät</u> annetah muokattavakši	P	t	IMP
24.09a	K1820	Šilloin annetah <u>teidä</u> muokkih,	P	P	IMP
24.09a	K1864	S'illoin annetah <u>teidä</u> muokih,	P	P	IMP
24.09a	F1548	Silloin he ylenandauat <u>teite</u> waiuaan/	P	P	F
24.09b	F33/8	ja <u>teitä</u> tapetaan,	P	P	IMP
24.09b	K2011	ta monie teistä tapetah,			
24.09b	K1820	i <u>tiijät</u> tapetah,	P	t	IMP
24.09b	K1864	i <u>tiät</u> tapetah,	P	t	IMP
24.09b	F1548	ia tappauat <u>teiden</u>	P	G	F
24.09c	F33/8	ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden.			
24.09c	K2011	ta kaikki rahvahat vihatah <u>teitä</u> Miun nimen tähden.	P	P	IMP
24.09c	K1820	i kaikella rahvavalla tiellä lienettä minn nimen täh.			
24.09c	K1864	i kaikela rahvavala tiellä lienetä miun nimen täh.			
24.09c	F1548	ia te tuletta yleneatzotuxi caikilda pacanoilda/ minun Nimeni tehden.			
24.39	F33/8	ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei <u>heidät</u> kaikki;	P	t	F
24.39	K2011	kuni vejet ei nouštu ta hävitetty heitä kaikkie.			
24.39	K1820	kuni vezi ei tullun i kaikkie ei ottan;			
24.39	K1864	kuni vezi ei tullun i kaikkie ei ottan;			
24.39	F1548	ennenquin Wedhen paisumus tuli/ ia caiki poisotti.			
24.47	F33/8	Totisesti minä sanon teille: hän asettaa <u>hänet</u> kaiken omaisuutensa hoitajaksi.	S	t	F
24.47	K2011	Šanon teilä toven: isäntä panou <u>hänet</u> koko talon kaččojakši.	S	t	F
24.47	K1820	Amin šanon teilä: kaiken oman elon-piällä panov <u>hänen</u> .	S	G	F
24.47	K1864	Amin šanon teilä: kaiken oman elon piällä panov <u>hänen</u> .	S	G	F
24.47	F1548	Totisesta sanon mine teille. Hen panepi <u>henen</u> caiken hywuydhens päle.	S	G	F
24.51	F33/8	ja hakkaa <u>hänet</u> kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille.	S	t	F

24.51	K2011	Isäntä piekšäy paššarin kuolijakši ta luou <u>hänet</u> šamah paikkah, ^{missä ollah pyhiksi luatiutujat.}	S	t	F
24.51	K1820	I kaha <u>hänen</u> halgua, ^{i palan häneštä pahojen-kera panov}	S	G	F
24.51	K1864	I kaha <u>hänen</u> halguav, ^{i palan häneštä pahojen kena panov}	S	G	F
24.51	F1548	ia hen rickileicka <u>henen</u> / ^{Ja andapi henelle palcans} Ulcokullattudhen cansa.	S	G	F
25.21	F33/8	Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen <u>sinut</u> paljon haltijaksi.			
25.21	K2011	Šiuh voit uskuo pieneššä as's'ašša, ^{ny} mie panen <u>šiut</u> šuurien as's'ojen kaččojakši.	S	t	F
25.21	K1820	hyvin luait, hyvä i toži inehmine, vähä-piällä šeizoit tovela, ^{aijän-} piällä <u>šivn</u> panen;	S	G	F
25.21	F1548	Aha sine hyue ia wskolinen paluelia/ wähen päle sine olit wskolinen/ mine panen <u>sinun</u> palion päle/	S	G	F
25.23	F33/8	Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen <u>sinut</u> paljon haltijaksi.	S	t	F
25.23	K2011	Šiuh voit uskuo pieneššä as's'ašša, ^{ny} mie panen <u>šiut</u> šuurien as's'ojen kaččojakši.	S	t	F
25.23	K1820	hyvin luait, hyvä i toži inehmine, vähä-piällä šeizoit tovela, ^{aijän-} piällä <u>šivn</u> panen;	S	G	F
25.23	K1864	hüvin luait, hüvä i toži inehmine; vähän piälä šeizoit tovela, ^{aijän piälä} <u>šiun</u> panen,	S	G	F
25.23	F1548	Aha sine hyue ia wskolinen paluelia/ wähen päle sine olit wskolinen/ mine panen <u>sinun</u> palion päle/	S	G	F
25.24	F33/8	Herra, minä tiesin <u>sinut</u> kovaksi mieheksi;	S	t	F
25.24	K2011	Isäntä, mie tiesin, jotta šie olet kovaluontoni mieš.			
25.24	K1820	herra, mie tiežin jotto šie olet pahašiamine;			
25.24	K1864	herra, mie tiežin, jotto šie olet paha šiämine;			
25.24	F1548	Herra/ mine tiesin/ ettäs angara mies olet/			
25.32	F33/8	Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ^{niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista.} ja hän erottaa toiset toisista,			
25.32	K2011	Hänen eteh kerätäh kaikki rahvahat, ^{niin kuin paimen erottau lampahat ta kosat.} ta Hän erottau ne kahteh joukkoh,			
25.32	K1820	I kerävytäh hänen edeh kaiki rahvahat, ^{kuin paimen erottav lambahie kabrehista.} i erottav <u>hiijät</u> toine	P	t	F
25.32	K1864	I kerävytäh hänen edeh kaiki rahvahat, ^{kuin paimen erotav lambahat kabrehista.} i erotav <u>hiät</u> toine	P	t	F
25.32	F1548	ia cootan henen eteensä caiki Canssat. ³² Ja hen eroittapi <u>heidhet</u> / toiset toisistans/ ^{ninquin Paimen eroitta Lambat Wohista/}	P	t	F
25.32	F1642	ja hänen eteensä cootan caicki Canssat. ³² Ja hän eroitta toiset toisistans/ ^{nijnquon paimen eroitta lambat vuohista}			
25.35	F33/8	minä olin outo, ja te otitte <u>minut</u> huoneeseen;	S	t	F
25.35	K2011	Mie olin kojitoin, ta työ ottija <u>Miut</u> luokšena.	S	t	F
25.35	K1820	vieharalla rannalla olin, i työ <u>ottija</u> itseš luo.			
25.35	K1864	vieharala rannala olin, i tüö <u>ottija</u> itseš luo;			
25.35	F1548	Mine olin Outo/ ia te <u>minun</u> honesenotitta.	S	G	F

25.36	F33/8	minä olin alaston, ja te vaatetitte <u>minut</u> ;	S	t	F
25.36	K2011	Mie olin alačoin, ta työ šuorittija <u>Miut</u> .	S	t	F
25.36	K1820	Alašti olin, i työ vuatitšija;			
25.36	K1864	Alašti olin, i tüö vuatitšija;			
25.36	F1548	Mine olin Alasti/ ia te wateitit <u>minun</u> .	S	G	F
25.37a	F33/8	Herra, milloin me näimme <u>sinut</u> nälkäisenä	S	t	F
25.37a	K2011	Hospoti, konšapa myö näkimä <u>Šiut</u> nälkähisenä	S	t	F
25.37a	K1820	hospodi, konža myö näimä <u>šilma</u> nälgähistä,	S	P	F
25.37a	K1864	hospodi, konža müö näimä <u>šilma</u> nälgähistä,	S	P	F
25.37a	F1548	Herra/ coska me negime <u>sinun</u> Isouan/	S	G	F
25.37b	F33/8	ja ruokimme <u>sinua</u> , <small>tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?</small>	S	P	F
25.37b	K2011	ta antoma Šiula ruokua, <small>tahi janošša ta antoma Šiula juuvva?</small>			
25.37b	K1820	i šyöttimä <small>ali juomisen himošša, i juottima?</small>	S	G	F
25.37b	K1864	i šüötimä <small>ali juomizen himoša, i juotima?</small>	S	G	F
25.37b	F1548	ia rokim <u>sinun</u> / <small>Taicka ianouan/ ia annoime <u>sinun</u> ioma?</small>	S	G	F
25.38a	F33/8	Ja milloin me näimme <u>sinut</u> outona	S	t	F
25.38a	K2011	Konša myö näkimä <u>Šiut</u> kojittomana	S	t	F
25.38a	K1820	Konža <u>šilma</u> näimä olomašša vierahalla rannalla	S	P	F
25.38a	K1864	Konža <u>šilma</u> näimä olomaša vierahala rannala	S	P	F
25.38a	F1548	Coska me negime <u>sinun</u> Outona/	S	G	F
25.38b	F33/8	ja otimme <u>sinut</u> huoneeseemme,	S	t	F
25.38b	K2011	ta ottima luokšena,			
25.38b	K1820	i ottima,			
25.38b	K1864	i ottima,			
25.38b	F1548	ia honesen otima <u>sinun</u> ?	S	G	F
25.38c	F33/8	tai alastonna ja vaatetimme <u>sinut</u> ?	S	t	F
25.38c	K2011	tahi alaččomana ta šuorittima <u>Šiut</u> ?	S	t	F
25.38c	K1820	ali alašti, i vuatitšima?			
25.38c	K1864	ali alašti i vuatitšima?			
25.38c	F1548	Taicka Alastoina/ ia wateitim <u>sinua</u> ?	S	P	F
25.39	F33/8	Ja milloin me näimme <u>sinun</u> sairastavan tai olevan vankeudessa <small>ja tulimme sinun tykösi?</small>			
25.39	K2011	Konša myö näkimä <u>Šiut</u> läsijänä tahi tyrmäššä ^{ta} <small>tulima Šiun luo?</small>	S	t	F
25.39	K1820	Konža <u>šilma</u> näimä läzijänä, ali ravvoisa, <small>i tulima šivn-luo?</small>	S	P	F
25.39	K1864	Konža <u>šilma</u> näimä läzijänä ali rauvoisa, <small>i tulima šiun luo?</small>	S	P	F
25.39	F1548	Eli coska me negime <u>sinun</u> Sairassa/ Taicka Fangina/ <small>ia tulima sinun tyges?</small>	S	G	F
25.44	F33/8	Herra, milloin me näimme <u>sinut</u> nälkäisenä	S	t	F
25.44	K2011	konšapa myö näkimä <u>Šilma</u> nälkähisenä	S	P	F
25.44	K1820	konža myö näimä <u>šilma</u> nälgähizenä,	S	P	F
25.44	K1864	konža müö näimä <u>šilma</u> nälgähizenä	S	P	F
25.44	F1548	coska me neim <u>sinun</u> Isouan	S	G	F
26.04	F33/8	ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni	S	t	F

26.04	K2011	kavaluudella ja tappaisivat <u>hänet</u> . Hyö piettih neuvuo keskenäh, mitein viisahuolla šuaha	S	t	INF
26.04	K1820	Iisussa käsih ta tappa <u>Hänet</u> . I pandiuh muanivolla šyndyruohtinua ottua i			
26.04	K1820	tappua. I pandih muanivola šündü ruohtinan ottua i			
26.04	F1548	tappua. Ja neuuo pidhit/ quinga he Iesusen caualuxel kijniotaisit/ ia tapaisit.			
26.15	F33/8	niin minä saatan <u>hänet</u> teidän käsiinne?	S	t	F
26.15	K2011	kun mie antanen Iisussan tiän käsih?			
26.15	K1820	i mie teilä kázillä <u>hänen</u> annan?	S	G	F
26.15	K1864	i mie teilä kázilä <u>hänen</u> annan?	S	G	F
26.15	F1548	ia mine teille <u>henen</u> saatan?	S	G	F
26.16	F33/8	Ja siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaaksensa <u>hänet</u> .	S	t	INF
26.16	K2011	Šiitä šuate Juuta eči paššalie aikua, konša vois antua Iisussan heijän käsih.			
26.16	K1820	I šiida-šua etši hiän välliä aigua, kuin <u>händä</u> andua.	S	P	INF
26.16	K1864	I šiidä šua etši hiän välliä, kuin <u>händä</u> andua.	S	P	INF
26.16	F1548	Ja sijte aigasta etzi hen tila/ sadhaxens <u>hende</u> pette.	S	P	INF
26.21	F33/8	yksi teistä kavaltaa <u>minut</u> .	S	t	F
26.21	K2011	yksi teistä pettäy <u>Miut</u>	S	t	F
26.21	K1820	yksi teistä <u>mivn</u> andav.	S	G	F
26.21	K1864	üksi teistä <u>miun</u> andav.	S	G	F
26.21	F1548	yxi teiste <u>minun</u> pettepi.	S	G	F
26.23	F33/8	Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa <u>minut</u> .	S	t	F
26.23	K2011	Mieš, ken šyöy Miun kera šamašta aštiešta, pettäy <u>Miut</u> .	S	t	F
26.23	K1820	ken mivn-kerä painaldalov kiällä šuola-vakkah, že <u>mivn</u> andav.	S	G	F
26.23	K1864	ken miun kena painaldalov kiälä šuola-vakkah, že <u>miun</u> andav.	S	G	F
26.23	F1548	Joca minun cansani piste kädhens fatijn/ se pettepi <u>minun</u> .	S	G	F
26.25	F33/8	Niin Juudas, joka <u>hänet</u> kavalsi, vastasi	S	t	F
26.25	K2011	Šiitä Juuta, Hänen pettäjä,			
26.25	K1820	Judah, hänen andaja			
26.25	K1864	Juda, hänen andaja			
26.25	F1548	Nin wastasi Judas/ ioca <u>henen</u> petti/ Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun;	S	G	F
26.31	F33/8	Tänä yönä työ kaikin kieltäyvyttä Miusta			
26.31	K2011	kaikin työ hylgiättä milma tänä yönä;			
26.31	K1820	kaikin tüö hylgiätä milma tänä yönä;			
26.31	K1864	kaikin tüö hylgiätä milma tänä yönä;			

26.31	F1548	Täne öene te caiki pahennoxen kersitte minun techten.			
26.34	F33/8	sinä kolmesti <u>minut</u> kiellät.	S	t	F
26.34	K2011	šie kolmiēči kieltävyt Miušta			
26.34	K1820	kolmitši mivšta periätset.			
26.34	K1864	kolmitši miušta periätset.			
26.34	F1548	colmasti sine <u>minu'</u> kieleet.	S	G	F
26.40	F33/8	Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi <u>heidät</u> nukkumasta	P	T	F
26.40	K2011	Hiän myösty opašsettavien luo ta näki, jotta hyö muatah.			
26.40	K1820	I tuolduo opašsettavien-luo yhytti hiän <u>hiijät</u> tuaš maguamašša,			
26.40	K1864	I tuolduo opašsettavien luo hiän ühiti <u>hiät</u> maguamašša,			
26.40	F1548	Ja hen tuli Opetuslastens tyge/ ia leusi <u>heiden</u> macamast/	P	G	F
26.40	F1642	Ja hän tuli Opetuslastens tygö/ ja löysi <u>heidän</u> macamast/	P	G	F
26.43	F33/8	Ja tullessaan hän taas tapasi <u>heidät</u> nukkumasta	P	t	F
26.43	K2011	Konša Hiän tuli jälelläh, nin tuaš näki opašsettavat makuamašša.			
26.43	K1820	I tuolduo piävytti <u>hiijät</u> tuaš maguamašša;	P	t	F
26.43	K1864	I tuolduo piävüti <u>hiät</u> tuaš maguamašša;	P	t	F
26.43	F1548	Ja hen tuli/ ia leusi <u>heidhet</u> taas macamast/	P	t	F
26.43	F1642	Ja hän tuli/ ja löysi taas <u>heidän</u> macamast/	P	G	F
26.44	F33/8	Ja hän jätti <u>heidät</u> , meni taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat uudestaan.	P	t	F
26.44	K2011	Hiän jätti <u>hiät</u> šiih, mäni tuaš ta moliutu kolmannen kerran šamoilla sanoilla.	P	t	F
26.44	K1820	I jattahyö <u>hiijät</u> , vielä kolmannen kerraa mäni kumardeli, i niinže pagizi.	P	t	PRT
26.44	K1864	I jättähüö <u>hiät</u> vielä kolmannen kerran mäni, kumardeli i nīnže pagizi.	P	t	PRT
26.44	F1548	Ja hen iättein <u>heite</u> / meni iellens pois/ ia rucoeli colmanen kerdhan/ ia puhui ne samat sanat.	P	P	INF
26.46	F33/8	katso, se on lähellä, joka <u>minut</u> kavaltaa.	S	t	F
26.46	K2011	Miun pettäjä on jo lähellä.			
26.46	K1820	ka läheni mivn andaja.			
26.46	K1864	ka läheni miun andaja.			
26.46	F1548	Catzo/ se lähesty ioca <u>minun</u> pette.	S	G	F
26.47	F33/8	Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipäät käsissä.			
26.47	K2011	Iisussan vielä paisešša tuli Juuta, yksi kaheštatoista opašsettavašta, ta hänen kera šuuri miešjoukko miekat ta šeipähät käsissä. Ylipapit ta rahvahan vanhimmat oli <u>hiät</u> työnnetty.	P	t	IMP

26.47	K1820	I kuin vielä hiän pagizi, ka Juda, yksi kaheštatoistakymmenešta tuli, i hänen-kerä äijä rahvašta keihien-kerä i kangilojen, arhereiloisla i rahvahan vanhemmista.			
26.47	K1864	I kuin vielä hiän pagizi, ka Iuda üksi kahešta toista kummenestä tuli i hänen kena äijä rahvašta keihien kena i kangiloien kena arhereiloista i rahvahan vanhimmista.			
26.47	F1548	Wiele henen puhuesans/ catzo Judas yxi nijste cahdestoistakymenest tuli/ ia henen cansans palio weki mieckain ia Seiwesten cansa/ wlgoslehetetydh Pappein pämiehilde ia Canssan wanhimilda.			
26.48a	F33/8	Ja se, joka <u>hänet</u> kavalsi,	S	t	F
26.48a	K2011	Iisussan pettäjä			
26.48a	K1820	Hänen andaja			
26.48a	K1864	Hänen andaja			
26.48a	F1548	Mutta se ioca <u>henen</u> petti	S	G	F
26.48b	F33/8	Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa <u>hänet</u> kiinni.	S	t	!
26.48b	K2011	Kellä mie šuuta annan, Še on še Mieš. Ottakkua <u>Hänet</u> .	S	t	!
26.48b	K1820	kelläi mie šuuda annan, že i on, ottakkua <u>händä</u> .	S	P	!
26.48b	K1864	kelläi mie šüda annan, že i on; ottakkua <u>händä</u> .	S	P	!
26.48b	F1548	Kenenge mine swta annan/ se on se/ ruuetkat heneen.			
26.48b	F1642	kenengä minä suuta annan/ se on/ ruwetcat häneen.			
26.50	F33/8	Silloin he tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja ottivat <u>hänet</u> kiinni.	S	t	F
26.50	K2011	Šiitä miehet aššuttih lähemmäksi, käyttih Iisussah käsin ta šivottih <u>Hänet</u> .	S	t	IMP
26.50	K1820	Šilloin lähendyätšehyö tartuttih käzin šyndyruohtinah, i otettiuh <u>hänen</u> .	S	G	IMP
26.50	K1864	Silloin lähendiätšehüö tartutih käzin šündü ruohtinah i otetih <u>hänen</u> .	S	G	IMP
26.50	F1548	Silloin ne edhesastuit/ ia laskit kädhens Iesusen päle/ Ja kijniotidh <u>henen</u> .	S	G	F
26.55	F33/8	Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan. Joka päivä minä olen istunut pyhäkössä opettamassa, ettekä ole ottaneet minua kiinni.			
26.55	K2011	Työ läksijä ottamah Milma niin kuin rosvuo, miekat ta šeipähät käsissä työ tulija. Joka päivä Mie issuin tiän kera jumalankojissa opaštamašša, ta työ että ottan Milma kiini.			
26.55	K1820	razboiniek-an-go-piällä tulija keihien-kerä i kangilojen milma ottamah; jogo päiviä tijän-luona issuin i opaššin kiriköššä, i että ottan milma.			
26.55	K1864	razboiniek-an go piälä tulija keihien i kangiloien kena milma ottamah? Jogo päiviä tiän luona issuin i opaššin kiriköšä, i että ottan milma.			
26.55	F1548	Ninquin Röuerin tyge te wlgoslexitte mieckain ia Seiwesten cansa minua kijni ottamahan/ iocapeiue mine istuin teiden tykenen opettain Templis/ ia			

ette te minua kijniottaneet

26.56	F33/8	Silloin kaikki opetuslapset jättivät <u>hänet</u> ja pakenivat.	S	t	F
26.56	K2011	Silloin kaikki opašsettavat jätettih <u>Hänet</u> ta puattih.	S	t	IMP
26.56	K1820	Silloin kaikin opašsettavat jättähyö <u>hanen</u> puattiih.	S	G	PRT
26.56	K1864	S'illoin kaikin opašsettavat jättähyö <u>hanen</u> , puatih.	S	G	PRT
26.56	F1548	Silloin caiki Opetuslapset iätidh <u>henen</u> ia pakenit.	S	G	F
26.57	F33/8	Mutta Jeesuksen kiinniottajat veivät <u>hänet</u> ylimmäisen papin, Kaifaan, eteen,	S	t	F
26.57	K2011	Kiinniottajat vietihs Iisussa ylipappi Kaijafan luo,			
26.57	K1820	A salduatat ottahuo šyndyruohtinan , šuatettihs <u>hänen</u> Kaijafan arherein-luo,	S	G	IMP
26.57	K1864	A salduatat ottahuo šündü-ruohtinan šuatetihs <u>hänen</u> Kaijafan arherein luo,	S	G	IMP
26.57	F1548	Mutta ne iotca Iesusen olit kijniottaneet/ weit <u>henen</u> Caiphan sen ylimeisen Papin tyge/	S	G	F
26.59	F33/8	Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa <u>hänet</u> ,	S	t	INF
26.59	K2011	Ylipapit ta koko Neuvokunta ečittihs valehtovissušta Iisussua vaštah, jotta šuatais <u>Hänet</u> tappa.	S	t	INF
26.59	K1820	Arhereit i vanhemmat i kaikin ečittihs valehuš-paginua šyndyruohtinan piällä, kuin vois tappa.			
26.59	K1864	Arhereit i vanhimmat i kaikin ečitihs valehuš-paginua šündü-ruohtinan piällä, kuin vois tappa <u>händä</u> .	S	P	INF
26.59	F1548	Mutta Pappedhen pämiehet ia Wanhimat/ ia caiki Radhi/ etzit wäre todhistust Iesusta watan/ että he saisit <u>henen</u> tappa ia eiwet leunet.	S	G	INF
26.71	F33/8	Ja kun hän oli mennyt ulos portille, näki <u>hänet</u> toinen nainen ja sanoi sielläoleville:	S	t	F
26.71	K2011	Konša hiän läksi šieltä veräjillä päin, <u>hänet</u> näki toini paššarityttö	S	t	F
26.71	K1820	Kuin jo oli hiän oviloin-luona, nägi <u>händä</u> toine	S	P	F
26.71	K1864	Kuin jo oli hiän oviloin luona, nägi <u>händä</u> toine	S	P	F
26.71	F1548	Nin coska hen Ouest wlgoslexi/ näki <u>henen</u> yxi toinen pika	S	G	F
26.73	F33/8	Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee <u>sinut</u> .	S	t	F
26.73	K2011	Šie tosiehki olet heijän joukošta, šen kuulou jo šiun pakinašta.			
26.73	K1820	tovešta i šie heistä olet; šivn paginat <u>šilma</u> ožutetah.	S	P	IMP
26.73	K1864	tovošta i šie heistä olet; šiun paginat <u>šilma</u> ožutetah.	S	P	IMP
26.73	F1548	Wissiste olet sine yxi heist/ Sille sinun puhes mös <u>sinun</u> ilmoitta	S	G	F

26.74	F33/8	Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne sitä miestä."			
26.74	K2011	Mie en tiijä, en tunne sitä Mieštä. Tappakkah Jumala <u>miut</u> , kun valehellen.	S	t	!!
26.74	K1820	Šilloin rubei hiän vannuotšomah i Jumalah mänömäh: jotto en tiijä mieštä.			
26.74	K1864	S'illoin rubei hiän vannuotšomah i jumalah mänömäh, jotto en tiä mieštä.			
26.74	F1548	Nin hen rupesi itzens sadhattelemaan/ ia wannoman ettei hen tundenut site Inhimiste.			
26.75	F33/8	sinä kolmesti <u>minut</u> kiellät.	S	t	F
26.75	K2011	šie kolmičči kieltävyvt Miušta			
26.75	K1820	kolmitši periätšet mivšta.			
26.75	K1864	kolmitši periätšet miušta.			
26.75	F1548	colmaiste sine <u>minun</u> kiellet.	S	G	F
27.01	F33/8	Mutta aamun koittaessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaaksensa <u>hänet</u> ;	S	t	INF
27.01	K2011	Aikaseh huomenekšella kaikki ylipapit ta rahvahan vanhimmat kerävyttih ta šovittih keškenäh, jotta tapetah Iisussa.			
27.01	K1820	Huomenekšella keškenäh pandiuh kaikin arhereit i rahvahan vanhemmat šyndyruohtinah-nähä, jotto <u>hända</u> tappa.	S	P	INF
27.01	K1864	HUOMENEKS'ELA keškenä pandih kaikin arhereiti rahvahan vanhimmat šündü ruohtinah nähä, jotto <u>händä</u> tappa.	S	P	INF
27.01	F1548	MUtta Homeneltan pidit caiki Pappein pämiehet ia Canssan Wanhimat neuuo Iesusta wasta/ että he saisit <u>henen</u> coletta.	S	G	F
27.01	F1642	Mutta huomeneidain pidit caicki Pappein päämiehet ja Canssan wanhimmat neuwo Jesusta wasta/ <u>händä</u> cuolettaxens.	S	P	INF
27.02a	F33/8	ja he sitoivat <u>hänet</u> ja veivät pois	S	t	F
27.02a	K2011	<u>Hänet</u> šivottih nuorih, vietih šieltä	S	t	IMP
27.02a	K1820	I šidohuo <u>hänen</u> šuatettih	S	G	PRT
27.02a	K1864	I šidohuo <u>hänen</u> šuatettih	S	G	PRT
27.02a	F1548	Ja sidhoit <u>henen</u> / poisweit/	S	G	F
27.02a	F1642	Ja sidoit <u>hänen</u> / weit pois/	S	G	F
27.02b	F33/8	ja antoivat <u>hänet</u> maaherran, Pilatuksen, käsiin.	S	t	F
27.02b	K2011	ta annettih muaherra Ponttei Pilatilla.			
27.02b	K1820	i annettiuh vanhemmalla Pontiskoila Pilatalla.			
27.02b	K1864	i annettiuh vanhimmalä Pontiskoila Pilatalä.			
27.02b	F1548	ia ylenannoit <u>henen</u> waldamiehelle Pontio Pilato.	S	G	F
27.02b	F1642	ja ylönannoit <u>hänen</u> MaanHerralä Pontius Pilatuxelle.	S	G	F
27.03	F33/8	Kun Juudas, hänen kavaltajansa, näki,			
27.03	K2011	Juuta, Iisussan pettäjä, näki			
27.03	K1820	Šilloin, kuin nägi Juda, hänen andaja,			

27.03	K1864	S'illoin, kuin nägi Iuda, hänen andaja,			
27.03	F1548	Cosca nyt Judas/ ioca <u>henen</u> petti näki	S	G	F
27.03	F1642	Cosca Judas/ joca <u>hänen</u> petti/ näki	S	G	F
27.03b	F33/8	että <u>hänet</u> oli tuomittu,	S	t	F
27.03b	K2011	jotta Iisussa oli suutittu kuolomah.			
27.03b	K1820	jotto <u>hänen</u> viäritettiin,	S	G	IMP
27.03b	K1864	jotto <u>hänen</u> viäriteti,	S	G	IMP
27.03b	F1548	että <u>hen</u> oli colemaa' domittu/	S	N	IMP
27.03b	F1642	näki <u>hänen</u> cuolemaan duomituxi/	S	G	F
27.18	F33/8	että he kateudesta olivat antaneet <u>hänet</u> hänen käsiinsä.	S	t	F
27.18	K2011	jotta hyö kajehuksesta oli annettu Iisussa hänellä käsih.			
27.18	K1820	jotto vihua-myöt <u>hanen</u> annettiin.	S	G	IMP
27.18	K1864	jotto vihua müöt <u>hänen</u> anneti.	S	G	IMP
27.18	F1548	että he <u>henen</u> cateudhen tehden olit ylenandaneet.	S	G	F
27.18	F1642	että he <u>hänen</u> cateuden tähden olit ylönandanet.	S	G	F
27.22	F33/8	<u>Ristiinnaulittakoon!</u>	S	N	!! IMP
27.22	K2011	<u>Hänet</u> pitäy nuaklita ristih!	S	t	INF
27.22	K1820	ana <u>liev riiputettu.</u>	S	N	PAS
27.22	K1864	<u>liekah riputetu.</u>	S	N	!! PAS
27.22	F1548	<u>Ristinnaulitakan.</u>	S	N	!! IMP
27.22	F1642	<u>Ristinnaulittacan.</u>	S	N	!! IMP
27.28a	F33/8	Ja he riisuiivat <u>hänet</u>	S	t	F
27.28a	K2011	Hyö jaksetti Iisussa			
27.28a	K1820	I heittähyö hänen piäldä vuattiet,			
27.28a	K1864	I heitähüö hänen piäldä vuattiet			
27.28a	F1548	Ja quin he olit <u>henen</u> risuneet/	S	G	F
27.28a	F1642	Ja cuin he olit <u>hänen</u> rijsunet/	S	G	F
27.28b	F33/8	ja panivat hänen päällensä tulipunaisen vaipan			
27.28b	K2011	ta suoriteti <u>Hänet</u> ruškieh sviitkah,	S	t	IMP
27.28b	K1820	suoritettiin ruššopah vuattieh,			
27.28b	K1864	suoriteti ruššopah vuattieh;			
27.28b	F1548	nin he pughetit <u>henen</u> Purpuraisen Capuun/	S	G	F
27.28b	F1642	puetit he <u>hänen</u> Purpuraiseen Caapuun.	S	G	F
27.29	F33/8	ja väänsivät orjantappuroista kruunun, panivat sen hänen päähänsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!"			
27.29	K2011	viännetti piikkioksisista korona Hänen piäh ta pantih keppi Hänen oikiech käteh. Šiitä hyö polvissuttih Hänen eteh ta ivual'tih Häntä: «Terveh Šiula, jevreijen Čuari!»			
27.29	K1820	I punohuo ventšan kukko-puušta, pandiuh piäh hänellä: i šavvan oigiech kädeh annettiin; i heitiätšehyö hänellä-edeh polvuzin, nagrattalietšettiin paisešša: terveh, Judejoin kuningas;			
27.29	K1864	I punohuo ventšan kukko pušta pandih piäh hänellä, i šauvan anneti oigiech kädeh; i heitiätšehyö hänen edeh polvuzin, nagrotalietšeti paiseša; terveh,			

		Iudejoin kuningas.			
27.29	F1548	ia orientappuroist wäthyn Crunon panit henen Päens päle/ ia Roghon annoit henen oikeaan käteens/ ia cumarsit poluians henen edhesens/ ia pilcasit hende/ ia sanoit/ Terue Judasten Kuningas.			
27.29	F1642	Ja panit orjantappuroista Cruunun hänen päähäns/ ja annoit ruogon hänen oikiaan käteens/ ja cumarsit polwians hänen edesäns/ ja pilckaisit händä/ ja sanoit: Terwe Judalaisten Cuningas.			
27.30	F33/8	Ja he sylkivät häntä, ottivat ruovon ja löivät <u>häntä</u> päähän.	S	P	F
27.30	K2011	Hyö šylettih Häneh, otettih keppi ta lyötih sillä <u>Häntä</u> piäh.	S	P	IMP
27.30	K1820	I šylgeyö hänen piälä oteti <u>šauvan</u> i lüödi <u>händä</u> piädä vaš.	S	P	IMP
27.30	K1864	I šülgehüö hänen-piällä, otettih <u>šavvan</u> , i lyödi <u>händä</u> piädä- vas.	S	P	IMP
27.30	F1548	Ja quin he olit sylkeneet henen pällens/ pilcasit he hende/ otit Roghon/ ia <u>löit henen pähens</u> .	S	G	F
27.30	F1642	Ja cuin he olit sylkenet hänen päällens/ pilckaisit he händä/ otit ruogon/ ja löit <u>händä</u> päähän.	S	P	F
27.31a	F33/8	Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä vaipan, <u>pukivat</u> <u>hänet</u> hänen omiin vaatteisiinsa	S	t	F
27.31a	K2011	Kun hyö oli näin iवालtu Iisussua, hyö otettih Hänen piältä ruškie sviitka, <u>šuuritettih Hänet</u> Hänen omih vaatteih	S	t	IMP
27.31a	K1820	I kuin jo nagrattalietsätti, heitettih hänen-piäldä ruššopan vuattien, i <u>šuuritetti <u>hänen</u> omih vualteih,</u>	S	G	IMP
27.31a	K1864	I kuin jo nagrotalietseti, heiteti hänen piäldä ruššopan vuatien i <u>šuuritetih <u>hänen</u> omih vuateih,</u>	S	G	IMP
27.31a	F1548	Ja sijtte quin he olit hende pilcanuet/ nin he risuit henelde Capun/ ia <u>pughetit henen omijn Waateins/</u>	S	G	F
27.31a	F1642	Ja sijtte cuin he olit händä pilcannet/ rijsuit he hänelä Caapun/ ja puetit <u>hänen omijn waateisins/</u>	S	G	F
27.31b	F33/8	ja veivät <u>hänet</u> pois ristiinnaulittavaksi.	S	t	F
27.31b	K2011	<u>ta lähetti viemäh risti <u>nuaklittavaksi</u>.</u>			
27.31b	K1820	i šuatettih <u>hänen</u> riiputettavaksi.	S	G	IMP
27.31b	K1864	i šuateti <u>hänen</u> riputetavaksi.	S	G	IMP
27.31b	F1548	ia poisweit <u>henen</u> ristinnaulitta.	S	G	F
27.31b	F1642	ja weit <u>hänen</u> ristinnaulitta.	S	G	F
27.32	F33/8	Ja matkalla he tapasivat kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simon. <u>Hänet</u> he pakottivat kantamaan hänen ristiänsä.	S	t	IMP
27.32	K2011	Matalla saltatat nähtih kirinejalaini <u>mieš</u> , Simoni nimeltäh, ta pakotettih <u>hänet</u> kantamah Iisussan ristie.	S	t	IMP
27.32	K1820	Lähtehyö päiväytti mieštä Kirinejašta, nimie-myöt Simonua, <u>i žen</u> <u>ahissetti <u>kandua</u> hänen ristie.</u>			
27.32	K1864	Lähtehüö päiväveti miestä Kirenejašta, nimie müöt Simonua, <u>i žen</u> <u>ahissetti <u>kandua</u> hänen ristie.</u>			
27.32	F1548	Ja coska he wlgoskeuit/ leusit he yhden Miehen Kyrenest/ ioca cutzuttin Simon/ <u>sen he waadhit henen ristiens candamahan.</u>			
27.32	F1642	Ja löysit yhden miehen Kyrenest/ joca cudzuttin Simon/ <u>sen he waadit hänen ristiäns candaman.</u>			

27.35	F33/8	Ja kun he olivat <u>hänet</u> ristiinnaulinneet,	S	t	F
27.35	K2011	Konša saltatat nuaklittih lisussa ristih,			
27.35	K1820	Hänen riiputtajat			
27.35	K1864	Hänen riputajat			
27.35	F1548	Mutta sijttequin he olit <u>henen</u> ristiinnaulinneet/	S	G	F
27.35	F1642	MUtta sijtte cuin he olit <u>hänen</u> ristiinnaulinnet/	S	G	F
27.37	F33/8	Ja he olivat panneet hänen päänsä yläpuolelle <u>hänen syynsä julki,</u> näin kirjoitettuna:			
27.37	K2011	Hänen piän yläpuolella hyö pantih kirjutus, mistä näki, <u>mintäh Hänet</u> <u>oli suutittu kuolomah.</u>	S	t	IMP
27.37	K1820	I peiettih hänen piän-piällä kirjoitetun <u>hänen viäryön:</u>			
27.37	K1864	I peietih hänen piän piälä kirjoitetun <u>hänen viärüön:</u>			
27.37	F1548	Ja he panit henen Päens päle <u>henen syyns</u> kirjoitetun/			
27.37	F1642	Ja he kirjoitit hänen pääns päälle <u>hänen syyns:</u>			
27.43	F33/8	Hän on luottanut Jumalaan; <u>vapahtakoon nyt Jumala hänet,</u> jos on häneen mielistynyt;	S	t	!!
27.43	K2011	Hiän on pannun toivon Jumalah, <u>pelaštakkah</u> nyt Jumala <u>Hänet,</u> kun ollou Häneh mieltyn!	S	t	!!
27.43	K1820	Uššaldih Jumalah: <u>ana nyt hiän piäštäv hänen,</u> kuin tahtonov hänellä.	S	G	F
27.43	K1864	Uššaldih jumalah, <u>nüt hiän piäštäkäh hänen,</u> kuin tahtonov hänelä;	S	G	!!
27.43	F1548	Hen turuasi Jumalan päle/ <u>pästecken henen nyt/</u> ios hen tachtö.	S	G	!!
27.43	F1642	Hän turwais Jumalaan/ <u>päästäkäm nyt händä/</u> jos hän tahto.	S	P	!!
27.46	F33/8	Jumalani, Jumalani, miksi <u>minut</u> hylkäsit?	S	t	F
27.46	K2011	Jumalani, Jumalani, mintäh Šie <u>Miut</u> jätit?	S	t	F
27.46	K1820	Jumala mivn, Jumala mivn, min-täh <u>minv</u> jätit?	S	G	F
27.46	K1864	miun jumala, miun jumala: min täh <u>miun</u> jätit?	S	G	F
27.46	F1548	minun Jumalan/ minun Jumalan/ mixis <u>minun</u> ylenannoit?	S	G	F
27.46	F1642	minun Jumalan/ minun Jumalan/ mixis <u>minun</u> ylönannoit?	S	G	F
28.07	F33/8	siellä te saatte <u>hänet</u> nähädä.	S	t	INF
28.07	K2011	šielä työ niättä <u>Hänet.</u>	S	t	F
28.07	K1820	šielä <u>händä</u> niättä;	S	P	F
28.07	F1548	sielle teiden pite <u>henen</u> näkemen	S	G	INF
28.07	F1642	siellä teidän pitä <u>hänen</u> näkemän/	S	G	INF
28.10	F33/8	siellä he saavat <u>minut</u> nähädä.	S	t	INF
28.10	K2011	Šielä hyö nähäh <u>Milma.</u>	S	P	IMP
28.10	K1820	i šielä <u>milma</u> nähäh.	S	P	IMP
28.10	K1864	i šielä <u>milma</u> nähäh.	S	P	IMP
28.10	F1548	sielle he sauat <u>minun</u> nähde.	S	G	INF
28.10	F1642	siellä he saawat <u>minun</u> nähädä.	S	G	INF
28.13	F33/8	Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät <u>hänet</u> varkain meidän nukkuessamme.	S	t	F
28.13	K2011	Šanokkaa, jotta Hänen opašettavat tultih yöllä ta	S	t	IMP

		varašsettih <u>Hänet</u> , konša työ makasija.			
28.13	K1820	šanokkua, jotto hänen opašettavat, tulduo yöllä miijän magavo-aiganha, <u>hänen</u> viediih,	S	G	IMP
28.13	K1864	šanokua, jotto hänen opašettavat tulduo üölä mīän magavo aigana <u>hänen</u> viedih.	S	G	IMP
28.13	F1548	Sanocat/ että henen Opetuslapsens tulit Öelle/ ia warghastit <u>henen</u> / meiden matesam.	S	G	F
28.13	F1642	Sanocat: että hänen Opetuslapsens tulit yöllä/ ja warastit <u>hänen</u> meidän maatesam.	S	G	F
28.14a	F33/8	Ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme <u>hänet</u>	S	t	F
28.14a	K2011	Ta kun muaherra šuanou tietyä tästä, myö lepytämmä <u>hänet</u> .	S	t	F
28.14a	K1820	I kuin kuuluštanov tämän vanhin, myö <u>hänen</u> lövämmä,	S	G	F
28.14a	K1864	I kuin kuluštanov tämän vanhin, müö <u>hänen</u> löüvämä,	S	G	F
28.14a	F1548	Ja ios se tule Waldamiehen coruille/ nin me tahdomme <u>henen</u>	S	G	F
		lepytte/			
28.14a	F1642	Ja jos se tule MaanHerran corwille/ nijn me tahdomme <u>hänen</u>	S	G	F
		lepyttä/			
28.14b	F33/8	ja toimitamme niin, että saatte olla huoletta.			
28.14b	K2011	Voitta olla huoletta.			
28.14b	K1820	i <u>tīät</u> huoleta luaima.	P	t	F
28.14b	F1548	ia saatam <u>teidhet</u> syyttömexi.	P	t	F
28.14b	F1642	ja saatam <u>teidän</u> suruttomaxi.	P	G	F

7 Jahnsson's Rule (JR)

Jahnsson 1871: §11 formulates his rule as governing *nominative (total) objects*, and §11.3 relates them to anomalous subjects as doers that are “not expressed”: in “passives”, in infinitives that depend on passives, in clausal-subject infinitives of nonpersonal imp.-pass. verbs, or from which “emphasis” shifts: imperatives and addressee-directed jussives and their dependent infinitives, where the shift is to the one who commands.¹⁴⁶

Setälä 1883: §34 is skeptical about the shift in ipv., highlighting the usability of e.g. *Ota sinä se laukku!* in contexts where “clearly the chief character is the one who is commanded and the one who commands is appears very little”. Setälä's alternative advocates for brevity due to haste, and just as ipv. is the shortest verbal form, so is the object the shortest nominal form [both points with limited validity, and so with expectation that we would find systems where where the isometric type *hevonen:sen* is not affected by analogy with others or is first affected by analogy with non-ipv.]¹⁴⁷

¹⁴⁶ De uti II [passive] och III [infinitive] uppräknade objekterna hafva det gemensamt, att de hänföra sig till en handling, hvars verkställare ej är utsatt såsom bestämning till denna handling. Likaså ligger tonvigten uti de under I nämnda verbalformerna [imperative, 2nd person jussive] ej på handlingens utförare, utan på den befallande personen.

¹⁴⁷ En tahdo tassa lausua mitaan mielipidetta n. s. passiivin objektista, koska kieleemme passiivin luonto ei viela ole varmaksu tutkittu. Imperatiivin objektista sen sijaan tahtoisin lausua oman mielipiteeni. // Ainoa selitys, minka olen nahnyt imperatiivin objektista, on seuraava* [Jahnsson 1871 § 11, c) III, anm. 2.]: imperatiivin objekti on sentahden nominatiivimuotoinen, etta se ei mainitse tekijää, vaan teon, siina on päähenkilona käskijä, eikä se, jota käsketään. Jos asian laita olisikin se, niin en ymmärrä, mitä syytisi olisi panna objektia nominatiivimuotoiseen sijaan. Mutta varmaa on, ett'ei imperatiivi millaan tavoin ole

Jahnsson here notes person restrictions of nominative objects and their variation: in eastern varieties, where personal pronouns use the *t*-accusative, all of *ipv.*, *imp.-pass.*, and subject INF have the person restriction and use the accusative; in western varieties, where personal pronouns use the *n*-genitive, *ipv.* and INF have these in the partitive, while *imp.-pass.* in the nominative.

Jahnsson does not discuss *mihi est* here, and does not seem to give any examples of it with personal pronoun possessa, but is describing varieties where the possessum is a nonagreeing nominative, illustrates its range of uses and dialectal variation of adessive and dative-genitive in certain constructions, and contrasts it with *apud me est*: §34.VII.

Literature on JR has put some important boundary conditions on analyses:

-Syntactic inertness: the all-ACC : split-NOM alternation has no known movement-associated effect, notably scope even in such minimal pairs as *Me näimme:nähtiin kaikkien hevosten synnyttyvän terveen varsan:terve varsa* (Brattico 2012: 3.2).

-Crossclausal: nonfinite clauses have matrix case for their O/eS (eS studies esp. in the °referative construction) as complements and low or high adjuncts obligatorily when their structure requires silent subject (which seems to always be *t/OC*), optionally when it allows or requires GEN, POS, but not GEN+POS subject (where POS always seems locally anaphoric to the matrix, but GEN is independent), and not when their subject is coded with the system of nominal possessors GEN, POS, personal pronoun GEN+POS, nor in RCs (Vainikka and Brattico 2014, cf. Brattico 2012), but apparently also optionally into complements of even possessed nominals (Brattico 2012, at least for GEN).

-Recursion and nonintervention: the transparency is indefinitely recursive and not interfered with by intervening non-structural-case elements (*käske hänen ainakin koettaa tulla tekemään se!*, Timberlake 1975, *Meidän täytyy pyytää Pekkaa maksamaan ateria/*n*, Vainikka 1989), can affect multiple O/(?)eS (*lähettäkää sukellusvene upottamaan laiva!*, Kiparsky 2001, ditto O/eS + structural-case adverbials, Maling 1993), and multiple O/(?)eS on the same path (*minun täytyy saada lupa ostaa uusi auto/*n ~ minä haluan saada luvan ostaa uuden talon/*Ø*, Brattico 2012, Anttila and Kim 2017).

-Intervention by NOM: split-NOM is blocked or all-ACC is triggered not only by the ordinary agreeing NOM A/S outside *ipv.*, but also by the nonagreeing NOM of eS: *Sinne*

persoonaton, että se vaan teon ilmoittaisi, eikä tekijää. Jos katsomme esim. lausetta: „Ota sinä se laukku, ei veljes sitä viitti kantaa (R.)” siinä juuri selvästi on päähenkilönä se, jota käsketään, käskijä taas esiintyy hyvinkin vähän, ja yhtä kaikki on objekti nominatiivimuotoinen. // Niissä indoeurooppalaisissa kielissä, joissa on vokatiivia, on *sinä* käytetty aina sanan lyhyintä muotoa; se sija esittää sillä mainitun esineen kaikista suhteista vapaaksi. Samoin on laita imperatiivin, sekin on verbin lyhyin muoto, useinkin ainoastaan verbin runko. Tämän ilmiön selittävät kielimiehet siten, että tämän lyhyiden rakastaminen tässä kohdin on tullut siitä, että puhutellussa ja kaskiessa tavallisesti on *kiire*. Minun mielipiteeni imperatiivin objektista on se, että tassa ovat samanlaiset syyt olleet vaikuttamassa. Samoin kuin itse imperatiiviksi on valittu niin lyhyt muoto kuin mahdollista, samoin on imperatiivin objektiksi valittu lyhyin tarjona oleva muoto, nimittäin sanan vartalo, eikä ole huolitettu käyttää *-n*-päätteistä (alkuansa *-m-*, *-ma*-päätteistä) muotoa. Poissa olevaa kolmatta persoonaa tietysti ei voi käskää, siis sen objekti onkin *-n*-päätteisessä akkusatiivissa; sita paitsi saattaisi nominatiivimuoto tehdä hämmennystä, koska voisi sita luulla verbin subjektiksi.

tuli sukellusvene upottamaan laivan : Lähettäkää sukellusvene upottamaan laiva : He lähettivät sukellusveneen upottamaan laivan (Kiparsky 2001).

-Multiple NOM: split-NOM O can combine with local NOM A when nonagreeing, in arb-personifications, and agreeing in ipv.: °ota sinä se laukku | personified arb. °nyt myö sinut tavattiin (traditional, highlighted e.g. in Timberlake 1975).

-Nonrecursion?: There remain to be fully understood cases that at first sight suggest embedded case that is not derivable from calculus of independent matrix and embedded principles, °Metsässä luultiin olevan karhu: ?n | °Kerrottiin karhun ammutun, have motivated alternatives in °promotional passive and in °inversion, but the alternatives have unexpected limits, °Luulusin järvessä olevan uudet ahvenet: *uusien ahvenien | ^{2*}Hän kertoi ammutunsa (cf. esp. the global constraints approach in Anttila and Kim 2017, q.v. and here the °referative construction).

Theoretical explorations of the distribution of (split-)nominative objects are mostly reviewed in Kiparsky 2001. A number of works develop dependent case theories: Maling 1993, through Yip et al. 1987 case-in-tiers; Nelson 1998, through Bittner and Hale 1996 syntactic case-competition; Vainikka and Brattico 2014 proceeding as it were in reverse: Asp assigns accusative but only personal pronouns have accusative forms, Agr assigns genitive if it independently has a nominative controlling agreement; and C assigns nominative otherwise, so in the case of nonagreeing subjects. Closely related are Vainikka 1989, Reime 1993, Toivainen 1993. Quite different is Timberlake 1975, correlating accusative with personal and nominative with impersonal subjects. A functionalist account through use of nominative objects when not ambiguous with nominative subjects is developed in detail in Hakulinen and Karlsson 1975, treating the nominative as the “endingless accusative” but relying on its being “nominative-form”, a tradition going back to “short (nominative-like) accusative” of Setälä 1880: 2-3; see also Comrie 1975, Dixon 1994. When analyses address personal pronouns, they tend to relate them to Silverstein 1976 animacy hierarchy, notably Nelson 1998, Kiparsky 2001 as differential argument marking, already alluded to in Maling 1993; quite differently Hakulinen and Karlsson 1975.

8 References

Abbreviations:

G, B = Google, Google Books.

KKS = Karjalan kielen sanakirja, <https://kaino.kotus.fi/kks/>

KORP, SKN, LA: corpora at corp.csc.fi

VISK = on-line version of Hakulinen & al 2004, kaino.kotus.fi/visk

VKS = Vanhan kirjasuomen sanakirja, kaino.kotus.fi/vks/

VVKS = Virtuaalinen vanha kirjasuomi, vvks.it.helsinki.fi/

Aalto, P. 1999. The Finnish *minulla on*, Latin *habeo*, German *ich habe*. *Studia Orientalia Electronica* 85: 1–20.

Abondolo, D. & Välijärvi, R.-L. 2023 ed. *The Uralic languages*.

- Ahlqvist, A. 1865. *Matuksen evankielumi karjalan kielellä. Suomi* 2.4.
- Ahtia, E. 1938-2014. *Karjalan kielioppi*.
- Almberg, E. 1870. *Isojoen kielimurteesta. Suomi* 2.8.
- Ambrazas, V. 2001. On the development of the nominative object in East Baltic. In *Circum-Baltic languages* 2, 391–412.
- Aminoff, T. 1871. *Etelä-Pohjanmaan kielimurteesta tutkimus. Suomi* 2.9
- Aminoff, T. 1876. *Tietoja Wermlannin suomalaisista. Suomi* 2.11.
- Anttila, A. & Kim, J.-B. 2017. Locality and variation in Finnish structural case. *NLLT* 35: 581–634
- Bakró-Nagy, M. & al. 2022 ed. *The Oxford guide to the Uralic languages*.
- Barðdal, J. & al. 2014b. Alternating predicates in Icelandic and German. *Working Papers in Scandinavian Syntax* 93: 51–101.
- Barðdal, J. 2006. Construction-specific properties of syntactic subjects in Icelandic and German. *Cognitive Linguistics* 17: 39–106.
- Barnes, M. 1986. Subject, nominative and oblique case in Faeroese. *Scripta Islandica* 37: 13–46
- Bickel, B. & Gaenszle, M. 2015. First person objects, antipassives, and the political history of the Southern Kirant. *JSALL* 63–86.
- Bittner, M. & Hale, K. 1996. The structural determination of Case and agreement. *Linguistic Inquiry* 27: 1–68.
- Bolinger, D. 1979. To catch a metaphor. *American Speech* 54: 194–209.
- Brattico, P. 2012. Long distance case assignment in Finnish. *SL* 66: 245–284.
- Bruening, B. 2022. Locative Inversion, PP topicalisation, and Weak Cross-Over in English. *Journal of Linguistics* 58: 739–757.
- Brunni, S. & al. 2018 ed. *Kuinka mahottomasti nää tekkiit*.
- Campbell, L. 1986. Claims about syntactic change and Finnish historical syntax. *Journal of the Atlantic Provinces Association* 8: 72–93.
- Cannelin, K. 1889. *Tutkimus Kemin kielenmurteesta. Suomi* 3.2.
- Cardinaletti, A. 2004. Toward a cartography of subject positions. In *The structure of CP and IP*, 115–165.
- Carlson, L. 2009. *Tense, mood, aspect, diathesis*.
- Cinque, G. 1988. On *si* constructions and the theory of *arb*. *Linguistic Inquiry* 19: 521–581.
- Comrie, B. 1975. The antiergative. *Proc. CLS* 11: 112–121.
- Costa, J. & Pereira, S. 2013. *A gente*. *TLR* 30: 161–184.
- Coveney, A. 2000. Vestiges of *nous* and the 1st person plural verb in informal spoken French. *Language Sciences* 22: 447–481.
- Dahl, O. & Koptjevskaja-Tamm, M. 2001 ed. *Circum-Baltic languages* 2.
- De Smit, M. 2006. Language contact and structural change. Doctoral dissertation.
- De Smit, M. 2010. Nesessiivirakenteiden subjektimerkinnästä vanhimpien lainsuomennosten kielessä. *Virittäjä*.
- De Smit, M. 2016i. Fluid intransitivity in Old Finnish. *FUF* 63: 153–213.
- De Smit, M. 2016p. The problem of the Old Finnish passive. *Journal of Historical Linguistics* 6: 32–71.
- Deal, A.-R. 2009. The origin and content of expletives. *Syntax* 12: 285–323.
- Dixon, R.M.W. 1994. *Ergativity*.

- Dobrovie-Sorin, C. 1998. Impersonal *se* constructions in Romance and the passivization of unergatives. *Linguistic Inquiry* 29: 399–437.
- Dobrovie-Sorin, C. 2017. Reflexive marking in Romance. In *The Wiley Blackwell Companion to Syntax*.
- Doliana, A. & Sundaresan, S. 2021. Proxy control. *NLLT* 40: 43–101.
- Dubrovina, Z.M. 1972. *Инфинитивы в финском языке*.
- Eliot, C.N.E. 1890. *A Finnish grammar*.
- Elsayed, D. 2017. Agricolan *pitää*-nesessiiviverbi kielikontaktin ytimessä. Doctoral dissertation.
- Erelt, M. & Metslang, H. 2006. Estonian clause patterns. *Linguistica Uralica* 42: 254–266.
- Erelt, M. & al. 1993. *Eesti keele grammatika II*.
- Erelt, M. & al. 2003. *Estonian language*.
- Erelt, M. 2003. Syntax. In *Estonian language*, 93–129.
- Eurén, G.E. 1849. *Finsk språklära*.
- Forsberg, H. & al. 2009. Third person plural in Finnish dialects. Abstract in *Workshop on person, impersonality and verb inflection in Finnic languages and dialects*.
- Forsberg, H. 2020. Yksikön 2. persoonan avoimen käytön levikki ja yleisyys suomen murteissa. *Sananjalka*.
- Franco, J. 1994. The morphological, syntactic and semantic agreement status of Spanish object clitics. *ASJU* 28: 707–789.
- Frei, H. 1929. *La grammaire des fautes*.
- Genetz, A. 1870. *Kertomus Suojärven pitäjästä. Suomi* 5.8.
- Genetz, A. 1880. *Tutkimus Venäjän Karjalan kielestä*.
- Genetz, A. 1884. *Tutkimus Aunuksen kielestä*.
- Grotenfelt, O. 1878. *Pohjois-Hämeen kielimurteesta. Suomi* 2.12.
- Hakanen, A. 1972. Normaalilause ja eksistentiaalilause. *Sananjalka*.
- Hakanen, A. 1997. Nykysuomen eksistentiaalilauseet. *Kielikello*.
- Hakanen, A. 2000. *Onks teijä heitin?* Monikon persoonapronomineiksi luokiteltujen muotojen käytöstä suomen murteissa ja kirjakielessä. *Sananjalka*.
- Häkkinen, K. 2022. Infiniittiset verbirakenteet raumalaisessa Westhin koodeksissa ja Mikael Agricolan käsikirjassa. In *Soveltavan kielitieteilijän sormenjalkia etsimässä*, 153–173.
- Häkkinen, K. 2015. *Spreading the written word*.
- Häkkinen, K. 2016. Uppsalan evankeliumikirjan katkelma, vanhin suomenkielinen käsikirjoitus. *Suomen kirkkohistoriallinen seura*.
- Hakulinen, A. & Karlsson, F. 1975. Suomen akkusatiivi. *Virittäjä*.
- Hakulinen, A. & Karlsson, F. 1979. *Nykysuomen lauseoppia*.
- Hakulinen, A. & Laitinen, L. 2008. Anaforinen nolla kielioppia ja affekteja. *Virittäjä*.
- Hakulinen, A. & al. 2004. *Iso suomen kielioppi*.
- Hakulinen, A. 1982. Subjektikategoria vai nominaalijasenten subjektimaisuus. In *Lauseenjäsennyksen perusteet*, 17–33.
- Hakulinen, L. 1926. “Pojalla on vaaleat hiukset.” Subjektin ja predikaatin inkongruenssiako? *Virittäjä*.
- Hakulinen, L. 1961. *The structure and development of the Finnish language*.
- Hakulinen, L. 1979. *Suomen kielen rakenne ja kehitys*.

- Hallamäki, I. 2001. Nominaalirakenteet Jyväskylän puhekielessä. Doctoral dissertation.
- Hannikkainen, O. 1886. *Kielenmurteesta Parikkalan pitäjässä. Suomi* 2.19.
- Havas, F. 2008. Unmarked object in the Uralic languages. *Linguistica Uralica* 43: 1–33.
- Havu, J. 2015. Ecart entre la norme et l’usage : le cas du finnois. *Echo des études romanes* 11: 59–73.
- Hein, J. & Murphy, A. 2019. Directional syncretism without directional rules. lingbuzz/007660.
- Heinat, F. & Manninen, S. 2013. Gradient well-formedness of Finnish passive constructions. In *Proc. Conference of Scandinavian Linguistics* 24: 59–77.
- Helasvuo, M.-L. & Laitinen, L. 2006. Person in Finnish. In *Grammar from the human perspective*, 173–207.
- Helasvuo, M.-L. 2006. Passive — personal or impersonal? In *Grammar from the human perspective*, 233–256.
- Holmberg, A. & Nikanne, U. 2002. Expletives, subjects and topics in Finnish. In *Subjects, expletives, and the EPP*, 71–105.
- Holmberg, A. & Nikanne, U. 2006. Subject doubling in Finnish. In *Microvariation in syntactic doubling*, 325–349.
- Holmberg, A. 2005. Is there a little *pro*? *Linguistic Inquiry* 36: 533–64.
- Holmberg, A. 2010. The null generic subject pronoun in Finnish. In *Parametric variation: Null subjects in Minimalist theory*, 200–230.
- Holmberg, A. 2016. Null subjects in Finnish and the typology of pro-drop. lingbuzz/003138.
- Huddleston, R. & Pullum, G.K. 2002. *The Cambridge grammar of the English language*.
- Huhmarniemi, S. & Brattico, P. 2015. The Finnish possessive suffix. *Finno-Ugric Languages and Linguistics* 4: 2–41.
- Huhmarniemi, S. & Brattico, P. 2016. Finite and non-finite null subjects in Finnish. finnishsyntax.files.wordpress.com/2015/11/brattico_huhmarniemi_20161.pdf.
- Huhmarniemi, S. 2019e. The movement to SpecFinP in Finnish. *Acta Linguistica Academica* 66: 85–113.
- Huhmarniemi, S. 2019p. Tunnekausatiivilauseen argumenttirakenne I-II. *Virittäjä*.
- Huumo, T. & Helasvuo, M.-L. 2015. On the subject of subject in Finnish. In *Subjects in constructions*, 13–42.
- Huumo, T. & Inaba, N. 1997. Irrallinen genetiivi ja omistusrakenteen ongelma. *Virittäjä*.
- Huumo, T. & Lindström, L. 2014. Partitives across constructions. In *Partitive cases and related categories*, 153–176.
- Huumo, T. 1994. Lokaalisen ja habitiivisen adverbiaalinen vaikutusalaosuhteet eksistentiaalilauseessa. *Virittäjä*.
- Huumo, T. 1996. Domain shifts and the grammaticalisation of case. *Folia Linguistica Historica* 17: 73–95.
- Huumo, T. 2003. Incremental existence. *Linguistics* 41: 461–493.
- Huumo, T. 2006. Kognition kieli. *Sananjalka*.
- Huumo, T. 2018. The partitive A. In *The diachronic typology of differential argument marking*, 423–453.
- Hyryläinen, O. 1893. *Tutkimus Hirvensalmen kielestä. Suomi* 3.7.
- Ikola, O. 1954. Suomen lauseopin ongelmia. *Virittäjä*.
- Ikola, O. 1959. Eräistä suomen syntaktisista siirtymistä. *Virittäjä*.

- Ikola, O. 1962. Eräästä inkongruenssitapauksesta. *Virittäjä*.
- Ikola, O. 1965. "Päästä meitä pahasta." Eräs itämerensuomalaisten kielten objektikysymys. *Virittäjä*.
- Inaba, N. 2000. Genetiivin ja partitiivin datiivinen käyttö vanhassa kirjasuomessa. *Virittäjä*.
- Inaba, N. 2007. Vanhan kirjasuomen asema diakronisessa kielentutkimuksessa. *Virittäjä*.
- Inaba, N. 2015. Suomen datiivigenetiivin juuret vertailevan menetelmän valossa
- Itkonen, T. 1967. Yksipersonaisten ilmausten pulmia. *Virittäjä*.
- Itkonen, T. 1974. Ergatiivisuutta suomessa. *Virittäjä*.
- Itkonen, T. 1975. Ergatiivisuutta suomessa [cont.]. *Virittäjä*.
- Itkonen, T. 1976. Syntaktisten vaikutusyhteyksien luonteesta. *Virittäjä*.
- Itkonen, T. 1977. Tutkimuksen vaihtoehtoista ja vähän paradigmoistakin. *Virittäjä*.
- Itkonen, T. 1984. Suomen kielen tuntija, tutkija, viljelijä. *Virittäjä*.
- Itoknen, T. & al. 1978. *Muoto-opin keruuopas lisävihkoineen*.
- Jahnsson, A.W. 1871. *Finska språkets satslära*.
- Janhunen, J. 2002. The Nenets imperative sentence and its background. *Finnisch-Ugrische Mitteilungen* 24: 71–85.
- Kaiser, E. & Vihman, V.-A. 2006. Invisible arguments. In *Demoting the agent*, 111–41.
- Kaiser, E. 2003. Encoding (non)locality in anaphoric relations. In *Generative Approaches to Finnic and Saami Linguistics*, 269–293.
- Kaiser, E. 2015. Impersonal and generic reference. *ESUKA – JEFUL* 6: 9–42.
- Kaiser, E. 2018i. (Lack of) person agreement in Finnish. *Finno-Ugric Languages and Linguistics* 7: 2–28.
- Kaiser, E. 2018l. Effects of perspective-taking on pronominal reference to humans and animals: Logophoricity in Finnish. *Open Linguistics* 4: 630–656.
- Kaiser, E. 2018ll. Pronoun use in Finnish reported speech and free indirect discourse. In *Pronouns in Embedded Contexts*, 75–104.
- Kaiser, E. 2019. Word order patterns in generic 'zero person' constructions in Finnish. *Proc. LSA* 4: 53:1-15.
- Kallio, J. 1978. Kolmannen persoonan dilemmat. *Virittäjä*.
- Kallio, P. 2019. Vanhan kirjasuomen "viimeinen korpimaa". *Virittäjä*.
- Kannisto, A. 1901. *Lauseopillisia havaintoja läntisen Etelä-Hämeen kielimurteesta. Suomi* 3.20.
- Karlsson, F. 1977. Syntaktisten kongruenssijärjestelmien luonteesta ja funktioista. *Virittäjä*.
- Karlsson, F. 2000. E. N. *Setälä vaarallisilla vesillä*.
- Karlsson, F. 2018. *Finnish*.
- Karlsson, G. 1966. 'Akkusatiivi' suomen kieliopin terminä. *Virittäjä*.
- Kay, P. & Michaelis, L.A. 2017. Partial inversion in English. *Proc. HPSG* 24: 212–216.
- Kayne, R. 1975. *French syntax*.
- Kayne, R. 1979. Rightward NP movement in English and French. *Linguistic Inquiry* 10: 710–719.
- Kehayov, P. & Torn-Leesik, R. 2009. Modal verbs in Balto-Finnic. In *Modals in the languages of Europe*, 363–401.
- Kehler, A. 2011. Cohesion and coherence. In *An International Handbook of Natural Language Meaning*, 1963–1987.

- Kerttunen, L. 1940. *Suomen murteet IIIa: Murrekartasto*.
- Kiparsky, P. 2001. Structural case in Finnish. *Lingua* 111: 315–76.
- Kiuru, S. 1996. Mitä murrenäytteet kertovat omistus muodoista. *Virittäjä*.
- Klaas, B. 1996. Similarities in case marking of syntactic relations in Estonian and Lithuanian. *Estonian Typological Studies* 1: 37–67.
- Koivisto, V. 1995. *Itämerensuomen refleksiivit*.
- Koivisto, V. 2023. Tver’ Karelian as a new dialect. *Nordic Journal of Linguistics* 46: 141–160.
- Kokko, S. 2007. Kahden ikäryhmän raahelaisten käsityksiä suomen murteista. MA thesis.
- Konkka, A. 2003. От колыбели до могильного креста. In *Панозеро*, 384–427.
- Konnerth, L. & Sansò, A. 2021. Towards a diachronic typology of individual person markers. *Folia Linguistica Historica* 42: 1–24.
- Könönen, T. 1888. *Äänne- ja muoto-opillisia tutkimuksia Pälkijärven kielimurteesta*.
- Koskinen, P. 1998. Features and categories. Doctoral dissertation.
- Kroskrity, P.V. 1985. A holistic understanding of Arizona Tewa passives. *Language* 61: 306–328.
- Kuparinen, O. & al. 2021. Lects in Helsinki Finnish. *Language Variation and Change* 33: 1–26.
- Laanest, A. 1982. *Einführung in die ostseefinnischen Sprachen*.
- Laasanen, M. & Pajunen, A. 2021. Meneillään oleva kielenmuutos puhutusta kielestä kirjoitettuun ja suomen possessiivisuffiksi. In *Suomen kielen hallinta ja sen kehitys*, 249–301.
- Lahousse, K. 2006. NP subject inversion in French. *Lingua* 116: 424–461.
- Lähtimäki, P. 1972. Eräitä Uudenmaan murteiden infinitiivijärjestelmän erikoisuuksia. *Virittäjä*.
- Laitinen, L. & Vilkuna, M. 1993. Case marking in necessive constructions and split intransitivity. In *Case and other functional categories in Finnish syntax*, 23–48..
- Laitinen, L. 1992. *Välttämättömyys ja persoona*.
- Laitinen, L. 1993. Nesessiivirakenne, kieliopillistuminen ja subjektiivisuus. *Virittäjä*.
- Laitinen, L. 2005. Hän, the third speech act pronoun in Finnish. In *Minimal Reference*, 75–106.
- Laitinen, L. 2006. Zero person in Finnish. In *Grammar from the human perspective*, 209–232.
- Laitinen, L. 2021. He-pronominin käyttö eläimistä. In *Kieli ja eläin* 311–394.
- Lammivaara, P. 2002. Jokapäiväiset subjektimme ja predikaattimme. *Kielikello*.
- Landau, I. 2013. *Control in generative grammar*.
- Landau, I. 2020. Nonobligatory Control with communication verbs. *Linguistic Inquiry* 51: 75–96.
- Lappalainen, H. & Vaattovaara, J. 2005. Vielä murteen ja identiteetin suhteesta. *Virittäjä*.
- Larjavaara, M. 1990. Karjalan kielen partitiiviobjekti. *Virittäjä*.
- Lasnik, H. & Sobin, N. 2001. The who/whom puzzle. *NLLT* 18: 343–371.
- Latvala, S. 1895. *Latiseopillisia havaintoja Luoteis-Satakunnan kansankielestä*. Suomi 3.12.
- Latvala, S. 1899. *Lauseopillisia muistiinpanoja Pohjois-Savon murteesta*. Suomi 3.13.
- Lauerma, P. 2012. Kristityn vaellus varhaisnykysuomen merkinnässä.
- Lauerma, P. 2008. Varhaisnykysuomen morfologinen etäännyminen vanhasta kirjasuomesta. *Virittäjä*.

- Le Bellec, C. 2014. La construction passive en ‘se faire’. *Journal of French Language Studies* 24: 203–222.
- Lees, A. 2015. *Case alternations in five Finnic languages*.
- Legate, J. 2014. *Voice and v*.
- Lehikoinen, S.K. 2008. Karjalaa vai Suomea? Karjalan kielen säilymisestä suojärveläissyntyisillä siirtokarjalaisilla. MA thesis
- Lehtinen, T. 1985. Vanhan persoonallisen passiivin jatkajiako? *Virittäjä*.
- Lehtinen, T. 2007. *Kielen vuosituhannet*.
- Leino J. 2015. The syntactic and semantic history of the Finnish genitive subject. In *Subjects in constructions*, 231–252.
- Leino, J. 2003. *Antaa sen muuttua*.
- Leino, J. 2005. Passiivin infinitiivimuodot suomen murteissa. In *Elävä kielioppi*, 231–257.
- Leino, J. 2009. Person marking in non-finite structures in Finnish dialects. Abstract in *Workshop on person, impersonality and verb inflection in Finnic languages and dialects*.
- Leskinen, H. 1967. Eräs aunuksen imperatiivimuodoste. *Virittäjä*.
- Leskinen, H. 1970. *Imperatiivin muodostus itämerensuomalaisissa kielissä 1: suomi*.
- Leskinen, H. 1971. Kalevalaiset optatiivimme. *Virittäjä*.
- Lindfors, A.E. 1892. *Tutkimus Heinolan murteesta. Suomi* 3.6.
- Lindgren, A.-R. 1993. Miten muodot muuttuvat. Doctoral dissertation.
- Lindström, L. 2015. Subjecthood of the agent argument in Estonian passive constructions. In *Subjects in constructions*, 141–176.
- Lokkila, H. 2014. *Ko, kö-tunnuksinen jussiivi 1800-luvun kirjakielessä*. MA thesis.
- Lönnebohm, O.A.F. 1879. *Jääsken, Kirvun ja osittain Rautjärven ja Ruokolahden pitäjien kielimurteesta. Suomi* 2.13.
- Lundquist, B. 2013. *NALS*.
- Luraghi, S. & Kittilä, S. 2014. Typology and diachrony of partitive case markers. In *Partitive cases and related categories*, 17–62.
- Lytkin, V.I. & al. 1975. *Основы финно-угорского языкознания: Прибалтийско-финские, саамский и мордовские языки*.
- Lyytikäinen, E. 2012. Puhesuomen kaksoispassiivi. *Virittäjä*.
- Maamies, S. 2002. Tulemaisillani on ‘vähällä olemista’. *Hiidenkivi* 50.
- MacDonald, J.E. 2017. An implicit projected argument in Spanish impersonal and passive *se* constructions. *Syntax* 20: 353–383.
- Mahieu, M.-A. 2013. The genitive case and the possessive construction in Finnish. In *The Genitive*, 19–54.
- Maling, J. 1993. Of nominative and accusative. In *Case and other functional categories in Finnish syntax*, 49–74.
- Manninen, S. & Nelson, D. 2004. What is a passive? The case of Finnish. *Studia Linguistica* 58: 212–251.
- Mantila, H. 1997. Johdanto. In *Pohjoissuomalaisen puhekielen sociolingvistinen variaatio*, 1–23.
- Matsumura, K. 1994. Is the Estonian adessive really a local case? *Journal of Asian and African Studies* 46-7: 223-235.
- Mattila, M. 2019. “Olen pahoillani ja huolissaan” – Tutkimus persoonakongruenssista olotilanilmausidiomeissa Suomi24-korpuksessa 2001–2017. MA thesis.

- Mazzitelli, L. 2017. Predicative possession in the languages of the Circum-Baltic area. *Folia Linguistica* 51: 1–60.
- McCloskey, J. 1983. Raising, subcategorization and selection in Modern Irish. *NLLT* 1: 441–485.
- McGinnis, M. 1998. Locality in A-movement. Doctoral dissertation.
- Metslang, H. & Sepper, M.-M. 2010. Mood in Estonian. In *Mood in the languages of Europe*, 528–550.
- Metslang, H. 2012. On the case-marking of existential subjects in Estonian. *SKY* 25: 151–204.
- Metslang, H. 2013d. Grammatical relations in Estonian. Doctoral dissertation.
- Metslang, H. 2013s. Coding and behaviour of Estonian subjects. *ESUKA – JEFUL* 4: 217–293
- Mielikäinen, A. 1982. Nykypuhesuomen alueellista taustaa. *Virittäjä*.
- Mielikäinen, A. 1986. Nykysuomen murtuvat murrerajat. *Kielikello*.
- Mielikäinen, A. 1991. *Murteiden murros*.
- Miljan, M. & Cann, R. 2013. Rethinking case marking and case alternation in Estonian. *Nordic Journal of Linguistics* 36: 333–379.
- Miljan, M. 2008. Grammatical case in Estonian. Doctoral dissertation.
- Moilanen, R. 2008. Laitteesta puuttui lisävarusteet. *Kielikello*.
- Mononen, K. 2013. Inkerinsuomalaisten suomen kielen käyttö Pietarissa ja sen lähialueella. Doctoral dissertation.
- Morgan, J.L. 1972. Some problems of verb agreement. *Studies in the Linguistic Sciences* 2:84–90.
- Nelson, D. 1998. Case Competition in Finnish. *Nordic Journal of Linguistics*, 21: 145–178.
- Nelson, D. 2000. Linking causatives and experiencers. *Leeds WPL* 8: 149–177.
- Nenonen, M. 2002. Idiomit ja leksikko. Doctoral dissertation.
- Nevis, J.A. 1986. Finnish particle clitics. Doctoral dissertation.
- Nikanne, U. 1993. On assigning semantic cases in Finnish. In *Case and other functional categories in Finnish syntax*, 75–88.
- Novak, I. & al. 2022. *Karelian in grammars*.
- Nuolijärvi, P. & Sorjonen, M.-L. 2005. *Miten kuvata muutosta?*
- Nuolijärvi, P. 2018. Variaationitutkimus ja kielenhuolto. In *Kuinka mahottomasti nää tekkiit*, 381–400.
- Ogren, D. 2015. Differential Object Marking in Estonian. *SKY* 28: 277–312.
- Ogren, D. 2017a. Aspect and irregular object case variation in Estonian *da*-infinitive constructions. *Finno-Ugric Languages and Linguistics* 2017: 80–105.
- Ogren, D. 2017d. Object case variation in Estonian *da*-infinitive constructions. Doctoral dissertation.
- Ojajärvi, A. 1950. *Sijojen merkitystehtävistä Itä-Karjalan Maaselän murteissa*.
- Ojansuu, H. 1905. *Karjalan ääneoppi*. *Suomi* 4.3.
- Ojansuu, H. 1909. *Karjalan kielen opas*.
- Oranen, N. 2019l. On the use of the adessive case in Tver Karelian. *Lähivõrdlusi* 29: 204–227.
- Oranen, N. 2019o. Differential Object Marking in Tver Karelian. *Linguistica Uralica* 55: 261–278.

- Ormazabal, J. & Romero, J. 2007. The object agreement constraint. *NLLT* 25: 315–347.
- Pääkkönen, M. 1990. Passiivimuotoja monikon 3. persoonan funktiossa. In *Laatokan piiri*, 131–149.
- Palander, M. & Riionheimo, L. 2020. Evakkoon lähtö. In *Ёмас сымың нэ́кве вөртур этност самың патум*, 233–248.
- Palander, M. 2018. *Savolaismurteiden muuttuva morfosyntaksi*. In *Kuinka mahottomasti nää tekkiit*, 165–192.
- Palander, M. 2023. Finnish dialect classification. *Dialectologia* 10: 93–125.
- Palola, E. 2009. Arkaismi, konteksti ja kirjuri. Doctoral dissertation.
- Pantermöller, M. 2016. Datiivigenetiivi. *Virittäjä*.
- Paunonen, H. 1994. *Suomen kieli Helsingissä*.
- Paunonen, H. 1995. Puhesuomen muuttuva omistusmuotojarjestelmä. *Virittäjä*.
- Paunonen, H. 2018. Tornion murteesta meänkieleen. In *Kuinka mahottomasti nää tekkiit*, 15–164.
- Pearson, H. 2016. The semantics of partial control. *NLLT* 34: 691–738.
- Peltola, R. 2016. Permission and obligation intertwined. *Linguistics* 54: 683–716.
- Penjam, P. 2008. Eeesti kirjakeele *da-* ja *ma-*infinitiivga konstruksiood. Doctoral dissertation.
- Pertilä, L. 2000. Passiivimuotojen aktiivistuminen suomen kielessä. *Sananjalka*.
- Phillips, C. & al. 2009. Grammatical illusions. *Language and Linguistics Compass* 1: 71–83.
- Piteroff, M. & Schäfer, F. 2018. Implicit control crosslinguistically. *Language* 95: 136–184.
- Priiki, K. 2017. The Finnish logophoric pronoun *hän*. *ESUKA – JEFUL* 8: 327–349
- Räisänen 1975. Havainnot lastenkielestä. *Virittäjä*.
- Räisänen, A. 1993. *Kuhmon murrekirja*.
- Ratsep, H. 1981. Eesti keele lihtlauseste põhitüübid kontensiivse tüpologia vaatekohast. In *Eesti keele grammatika probleeme*, 35–50.
- Reijonen, E. 1892. *Nurmeksen murteesta*. *Suomi* 3.6.
- Reime 1993. Accusative marking in Finnish. In *Case and other functional categories in Finnish syntax*, 89–110.
- Rezac, M. & Jouitteau, M. 2016. The ways of referential deficiency. lingbuzz/005878.
- Rezac, M. 2011. *Phi-features and the modular architecture of language*.
- Rezac, M. 2013. Case and licensing. *Linguistic Inquiry* 44: 299–319.
- Riionheimo, L. & al. 2014. Suomen passiivi kontaktissa. *Virittäjä*.
- Riionheimo, L. 2009. Uses of passive inflection by Ingrian Finns in Estonia. Abstract in *Workshop on person, impersonality and verb inflection in Finnic languages and dialects*.
- Rivero, M.-L. & Shephard, M.M. 2003. Indefinite reflexive clitics in Slavic. *NLLT* 21: 89–155.
- Rizzi, L. 1997. The fine structure of the left periphery. In *Elements of grammar*, 281–337.
- Ruoppila, V. 1982. Yksiköllinen predikaatti moniköllisen kokonais subjektin edellä. *Virittäjä*.
- Sadaniemi 1955. Subjektin totalisuudesta ja partiaalisuudesta. *Virittäjä*.

- Salonius, M. 1872. *Kertomus kielimurteen tutkimusta varten kesällä v. 1869 tehdyiltä matkoiltani Kiskon, Karjalohjan, Lohjan, Wihdin ja Nurmijärven pitäjissä. Suomi* 2.10.
- Salonius, M. 1881. *Tutkimus kielimurteesta Tornion seuduilla. Suomi* 2:14.
- Sands, K. & Campbell, L. 2001. Non-Canonical subjects and objects in Finnish. In *Non-canonical marking of subjects and objects*, 251–305.
- Sands, K. 2000. Complement clauses and grammatical relations in Finnish. Doctoral dissertation.
- Sarhimaa, A. 1992. Infinitiivirakenne nesessiivisyyden ilmaisukeinona karjala-aunuksessa. *Virittäjä*.
- Schütze, C.T. 1997. INFL in child and adult language. Doctoral dissertation.
- Sebeok, T.A. 1944. The imperative in spoken Finnish. *Language* 20: 240–2.
- Seppänen, E.-L. 2000. *Sinä ja suomalaiset. Kielikello*.
- Setälä, E.N. 1880. *Suomen kielen lause-oppi*.
- Setälä, E.N. 1883. *Lauseopillinen tuktimus Koilis-Satakunnan kansankielestä. Suomi* 2.16.
- Setälä, E.N. 1886. *Zur Geschichte der Tempus- und Modusstambildung in den finnisch-ugrischen Sprachen*.
- Siewierska, A. & Papasthati, M. 2011. Towards a typology of third person plural impersonals. *Linguistics* 49: 575–610.
- Siewierska, A. 2010. From third plural to passive. *Diachronica* 27: 73–109.
- Siewierska, A. 2011. Overlap and complementarity in reference impersonals. In *Impersonal constructions*, 57–90.
- Silverstein, M. 1976. Hierarchy of features and ergativity. In *Grammatical categories in Australian languages*, 112–171.
- Sirelius, U.T. 1894. *Lauseopillinen tutkumus Jääsken ja Kirvun kielimurteesta. Suomi* 3.10.
- Siro, P. 1974. Eksistentiaalilauseen hämähäkinverkkoa. *Virittäjä*.
- Sobin, N. 1997. Agreement, default rules, and grammatical viruses. *Linguistic Inquiry* 28: 318–343.
- Spoelman, M. 2013. Prior linguistic knowledge. Doctoral dissertation.
- Suomalainen, K. 2018. *Sinä, konteksti ja monitulkintaisuus. Virittäjä*.
- Svensson, P.F. 1998. Muodon ja merkityksen ristivetoa. vvks.it.helsinki.fi/1700/1700luvu.pdf
- Svensson, P.F. 1999. 1700-luvun almanakkojen uudismuodosteita. *Virittäjä*.
- Taylor, M. 2009. On the pronominal status of Brazilian Portuguese *a gente*. *NYU WPL* 2.
- Tiainen, O. 1997. Suomen eksistentiaalilause. *Virittäjä*.
- Timberlake, A. 1974. *The nominative object in Slavic, Baltic, and West Finnic*.
- Timberlake, A. 1975. The nominative object in Finnish. *Lingua* 35: 201–230.
- Timonen, S. 2008. 3. persoonan imperatiivin käyttö Pohjois-Karjalan murteissa. MA thesis.
- Toivainen, J. 1979. A contaminated sentence (e.g. existential sentence) as a realization of blending of propositions. *Folia Linguistica* 13: 247–255.
- Toivainen, J. 1993. Of nominative and accusative. In *Case and other functional categories in Finnish syntax*, 49–74.
- Toivonen, J.G. 1889. Tutkimus Halikon kielestä. *Suomi* 3.2.

- Toman, J. 1991. Anaphors in binary trees. In *Long-distance anaphora*, 151–170.
- Torn-Leesik, R. & Vihman, V.-A. 2011. The uses of impersonals in Spoken Estonian. *SKY* 23: 301–343.
- Torn-Leesik, R. 2009. The voice system of Estonian. *Sprachtypologie und Universalienforschung* 62: 71–90.
- Trosterud, T. 1993. Anaphors and binding domains in Finnish. In *Case and other functional categories in Finnish syntax*, 225–244.
- Uusitalo, H. 2015. Reformaatioajan suomenkielisten Isä meidän-rukousten erot. MA thesis.
- Uusitupa, M. & al. 2017. Raja-Karjalan murteet ja raja-alueiden kielimuotojen nimitykset. *Virittäjä*.
- Uusitupa, M. 2017. Rajakarjalaismurteiden avoimet persoonaviittaukset. Doctoral dissertation.
- Uusitupa, M. 2021. Passiivilauseiden merkitys ja käyttö yhdellä ilomantsilaispuhujalla. *Sananjalka*.
- Vainikka, A. & Brattico, P. 2014. The Finnish accusative. *Linguistics* 52: 73–124.
- Vainikka, A. 1989. Deriving syntactic representations in Finnish. Doctoral dissertation.
- Vainikka, A. 2003. Postverbal case realization in Finnish. In *Generative approaches to Finnic and Saami linguistics*, 235–266.
- Vihman, V.-A. 2004. Valency reduction in Estonian. Doctoral dissertation.
- Viitso, T.-R. 2003r. Rise and development of the Estonian language. In *Estonian language*, 130–230.
- Viitso, T.-R. 2003s. Structure of the Estonian language: In *Estonian language*, 9–128.
- Vilkuna, M. 1989. *Free word order in Finnish*.
- Vilkuna, M. 1996. *Suomen lauseopin perusteet*.
- Vilppula, M. 1989. Havainnot *hän-* ja *he-*pronomien käytöstä suomen murteissa. *Virittäjä*.
- Voronov, M. 2009. On the consequences of the use of passive forms with overt subjects in Kven and Finnish. Abstract in *Workshop on person, impersonality and verb inflection in Finnic languages and dialects*.
- Warelius, A. 1853. *Kertomus Tyrvään pitäjästä*.
- Wechsler, S. 1995. Subject positions in Finnish. Paper read at LSA 69.
- Wiedemann, F.I. 1864. *Das Evangelium des Matthäus in Süd-Karelischer Mundart*.
- Yip, M. & al. 1987. Case in tiers. *Language* 63: 217–50.
- Ylikoski, J. 2003. Havainnot suomen ns. viidennen infinitiivin käytöstä. *Virittäjä*.
- Ylikoski, J. 2005. Uusia näkökulmia suomen infinitiiviin verbirakenteisiin. *Virittäjä*.
- Ylikoski, J. 2021. *Mistä voisin löytää sen entisen sinut?* Suomen kielen akkusatiivi- ja pronominioppia. In *Språkets funktion*, 220–243.
- Ylikoski, J. 2022. *Legenda jo lausuttaessaan: havainnot tehtäessään tyypisistä verbimuodoista*. In *Soveltavan kielitieteilijän sormenjälkiä etsimässä*, 174–195.
- Ylinä, E. 2021. Word order and focus in Finnish finite clauses. *Studi Finno-Ugrici* 1: 1–23.
- Zaenen, A. & al. 2017. Subject properties in presentational sentences in Icelandic and Swedish. In *The very model of a modern linguist*, 260–281.
- Zaikov, P.M. 1987. *Karjalan kielen murreoppia*.
- Zaikov, P.M. 1999. *Грамматика карельского языка*.

- Zaikov, P.M. 2000. *Глагол в карел'ском языка*.
- Zaikov, P.M. 2002. *Karjalan kielioppi 5-9*.
- Zaikov, P.M. 2009. Person forms of Karelian verbs. Abstract in *Workshop on person, impersonality and verb inflection in Finnic languages and dialects*.
- Zobel, S. 2021. The impersonal use of German 1st person singular *ich*. *Linguistic Inquiry* on-line.
- Zubizarreta, M.-M. 1998. *Prosody, focus and word order*.
- Zwicky, A. 1977. Hierarchies of person. *Proc. CLS* 13: 714–733.